Mistrovská díla výtvarného umění

AUKCE MISTROVSKÝCH DĚL VÝTVARNÉHO UMĚNÍ 19. 11. 2017

EUROPEANartS

19 / 11 / 2017
13 hodin
Obecní dům v Praze

EUROPEANartS

Aukce mistrovských děl výtvarného umění

Aukční katalog listopad 2017

Cena katalogu: 300 Kč

Titulní strana: Jindřich Štyrský, Utonulá

Kontakty:

Albert Trnka, výkonný ředitel
tel.: +420 775 435 311, e-mail: trnka@europeanarts.cz

Kancelář
tel.: +420 233 342 293, e-mail: info@europeanarts.cz

Aukce se koná v neděli 19. 11. 2017 od 13.00 hodin
v OBECNÍM DOMĚ V PRAZE, náměstí Republiky 5, Praha 1

Předaukční výstava se koná v galerii aukční síně
European Arts Investments s.r.o., Senovážné náměstí 8, Praha 1

od pondělí 6. 11. 2017 do soboty 18. 11. 2017 od 10.00 - 18.00 hodin
a v neděli 19. 11. 2017 od 10.00 -12.00 hodin

European Arts Investments s.r.o.
Senovážné náměstí 8, 110 00 Praha 1, Česká republika
tel./fax: +420-233 342 293, tel.: +420-233 343 194 • info@europeanarts.cz, www.europeanarts.cz

PROGRAM AUKCE: čísla položek

Aukce mistrovských děl výtvarného umění 001 - 134

REJSTŘÍK AUTORŮ

BARTONĚK Vojtěch 003
BAUERFREUND (BORNFRIEND) Jakub 109
BAUCH Jan 076
BAZOVSKÝ Miloš Alexander 049
BENEŠ Vlastimil 091
BLAŽÍČEK Oldřich 046
BORN Adolf 115
BOTTINGER Hugo 034
BOUDNÍK Vladimír 105, 118
BOURDELLE Emile Antoine 061
BRANDEISOVÁ Antonie 007
BRASILIER André Marie Pierre 123
BROŽÍK Václav 017
BUBENÍČEK Ota 045
BURIAN Zdeněk 131, 132, 133, 134
ČAPEK Josef 077
ČERNÝ Karel 065
DÍAZ Federico 130
EBERL František Zdeněk 066, 071
ENGELMÜLLER Ferdinand 021
FEIGL Bedřich 073
FILLA Emil 075
FRANTA (MERTL František) 122
FREMUND Richard 093
GÁBOR Jeno 051
GOYEN Jan Josephsz van 006
GRYGAR Milan 116
GUTFREUND Otto 074
HANUŠ Vladimír 119
HANZEN Alexis de 001
HAUBTMANN (HAUPTMANN) Michael 015
HLOŽNÍK Vincent 050
HOFMANN - ANSEN Eugene 058
HOFFMEISTER Adolf 084
HOLAN Karel 054
HOLUB Josef 011, 031
HUDEČEK Antonín 022, 042
HUDEČEK František 086, 120
HYNAIS Vojtěch 005
CHITTUSSI Antonín 004, 010
CHWALA Adolf 025, 027
JANEČEK Ota 083, 092, 126
KALVODA Alois 033
KARS Jiří (George) 063
KAVÁN František 030, 032, 038
KLIMO Alojz 111
KOLÍBAL Stanislav 102
KOMÁREK Vladimír 127
KOTÍK Pravoslav 078
KUBÍN (COUBINE) Otakar 067
KYNCL František 107, 108
LADA Josef 094, 095
MACOUN Gustav 055, 056
MALICH Karel 097, 106
MALLÝ Gustav 052
MÁNES Quido 008
MAREŠOVÁ Milada 064
MEDEK Mikuláš 101
MRKVIČKA Otakar 081
NEJEDLÝ Otakar 053, 068
NOVÁK Ladislav 098
NOWOPACKÝ Jan 057
ORLIK Emil 043
PANUŠKA Jaroslav 018, 036, 044
PELC Antonín 085
PIEPENHAGEN August Bedřich 026
PÍSAŘÍK Petr 124, 125
PREISSIG Vojtěch 019
PRUCHA Jindřich 028
RABAS Václav 035, 039, 059
RADA Vlastimil 060
RADIMSKÝ Václav 037
RITTSTEIN Michael 096
SCHIKANEDER Jakub 013, 014
SCHNEIDERKA Alois 088
SCHWAIGER Hanuš 020
SINGER Michal 128
SKLENÁŘ Zdeněk 113
SLAVÍČEK Antonín 012, 040
SPRANGER Bartholomeus 009
STEPHAN Leopold 024
STRETTI Viktor 082
SÝKORA Zdeněk 099, 100
ŠERÝCH Jaroslav 129
ŠÍMA Josef 110
ŠIMON Tavík František 062
ŠIMOTOVÁ Adriena 103
ŠPÁLA Václav 048
ŠPILLAR Karel 002
ŠTYRSKÝ Jindřich 087
ŠVABINSKÝ Max 069
TOYEN (ČERMÍNOVÁ) Marie 072, 080
TRNKA Jiří 090
TYPLT Lubomír 121
ULLMANN Josef 029, 041, 047
UPRKA Joža 023
VÁLOVÁ Květa 112
VALTER Karel 117
VEJRYCH (WEYRICH) Rudolf 016
VOBECKÝ František 089
VYLEŤAL Josef 114
WACHSMAN Alois 070
ZOUBEK Olbram 104
ZRZAVÝ Jan 079

Aukce mistrovských děl výtvarného umění

001 – 134

001

HANZEN Alexis de (1876 Oděsa - 1937 Lapad u Dubrovníku)

MOŘSKÉ POBŘEŽÍ
Olej na plátně, 35,2 x 49,5 cm, rámováno, datace – po r. 1910, signováno vlevo dole A. Hanzen.
Významný ruský malíř švédského původu, studoval v Petrohradě u malíře J. K. Ajvazovského, jehož byl zároveň vnukem. Později studoval také na akademiích v Mnichově a Berlíně u prof. Salcmanna Mayera a kromě toho vystudoval také právnickou fakultu v Oděse. Na berlínské akademii si ho všiml již známý malíř Eugen Bracht, který ho přivedl na AVU v Drážďanech, kde se Hanzen naučil grafickým technikám. Na jedenáct let se pak uchýlil v Paříži, kde se spřátelil s R. Fleurym a J. Lefebrem a vytvořil si zde svůj jedinečný styl mistrovského marínisty. Pravidelně vystavoval na Pařížských salonech, kde patřil k vyhledávaným autorům. Stal se aktivním členem Mezinárodní asociace akvarelistů a Asociace rytců. Mezi nejčastější náměty jeho tvorby patří mořské výjevy, mariny a světové přístavy, ilustroval také námořní literaturu a byl dvorním malířem cara Nikolaje II., jehož doprovázel na mnoha cestách po Severním moři a Baltu. V roce 1920 emigroval a až do své smrti žil ve vile v Dubrovníku. Patřil k velmi nadaným malířům mořské tematiky, ostatně i francouzský tisk ho v jednom rozhovorů z r. 1929 připodobnil jeho zjevem k robustnímu mořskému vlkovi jako z románů J. Londona.
Autor viz TB 16/16, B 5/397.

80 000 – 120 000 CZK / 3 200 – 4 800 € **30 000 CZK / 1 200 €**

002

ŠPILLAR Karel (1871 Plzeň - 1939 Praha)

BRETAŇSKÉ POBŘEŽÍ
Olej na plátně, 81,5 x 122 cm, rámováno, signováno vlevo dole Karel Špillar.
Dílo je přislíbeno k zápůjčce na výstavu Bonjour, Monsieur Gauguin, Čeští umělci v Bretagni 1850 – 1950, Quiemper 2018, Praha 2018 – 2019.
Významný český malíř, patřící k dekorativnímu proudu českého meziválečného umění, studoval v ateliéru u F. Ženíška na UPŠ v Praze, kde později vyučoval a nakonec byl na své alma mater jmenován profesorem. Ve svých monumentálních dekorativních úkolech vymaloval Pavilon Pražské obchodní komory na Světové výstavě v Paříži, namaloval rozměrná plátna pro Vlašský dvůr v Kutné Hoře a stojí i za návrhem půvabné mozaiky Hold Praze na Obecním domě. Byl členem S. V.Ú. Mánes a pro tento kultovní spolek výtvarníků vytvářel i plakáty. Ovládl však i jiné malířské formy než dekoratérské. Svébytnou krajinářskou formu si Špillar nalezl záhy po roce 1903 ve Francii za pobytu v Onivalu a širším normandském okolí. Tehdy tam v plenéru zachytil množství terénních situací s osobitou vegetací i proměnlivou atmosférou nebe. Drobné studie pak v ateliéru převáděl do již mírně komponovaných obrazů pro výstavy. Pozdější náměty čerpal také z chodského prostředí. Velmi úspěšně se věnoval portrétům, grafice a plakátové tvorbě. Jeho obrazy jsou zdařilou symbiózou symbolismu a secese, která směřovala k jednoduché monumentalitě obrazů plných šťastného poklidu a jasu.
Autor viz T 2/553, V 4/331, TB 31/378, B 9/748, NEČVU 2/838.

250 000 – 350 000 CZK / 10 000 – 14 000 € **140 000 CZK / 5 600 €**

003

BARTONĚK Vojtěch (1859 Praha - 1908 Praha)

NA KVĚTINOVÉM TRHU
Olej na plátně, 40 x 32 cm, rámováno, signováno vpravo dole V.Bartoněk, zezadu opatřeno výstavním štítkem a razítkem.
Vystaveno a publikováno:
Klasikové 19. století, Galerie Diamant S.V.U. Mánes, Praha, 5. 4. - 27. 5. 2012;
Veronika Hulíková, Vojtěch Bartoněk – Popeláři (Z ulice), 1887, Národní galerie v Praze, klášter Sv. Jiří na Pražském hradě, č. kat. 41.
Český žánrový malíř studoval malbu v Praze pod vedením J. Swertse a F. Čermáka a v Paříži na École des Beaux Arts. Autor se tematicky věnoval historickým scénám a žánrovým malbám veristického ražení. Realistické výjevy z pražských ulic a trhů vynikají skvěle odpozorovanými charakteristikami postav, sociálním cítěním a bravurní technikou iluzivní malby. Ve své době byly jeho práce často reprodukovány v populárních časopisech Světozor a Zlatá Praha. Spolupracoval s Mikolášem Alšem, ilustroval knihy Boženy Němcové, restauroval a vytvořil několik oltářních obrazů a nástěnných maleb, z nichž nejznámější jsou lunety na Staroměstské tržnici či malby v kostele v Klecanech. V roce 1889 dokončil dekorativní vlys pro jídelnu Bondyho vily, postavené podle návrhu Josefa Fanty.
Autor viz T 1/39, V 5/275, B 1/485, NEČVU 1/49.

400 000 – 500 000 CZK / 16 000 – 20 000 € **250 000 CZK / 10 000 €**

004

CHITTUSSI Antonín (1847 Ronov nad Doubravkou - 1891 Praha)

LOUKA S BALVANY A SKUPINOU STROMŮ
Olej na plátně adjustovaném na kartonu, 26,5 x 38 cm, rámováno, datace – okolo r. 1879, signováno vlevo dole Chittussi.
Opatřeno odborným posudkem prof. PhDr. Romana Prahla, CSc.
Vystaveno a publikováno:
Má vlast – pocta české krajinomalbě, Jízdárna Pražského hradu, Praha, 4.9. – 1. 11. 2015, str. 217.
Komentář prof. PhDr. Romana Prahla, CSc.:
Jde o malířsky zralé dílo, charakterizované odlišením obrazových plánů pomocí odstupňovaného rozdílu pozadí souvislých byť barevně jemně odlišených částí a pastózních míst v malbě popředí. Příznačná pro většinu nálad Chittussiho krajin je horní partie s oblaky, mezi nimiž jen místy prosvítá světle modrá obloha. Motivicky je pro posuzované dílo charakteristický prvek balvanů rozesetých po pláni a zdůrazněných v popředí výjevu. Tento prvek připomíná v Chittussiho tvorbě zejména areál Českomoravské vrchoviny, tedy region malířova rodiště. Kompozice s obrazovou dominantou ve skupině stromů i kontrastní silueta stromoví se světlem oblohy za horizontem odpovídají standardu Chittussiho prostředí inspirovaného tradicí barbizonské školy. Malířský rukopis je spontánní a svěží. Plynulé tahy štětcem jsou doplněny pastózními doteky štětce na hnědé podmalbě. Způsob podání námětu je zkušený, ba již mistrovský.
Český moderní krajinář, impresionista a pedagog studoval na pražské AVU u prof. A. Lhoty a E. Rómy, avšak po odchodu M. Haushofera nebyl obsazen ateliér krajinomalby, takže Chittussi odešel studovat nejprve do Mnichova a odtud na vídeňskou akademii. Po návratu do Prahy se dostal do povědomí veřejnosti díky Woltmannově aféře. Studenti AVU tehdy vypískali profesora A. Woltmanna za tvrzení, že starší umění v Čechách bylo převážně německého původu, za což byl Chittussi jako jeden z hlavních aktérů dokonce odsouzen na pár dní do vězení. Poté odjel do Francie, kde se inspiroval francouzskými realisty, tzv. barbizonskou školou a začal malovat kromě ateliéru i v plenéru. Ve Francii se Chittussi oprostil od žánrových námětů, které byly dříve základem jeho tvorby a nově osvojenou technikou barbizonců zpracovával obrazové kompozice, jak francouzské, tak i české krajiny, a to dokonce i v době, kdy žil ve Francii. Po návratu z Francie Chittussi pracoval ve středních Čechách, u Labe v Pardubicích, v údolí Chrudimky nebo u jihočeských rybníků na Jindřichohradecku. Jeho obrazy polí, luk a pastvin byly plné světel a jasných barev a vyjadřovaly nálady v krajině. Chittussi do českého krajinářství přinesl počátky nového náhledu na krajinářství a impresionismus vůbec. Chittussi byl ve své době ceněn jako nejmodernější český krajinář a dlouhodobě se řadí k nejoceňovanějším českým malířům.
Autor viz T 1/397, TD 79, TB 6/516, B 3/8, NEČVU 1/298.

400 000 – 500 000 CZK / 16 000 – 20 000 € **330 000 CZK / 13 200 €**

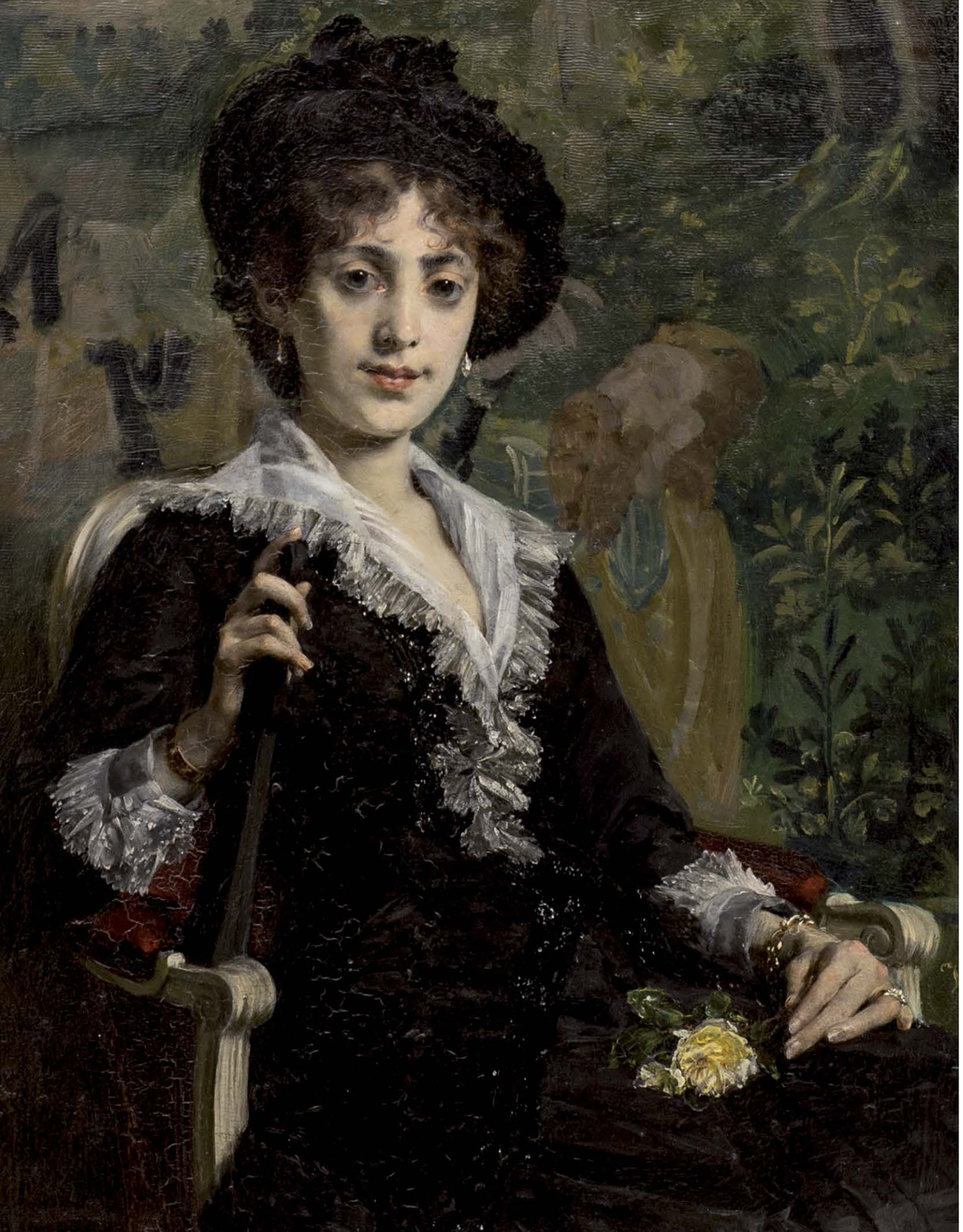

005

HYNAIS Vojtěch (1854 Vídeň - 1925 Praha)

DÍVKA S VĚJÍŘEM

Olej na dřevě, 55,5 x 45,5 cm, rámováno, datace 1880, signováno vpravo dole VHynais 1880.
Opatřeno odborným posudkem doc. PhDr. Marie Mžykové, CSc.
Dílo bude zařazeno do připravované monografie.
Portét Dívky s vějířem vznikl v roce, kdy končí Hynaisovo stipendium (1878-1880) v Paříži, spojené se studiem u věhlasného Jean-Léon Gérôma, u něhož si Hynais osvojil brilantní naturalistickou malbu se specifickou luministickou bravurou. V roce vzniku portrétu se Hynais stěhuje na Montmartre a z existenčních důvodů se věnuje především portrétní malbě, pro níž mu byly vzorem elegantní práce belgického malíře Alfreda Stevense a světelný luminismus uznávaného Paula Baudryho.
Velmi zdařilá podobizna, pocházející ze soukromé sbírky v Champagne, zachycuje půvabnou dívku se zavřeným vějířem v pravé ruce a žlutou růží na klíně. Do portrétu se Hynaisovi podařilo otisknout koncentrovaný ztišený výraz a aristokratickou pózu mladé dívky, oděné v elegantních černých šatech a klobouku. Brilantně zde zachytil jemný půvab dívčiny tváře s velkýma hnědýma očima a jas bělostné pokožky. Hynais ji posadil na židli a do pozadí aranžoval gobelín se stylizovaným krajinným pohledem. Ačkoliv byl především figurálním malířem a krajina tvořila v jeho tvorbě doprovodný charakter, jeho kolegové obdivovali jeho precizní nastudování krajiny a způsob, jakým ji dovedl zakomponovat do svých pláten.
Hynaisovy portréty té doby vykazují inspiraci žánrovou malbou a alegorií, která byla jeho doménou. Hynais je mistrem gestikulačních náznaků, pracuje také se zajímavými dekorativními prvky a používá četné atributy, které se v jednotlivých plátnech opakují. S vějířem je zobrazena také podobizna koketní Pařížanky z téhož roku (Dáma v růžovém šatě, olej, plátno, 52,5 x 46,5 cm, Národní galerie v Praze), pro který je příznačná flanderská plnost i holandský drobnopisný intimismus.
Významný český malíř, dekoratér, grafik a ilustrátor, studoval u A. Feuerbacha na akademii ve Vídni, později také na pařížské École des Beaux-Arts v Paříži u J. L. Gérôma. V letech 1874 a 1877 pobýval v Itálii, kde se inspiroval tamními náboženskými a mytologickými obrazy. V této době také namaloval nástěnné malby českých světců v kapli Českého hospicu v Římě. Delší dobu strávil v Paříži, kde se věnoval zejména dekorativní malbě a spolupracoval s porcelánkou v Sévres. V letech 1881 až 1883 vytvořil hlavní oponu Národního divadla, která nahradila shořelou oponu F. Ženíška. Vyhrál také výběrové řízení pro několik dekorativních maleb v Národním divadle. Na základě úspěchu provedení byl angažován také k dekorativním malbám pro Dvorní divadlo ve Vídni a Národní muzeum v Praze. Od r. 1893 byl profesorem na pražské AVU. V letech 1891 a 1895 navrhl plakáty pro národopisné výstavy v Praze. Byl skvělým kreslířem a malířem, měl cit pro vystižení barevné atmosféry. Jeho tvorba vychází z novobarokního luminismu, světlo ve spojení s barvou zůstává důležitým prvkem i jeho naturalistických a realistických děl. Lidské tělo a jeho pohyb dokázal zachytit s téměř fotografickou přesností. Jeho veristický luminismus připravil cestu českému impresionismu. V portrétní tvorbě Hynais zastával principy naturalismu a jeho obrazy se vyznačovaly také zajímavými dekorativními prvky. Hynais přinesl do českého výtvarného umění plenérovou malbu s výraznými atmosférickými prvky a vjemy a právem patří k nejznámějším českým malířům.
Autor viz T 1/392, TD 78, V 6/89, TB 18/212-214, B 5/690, NEČVU 1/295.

1 000 000 – 1 500 000 CZK / 40 000 – 60 000 € **400 000 CZK / 16 000 €**

006

GOYEN Jan Josephsz van (1596 Leiden - 1656 Haag)

EINE MÄCHTIGE ALTE WETTEREICHE
Olej na plátně, 140 x 127 cm, rámováno, datace 1632, signováno vpravo uprostřed VG 1632.
Provenience:
Kunsthandlung Malmede, Köln, 1902.
Na rozdíl od krajinomalby tvořené v duchu tzv. ideální krajiny, jež se zrodila a byla velice oblíbená v Itálii a Francii přišli holandští autoři s jiným pohledem. Navzdory zachycení italské krajiny ideální, ze které holandští autoři původně vycházeli, je v holandské krajinomalbě nalezen půvab krajiny neidealizované, prosté. Holandští autoři, van Goyenem nevyjímaje, je zachycen pouhý bezvýznamný okamžik, bez příkras a přesto s půvabem. Holandští malíři pochopili význam atmosféry, prchavosti. Holandská krajinomalba také často vyniká jakoby ztlučenou plochou pod obrovským nebem a tím více dává vyniknout malým detailům, výjevům každodennosti kontra atmosférickým vlivům, které právě van Goyen tak rád zobrazoval.
Jeden z nejvýznamnějších a nejosobitějších představitelů holandského krajinářství 17. století. Školit v kresbě se začal už v deseti letech. Kolem 1615 byl na studijním pobytu ve Francii a r. 1616 se učil u krajináře Esaiase van de Velde v Haarlemu. Haarlem byl tehdy výtvarným centrem celého Holandska. Vedle Esaiase van de Velde, Salomona van Ruysdael a Hercula Segherse patří Jan van Goyen k zakladatelům holandské krajinomalby sedmnáctého století. Roku 1618 byl zapsán jako mistr v leydenské gildě (cechu) svatého Lukáše. Vedle malování a prodeje svých obrazů byl znalec a obchodník s nemovitostmi, pozemky a tulipány. V jeho raném díle, asi až do roku 1627 převládají na většině obrazů scénické pasáže, přemíra pestrých figurálních skupin, jako třeba na obraze Vesnická ulice v De Bilt. Později se stal Goyen výlučně malířem rovinaté krajiny, z níž přes jednotvárný zemitý kolorit a jednoduchou plánovitou kompozici dokázal vytvořit půvabné světelné hodnoty a náladové pojetí atmosféry a vody, např. Pohled na Dordrecht zastoupený v pařížském Louvre nebo Krajina s kanálem vystavená v mnichovské Alte Pinakothek, na kterém se mu podařilo mistrovsky zachytit harmonii člověka s přírodou a zvláště působivé je zobrazení stavení a stromoví na odrazu hladiny klidné řeky. Zde je už stafáž redukována nebo mizí zcela úplně. Pozdní dílo se vyznačuje nízko položenými horizonty a barevným akcentováním. Mistrovsky zobrazoval atmosférické nálady, v nichž přírodní živly splývají ve všezahrnující kontinuum. Goyenovy obrazy jsou nejvíce olejomalby na dřevěné desce, rozměrnější výjevy jsou oleje na plátně. Goyen byl dlouho podceňován a jeho skutečný význam v dějinách malířství rozpoznali až impresionisté. Goyenovu tvorbu oceňoval také Emil Filla, který se malířově dlouhodobě věnoval a vytvořil jeho nepříliš typickou monografii. Ve Šternberském paláci jsou jeho díla Selská usedlost v dunách (1631) a Lodě v ústí řeky z r. (1646).
Autor viz TB 14/460, B 5/145.

2 500 000 – 3 500 000 CZK / 100 000 – 140 000 € **2 200 000 CZK / 88 000 €**

007

BRANDEISOVÁ Antonie (1849 Miskovice v Čechách – 1926 Florencie)

BENÁTKY
Olej na dřevě, 12 x 21 cm, rámováno, signováno vpravo dole ABrandeis.
Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.
Významná česká malířka, která patří vůbec k prvním profesionálním ženským malířkám u nás. Studovala u malíře historických obrazů K. Javůrka v Praze, který ji naučil práci se světlem, ale i dokonalé míchání barev či nanášení lazur, dále studovala na Akademii krásných umění v Benátkách. Jelikož panoval názor, že malovat velké umění mohou pouze muži, signovala své obrazy Brandeis, podobně jako její vzor - sestra bratrů Mánesových Amálie. Při jejích studiích jí Benátky natolik učarovaly, že zde zůstala řadu let a postupně úplně opustila vážnou historickou malbu a portrétní náměty a naplno se začala věnovat plenérní malbě krásných zákoutí ozářených sluncem či charakteristické malbě vodní hladiny. Právě proto mezi její nejcennější náměty patří do detailu vypracované výjevy z Benátek - například most Rialto, náměstí San Marco nebo Dóžecí palác. Její malba perfektně zachycuje tehdejší atmosféru severoitalského kulturního města ležícího v mělké laguně a její smysl pro detailní architektonické zpracování ikonických staveb i náhodných zákoutí je pozoruhodný a mezi sběrateli také velmi ceněný. Cestovala i po dalších italských městech, ze svého pobytu ve Florencii r. 1892 vystavovala pod hlavičkou Krasoumné jednoty čtyři pohledy z Itálie, ale namalovala také Andělský hrad v Římě nebo Most zlatníků ve Florencii. Dílo Antonie Brandeisové se dodnes draží v českých, ale také zahraničních aukčních síních a vždy se těší mimořádné pozornosti.
Autor viz T 1/87, TB 4/527, B 2/273.

400 000 – 500 000 CZK / 16 000 – 20 000 € **370 000 CZK / 14 800 €**

008

MÁNES Quido (1828 Praha - 1880 Praha)

DÍVKA VE SLOVANSKÉM KROJI
Olej na lepence, ovál 45 x 36 cm, rámováno, pod sklem, datace – 70. léta 19. st.
Opatřeno odborným posudkem PhDr. Naděždy Blažíčkové – Horové.
Komentář PhDr. Naděždy Blažíčkové – Horové:
Předložené, byť neznačené plátno Dívka ve slovanském kroji je nepochybná a velmi půvabná práce Quida Mánesa, nejmladšího z dětí malíře Antonína Mánesa a sourozence malířů Amálie a Josefa Mánesových. Quido Mánes byl především malíř žánrů, ale ovládal i portrétní umění. Této schopnosti však raději využíval v portrétních žánrech, než v klasických podobiznách, kterých namaloval jen několik. V předloženém líbivém žánru Dívka ve slovanském kroji ukázal jak svůj postřeh a smysl pro portrétní charakteristiku, tak umění žánrové kompozice ve spojení s krajinou. To byla Quidova doména, ve které vynikal. Dívka ve slovanském kroji je namalována s naprostou objektivností, malba je neobyčejně hladká, tence a splývavě nanesená, barevnost dívčina oblečení podobně jako krajina s polem, před kterým dívka stojí opřená o kámen nebo zalesněný vrch v pozadí obrazu a nebe plné bílých obláčků působí elegantně se smyslem pro střízlivost a celkovou úpravnost. Z výjevu dýchá krásný letní den plný pohody. Je to krásná a kvalitní ukázka malířského umění Qiuda Mánesa.
Malíř, kreslíř a ilustrátor, bratr Josefa a Amálie Mánesových, od raného dětství se učil kreslit u svého otce Antonína a strýce Václava. Poté studoval na AVU v Praze u F. Tkadlíka a Ch. Rubena. Byl členem Jednoty umělců výtvarných, uměleckého spolku sv. Lukáše a Umělecké besedy. Od roku 1844 obesílal pražské výstavy, v roce 1877 byl zastoupen i na světové výstavě v Paříži. Maloval podobizny a krajiny, také ilustroval, byl zručným karikaturistou a kreslířem. Především však vynikl jako malíř žánrů, úsměvných výjevů plných pohody a bezstarostnosti z všedního i svátečního dne ve městě i na venkově, dobře odpozorovaných výseků skutečného života, ve kterých uplatňoval smysl pro barvu a zájem o detail. Zachycoval atmosféru lidových poutí a slavností o církevních svátcích, příběhy ze života sedláků, jejich kroj, zvyky a obyčeje, často i dětské scény. Jeho láskou byla zvířata, především koně, které maloval a kreslil bez ustání a s velkou virtuozitou. Byl také ovlivněn dobovou zálibou v čínském a japonském umění. Jeho tvorba se vyznačuje citlivostí a pozorností k realitě, žánrové pojetí představuje vrchol českého biedermeieru.
Autor viz T 2/81, TD 124,223, TB 24/6, B 7/133, NEČVU 1/479.

100 000 – 130 000 CZK / 4 000 – 5 200 € **70 000 CZK / 2 800 €**

009

SPRANGER Bartholomeus (1546 Antverpy - 1611 Praha)

BAKCHUS, VENUŠE A CERES
Olej na plátně, 121,5 x 99 cm, datace – 1597 – 1605, rámováno.
Opatřeno restaurátorskou zprávou z Národní galerie v Praze.
Dosud neznámý a nepublikovaný obraz Bakchus, Venuše a Ceres má k obrazům, které od Bartholomea Sprangera s jistotou pocházejí, velice blízko v rovině motivu, kompozice i stylu, takže odpovídající autorství je pravděpodobné. Definitivně prokázat nebo vyvrátit by je však bylo možné teprve po kompletním restaurování a doprovodném průzkumu. V každém případě je však i v rámci doposud možného umělecko-technologického a restaurátorského průzkumu jisté, že obraz vznikl v přímé souvislosti se Sprangerovým pozdním dílem vytvořeným v Praze. Z umělecko-historického hlediska byl vytvořen nejspíše mezi roky 1597 a 1605. Tehdy vzniklá Sprangerova díla charakterizuje zvláště diferencované vedení světla a teatrální dramaturgie světla a stínu.
Sprangerův charakteristický styl figur a jeho typizace a schematizacei, výraznou elegatní tělesnost vypůjčenou z bronzů Adriaena de Vries a erotizujícím nábojem partií pleti je navzdory přemalbám jasně zjevný. I když je nezvykle rozdělená plocha obrazu s patrnou koncentrací na spodní polovinu obrazu, přičemž musíme ještě vzít v úvahu případné menší oříznutí obrazu tak odpovídá osobnímu stylu umělce i kompozice, jak ji lze ukázat například srovnáním s měděnými destičkami Herkules a Omfale (Vídeň, Kunsthistorisches Muzeum, inv. č. 1126). Především však zde musíme znovu poukázat na již uvedenou Spranegerovu pražskou kresbu se stejným tématem.
Ikonograficky je skupina postav Bakcha, Venuše a Cerery založena na přísloví vycházejícím z Terentiovy sentence: „Sine Cere et Baccho friget Venus" – „Bez Cerery a Bakcha mrzne Venuše." V tomto případě, kdy je ovšem středobodem Bakchus, zatímco oběma bohyním je přidělena více či méně role pouhých statistek, je téma parafrázováno a patřičně pozměněno. Možná bychom mohli dokonce konstatovat, že smyslem této figurální kompozice je hold obou bohyň, respektive Bakchův triumf nad Cererou a Venuší. I když jsou obě bohyně hrou světla – nejprve Venuše a potom Ceres – zvýrazněny, přesto Bakchus zaujímá nejen centrální pozici, ale postojem těla definuje celou kompozici.
Na kompozici je nápadné, uvedené už v rozboru ikonografie, umístění Bakcha do ústřední pozice a s tím související „marginalizace" obou bohyň. Zatímco obě jsou intenzivně tlačeny k spodnímu a postrannímu okraji, dominuje celé horní třetině obrazu draperie a Bakchova levá natažená ruka s miskou na víno. Dynamika a napětí, vyjádřené v těle boha vína, mají ekvivalent v pevně napnutých draperiích pozadí, naproti tomu Cupid, Venuše a Ceres, spíše pasivní, jako svého druhu atributy, scénu spíše doplňují, než spoluurčují. Trojúhelník skupiny postav má svůj geometrický protějšek v linii draperie. Světlá pleť obou bohyň je v protikladu k tmavé barvě Bakchovy kůže a ke zcela temným horním rohovým partiím.
Špičkový malíř na dvoře Rudolfa II. se vyškolil v krajinomalbě, ale díky studijním cestám do Francie a Itálie si osvojil malířské řemeslo i v jiných oborech jako al fresco, malba miniatur a stal se také prvotřídním kreslířem tužkou a perem. Díky své píli byl v Itálii vyhledávaným autorem s velkým množstvím zakázek, kterou završil titulem dvorského malíře ve službách papeže Pia V. V Itálii maloval drobné obrázky, krajiny a nokturna, občas však získal i větší zakázku na namalování oltářního obrazu. Nabídka pracovat u císařského dvora Maxmiliána II. ve Vídni ho zastihla v plné síle. Poprvé mohl pracovat dle svých nápadů na cyklu nástěnných maleb a jako jeden z příkladů jeho malířského mistrovství lze uvést obraz Zmrtvýchvstání, ve kterém je už jasný jeho typický malířský rukopis - prudké šroubovité pohyby štíhlých těl, ideální souznění krajinářské a figurální složky díla, skvělá práce se světlem a výraznou jasnou barevností s častým užíváním šanžantních tónů. Po přesídlení dvora do Prahy přešel Spranger do služeb císaře Rudolfa II. Právě v Praze se jeho malířská hvězda rozzářila ještě jasněji a díky velkému množství zakázek si mohl zařídit vlastní malířskou dílnu s četnými pomocníky.
Na jeho tvorbu pro císaře dohlížel Rudolf II. osobně a podle svědectví Hanse Ulricha Krafta u něj v ateliéru trávil mnoho času.
Sprangerova malířská tvorba se stala inspirující pro celou generaci nizozemských malířů, a to zejména díky rytým reprodukcím z dílny H. Goltzia. Celá osmdesátá léta byl na pražském dvoře malířem číslo jedna. V Nizozemí se přiznal Karlu von Manderovi, že už ho jeho privilegovanost začíná nudit a trochu slevil z pečlivosti koloritu. Po příchodu na dvůr malířů Hanse von Aachen a Josefa Heintze se v něm opět probudilo zapálení pro věc, výrazně změnil kolorit a jeho obrazy se staly mnohem plastičtější. Začátkem 90. let začal malovat cyklus ze života Venuše. Z temného pozadí vystupují elegantní štíhlá nahá těla, které společně s vertikálami tvoří základ kompozic. Obrazy také oprostil od přemíry zdobných prvků. Podobné členění je i na slavném obrazu Epitaf zlatníka Müllera, na kterém je znázorněn jeho tchán a Spranger tento obraz považoval za svůj nejlepší po stránce barevnosti. Na konci devadesátých let se jeho kompozice dramaticky mění, jeho postavy vypadají jako vymodelované z vosku a i kůže tak reaguje na Sprangerovo dramatické vržení světla. Spranger tak předznamenal barokní expresionismus. Počátkem nového století Sprangera citelně zasáhla tragická smrt jeho ženy, díky které zažádal o možnost vzdálit se od dvora. Císař mu toto privilegium sice umožnil, ale nikoli s lehkým srdcem. Po krátké absenci Spranger podepsal memorandum, že na každý obraz, co Spranger namaluje, bude mít Rudolf II. předkupní právo. Karel von Mander pak napsal, že v tomto období platilo, že každé nové dílo se mohlo směle považovat za Sprangerovo nejlepší. Za zmínku určitě stojí skutečnost, že Spranger se u dvora dokonale naučil česky a i svou závěť česky sepsal, což u kosmpolitního dvora nebylo vůbec obvyklé.
Autor viz Umění na dvoře Rudolfa II.

6 000 000 – 8 000 000 CZK / 240 000 – 320 000 € **2 500 000 CZK / 100 000 €**

010

CHITTUSSI Antonín (1847 Ronov nad Doubravkou - 1891 Praha)

KRAJINA S VODNÍM SOUTOKEM

Olej na plátně, 52,7 x 66 cm, rámováno, datace – okolo r. 1885, signováno vpravo dole Chittussi.
Opatřeno odborným posudkem prof. PhDr. Romana Prahla, CSc.
Komentář prof. PhDr. Romana Prahla, CSc.:
Posuzovaný obraz odpovídá motivicky, kompozicí i barevností a náladou Chittussiho tvorbě. Způsobem práce střídavě širokým a tenkým štětcem odpovídá také malířskému rukopisu umělce. Rovněž podložení malby šepsem, zejména v partii oblohy, je u Chittussiho běžné, výjimečné není u jiných jeho obrazů ani pojednání popředí výjevu tenkou „lazurní" vrstvou malby. Obraz se hlásí ke skupině obrazů s motivy mokřadů a rybníků, které Chittussi vytvářel už za svého francouzského pobytu, ale zejména pak v jižních a východních Čechách. Od tvorby některých žáků Mařáka, kteří Chittussiho zpočátku následovali, se posuzovaný obraz liší mj. zájmem o přesnou charakteristiku pozadí resp. horizontu obrazu, pro Chittussiho příznačnou. Některé specifické detaily, jako podtržení trsu rákosí vyrůstajícího z vody bílou linkou, jsou pro tohoto umělece rovněž charakteristické. Obraz je podle dobových standardů nedokončený, ale řadu takových maleb, Chittussi vytvořil právě ve zmíněném období a okruhu motivů, a to i v obdobném – středním – formátu. Nesrovnalost spočívající v opatření „nedokončeného" obrazu signaturou odpovídá faktu, že Chittussi často signoval obrazy dodatečně, a podle okolností případně i obrazy ne zcela dokončené.
Český moderní krajinář, impresionista a pedagog, studoval na pražské AVU u prof. A. Lhoty a E. Rómy, avšak po odchodu M. Haushofera nebyl obsazen ateliér krajinomalby, takže Chittussi odešel studovat nejprve do Mnichova a odtud na vídeňskou akademii. Po návratu do Prahy se dostal do povědomí veřejnosti díky Woltmannově aféře. Studenti AVU tehdy vypískali profesora A. Woltmanna za tvrzení, že starší umění v Čechách bylo převážně německého původu, za což byl Chittussi jako jeden z hlavních aktérů dokonce odsouzen na pár dní do vězení. Poté odjel do Francie, kde se inspiroval francouzskými realisty, tzv. barbizonskou školou a začal malovat kromě ateliéru i v plenéru. Ve Francii se Chittussi oprostil od žánrových námětů, které byly dříve základem jeho tvorby a nově osvojenou technikou barbizonců zpracovával obrazové kompozice, jak francouzské, tak i české krajiny, a to dokonce i v době, kdy žil ve Francii. Po návratu z Francie Chittussi pracoval ve středních Čechách, u Labe v Pardubicích, v údolí Chrudimky nebo u jihočeských rybníků na Jindřichohradecku. Jeho obrazy polí, luk a pastvin byly plné světel a jasných barev a vyjadřovaly nálady v krajině. Chittussi do českého krajinářství přinesl počátky nového náhledu na krajinářství a impresionismus vůbec. Chittussi byl ve své době ceněn jako nejmodernější český krajinář a dlouhodobě se řadí k nejoceňovanějším českým malířům.
Autor viz T 1/397, TD 79, TB 6/516, B 3/8, NEČVU 1/298.

300 000 – 400 000 CZK / 12 000 – 16 000 € **180 000 CZK / 7 200 €**

011

HOLUB Josef (1870 Slaný - 1957 Rychnov nad Kněžnou)

MOTIV Z LOBEČKU

Kvaš na kartonu, 24 x 32 cm, rámováno, pod sklem, datace 1896, signováno vpravo dole HOLUB 96, vpravo dole opatřeno přípisem s určením.
Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.
Český malíř, studoval na AVU v Praze u prof. Mařáka. Během studia obdržel Purmannovo stipendium a následně i Hlávkovo stipendium, které mu umožnilo odcestovat do Dalmácie a Černé Hory, kde maloval pro dvorní divadlo v Cetyni. Podnikl také řadu studijních cest do německých a rakouských galerií. Po návratu z cest se usadil v Kralupech nad Vltavou, kde si otevřel fotografický ateliér a přivydělával si i výukou hry na housle a jako písař u okresního soudu. Byl malířem krajin, v obrazech znázorňoval přírodní náladové okamžiky z jednotlivých ročních období. Maloval krásné krajiny Povltaví a Podřipska, např. Vltavu u Nelahozevsi, Lobeček, Veltruský park aj. Pro Holuba je ve větších rozměrech pláten typická promalovanost s ostrými konturami a zelenavý kolorit, v menších rozměrech se uchyluje i do mírně impresivnější polohy. Jako jeden z nejstarších Mařákových žáků zůstal jako snad opravdu jediný věrný způsobu malby, který si osvojil především od Kavána. Vystavoval na výstavách Krasoumné jednoty pro Čechy v Praze, Umělecké besedy a S.V.U. Mánes. Samostatně vystavoval ve Slaném, Chrudimi, Kralupech a Poličce, jeden z jeho větších olejů byl věnován státem J. V. Stalinovi a umístěn do moskevského Kremlu. V Národní galerii v Praze jsou Holubova plátna Duby na hrázi (1895) a Lovčen v Černé Hoře (1896). Řadu malířových pláten má ve sbírkách Městské muzeum v Kralupech nad Vltavou a mnoho jeho obrazů publikovaly Volné Směry a Zlatá Praha. Je po něm pojmenována část nábřeží řeky Vltavy v Kralupech nad Vltavou.
Autor viz T 1/362, V 2/478, Ch 3/233.

50 000 – 60 000 CZK / 2 000 – 2 400 € **38 000 CZK / 1 520 €**

012

SLAVÍČEK Antonín (1870 Praha - 1910 Praha)

ZÁTIŠÍ SE ZELNÝMI HLÁVKAMI A CHLEBEM
Olej na lepence, 47 x 65,5 cm, rámováno, pod sklem, datace - 1887 – 1889, signováno vpravo dole A Slavíček.
Opatřeno odborným posudkem PhDr. Karla Srpa a znaleckým posudkem ak. mal. Zory Grohmmanové.
Komentář PhDr. Karla Srpa:
Během posledních let se objevilo mnoho obrazů Antonína Slavíčka, které neobsahoval ani Tomešův, ani Kotalíkův soupis, jež zůstávají stále výchozími zdroji dosavadních bádání o zakladateli českého moderního malířství. Jako naprostá nutnost se ukazuje přikročit opět k soupisové práci a tyto již zastaralé soupisy revidovat a doplnit o nová díla. Předložený obraz mne okamžitě zaujal svou přesvědčivou malbou a kompozicí, stejně tak velmi vyváženou barevností. Svědčí o pevném uchopení reality a promyšlené kompozici. V tomto smyslu jej můžeme brát za východisko, jež začínající umělec zvládl velmi záhy, osvojil si jej, a vlastně jej nadále opustil, protože se v této výrazové oblasti dokázal přirozeně pochybovat. Je možné předpokládat, že zátiší vzniklo před tím, než Mařákovu školu dočasně opustil v letech 1888-1889. Určení autorství nám tentokráte jednoznačně stanovuje signatura, která znalce Slavíčka směřuje do oblasti, kdy vznikaly školní práce jako Zátiší s bednou, Zátiší s lahvemi a samovarem a zejména Zátiší se zeleninou či Zátiší s konvicí, které již lze se Zátiším se zelnými hlávkami a chlebem spojit. Dá se předpokládat, že tento soubor zátiší, vznikajících během prvých let studia u Julia Mařáka, byl širší. Slavíček se v něm příliš neopakoval, ale sestavil si pokaždé jinou kompozici, ve které kladl důraz zejména na smyslové uchopení jevové stránky předmětů, zatímco prostor, zejména pozadí zůstávalo pasívní. Uvedený souvztah smyslových jevů a celkového prostoru je spojnicí všech raných Slavíčkových zátiší. Tentokráte můžeme přesně sledovat jak vedl ubíhající diagonálu stolu, pokrytého mírně zvlněným bílým ubrusem, jak se zacílil na přesné plastické a barevné vystižení jednotlivých jevů, které pečlivě po stole rozmístil. Přitahovala jej vlastní hmota, na které dokonce jak napovídá džbán v pozadí, zachytil odrážející se světlo, včetně lesku glazovaného povrchu. Slavíček se zde ukázal jako výrazný realista, který má zájem o smyslovou podrobnost i o vyrovnaný kompoziční celek. Zátiší, které podstatně rozšiřuje naši znalost raného Slavíčkova díla, je zároveň i nápovědí jeho následující tvorby, jak naznačuje vyobrazení nejrůznější zeleniny.
Máme před sebou velmi vyrovnané, přitažlivě namalované dílo, stojící na počátku autorovy bohaté malířské tvorby.
Unikátní český malíř a zcela mimořádný krajinář, který patří již po generace mezi nejznámější a nejobdivovanější české autory. Studoval v ateliéru u prof. J. Mařáka na pražské AVU. Společně se skupinou malířů kolem prof. Mařáka jezdil malovat do plenéru krajiny v okolí Okoře a v r. 1898 vstoupil do S. V. U. Mánes. Podnikl cesty do Mnichova a Paříže. Po začátku století bydlel se svou rodinou v Kameničkách, kam zval významné osobnosti společenského dění. Právě tam namaloval jeden z nejikoničtějších obrazů českého umění s všeříkajícím názvem U nás v Kameničkách. Ve Slavíčkově tvorbě je příznačná uvolněná práce s barevným koloritem a často pak přímo s barevnou skvrnou. Daří se mu zachycovat světelnou atmosféru a umně zvládá dodat krajině potřebnou expresi, avšak nikdy nepřestává být realistou. Pro mnohé se stal symbolem zpodobnění krás české krajiny a proměnných nálad v přírodě. Vystavoval krajinomalby na výstavě Umělecké besedy. Jeho dílo je zastoupeno v prestižních veřejných i soukromých sbírkách. Jeho tvorba představuje jednu z nejosobitějších reakcí na proměny evropského malířství druhé pol. 19. století.
Autor viz T 2/459, TD 167, 224, TB 31/129, B 9/644, NEČVU 2/755.

2 700 000 – 3 500 000 CZK / 108 000 – 140 000 € **2 000 000 CZK / 80 000 €**

013

SCHIKANEDER Jakub (1855 Praha - 1924 Praha)

NA MOSTĚ
Uhel na papíře, 17,5 x 22 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, signováno vpravo dole ligaturou JS.
Konzultováno s prof. PhDr. Tomášem Vlčkem, CSc.
Mimořádný malíř a vůdčí osobnost českého malířství Jakub Schikaneder byl žákem J. M. Trenkwalda, J. Sweertse a A. Lhoty na AVU. V této době vedení školy inklinovalo k idealizaci klasicistních forem. Mezi Schikanederovými spolužáky a často blízkými přáteli byli třeba M. Aleš, F. Ženíšek nebo J. Tulka, se kterými prožíval kontrasty a konflikty nahromaděné mezi generacemi. V časopise studentů akademie, s mile mladistvým názvem Blbárna, je Schikaneder zpodobněn v kresbě M. Alše jako bonviván. Nejprve byl ovlivněn dobovým naturalismem a poté absolvoval několikaleté školení u G. Maxe na akademii v Mnichově, ale vždy zůstal umělcem bytostně českým. Od r. 1885 byl asistentem F. Ženíška na UPŠ a v r. 1890 byl tamtéž jmenován řádným profesorem dekorativní malby. Roku 1890 vytvořil programové dílo českého realistického umění, Vraždu v domě. V devadesátých letech dospěl pojetím obrazu k osobitému stylu, v němž jeho vlastní citlivost souzněla s představami a náladami uměleckých hnutí české a evropské dekadence. Signifikantní je pro autora rozvíjení hlavně témat každodennosti městského života, melancholicky zabarvených, jemně prozářených interiérů a potemnělých pražských zákoutí, která zůstávají dodnes neobyčejně přitažlivá. V jeho obrazech jsou rozehrány velmi ladné barevné tóny, přímo mistrovsky tlumené, jež zahalují téma i postavy jednotlivých maleb do působivého nezřetelného oparu na pomezí snu a skutečnosti. Jeho díla jsou mysticky laděná a mají meditativní hloubku. Po velké retrospektivní výstavě ve Valdštejnské jízdárně v Praze v letech 1998 -1999 došlo výraznému oživení zájmu o tohoto malíře, ale také k řadě nových objevů rozšiřujících dosavadní kolekci jeho děl, které vedly k řadě dalších výstav a publikací.
Autor viz T 2/422, TB 30/64, B 9/374, NEČVU 2/735.

100 000 – 150 000 CZK / 4 000 – 6 000 € **60 000 CZK / 2 400 €**

014

SCHIKANEDER Jakub (1855 Praha - 1924 Praha)

ULIČKA
Uhel na papíře, 22,5 x 17 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, signováno vlevo dole ligaturou JS.
Konzultováno s prof. PhDr. Tomášem Vlčkem, CSc.
Mimořádný malíř a vůdčí osobnost českého malířství Jakub Schikaneder byl žákem J. M. Trenkwalda, J. Sweertse a A. Lhoty na AVU. V této době vedení školy inklinovalo k idealizaci klasicistních forem. Mezi Schikanederovými spolužáky a často blízkými přáteli byli třeba M. Aleš, F. Ženíšek nebo J. Tulka, se kterými prožíval kontrasty a konflikty nahromaděné mezi generacemi. V časopise studentů akademie, s mile mladistvým názvem Blbárna, je Schikaneder zpodobněn v kresbě M. Alše jako bonviván. Nejprve byl ovlivněn dobovým naturalismem a poté absolvoval několikaleté školení u G. Maxe na akademii v Mnichově, ale vždy zůstal umělcem bytostně českým. Od r. 1885 byl asistentem F. Ženíška na UPŠ a v r. 1890 byl tamtéž jmenován řádným profesorem dekorativní malby. Roku 1890 vytvořil programové dílo českého realistického umění, Vraždu v domě. V devadesátých letech dospěl pojetím obrazu k osobitému stylu, v němž jeho vlastní citlivost souzněla s představami a náladami uměleckých hnutí české a evropské dekadence. Signifikantní je pro autora rozvíjení hlavně témat každodennosti městského života, melancholicky zabarvených, jemně prozářených interiérů a potemnělých pražských zákoutí, která zůstávají dodnes neobyčejně přitažlivá. V jeho obrazech jsou rozehrány velmi ladné barevné tóny, přímo mistrovsky tlumené, jež zahalují téma i postavy jednotlivých maleb do působivého nezřetelného oparu na pomezí snu a skutečnosti. Jeho díla jsou mysticky laděná a mají meditativní hloubku. Po velké retrospektivní výstavě ve Valdštejnské jízdárně v Praze v letech 1998 -1999 došlo výraznému oživení zájmu o tohoto malíře, ale také k řadě nových objevů rozšiřujících dosavadní kolekci jeho děl, které vedly k řadě dalších výstav a publikací.
Autor viz T 2/422, TB 30/64, B 9/374, NEČVU 2/735.

100 000 – 150 000 CZK / 4 000 – 6 000 € **60 000 CZK / 2 400 €**

015

HAUBTMANN (HAUPTMANN) Michael (1843 Praha - 1921 Mnichov)

BÁRKY NA MOŘSKÉM POBŘEŽÍ
Olej na plátně, 70 x 111 cm, rámováno, datace 1872, signováno vpravo dole MHaubtmann.1872.
Opatřeno odborným posudkem PhDr. Šárky Leubnerové.
Komentář PhDr. Šárky Leubnerové:
Předložené plátno ve stylu pozdního krajinářského realizmu druhé třetiny 19. století představuje námět, který byl zvláště v německé krajinomalbě velmi oblíbený; do široka otevřenou přímořskou scenérii s čilým ruchem na pobřeží v atmosféře zapadajícího slunce. Haubtmannův obraz Bárky na mořském pobřeží zachycuje s jistotou a mistrovstvím podvečer na pobřeží se třemi čluny vytaženými na písčitou pláž. Malba balvanů v popředí je pojata velmi realisticky v hutných barevných pastách, jejichž zvrásněný povrch evokuje zobrazená skaliska, pobřeží a ztišená vodní hladina, v níž se zrcadlí mohutná skála, jsou naopak zachyceny jemnějším malířským rukopisem. Právě osamělé skalisko v moři i krajina v lehkém oparu na pozadí v šedofialových tónech zesilují prostorové cítění celé scenérie. Drobná stafáž je suverénně zvládnuta lehkou malířskou zkratkou bez zbytečných detailů.
Dílo je datováno rokem 1872, tedy dobou, kdy Haubtmann vystavoval na pražské výroční výstavě obrazy zachycující italské pobřeží poblíž Janova. Dobový katalog neuvádí přesnější informace, ale lze se domnívat a krajina tomu nasvědčuje, že z této lokality pochází i předložené plátno.
Haubtmann patřil k poslední generaci krajinářů, která končila pražskou Akademii s odchodem již nemocného profesora Haushofera zpět do Mnichova. Jeho umělecká tvorba v Praze získala skvělé základy, které po celý život dál úspěšně rozvíjel, jak dokládá i jeho zastoupení v předních německých a českých státních i soukromých sbírkách, včetně Lenbachhaus Munchen nebo Národní galerie v Praze. Předložená práce je kvalitní ukázkou jeho díla z poloviny sedmdesátých let, tedy z jeho vrcholného období.
Významný malíř a krajinář, studoval práva na Univerzitě Karlově v Praze a malířství v ateliéru u prof. M. Haushofera na pražské akademii. Obě školy úspěšně dokončil a dokonce měl i chvíli advokátní praxi. Později se ale přestěhoval do Mnichova, kde se stal žákem J. Langeho. Podnikl řadu studijních cest po Švýcarsku, Itálii, Řecku, Egyptě a Norsku. Odtud zaslal na výstavu na pražském Žofíně v r. 1881 obrazy: Sutiny divadla u Taorminy, Chrám Heřin u Girgenti a Pohled na Amalfi. Jeho malby jsou nesmírně kvalitní a mistrovsky komponované, precizně zachycoval dění ve všech plánech obrazu s důrazem jak na kresebnost celku, tak pečlivost detailů. Jako krajinář maloval v plenéru a s velkou oblibou zejména pobřežní partie a krajiny s antickými ruinami. Díla vytvářel podle žádaného romantismu, později inklinoval k realistické malbě podle přírody. Z díla: Olivový háj u San Rema, Římská Campagna, Partie u Sorrenta, Zříceniny u Paesta, Monte Rosa, Norské fjordy, Piknik u jezera, pobřeží v Nettuno, ostrovy na norském pobřeží aj. Vystavoval v Krasoumné jednotě mezi lety 1895 - 97. Jeho dílo je zastoupeno v soukromých kolekcích a objevuje se na českém i evropském aukčním trhu.
Autor viz T 1/302, TB 16/123.

200 000 – 250 000 CZK / 8 000 – 10 000 € **150 000 CZK / 6 000 €**

016

VEJRYCH (WEYRICH) Rudolf (1882 Podmokly - 1939 Praha)

BOHYNĚ A JEJÍ NYMFY
Olej na plátně, 87 x 102 cm, rámováno, signováno vpravo dole Rud. Vejrych, zezadu opatřeno štítkem.
Vystaveno:
Krasoumná jednota, štítek č. 175.
Český malíř a specialista na žánrovou malbu, krajiny a zátiší Prahy, studoval na UPŠ a později na AVU v Praze v ateliéru u prof. Maxe Pirnera. Již během svého studia získal Hlávkovo stipendium, díky kterému podnikl cestu do Paříže, kde ho okouzlila díla Bonnarda, Virillarda a Matisse. Po návratu udržoval přátelské styky s M. Švabinským. Jeho dílo charakterizoval přední český historik umění prof. Karel Matějček: „ Za podklad svých malířských improvizací volil skutečnost viděnou ve venkovském okolí. Maluje krajiny a zátiší, putuje na Slovensko, aby pronikl hlouběji do tajemství přírody.» Veyrich redigoval obrazovou část Topičova sborníku a vedl soukromou malířskou školu.
Autor viz T 2/643, V 5/18.

150 000 – 180 000 CZK / 6 000 – 7 200 € **120 000 CZK / 4 800 €**

017

BROŽÍK Václav (1851 Železný Hamr u Třemošné - 1901 Paříž)

PORTRÉT ŽENY V ŠÁTKU
Olej na dřevě, 27 x 17,7 cm, rámováno, signováno vpravo dole VBROŽÍK, zezadu opatřeno pozůstalostní pečetí V.Brožíka.
Opatřeno odborným posudkem PhDr. Naděždy Blažíčkové – Horové.
Nejvýznamnější český umělec své doby, představitel české historické malby a portrétista, studoval u A. Lhoty a E. Lauffra na pražské AVU, pak v Drážďanech, Mnichově a nakonec i v Paříži, kde se usadil. V r. 1878 získal totiž na pařížském Salónu první zlatou medaili a vzápětí se tam oženil. R. 1896 byl jako jediný český umělec zvolen členem Francouzské akademie mezi „čtyřicet nesmrtelných" a ve stejnou dobu byl císařem Františkem Josefem I. povýšen do šlechtického stavu. Brožík patřil k oficiálním malířům Rakouska - Uherska a byl nejznámějším českým umělcem poslední čtvrtiny 19. století. Největší úspěchy zaznamenal se svými kolosálními historickými obrazy pro široké publikum, jež putovaly po prestižních výstavách Evropy a byly vystavovány také samostatně. Kromě historické malby vyznačující se precizní příběhovostí Brožík vynikal v žánrech portrétu a historického portrétu. Rámec umělcovy činnosti tvořilo také oživení role dějinné malby v kultuře národa, usilujícího o politické uplatnění. Aktualizace i politické implikace v Brožíkových obrazech zůstávaly ovšem loajální vůči habsburské dynastii. V žánrové malbě se Brožík specializoval na interiérové výjevy z měšťanské společnosti, kde se mu dařilo mistrovsky sladit formu s obsahem. Jinou jeho úspěšnou specializaci představoval vesnický žánr v tradici J. Bretona. Malířovy svěží skicy z plenéru, stejně jako některé portréty svědčí o malířově smyslu pro moderní realismus. Brožíkovo velkolepé malířské dílo se těší značnému sběratelskému zájmu.
Autor viz T 1/103, TD 35,222, TB 5/90, B 2/343, NEČVU 1/91.

150 000 – 180 000 CZK / 6 000 – 7 200 € **120 000 CZK / 4 800 €**

018

PANUŠKA Jaroslav (1872 Hořovice - 1958 Kochánov)

KRAJINA
Kvaš na kartonu, 24,5 x 38 cm, rámováno, datace – před r. 1900, signováno vpravo dole P.J.
Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.
Akademický malíř, kreslíř a ilustrátor, známý hlavně malbou krajinných výjevů a pohádkových či fantaskních motivů. Hořovický rodák, který studoval na pražské akademii u Maxmiliána Pirnera, od něhož se naučil zejména figurální a romantické malbě, později prošel také krajinářskou školou Julia Mařáka. Byl členem Spolku výtvarných umělců Mánes a Jednoty výtvarných umělců. Ačkoliv jeho nejpočetnějšími náměty jsou romantické krajiny, močály, tůně či skály; veřejnosti je znám spíše svou až pohádkovou tvorbou, kdy na svých obrazech a kresbách vyobrazuje nejrůznější strašáky, vodníky, umrlce a jiné nadpřirozené bytosti. Do krajiny zejména v pozdější tvorbě promítá také svou zálibu v historii a archeologii, která dala vzniknout množství obrazů pravěkých sídlišť. Ve 20. a 30. letech byl několikrát u Jaderského moře, odkud pochází jeho malby přístavů, zátiší s kraby a jiná mořská témata. Jeho tvorba koření v symbolismu a pohádkovém novoromantismu, v přírodních motivech se pak uvolňuje k větší barevnosti. Jeho život i dílo bylo spjato s Vysočinou, která mu je mnohdy námětem, dlouho pobýval v Kochánově u Světlé nad Sázavou, kde také zemřel. Malbě se později věnovali také jeho synové, Jaroslav a Vladislav.
Autor viz T 2/242, V 3/545, TB 26/206, B 8/112, NEČVU 2/601.

100 000 – 150 000 CZK / 4 000 – 6 000 € **70 000 CZK / 2 800 €**

019

PREISSIG Vojtěch (1873 Světec u Bíliny - 1944 Dachau)

OSAMĚLÝ STROM
Akvatinta na papíře, 64 x 49,5 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, signováno vlevo dole VPreissig.
Významný český malíř, grafik a ilustrátor vystudoval UPŠ v Praze u prof. B. Ohmanna. V r. 1898 odjel do Paříže, kde pracoval v ateliéru u A. Muchy a zároveň se vzdělával v typografii a grafice v soukromých ateliérech M. Delauna a K. Schmidta. Počátky jeho tvorby, převážně grafické, typografické a ilustrační, jsou spojeny se secesí, v tomto duchu jej ovlivní japonská grafika. V r. 1903 se vrátil do Prahy a v r. 1905 si otevřel vlastní ateliér, kde začal vytvářet svá nejznámější grafická díla. V r. 1910 byl nucen ateliér uzavřít a odjel žít a pracovat do USA. Začal vyučovat na známé Columbia University a věnoval se reklamní grafice, která se z dnešního pohledu jeví jako předchůdce op-artu, než tehdy módní geometrická abstrakce. V r. 1913 se vrátil do Prahy, zúčastnil se protirakouského odboje a tiskl náborové plakáty do Československých legií. V r. 1918 začal tisknout písmem, které sám vymyslel - verzálkami. Třicátá léta patřila v jeho tvorbě zejména malířství a nutno dodat, že v ní vznikala nejpůsobivější a nejkvalitnější díla. Preissig se v nich zabýval tématem organismu a organických přírodních procesů, a to na bázi obrazových a kompozičních principů. Vzájemně v nich vztahoval či prorůstal tři kompoziční centra, jednotky nebo eventuálně množiny jejich obrazových prvků. Hlavním motivem a výrazovým prostředkem se u Presissiga stala linie. Lineární spirály se odvíjejí ze tří kompozičních ohnisek, často jsou žluté, modré a bílé. Preissigovo organicky neosobní pojetí motivu pohybující se linie jako samostatného obrazového a symbolického tématu je protikladné jeho dřívějšímu ztvárnění u F. Kupky. V r. 1933 byla Preissigovy uspořádána tematická výstava v Topičově salonu a ve stejném roce bylo ve Světci u Bíliny otevřeno jeho muzeum. Za druhé světové války se zúčastnil protinacistického odboje a v r. 1940 byl zatčen a odvezen gestapem do koncentračního tábora v Dachau, kde o několik let později zemřel.
Autor viz T 2/311, TD 151, V 3/624, TB 27/373, B 8/478, NEČVU 2/648.

50 000 – 70 000 CZK / 2 000 – 2 800 € **35 000 CZK / 1 400 €**

020

SCHWAIGER Hanuš (1854 Jindřichův Hradec - 1912 Praha)

KRYSAŘ
Tužka a akvarel na kartonu, 22,5 x 10 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, datace 1887, signováno vpravo dole ligaturou HS 87.
Významný český malíř, grafik a pedagog, studoval na vídeňské akademii v ateliérech nazarensky orientovaného J. M. Trenkwalda a slavného malíře «okružní třídy» H. Makarta, ale rovněž pečlivým studiem starých mistrů ve vídeňských obrazárnách. Ještě během studií vytvořil první práce na téma slavné legendy o Krysařovi ze severoněmeckého Hamelnu, kterému se věnoval po celou svou malířskou dráhu. Podnikl řadu studijních cest po Holandsku, Belgii a Itálii. Po studiích se vrátil do Jindřichova Hradce a začal tvořit pro šlechtické objednavatele. V r. 1887 má svou první samostatnou soubornou výstavu v galerii Ruch. Největší ohlas vyvolali jeho Novokřtěnci. Stylotovorným se pro něj stal pobyt na Slovácku, kde se setkal s lidovou tvorbou, ale na oplátku svým staromistrovským stylem ovlivnil tvorbu tamějších gobelínek. Na přelomu století nejprve přijal nabídku učit na brněnské technice a od r. 1902 se stal profesorem na AVU v Praze. Jeho bytostný novoromantismus, projevující se v pohádkových a historizujících námětech, ovlivnil podstatným způsobem generaci českého symbolismu. Jeho tvorba patří převážně do žánru historické malby, která je obohacena autorským pronikavým viděním a realismem, často až naturalismem lidských typů, maloval také fantaskní a pohádkové výjevy, ale i citlivé obrazy se sociální tematikou nejchudších vrstev. Jeho dílo je zastoupeno v řadě domácích státních i soukromých sbírkách a mezi sběrateli se těší vzrůstajícímu zájmu.
Autor viz T 2/443, TD 165, TB 30/351, B 9/464, NEČVU 2/740.

70 000 – 100 000 CZK / 2 800 – 4 000 €
50 000 CZK / 2 000 €

021

ENGELMÜLLER Ferdinand (1867 Praha - 1924 Praha)

LÉTO (Z CYKLU ČTVERO ROČNÍCH OBDOBÍ)
Pastel na kartonu, 71 x 103 cm, rámováno, pod sklem, datace 1904, signováno vpravo dole F. Engelmüller 1904.
Obraz byl v prosinci roku 1905 vyznamenán II. cenou IV. třídy České akademie pro vědy, slovesnost a umění.
Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.
Vystaveno:
Künstlerhaus, Vídeň, 1905;
Glaspalast: Müncheren Jahres – Ausstellung, Mnichov, 1907;
Kunstverein Hamburk, 1909;
Třetí ateliérová výstava Praha, 1918.
Vynikající český malíř a grafik, krajinář, čelní představitel proslulé Mařákovy školy. Studoval u J. Mařáka na AVU v Praze, který si ho oblíbil již od prvního okamžiku, protože ho přijal bez přijímacích zkoušek. Už jeho první obraz byl v kontextu doby velkolepě prezentován, když byl představen na zemské jubilejní výstavě v r. 1891. V r. 1896 byl mezi zakladateli spolku Mánes a stal se jeho jednatelem. R. 1897 zakládá malířskou školu, kterou absolvovaly osobnosti jako O. Nejedlý, J. Šetelík, O. Štáfl a řada dalších malířů. Podnikl řadu studijních cest po zajímavých koutech Ruska, Itálie, Švýcarska, Holandska a Tyrolska. R. 1908 byl jmenován řádným členem Union internationale des Beaux -Arts v Paříži, které předsedal A. Rodin. Engelmüller byl skvostným milovníkem melancholické přírody a minulosti. S hlubokým smyslem pro nálady i duši kraje maloval a kreslil své zasněné krajiny, staré parky, opuštěné klášterní a zámecké architektury a pitoreskní zákoutí. Jeho oblíbeným krajem bylo Polabí, a poté objevoval s A. Slavíčkem Českomoravskou vysočinu a Šumavu. Zachycoval však také nádherná zákoutí staré Prahy, motivy ze Slovenska, Holandska, Německa, Itálie a Ruska. Svá díla vystavoval jak na tuzemských, tak mezinárodních výstavách v zahraničí. Dodnes se malířský styl F. Engelmüllera těší neutuchajícímu zájmu sběratelské a uměnímilovné veřejnosti.
Autor viz T 1/201, V 2/40, TB 10/544, B 4/164, NEČVU 1/163.

150 000 – 200 000 CZK / 6 000 – 8 000 €

100 000 CZK / 4 000 €

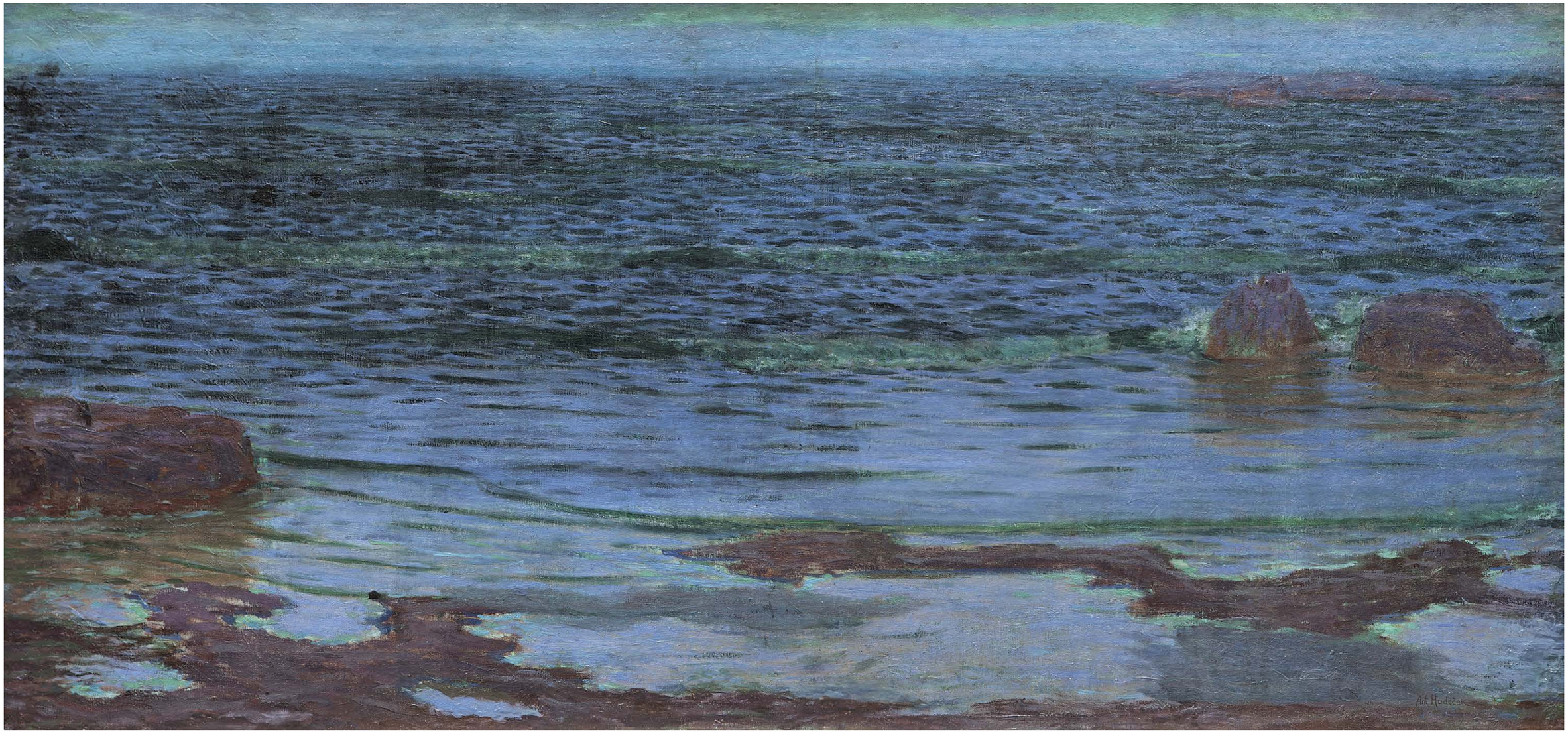

022

HUDEČEK Antonín (1872 Loucká u Ředhoště - 1941 Častolovice)

MOŘE (SYRAKUSY)
Olej na plátně, 70,5 x 150,5 cm, rámováno, datace –1902, signováno vpravo dole Ant Hudeček.
Opatřeno odborným posudkem PhDr. Mgr. Michaela Zachaře.

Významný český malíř krajinář, studoval v ateliérech profesorů M. Pirnera a V. Brožíka na AVU v Praze a později také na akademii v Mnichově u prof. O. Seitze. Zpočátku se věnoval figurální malbě a aktům a v r. 1895 si zařídil v Praze ateliér. Připojil se ke skupině malířů, kteří se pod vedením J. Mařáka věnovaly krajinomalbě, zvláště pak v okolí Okoře. V této skupině byl také A. Slavíček. V r. 1898 vystavoval na první výstavě spolku Mánes a v r. 1900 uspořádal svou první výstavu ve Vídni. Podnikal opakované studijní malířské cesty po Itálii a Sicílii, kde ho okouzlily mořské scenérie. Inspirace pro svou mimořádnou krajinářskou tvorbu čerpal v okolí středočeského Kolína, Police nad Metují, ale také na Slovensku, Podkarpatské Rusi, v Tatrách, na Rujáně a dokonce i v Praze. V krajinářství dosáhl značného věhlasu, v námětech se věnoval zobrazování malbě působivých krajin, lesních porostů, selských stavení a mistrovsky se mu dařilo zachycovat lyrickou atmosféru a náladu. V jeho realistickém malířském rukopisu je vidět odraz malířských štětců J. Mařáka, A. Slavíčka a někdy i francouzských impresionistů. V poslední době patří mezi sběrateli velmi vyhledávané autory.
Autor viz T 1/386, TD 77, V 2/500, TB 18/33, B 5/649, NEČVU 1/291.

800 000 – 1 200 000 CZK / 32 000 – 48 000 €

640 000 CZK / 25 600 €

023

UPRKA Joža (1861 Kněždub na Moravě - 1940 Hroznová Lhota)

ŽENA V MENTÝKU Z MYJAVY
Olej na dřevěné desce, 90 x 47,5 cm, rámováno, datace 1909, signováno vpravo dole JU 9.
Konzultováno se Slováckým muzeem v Uherském Hradišti.
Jedna z nejsilnějších a nejoriginálnějších osobností českého výtvarného umění z konce 19. a počátku 20. století. Malíř a grafik s osobitým výtvarným projevem studoval u prof. F. Čermáka na pražské akademii. Počátky jeho tvorby jsou spjaty s tříletými studiemi na akademii v Mnichově, kde sbíral cenné podněty u prof. N. Gysise a později u o. Sitze. po krátkém pražském období spojeném se zápisem u M. Pirnera se na konci 80. let vrací do své domoviny na Moravské Slovácko, které svým koloritem a zvyky zastane jeho hlavní inspirační zdroj. Díky osobnímu vztahu ke kraji, v němž vyrůstal, vytvořil Uprka plátna, jež podávají velmi pravdivé pohledy do života jedné krajiny, jejích lidí i jejích přírodních situací. Jeho živoucí obrazy uchovaly vizuální specifika regionu pro další generace. Na přelomu let 1892–93 pobýval v Paříži, což výrazně proměnilo jeho malířské uvažování a samozřejmě i jeho tvorbu. Podobně jako v té době tvořící impresionisté, k nimž byl v Čechách řazen, řešil v malbě otázky světla a účinky čisté barvy. Od poloviny 90. let se jeho hlavním výrazovým prostředkem stala prosvětlená paleta a zejména barevná skvrna, dávající obrazu lehkost a průzračnost. Po roce 1890 se dá v jeho tvorbě objevit náladová verističtější forma, která vyústí na přelomu století v impresivní vazbu, jež se stane signifikantní pro jeho autorský rukopis. Často jsou v jeho virtuózních tazích štětce skvrny velké dva až tři centimetry. Ve svém vrcholném tvůrčím období dosáhl Uprka harmonie mezi objektivní a subjektivní složkou díla, protože vyváženě propojil popisnost se zprostředkováním svého dojmu. Z jeho vrcholných děl vyzařuje radost z barev, pohybu, ruchu, z projevu vitálních sil a životní optimismus. Nejplodnější a nejintenzivnější léta v tvorbě i životě Joži Uprky představují 90. léta 19. a první desetiletí 20. století. Poté, co v roce 1894 na pařížském Salon de la Société des artistes français obdržel čestné uznání za obraz Pouť u Sv. Antonínka, cestoval po celém Slovácku, hojně maloval, vystavoval a prodával. Zapojil se i do moravské spolkové činnosti, která v roce 1907 vyvrcholila založením Sdružení výtvarných umělců moravských, jehož se Uprka stal prvním předsedou.
Nabízený obraz nám představuje, jak je pro J. Uprku typické, i z výše vypsaného textu, civilní pohled do života lidí, do jejich každodennosti. V tomto případě se nám představuje žena oděná do kroje, tedy toho nejvíce slavnostního oděvu. Jedná se, jak napovídá již název díla, o ženu z kraje Myjava. Ta byla vždy především evangelickým krajem, a to se také projevuje v podobě kroje. Jednoduchost tohoto kroje byla vždy v protikladu s barevností a zdobností krojů z ostatních, katolických krajů. Zde, na nabízeném díle, můžeme vidět snad nejtypičtější variaci tohoto lidového oděvu, a to modro-bílou kombinaci kroje.
Autor viz T 2/622, TD 201, V 4/496, TB 33/587, B 10/345, NEČVU 2/881.

900 000 – 1 200 000 CZK / 36 000 – 48 000 € **750 000 CZK / 30 000 €**

024

STEPHAN Leopold (1826 Praha - 1890 Praha)

VEČERNÍ KRAJINA
Olej na plátně, 92 x 110 cm, rámováno, datace 1851, signováno vpravo dole LStephan 851.
Opatřeno odborným posudkem PhDr. Šárky Leubnerové.
Komentář PhDr. Šárky Leubnerové:
Stephanova dnes známá malířská tvorba není příliš rozsáhlá a každá nová práce je významným příspěvkem k dalšímu poznání jeho díla. Malíř ukončil pražská studia roku 1850 a již následujícího roku, ze kterého pochází také předložená práce, odjel do Düsseldorfu. Na pražskou jarní výstavu Krasoumné jednoty roku 1851 zaslal tři práce: jednu již z Düsseldorfu (Večerní krajinu z Tyrolska, č. k. 137, cena 300 zl.) a dvě byly zaslány ještě z Prahy (mj. Večerní krajina, č. k. 263, olej, cena 150 zl.). Je velmi pravděpodobné, že jednou z nich byla právě předložená Večerní krajina.
Ve Stephanově tvorbě dlouho doznívala témata, která byla oblíbená a často frekventovaná Haushoferově ateliéru; zvláště námět intimní podvečerní krajiny s jezírkem a čápy, který nalezneme v dílech Adolfa Kosárka, Julia Mařáka, Aloise Bubáka, Adolfa Chwaly a dalších. Stephan se k tomuto tématu v padesátých letech několikrát vracel a ještě roku 1859 vytvořil slavnou a často reprodukovanou Krajinu s čápy (Národní galerie v Praze). Také předložena práce náleží do této námětové skupiny.
Večerní krajina sice není obohacena o čápy, ale je to varianta kompozice, která byla na pražské Akademii mezi studenty populární; jezírko bažinaté krajině, obkroužené listnatými stromy, představené v podvečerní atmosféře. Teplé světlo zapadajícího slunce umocňuje na Stephanově plátně intimní ztišenou náladu přírody, stafáž, ubírající se lesíkem k vesnici a věž nedalekého kostela, objevující se mezi stromy, dotváří ideální, harmonickou krajinu. Efektní barevnost, charakteristická pro Stephanovy práce, se projevila výrazným koloritem, zvláště ostrou zelení, ale i rezavohnědými a tmavě žlutými tóny a jejich polotóny, dokreslujícími podzimní krajinu. Pitoreskní přírodní motivy – v tomto případě balvany v popředí, zaujmou diváka především bohatou škálou a pastózní malbou.
Ač Stephanova komponovaná lesní partie s jezírkem náleží k jeho rané tvorbě, kvalitou malby a především zprostředkováním přírodní nálady s brilantně zachyceným světlem zapadajícího slunce, které pojí celou scenérii v jedinečnou ideální harmonickou kompozici, ukazuje již na vyspělého a velmi talentovaného umělce.
Významný malíř horských lesnatých krajin, studoval na pražské akademii v letech 1843-1850 u Christiana Rubena a Maxe Haushofera, později se vzdělával v Düsseldorfu v krajinářské škole Andrease Achenbacha. V r. 1864 pobýval v Tyrolích. Trvale žil v Praze, kde soukromě vyučoval krajinomalbu. Jeho krajiny jsou komponované a pojaté romanticky, vyznačují se výraznou barevností, zvláště pak stínováním zelení a četnými pitoreskními motivy. O jeho díle promlouval také známý spisovatel Jan Neruda, který pro časopis Umění zmínil malířovo umění. V recenzi na jeho výstavu popisoval jeho obrazy Krajina labská, Jezero Garda (1861) a Ze Šumavy těmito slovy:» ... zdá se nám, že umělec ten vzdaluje se vždy víc a více od přírody a přirozenosti, že vyhledává efektů v barvách...», a dále o dílech Letní krajina, Krajina moravská (1862), Krajina v Pohoří, V neděli z rána (1864)»... Leopold Stephan je jediný z českých umělců, kterému již popřáno místa v mnichovské nové Pinakotece...», a dále o obrazu Poustevna (1870):» ... působí víc již svou nezvyklou romantikou...». Nejčastěji zobrazoval tyrolské hrady, stěny alpských ledovců, solnohradská jezera, skalnaté a lesní partie nebo záběr na krajinu v bouři. Náladové a neobvyklé scenérie vyhledával na Šumavě, jezdil za nimi k Turnovu, na Moravu, ale také na Slovensko do údolí Váhu u Trenčína.
Autor viz T 2/486, TB 31/597, B 9/819.

350 000 – 450 000 CZK / 14 000 – 18 000 € **280 000 CZK / 11 200 €**

025

CHWALA Adolf (1836 Praha - 1900 Vídeň)

ALPSKÁ PARTIE S DIVOKOU ŘEKOU
Olej na plátně, 101 x 136 cm, rámováno, signováno vpravo dole A. Chwala.
Opatřeno odborným posudkem PhDr. Šárky Leubnerové.
Významný český krajinář, který studoval na pražské akademii u profesora Maxmiliána Haushofera, kde si osvojil mimořádný cit pro obrazový prostor, detail a barevnost. V raném díle se zaměřoval na idealizované krajiny, ale díky svým virtuózním pozorovacím schopnostem a přesvědčivému zobrazení svou tvorbu postupně směřoval k realističtějšímnu konceptu. Kolem roku 1860 se v jeho tvorbě objevují první alpské motivy plné jasných barev a typického malířova rukopisu. Od roku 1866 přesídluje natrvalo do císařské Vídně a Alpy jeho plátnům výrazně dominují. Zachycuje horské potoky a jezera pod horami zahalené v šedých mračnech, rovinaté krajiny s řekami nebo tůněmi a záběry do lesních interiérů. V některých dílech tohoto období také experimentuje s náladou a stylizací. Často se však vracel za přírodními motivy do povodí Vltavy a Sázavy, na Šumavu k Otavě a na jižní Moravu k Břeclavi, Vranovu nad Dyjí a Lednici, ale mířil i do Bavorska. Pozoruhodnou kapitolou jeho krajinářské tvorby jsou nokturna - krajiny v nočním přítmí ozářené měsícem v úplňku, prosvítajícím mezi mraky a odrážejícím se na klidné vodní hladině s jasně čitelnými detaily na pobřeží. V pozdní tvorbě od poloviny osmdesátých let a v devadesátých letech pracuje s výraznějšími kontrasty světla a stínu, škále barevných skvrn a vzdaluje se od veristických maleb předchozího období.
Autor viz T 1/403, TB 6/555, B 3/26.

600 000 – 800 000 CZK / 24 000 – 32 000 €

450 000 CZK / 18 000 €

026

PIEPENHAGEN August Bedřich (1791 Soldin v Prusku - 1868 Praha)

NOKTURNO
Asfalt na kartonu, 43 x 30 cm, rámováno, pod sklem, datace – 60. léta 19. st., signováno vlevo dole ligaturou AP.
Opatřeno odborným posudkem PhDr. Naděždy Blažíčkové – Horové.
Komentář PhDr. Naděždy Blažíčkové – Horové:
Předložený obraz komorních rozměrů Nokturno je nesporná a velmi krásná práce malíře Augusta Bedřicha Piepenhagena, nese všechny typické znaky ze závěrečného období jeho osobitého díla. Na samotném konci tvorby vedla Piepenhagena snaha o zásadní barevné scelení k redukci barev na černou a bílou a přivedla ho až k technice asfaltu, kdy modeloval jediným temně hnědým tónem, v němž světla vytvářel obráceným štetcem zanechávajícím na podkladu ryté tahy. Takto traktovaných drobných spontánních a uvolněných přírodních záběrů namaloval Piepenhagen v šedesátých letech celou řadu. Jeho předložená krajina Nokturno, pohled na jezírko obklopené hustým stromovím a ozářené měsícem v úplňku, malovaná právě asfaltovou technikou, je originálně pojatý drobný přírodní záběr plný melancholického sentimentu a emocionality. Taková působivá miniaturní asfaltová féerie je krásnou ukázkou Piepenhagenovy malířské individuality.
Významný malíř, mistr romantických kompozic a nálad, studoval u krajináře J. H. Wuesta v Curychu. Od r. 1910 se trvale usadil v Praze. Od dvacátých let se intenzivně věnoval krajinářství. Jeho varianty horských krajin a jezer mají snový charakter, podtržený jemnou barevností a přízračnou světelností. Přátelil se s J. Navrátilem, který mu byl také blízký malířským stylem a s A. Stifterem, rakouským krajinářem a básníkem biedermeierovské vize přírody. Od 30. let obrazy nedatoval a autorskou signaturu změnil na ligaturou psané AP. V této době si také vypracoval svůj příznačný malířský styl, který podpořil studijními cestami po krajinách v Německu, Belgii a Francii. Neustále obměňoval pohledy na horská údolí s jezery a řekami, na hradní zříceniny na skalách, na vodní hladiny se zrcadlením úplňku, na lesní cesty ozářené měsíčními nebo slunečními paprsky, ale také na zasněžené scenérie. Koncem 50. let se na jeho obrazech přestala objevovat početnější stafáž, jen osamělý poutník oživuje krajinu. Ve svých romantických kompozicích převážně komorních rozměrů, vytvořených chvějivou barevností, vyjádřil svůj únik do snění a k přírodě. Podle vzpomínek dcery Charlotty maloval i v ateliéru. V závěru tvorby se Piepenhagen snažil o zásadní barevné scelení a přistoupil k redukci na černou a bílou. Peiepenhagenova tvorba byla už za jeho života velmi oblíbená, mezi její obdivovatele patřil třeba J. Neruda a dodnes se těší neutuchajícímu zájmu uměnímilovné veřejnosti.
Autor viz T 2/269, TB 26/598, B 8/313, NEČVU 2/611.

80 000 – 120 000 CZK / 3 200 – 4 800 € **60 000 CZK / 2 400 €**

027

CHWALA Adolf (1836 Praha - 1900 Vídeň)

VENKOVSKÁ KRAJINA S CESTOU
Olej na plátně, 52 x 84,5 cm, rámováno, signováno vlevo dole A.Chwala, zezadu opatřeno štítky s přípisy s určením.
Posoudila a pravost potvrdila PhDr. Šárka Leubnerová.
Vystaveno:
Adolf Chwala 1836 - 1900, Národní galerie v Praze, Klášter Sv. Jiří na Pražském hradě, 14. 9. 2011 – 31. 12. 2011.
Publikováno:
Šárka Leubnerová, Adolf Chwala 1836 – 1900, Národní galerie v Praze, Klášter sv. Jiří na Pražském hradě, 2011, str. 98, č. kat. 118.
Komentář PhDr. Šárky Leubnerové:
Předložený obraz patří k závěrečné etapě Chwalovy umělecké tvorby, kterou můžeme vymezit osmdesátými a devadesátými léty 19. století. V této době byl malíř již dobře obeznámený s novými tendencemi v krajinomalbě, zvláště pak s pracemi žáků krajinářské školy Alberta A. Zimmermanna na vídeňské Akademii Eugenem Jettelem, Emilem Jakobem Schindlerem a dalšími, kteří vymezovali nový směr rakouské plenérové krajinomalby. Pod vlivem barbizonských krajinářů a francouzských impresionistů došli k vlastní podobě náladového impresionismu, který se stal široce rozšířeným a ovlivnil i práce starších autorů, vycházejících ještě z pozdně romantické krajinomalby. Ačkoliv Chwala přijímal tyto nové tendence spíše pocitově než programově, výrazně uvolnily jeho malířský rukopis a změnily i práce s barevnou hmotou; upustil od dřívější veristické malby a směřoval k barvě i světelně celistvému pojetí obrazové plochy. Podání vegetace i přírodních útvarů se stalo sumárnější, umělec kladl větší důraz na zachycení atmosférické nálady a hlubší kontrasty světla a stínu umocňovaly prostorové vnímání scenérie.
Předložený obraz idylické přírodní nálady náleží k vynikajícím ukázkám tohoto období. Malíř působivých způsobem zachytil letní horskou krajinu ozářenou odpoledním sluncem, s širokou cestou kolem potoka. Pro Chwalova díla typické střídání světelných pásů zde zesílilo vnímání prostorové hloubky; zastíněné popředí střídá prosvětlený druhý plán, na který navazují temnější siluety kopců, před kterými je malebně zasazené stavení, poslední plán tvoří opět sluncem ozářený horský masiv. Sumárně pojatá vegetace i další přírodní jednotlivosti odpovídají malířskému výrazu Chwalova pozdního tvůrčího období. Vynikajícím způsobem zachycená světelná atmosféra i mistrně zvládnutá stafáž, jež byla tradiční součástí jeho krajin, kterým dodávala idylický rozměr, umocnily výsledný dojem z této malířské práce.
Rozměrné Chwalovo plátno Venkovská krajina s cestou je kvalitní ukázkou jeho pozdní tvorby. Barevně bohaté řešení přírodní scenérie se zajímavými detaily zesílilo působivou náladu letní krajiny, která v sobě nese pečeť hlubokého prožitku a mimořádné umělecké schopnosti vystihnout její podstatu. Vyvážením dílčích složek – promyšlené kompozice, bravurně zpracovaných detailů, harmonické barevnosti i emocionálního vyjádření přírodní nálady – dosáhl Chwala silného výtvarného účinu.
Významný český krajinář, který studoval na pražské akademii u profesora Maxmiliána Haushofera, kde si osvojil mimořádný cit pro obrazový prostor, detail a barevnost. V raném díle se zaměřoval na idealizované krajiny, ale díky svým virtuózním pozorovacím schopnostem a přesvědčivému zobrazení svou tvorbu postupně směřoval k realističtějšímnu konceptu. Kolem roku 1860 se v jeho tvorbě objevují první alpské motivy plné jasných barev a typického malířova rukopisu. Od roku 1866 přesídluje natrvalo do císařské Vídně a Alpy jeho plátnům výrazně dominují. Zachycuje horské potoky a jezera pod horami zahalené v šedých mračnech, rovinaté krajiny s řekami nebo tůněmi a záběry do lesních interiérů. V některých dílech tohoto období také experimentuje s náladou a stylizací. Často se však vracel za přírodními motivy do povodí Vltavy a Sázavy, na Šumavu k Otavě a na jižní Moravu k Břeclavi, Vranovu nad Dyjí a Lednici, ale mířil i do Bavorska. Pozoruhodnou kapitolou jeho krajinářské tvorby jsou nokturna - krajiny v nočním přítmí ozářené měsícem v úplňku, prosvítajícím mezi mraky a odrážejícím se na klidné vodní hladině s jasně čitelnými detaily na pobřeží. V pozdní tvorbě od poloviny osmdesátých let a v devadesátých letech pracuje s výraznějšími kontrasty světla a stínu, škále barevných skvrn a vzdaluje se od veristických maleb předchozího období.
Autor viz T 1/403, TB 6/555, B 3/26.

550 000 – 650 000 CZK / 22 000 – 26 000 € **490 000 CZK / 19 600 €**

028

PRUCHA Jindřich (1886 Uherské Hradiště - 1914 bitva u Komarova v Ruském Polsku)

STUDIE CHALUP
Olej na lepence, 61 x 64,5 cm, rámováno, pod sklem, datace – 1909, vpravo dole pozůstalostní razítko (pozůstalost Jindřicha Pruchy), zezadu opatřeno přípisem od autorovy sestry s uvedením názvu a lokace (vesnice Počátky).
Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař a prof. Zdeněk Sejček.
Opatřeno odborným posudkem PhDr. Karla Srpa.
Vystaveno:
Jindřich Prucha, S.V.U. Mánes, 18. 11. – 30. 12. 1943, č. kat. 13.
Publikováno:
Jindřich Prucha, Malíř předjaří a jara, nakladatelství V. Tomsa, Praha 1941, nestránkováno.
Obraz bude publikován v připravovaném soupisu díla Jindřicha Pruchy.
Komentář PhDr. Karla Srpa:
Přestože sestra Jindřicha Pruchy označila tuto práci za studii, dnes ji lze vnímat tak jako by byla dokončená. Prucha v roce 1909 prodělával strmý malířský vývoj, který jej vedl od impresivních východisek k expresívnímu přehodnocení. Máme před sebou otevřené dílo, které se rozpíná, vytváří kolem svých hmotných dominant senzitivní pole, která jsou malířsky tak uvolněná a odhmotněná, že vyvolávají abstraktní dojem. Pruchův přednes je nesmírně uvolněný, pracuje jen s odstíny zelených a hnědí, šedých a bílých, jimiž postihuje smyslový svět, skládající se z několika chalup, stromů a velkého kopce, rozkládajícího se nad nimi. Z odstupu mnoha let lze konstatovat, že rané Pruchovy práce z roku 1909 lze srovnat s obrazy jeho generačních vrstevníků jako byli Filla či Špála, kteří se mnohem více ve své době na umělecké scéně prosazovali, zatímco Prucha zůstával v pozadí. Právě zapojení podkladu lepenky, která na několika místech je ponechána ve své původní podobě, dělá z díla přitažlivou, aktuální práci, ve které otevřenost je součástí zamýšleného celku. Chvatný Pruchův rukopis se stává zdrojem napětí, lze sledovat proměnlivé směry jeho tahů, jeho nečekané zvraty a zauzlování. Ze srovnání s velkým Pruchovým vzorem, jímž byl Antonín Slavíček, vysvítá, že se české krajinářství dostalo do ještě bezprostřednějšího výrazového pojetí, které se stalo tak jedinečné, že nebylo možné jej později znova opakovat.
Obraz byl vystaven na samostatné výstavě Jindřicha Pruchy v S.V.U. Mánes (18. 11. – 30. 12. 1943) pod číslem katalogu 13 a je uveden v soupise autorova díla v knize Jindřich Prucha Malíř předjaří a jara (nakl. V. Tomsa, Praha, nestr, Praha 1941). Zde bylo uvedeno, že se původně nacházel v majetku Vojslavy Pruchové v Běstviné.
Malíř krajinář a figuralista. Po nedokončených studiích filologie se začal věnovat malířství. Jeho obrazy stojí na intenzívním vnitřním prožitku umělce, opakovaným hledáním a novými začátky se jeví jeho tvorba i v krátkém období vzniku poměrně různorodá. Navštěvoval večerní školu kreslení u Ludvíka Vacátka a později studoval na akademii v Mnichově u prof. Hertericha, což byl ve své době velmi respektovaný úspěch a uznání jeho malířských kvalit. Své krajinářské motivy čerpal především v oblasti Železných hor odkud pochází nejvíce jeho prací. Ovlivnily ho sbírky mnichovské Pinakotéky - zejména El Greco. Prucha je přímým pokračovatelem slavíčkovské tradice. Velmi patrný na jeho tvorbu je i vliv Jana Preislera a Antonína Chittussiho. Po tříletém období hledání byl díky obrazu Na kozích hřbetech přijat do prestižního S.V.U. Mánes. Jeho válkou předčasně ukončené dílo dodnes budí zasloužený údiv a přízeň sběratelů.
Autor viz T 2/323, TD 152, TB 27/430, B 8/509, NEČVU 2/655.

2 000 000 – 2 500 000 CZK / 80 000 – 100 000 € **1 450 000 CZK / 58 000 €**

029

ULLMANN Josef (1870 Nekmíř na Plzeňsku - 1922 Praha)

VE SKALÁCH (SKÁLY)
Olej na plátně, 51,5 x 58 cm, rámováno, datace – okolo r. 1910, signováno vlevo dole J.ULLMANN,
zezadu opatřeno výstavním štítkem.
Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.
Vystaveno a publikováno:
22. výstava Galerie Goltzova tvrz, Josef Ullmann, Ota Bubeníček, 21. 4. – 3. 6. 2012, str. 8, č. kat. 7.
Významný český malíř, krajinář, který je řazen mezi průkopníky impresionismu u nás. Malířství začal studovat v Mnichově, později se stal žákem M. Pirnera a J. Mařáka na AVU v Praze. Umělecky Ullmanna formovala chittussovská krajina a také tendence krajinářské secese, jíž měl možnost v Mnichově soustředěně poznávat - roku 1895 viděl v Glaspalastu bezesporu výstavu Worpswedských s jejich náladovými melancholickými plátny, v nejranějších pracích se tak snoubí romanticko-realistický názor s dekorativismem secese (březové háje), postupně s uvolněním štětcového přednesu se posiluje vizuální složka a Ullmann přechází k technice větších či menších skvrn, barvy roztírá do sucha do podložky i vrší v pastách, kombinuje olej i temperu a dosahuje skutečného technického mistrovství. Od roku 1900 se jeho obrazy začaly objevovat pravidelně na stránkách Zlaté Prahy a jiných předních časopisů té doby. Po raných baladických obrazech soumraků a secesně aranžovaných krajin zaměřil Ullmann svoji pozornost po roce 1905 na realističtější krajinářské náměty a také uvolnil svůj malířský rukopis směrem k autonomnější barevné skvrně. Bývá řazen k průkopníkům impresionismu u nás, což připomněla například výstava Variace impresionismu v českém malířství pořádaná koncem sedmdesátých let v někdejší Středočeské galerii. Vrcholné období jeho činnosti nastává koncem první světové války, kdy vznikají jeho výhledy do otevřené krajiny. Teprve nadprodukce několika posledních let přinesla občasná zakolísání a nepokryté posílení manýry, jež tolik dráždila mladou avantgardu.
Autor viz T 2/619.

80 000 – 140 000 CZK / 3 200 – 5 600 € **60 000 CZK / 2 400 €**

030

KAVÁN František (1866 Vichovská Lhota - 1941 Libuň)

ZIMA V PLOUČNICI
Olej na kartonu, 25 x 30 cm, rámováno, datace - 1909, signováno vlevo dole Kaván spolu s autorským věnováním.
Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.
Publikováno:
Michael Zachař, František Kaván, Galerie Kodl, 2009, str. 115.
Vystaveno:
Galerie Goltzova Tvrz, 2006, č. kat. 62.
Obraz Zima v Ploučnici pochází z období, kdy se Kaván uchýlil z provinční Prahy znovu zpět na venkov, kde hledal v přírodě ideovou oporu oproti zkažené civilizaci. Zde započalo jeho intimní a romantické období, kdy se téměř vytratil z kulturního dění ve velkoměstě a jako zadumaný a samotářící blondýn se zcela věnoval tvrdé realitě horské přírody a v zimních motivech naprosto vynikal. Dle Michaela Zachaře jeho zimní motivy *„vynikají absolutním mistrovstvím, dodnes jej v tomto směru žádný český malíř nepředstihl, třebaže jsme později dobré „zimaře" měli."*
Významný český malíř, krajinář, básník a překladatel. Studoval u profesora J. Mařáka na AVU v Praze, předčasně ale v r. 1896 školu ukončuje a živí se jako svobodný umělec. Navazuje na Chittussiho pojetí krajiny hlavně v jeho důrazu kladeném na atmosféru a náladu. Tato citlivost jej také přivádí do okruhu českého symbolismu a spojuje se s nastupující modernou. Sám o svém díle hovoří jako o romantickém symbolismu. Od r. 1897 se stává členem S. V. U Mánes. Po roce 1900 se vrací opět ke krajinomalbě, kterou zachycuje pomocí impresivně laděného realismu, nejznámější jsou jeho zimní motivy. Do dějin českého krajinářství se natrvalo vryl svými „vítanovskými sněhy", kterých si cení nejvíce. Většinu svých námětů čerpá ze svého rodného kraje, maloval především Krkonoše, Českomoravskou vrchovinu a Železné hory. Za obraz Podmrak, který namaloval od rodné chalupy, získal v r. 1900 na světové výstavě v Paříži diplom a zlatou medaili. Jako básník se stýkal s okruhem Moderní revue. Dokonalé vyjádření nálady zůstává také hlavní motivací jeho celoživotního díla, což z velké části zapříčinilo velký sběratelský ohlas, který neustal dodnes. František Kaván se zcela jistě řadí k nejvýznamnějším českým krajinářům spolu s Antonínem Slavíčkem a Otakarem Lebedou. Jeho dílo je početně zastoupeno ve sbírce Národní galerie v Praze a také v Krkonošském muzeu v Jilemnici.
Autor viz T 1/474, TD 90, V 3/28, B 6/176, NEČVU 1/343.

100 000 – 150 000 CZK / 4 000 – 6 000 € **70 000 CZK / 2 800 €**

031

HOLUB Josef (1870 Slaný - 1957 Rychnov nad Kněžnou)

KRAJINA OD KRALUP
Olej na plátně, 50 x 66,5 cm, rámováno, datace 1903, signováno vlevo dole HOLUB 903.
Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.
Český malíř, studoval na AVU v Praze u prof. Mařáka. Během studia obdržel Purmannovo stipendium a následně i Hlávkovo stipendium, které mu umožnilo odcestovat do Dalmácie a Černé Hory, kde maloval pro dvorní divadlo v Cetyni. Podnikl také řadu studijních cest do německých a rakouských galerií. Po návratu z cest se usadil v Kralupech nad Vltavou, kde si otevřel fotografický ateliér a přivydělával si i výukou hry na housle a jako písař u okresního soudu. Byl malířem krajin, v obrazech znázorňoval přírodní náladové okamžiky z jednotlivých ročních období. Maloval krásné krajiny Povltaví a Podřipska, např. Vltavu u Nelahozevsi, Lobeček, Veltruský park aj. Pro Holuba je ve větších rozměrech pláten typická promalovanost s ostrými konturami a zelenavý kolorit, v menších rozměrech se uchyluje i do mírně impresivnější polohy. Jako jeden z nejstarších Mařákových žáků zůstal jako snad opravdu jediný věrný způsobu malby, který si osvojil především od Kavána. Vystavoval na výstavách Krasoumné jednoty pro Čechy v Praze, Umělecké besedy a S.V.U. Mánes. Samostatně vystavoval ve Slaném, Chrudimi, Kralupech a Poličce, jeden z jeho větších olejů byl věnován státem J. V. Stalinovi a umístěn do moskevského Kremlu. V Národní galerii v Praze jsou Holubova plátna Duby na hrázi (1895) a Lovčen v Černé Hoře (1896). Řadu malířových pláten má ve sbírkách Městské muzeum v Kralupech nad Vltavou. Řadu Holubových obrazů publikovaly Volné Směry a Zlatá Praha. Je po něm pojmenována část nábřeží řeky Vltavy v Kralupech nad Vltavou.
Autor viz T 1/362, V 2/478, Ch 3/233.

180 000 – 240 000 CZK / 7 200 – 9 600 € **130 000 CZK / 5 200 €**

032

KAVÁN František (1866 Vichovská Lhota - 1941 Libuň)

TROSKY V LÉTĚ
Olej na kartonu, 26 x 31,5 cm, datace 1903, rámováno, signováno vlevo dole Kaván.
Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.
Provenience:
Ze sbírky Kavánova přítele JUDr. Karla Vancla.
Publikováno:
Michael Zachař, František Kaván, Galerie Kodl, 2009, str. 92.
Obraz Trosky v létě pochází z výjimečného období tzv. Železnické imprese, kdy malíř v letech 1900 až 1904 pobýval v Železnici u Jičína a tato léta patřila v Kavanově životě mezi lidsky i umělecky nejšťastnější. Právě v tomto období vynikají jeho formátově menší díla, kdy se často pěšky vydával na výlety v okolí Železnice a čerpal zde atmosféru a barevné ladění, které později přenesl na svá plátna. O jeho železnické výjevy byl už v tehdejší době velký zájem, ať už na výstavách nebo mezi sběrateli, kteří Kavána často navštěvovali přímo v Železnici, kde visívaly jeho ještě nedoschlé kartonky na prádelních šňůrách.
Významný český malíř, krajinář, básník a překladatel. Studoval u profesora J. Mařáka na AVU v Praze, předčasně ale v r. 1896 školu ukončuje a živí se jako svobodný umělec. Navazuje na Chittussiho pojetí krajiny hlavně v jeho důrazu kladeném na atmosféru a náladu. Tato citlivost jej také přivádí do okruhu českého symbolismu a spojuje se s nastupující modernou. Sám o svém díle hovoří jako o romantickém symbolismu. Od r. 1897 se stává členem S. V. U Mánes. Po roce 1900 se vrací opět ke krajinomalbě, kterou zachycuje pomocí impresivně laděného realismu, nejznámější jsou jeho zimní motivy. Do dějin českého krajinářství se natrvalo vryl svými „vítanovskými sněhy", kterých si cení nejvíce. Většinu svých námětů čerpá ze svého rodného kraje, maloval především Krkonoše, Českomoravskou vrchovinu a Železné hory. Za obraz Podmrak, který namaloval od rodné chalupy, získal v r. 1900 na světové výstavě v Paříži diplom a zlatou medaili. Jako básník se stýkal s okruhem Moderní revue. Dokonalé vyjádření nálady zůstává také hlavní motivací jeho celoživotního díla, což z velké části zapříčinilo velký sběratelský ohlas, který neustal dodnes. František Kaván se zcela jistě řadí k nejvýznamnějším českým krajinářům spolu s Antonínem Slavíčkem a Otakarem Lebedou. Jeho dílo je početně zastoupeno ve sbírce Národní galerie v Praze a také v Krkonošském muzeu v Jilemnici.
Autor viz T 1/474, TD 90, V 3/28, B 6/176, NEČVU 1/343.

100 000 – 150 000 CZK / 4 000 – 6 000 € **70 000 CZK / 2 800 €**

033

KALVODA Alois (1875 Šlapanice u Brna - 1934 Běhařov u Klatov)

KRAJINA
Olej na plátně adjustovaném na kartonu, 47,5 x 68 cm, rámováno, datace - před r. 1910, signováno vpravo dole AL. KALVODA, zezadu opatřeno výstavním razítkem.
Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.
Malíř, grafik, básník, studoval u prof. Mařáka na AVU v Praze. Od dětství vyrůstal v prostředí venkovských chalup, znal jejich rázovitost, malebné kouzlo, podněcující fantazii. Do konce devatenáctého století je patrná z jeho obrazů dokumentaristická věcnost a přesnost v topografickém zacílení. Od roku 1892 publikuje v časopise Čas, rozsáhlá je i jeho ilustrační tvorba. V roce 1900 otevřel soukromou malířskou školu v bývalém Maroldově ateliéru. Studijní pobyty v Paříži, Mnichově a na Marně. Jeho vyzrálé období začínající po roce 1905 charakterizuje až furiózní opojení barvou a chuť vytvářet z vlastně běžných záběrů na chalupy koloristickou senzaci a dekorativní aranžmá. Tímto způsobem zachytil nejen prostředí své domoviny, ale také partie ze středních a jižních Čech. Tyto obrazy se velmi záhy staly nesmírně oblíbené a kromě svých diváků a kupců, zaujaly také výrobce pohlednic a redaktory vlastivědných časopisů. Na přelomu devatenáctého století se do krajinářství implikuje motiv břízy, jako symbolu panenské přírody. Výrazně se jím zapsal A. Slavíček, ale byl to právě A. Kalvoda, který společně s ním v oboře Hvězda maloval také onen motiv, který mu učaroval na celý život. Zvláště v prvé dekádě po roce 1900 břízami zabydloval svá plátna, aby mezi ně nejednou vetknul i literárně působící stafáž. Postupně zostřil kontury, přijasnil kolorit a vysytil zejména zelené a žluté. Barevná i formální výtvarná nadsázka přitáhly publikum a Kalvodu těšil jeho zájem natolik, že břízové partie tvořily jeho základní krajinářskou nabídku. Kromě krajin však maloval i motivy s architekturou a figurální scény. V tomto vrcholném období maloval většinou silně napitým štětcem, hustými barvami, nejednou mačkanými přímo z tuby. Mnohé z tehdejších obrazů zvláště menšího formátu nese v sobě nerv hledačství a ryze malířských experimentů. Navrhl scénu (1915) pro inscenaci Smetanovy Prodané nevěsty. Jeho tvorba vychází z Chittussiho pojetí krajiny, ale je pak poznamenána symbolismem, po tomto období se ustaluje do iluzívní koloristické podoby.
Autor viz T 1/456, V 3/90, TB 19/490, B 6/151, NEČVU 1/334.

160 000 – 220 000 CZK / 6 400 – 8 800 € **130 000 CZK / 5 200 €**

034

BÖTTINGER Hugo (1880 Plzeň - 1934 Praha)

NA PALOUKU
Olej a tempera na kartonu, 70 x 90 cm, rámováno, pod sklem, datace 1904, signováno vpravo dole HUGO BÖTTINGER 1904.
Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.
Český malíř, kreslíř a karikaturista. V letech 1895 - 1898 studoval na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze u prof. Lišky a Jeneweina a v letech 1899 - 1902 na pražské AVU u prof. Pirnera. V letech 1903 - 1906 cestoval po Francii, Holandsku, Belgii a Anglii. Po návratu se etabloval jako vynikající karikaturista. Pod přezdívkou Dr. Desiderius často přispíval do Lidových novin (Album karikatur) a humoristických časopisů Šibeničky či Volné směry. Do roku 1928 také vytvořil asi 20 exlibris, z nichž vynikla skupinová podobizna Umělec a jeho přátelé. V humoristických časopisech plnil úlohu bystrého zpravodaje o událostech a osobách českého kulturního, zejména hudebního života. Böttinger byl typickým karikaturistou přechodu mezi tradiční humoristickou kresbou a karikaturní zkratkou. Zanechal unikátní obrazový doklad společenského a zejména hudebního života své doby. Jeho tvorba zahrnuje zhruba 6000 zatím dohledaných a určených kreseb a maleb.
Autor viz T 1/72, TD 30, 222, V 1/251, B 2/113, NEČVU 1/76.

60 000 – 80 000 CZK / 2 400 – 3 200 € **30 000 CZK / 1 200 €**

035

RABAS Václav (1885 Krušovice - 1954 Praha)

ZBIROH
Olej na plátně, 62 x 94 cm, rámováno, datace 1934, signováno vpravo dole Rabas 34, zezadu opatřeno výstavním štítkem.
Vystaveno:
Skvosty české krajinomalby, Muzeum a galerie v Prostějově, 4. 12. 2015 – 31.1. 2016.
Výstava národního umělce Václava Rabasa, Jízdárna Pražského hradu, září – listopad 1956.
Čelní český malíř české krajiny 20. stol., po maturitě se hlásil na UMPRUM, ale nebyl přijat, proto nastoupil na roční vojenskou službu. Z kasáren umístěných na úpatí Kinského zahrady měl možnost sledovat aktuální trendy evropské malby na četných pražských výstavách, které mohl navštěvovat a přímo z okna se díval na pavilón postavený S.V.U. Mánes pro výstavu A. Rodina projektovaný J. Kotěrou. Roku 1906 se přihlásil ke zkouškám na AVU v Praze a byl výrazně úspěšnější, studoval u B. Roubalíka, V. Bukovace, ale nejvíce si oblíbil ateliéry J. V. Myslbeka a H. Schwaigera. Rabas však nebyl spokojen s poměry na AVU a otevřeně jí v roce 1909 kritizoval ve veřejné stati, což vedlo k ukončení jeho studia. Po odhodu ze školy vstoupil do Umělecké besedy a společně s přáteli Oldřichem Koníčkem a Karlem Boháčkem připravili první společnou veřejnou výstavu, která se sešla vesměs s kladným přijetím. Vedle vlivů umění světového, zejména pak H. Daumiera a P. Cézanna je v jeho díle patrná vazba na českou krajinářskou tradici. V monumentálně komponovaných, barevně působivých obrazech zpodobuje krajinu rodného Krušovicka a v ní i obecnější podobenství rodné země. V letech 1911 - 13 se na AVU vrátil po změně pedagogů a jeho studium M. Švabinského bylo vedeno už víceméně formálně. Důležité však bylo, že se mohl v létě se spolužáky vydat do Pažíže a na zpáteční cestě navštívit také výstavy francouzských umělců v Německu. Hned po mobilizaci v roce 1914 odchází po krátkém výcviku do boje a po zranění v bitvě v roce 1917 se dočká superarbitrace. Může se znovu vrátit k malířství. V jeho díle se tak objeví teskné kresby halíčské krajiny. Dvacátá léta znamenají pro jeho tvorbu zejména strohé a věcné obrazy každodenního života z rodného Krušovicka, ale také monumentální krajiny Českého středohoří. Po roce 1928 až do další války vznikají vrcholná díla Navečer v podzimní krajině, Pálená země, Ticho v oranicích, Selský katastr aj. Právě v těchto dílech velkoryse skládá tvary a hmoty, barvy a prostory k přesnému zobrazení hodnot domova v tradici české malby. Po skončení války se od let 1946 začínají jeho obrazy v rámci prezentace československého umění dostávat na zahraniční přehlídky do Edinburgu, Londýna, Bruselu, Terstu, ale i do Švédska. Poválečné období je u Rabase ve znamení lyrického pojetí krajiny a na počátku padesátých let dochází k zobrazování prudkých nálad a monumentálních obrazů. Zradí ho však zdraví a těžký infarkt v roce 1951 ho na několik let odstaví od palety a štětce. Poslední obrazy Léto nad polní cestou, Doma nebo Západ namaloval v roce 1954 po řadě perokreseb.
Autor viz T 2/338, TD 154, V 4/5, TB 27/536, B 8/564, NEČVU 2/666.

120 000 – 160 000 CZK / 4 800 – 6 400 € **80 000 CZK / 3 200 €**

036

PANUŠKA Jaroslav (1872 Hořovice - 1958 Kochánov)

NA STARÉM STATKU
Olej na kartonu, 50 x 65 cm, rámováno, datace – okolo r. 1907, signováno vpravo dole Panuška.
Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.
Akademický malíř, kreslíř a ilustrátor, známý hlavně malbou krajinných výjevů a pohádkových či fantaskních motivů. Hořovický rodák, který studoval na pražské akademii u Maxmiliána Pirnera, od něhož se naučil zejména figurální a romantické malbě, později prošel také krajinářskou školou Julia Mařáka. Byl členem Spolku výtvarných umělců Mánes a Jednoty výtvarných umělců. Ačkoliv jeho nejpočetnějšími náměty jsou romantické krajiny, močály, tůně či skály; veřejnosti je znám spíše svou až pohádkovou tvorbou, kdy na svých obrazech a kresbách vyobrazuje nejrůznější strašáky, vodníky, umrlce a jiné nadpřirozené bytosti. Do krajiny zejména v pozdější tvorbě promítá také svou zálibu v historii a archeologii, která dala vzniknout množství obrazů pravěkých sídlišť. Ve 20. a 30. letech byl několikrát u Jaderského moře, odkud pochází jeho malby přístavů, zátiší s kraby a jiná mořská témata. Jeho tvorba koření v symbolismu a pohádkovém novoromantismu, v přírodních motivech se pak uvolňuje k větší barevnosti. Jeho život i dílo bylo spjato s Vysočinou, která mu je mnohdy námětem, dlouho pobýval v Kochánově u Světlé nad Sázavou, kde také zemřel. Malbě se později věnovali také jeho synové, Jaroslav a Vladislav.
Autor viz T 2/242, V 3/545, TB 26/206, B 8/112, NEČVU 2/601.

90 000 – 150 000 CZK / 3 600 – 6 000 € **65 000 CZK / 2 600 €**

037

RADIMSKÝ Václav (1867 Pašinka u Kolína - 1946 Pašinka u Kolína)

CHLADNÝ LES V PLNÉM SLUNEČNÍM SVITU (CESTA LESEM)
Olej na plátně, 140 x 200 cm, datace – 1900, signováno vlevo dole V Radimský, zezadu opatřeno výstavním štítkem a razítkem.
K dílu je přiložen dopis od V. Radimského panu Vlkovi spolu s dobovou fotografií.
Vystaveno:
Goupil-Gallery, Regent-Streetu, 5, S. W., Londýn 1930;
Václav Radimský, GHMP Městská knihovna v Praze, 2011;
Má vlast - pocta české krajinomalbě, Jízdárna Pražského hradu 4. 9. - 1. 11. 2015;
Tváře české krajiny na obrazech českých malířů 19. a 20. století, Galerie Goltzova tvrz, 2. 5. - 9. 6. 2013, č. kat. 24;
Publikováno:
N. Blažíčková-Horová, V. Radimský, GHMP, Městská knihovna v Praze, 2011, str. 224, kat. č. 101;
Má vlast - pocta české krajinomalbě, Jízdárna Pražského hradu, S. V. U. Mánes, Praha, 2015, str. 263;
Politik 1902, č. 345, str. 1-2.

8 000 000 – 12 000 000 CZK / 320 000 – 480 000 €
4 800 000 CZK / 192 000 €

Ze soudobého tisku Národní politika, výtisk z 3. 4. 1930, str. 7, článek do sekce Umění od Dr. F. X. Harlase:
Václav Radimský v Londýně - V. Radimský není v Londýně nováček, ale jeho výstava v Goupil-Gallery na Regent-Streetu, 5, S. W., vzbudila zájem a měla úspěch tou měrou, že se stala zároveň společenskou událostí. Byla zahájena za přítomnosti oficielních osobností, byla vzata na vědomí nejen londýnským tiskem, ale též londýnským obecentstvem a těmi jeho jednotlivci, kteří mají bližší vztah k umění - chtějí se stát majiteli těch pro ně zajímavých prací umělce, přicházejícícího ze země, z kterého znali především Bohemian glass - světoznámé sklo naše, jak píše londýnský Morning Post 11. března t. r. Kritikovi listu velmi se líbí kolorit Radimského, ty jeho západy, ty harmonie zlata a rzí, zeleně a šedi za podzimu, ty jeho pávově modré dálky a smaragdové břehy tichých bažin. Pak imponuje svítivost krajin ze slatí normandských (Poud of St. Martin), mlžná rána nad říčkou.Vidí v těchto malbách živel nový, lyrickou krásu, která vyznačuje «Muse of Bohemia», muzy Čech. Je to velmi pěkně řečeno, kritik dobře vycítil onu osobní notu v díle Radimského, tohoto lovce dojmů z přírody, jenž kořistí dobrou ranou na první setkání z krásy chvíle. Také Times (10. bžezna) vzdává čest krajináři, v němž poznává francouzské školení a zkušenosti. Těch 32 obrazů mluví jasnou řečí o umělci, jenž je svého druhu pravý «craftsman», znalec svého řemesla skrz naskrz, malíř v pravém toho slova smyslu, ovládající to, na čem hlavně záleží: aby svoji uměleckou vidinu uměl také uskutečnit. Kritik Timesu rovněž obdivuje svítivost a barevnou delikátnost Radimského maleb, také jemu líbí se především motivy z mokrých lučin a z rovin bažinatých, Angličanům tak milých, protože známých. Po té stránce Radimský úplně opanoval pole a získal si všecky sympatie anglické společnosti jinak těžce přístupné. V naší době roztěkané stálými znepokojujícími aktualitami je Radimského umění klidný bod uprostřed zvířených proudů. Londýn porozuměl a českého umělce přivítal, a to je také pro nás ta nejlepší propaganda.
Český malíř krajinář, krátce pobýval v Mnichově, kde studoval v soukromé krajinářské škole Eduarda von Lichtenfels, poté ve Vídni a v r. 1892 se vydal do Francie. Z podnětu malířky Zdenky Braunerové se asi v r. 1892 usadil v Barbizonu, kde měl možnost přímo poznat francouzskou impresionistickou malbu, zejména obrazy Clauda Moneta a Camilla Pissarra, kteří se stali jeho vzorem. Na několik let si pronajal starý nepoužívaný mlýn La Bergamotte u města Vernon, kde si zařídil ateliér, a na nedaleké Seině měl zakotvenou loďku, kterou používal jako plovoucí ateliér a v ní prý občas maloval společně s Monetem. Nejraději však vyhledával prosluněné partie, pohledy na vodní plochu, zachycoval odrazy stromů na vodní hladině a přitom se zaměřoval na zachycení mihotavých světel, slunečních paprsků a vystižení barevné atmosféry dne. Radimský byl ve Francii úspěšný. Vystavoval na pařížských Salonech, v r. 1894 za obraz Kapradiny (Etudes de Fougeres) získal ocenění jako vůbec tehdy nejmladší malíř. O rok později obdržel zlatou medaili v Rouenu a v r. 1900 na Světové výstavě v Paříži. Pravidelné spojení udržoval i s domovem, obesílal výstavy Krasoumné jednoty, osmaosmdesáti obrazy výstavenými u Topiče v r. 1899 poskytl české veřejnosti první informace o impresionismu. Časopisy Zlatá Praha, Světozor nebo Volné směry otiskovaly pravidelně reprodukce jeho obrazů. Během první světové války byl jako příslušník nepřátelské země zprvu internován ve věznici v Rouenu a propuštěn až na zákrok ministerského předsedy Georgese Clemenceaua, který si také zakoupil Radimského obraz. Radimský se po válce vrátil do Čech, kde se usadil na rodném statku v Pašince u Kolína. Jeho principy práce s barvou a světlem v podstatě charakterizují jeho celoživotní tvorbu, i když později v konzervativní podobě. Na rozdíl od Mařákových žáků, kteří více nebo méně vycházeli ve své tvorbě z citového vztahu ke krajinnému tématu, respektoval o několik let starší Radimský spíše analytický postup impresionistů, ale zejména jejich techniky malby. Radimského narůstající konzervatismus vyústil v početných krajinách z Polabí, jež vznikly v době mezi válkami a v posledních letech jeho života. Poslední dobou zažívá Radimského dílo zaslouženou konjunkturu a těší se svěžímu zájmu sběratelů i výstavních kurátorů.
Autor viz T 2/341, V 4/8, TB 27/549, B 8/572, NEČVU 2/668.

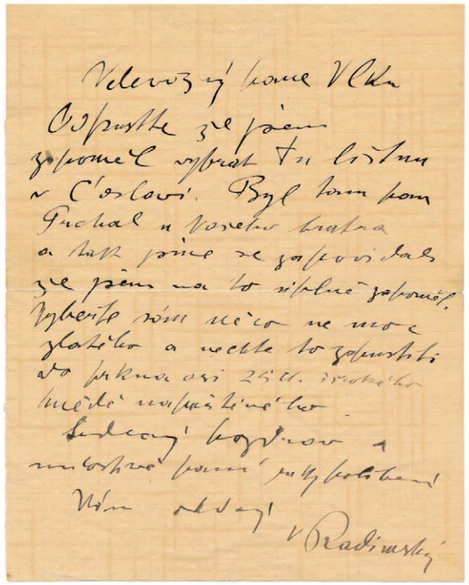

038

KAVÁN František (1866 Vichovská Lhota - 1941 Libuň)

ČERVÁNKY (U ŽELEZNICE)
Olej na kartonu, 25 x 30 cm, rámováno, datace - 1900, signováno vpravo dole Kaván.
Publikováno:
Michael Zachař, František Kaván, Galerie Kodl, 2009, str. 73.
Obraz Červánky (U železnice) pochází z výjimečného období tzv. Železnické imprese, kdy malíř v letech 1900 až 1904 pobýval v Železnici u Jičína a tato léta patřila v Kavanově životě mezi lidsky i umělecky nejšťastnější. Právě v tomto období vynikají jeho formátově menší díla, jeho unikátní zimy z tohoto období „hrají perlivými akordy mnoha druhů bělob, barevnými odlesky modří, růžových a žlutí." O jeho železnické výjevy byl už v tehdejší době velký zájem, ať už na výstavách nebo mezi sběrateli, kteří Kavána často navštěvovali přímo v Železnici, kde visívaly jeho ještě nedoschlé kartonky na prádelních šňůrách.
Významný český malíř, krajinář, básník a překladatel. Studoval u profesora J. Mařáka na AVU v Praze, předčasně ale v r. 1896 školu ukončuje a živí se jako svobodný umělec. Navazuje na Chittussiho pojetí krajiny hlavně v jeho důrazu kladeném na atmosféru a náladu. Tato citlivost jej také přivádí do okruhu českého symbolismu a spojuje se s nastupující modernou. Sám o svém díle hovoří jako o romantickém symbolismu. Od r. 1897 se stává členem S. V. U Mánes. Po roce 1900 se vrací opět ke krajinomalbě, kterou zachycuje pomocí impresivně laděného realismu, nejznámější jsou jeho zimní motivy. Do dějin českého krajinářství se natrvalo vryl svými „vítanovskými sněhy", kterých si cení nejvíce. Většinu svých námětů čerpá ze svého rodného kraje, maloval především Krkonoše, Českomoravskou vrchovinu a Železné hory. Za obraz Podmrak, který namaloval od rodné chalupy, získal v r. 1900 na světové výstavě v Paříži diplom a zlatou medaili. Jako básník se stýkal s okruhem Moderní revue. Dokonalé vyjádření nálady zůstává také hlavní motivací jeho celoživotního díla, což z velké části zapříčinilo velký sběratelský ohlas, který neustal dodnes. František Kaván se zcela jistě řadí k nejvýznamnějším českým krajinářům spolu s Antonínem Slavíčkem a Otakarem Lebedou. Jeho dílo je početně zastoupeno ve sbírce Národní galerie v Praze a také v Krkonošském muzeu v Jilemnici.
Autor viz T 1/474, TD 90, V 3/28, B 6/176, NEČVU 1/343.

100 000 – 150 000 CZK / 4 000 – 6 000 € **70 000 CZK / 2 800 €**

039

RABAS Václav (1885 Krušovice - 1954 Praha)

KRAJINA S RYBNÍKEM
Olej na plátně, 31,5 x 94 cm, rámováno, datace 1935, signováno vpravo dole Rabas 35.
Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.
Čelní český malíř české krajiny 20. stol., po maturitě se hlásil na UMPRUM, ale nebyl přijat, proto nastoupil na roční vojenskou službu. Z kasáren umístěných na úpatí Kinského zahrady měl možnost sledovat aktuální trendy evropské malby na četných pražských výstavách, které mohl navštěvovat a přímo z okna se díval na pavilón postavený S.V.U. Mánes pro výstavu A. Rodina projektovaný J. Kotěrou. Roku 1906 se přihlásil ke zkouškám na AVU v Praze a byl výrazně úspěšnější, studoval u B. Roubalíka, V. Bukovace, ale nejvíce si oblíbil ateliéry J. V. Myslbeka a H. Schwaigera. Rabas však nebyl spokojen s poměry na AVU a otevřeně jí v roce 1909 kritizoval ve veřejné stati, což vedlo k ukončení jeho studia. Po odhodu ze školy vstoupil do Umělecké besedy a společně s přáteli Oldřichem Koníčkem a Karlem Boháčkem připravili první společnou veřejnou výstavu, která se sešla vesměs s kladným přijetím. Vedle vlivů umění světového, zejména pak H. Daumiera a P. Cézanna je v jeho díle patrná vazba na českou krajinářskou tradici. V monumentálně komponovaných, barevně působivých obrazech zpodobuje krajinu rodného Krušovicka a v ní i obecnější podobenství rodné země. V letech 1911 - 13 se na AVU vrátil po změně pedagogů a jeho studium M. Švabinského bylo vedeno už víceméně formálně. Důležité však bylo, že se mohl v létě se spolužáky vydat do Pařížе a na zpáteční cestě navštívit také výstavy francouzských umělců v Německu. Hned po mobilizaci v roce 1914 odchází po krátkém výcviku do boje a po zranění v bitvě v roce 1917 se dočká superarbitrace. Může se znovu vrátit k malířství. V jeho díle se tak objeví teskné kresby halíčské krajiny. Dvacátá léta znamenají pro jeho tvorbu zejména strohé a věcné obrazy každodenního života z rodného Krušovicka, ale také monumentální krajiny Českého středohoří. Po roce 1928 až do další války vznikají vrcholná díla Navečer v podzimní krajině, Pálená země, Ticho v oranicích, Selský katastr aj. Právě v těchto dílech velkoryse skládá tvary a hmoty, barvy a prostory k přesnému zobrazení hodnot domova v tradici české malby. Po skončení války se od let 1946 začínají jeho obrazy v rámci prezentace československého umění dostávat na zahraniční přehlídky do Edinburgu, Londýna, Bruselu, Terstu, ale i do Švédska. Poválečné období je u Rabase ve znamení lyrického pojetí krajiny a na počátku padesátých let dochází k zobrazování prudkých nálad a monumentálních obrazů. Zradí ho však zdraví a těžký infarkt v roce 1951 ho na několik let odstaví od palety a štětce. Poslední obrazy Léto nad polní cestou, Doma nebo Západ namaloval v roce 1954 po řadě perokreseb.
Autor viz T 2/338, TD 154, V 4/5, TB 27/536, B 8/564, NEČVU 2/666.

60 000 – 80 000 CZK / 2 400 – 3 200 € **35 000 CZK / 1 400 €**

040

SLAVÍČEK Antonín (1870 Praha - 1910 Praha)

KRAJINA S OBLAKY (Z NĚMECKÉ RYBNÉ)
Olej na plátně adjustovaném na kartonu, 56 x 69 cm, rámováno, datace – 1909, zezadu opatřeno přípisem umělcova syna Jana Slavíčka potvrzujícím pravost díla.
Opatřeno odborným posudkem PhDr. Karla Srpa, PhDr. Jaromíra Zeminy a PhDr. Jany Orlíkové.
Komentář PhDr. Karla Srpa:
Jedním z hlavních námětů Antonína Slavíčka, procházejícího celou jeho tvorbou, je motiv klikatící se polní cesty, končící kdesi u horizontu nebo se ztrácející v polích pod nepatrně zakřiveným, téměř rovným obzorem, po němž následuje velký prostor, věnovaný mrakům, zdůrazňujícím dálku a šířku krajiny. Slavíček, aniž by tušil, že brzy nastane předčasný závěr jeho tvorby, se soustředil jen na nejpodstatnější, kus zoraného pole, vyjádřeného několika odstíny hnědí a blankytně modré nebe, jako by chtěl setrvat u těch nejhlavnějších a nejdůležitějších kvalit, které mají jen čistě výtvarné hodnoty. Z krajiny zmizely náznaky staveb, stromy a keře, případně i lidská stafáž. Zbylo jen nejnezbytnější, co vyžadovalo krajní obezřetnost při vlastní malbě. Zatímco krajina zabírá přibližně spodní třetinu obrazu, následující dvě třetiny již pohltila obloha, po níž rovněž neletí žádní ptáci jako na některých autorových starších dílech, lze dokonce říci, že právě u tohoto obrazu je zúžení země a rozšíření nebe největší z celého pozdního autorova díla. Z vlastního obrazu je patrná jemnost pojetí, která převádí realitu do oblastí, nacházejících se nad smyslovým světem. Slavíčkův malířský přístup byl krajně dematerializovaný.
Podle stylu práce lze jednoznačně soudit, že obraz nejspíš vznikl během autorova prvého a posledního pobytu v Německé Rybné během července 1909.
Lze-li vůbec poměřovat kvalitu posledních Slavíčkových prací, jichž se s obdobnou tématikou objevilo kolem sedmi, je třeba podotknout, že právě tento obraz náleží k vůbec nejvýraznějším.
Komentář PhDr. Jaromíra Zeminy:
Přestože obraz není podepsán, nepochybuji – shodně s Janem Slavíčkem – o tom, že jej namaloval Antonín Slavíček. Souhlasím také s názorem, že je z léta roku 1909, kdy Slavíček pobýval v Německé Rybné v Orlických horách. Námětem většiny obrazů tam vzniklých je táhlé úbočí kopce s nepokosenými obilnými poli, která se střídají s plochami zeleně a hnědi, mezi nimiž se klikatí cesta, vedoucí k vesnici mezi stromy na obzoru. Obloha nad krajinou je plná bílých oblaků, jež Slavíček namaloval vždycky ze všeho nejdřív – názorně to dosvědčují jeho dva nedokončené obrazy poslední, Ve žních a Žamberecká silnice.
Od druhých obrazů tohoto druhu se Krajina s oblaky liší větším barevným kontrastem horní a dolní části – oblaka jsou bělejší, méně stínovaná, a krajina tmavší – a také sumárnějším podáním. Obraz je promalován o něco míň zevrubně než ty druhé, a proto působí klidněji a velkoryseji, a potemnělost země pod jasným nebem má v sobě něco zvláštně tklivého.
Unikátní český malíř a zcela mimořádný krajinář, který patří již po generace mezi nejznámější a nejobdivovanější české autory. Studoval v ateliéru u prof. J. Mařáka na pražské AVU. Společně se skupinou malířů kolem prof. Mařáka jezdil malovat do plenéru krajiny v okolí Okoře a v r. 1898 vstoupil do S. V. U. Mánes. Podnikl cesty do Mnichova a Paříže. Po začátku století bydlel se svou rodinou v Kameničkách, kam zval významné osobnosti společenského dění. Právě tam namaloval jeden z nejikoničtějších obrazů českého umění s všeříkajícím názvem U nás v Kameničkách. Ve Slavíčkově tvorbě je příznačná uvolněná práce s barevným koloritem a často pak přímo s barevnou skvrnou. Daří se mu zachycovat světelnou atmosféru a umně zvládá dodat krajině potřebnou expresi, avšak nikdy nepřestává být realistou. Pro mnohé se stal symbolem zpodobnění krás české krajiny a proměnných nálad v přírodě. Vystavoval krajinomalby na výstavě Umělecké besedy. Jeho dílo je zastoupeno v prestižních veřejných i soukromých sbírkách. Jeho tvorba představuje jednu z nejosobitějších reakcí na proměny evropského malířství druhé pol. 19. století.
Autor viz T 2/459, TD 167, 224, TB 31/129, B 9/644, NEČVU 2/755.

2 500 000 – 3 500 000 CZK / 100 000 – 140 000 € **1 800 000 CZK / 72 000 €**

041

ULLMANN Josef (1870 Nekmíř na Plzeňsku - 1922 Praha)

MLHAVÝ PODVEČER V PODĚBRADECH
Olej na kartonu, 46,5 x 46,5 cm, rámováno, datace 1903, signováno vpravo dole J.Ullmann, zezadu opatřeno štítkem s přípisem s určením.
Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.
Provenience:
Z majetku A.Turka – mecenáše Ullmannova a z majetku grafického závodu pana Čížka z Pardubic.
Významný český malíř, krajinář, který je řazen mezi průkopníky impresionismu u nás. Malířství začal studovat v Mnichově, později se stal žákem M. Pirnera a J. Mařáka na AVU v Praze. Umělecky Ullmanna formovala chittussovská krajina a také tendence krajinářské secese, jíž měl možnost v Mnichově soustředěně poznávat - roku 1895 viděl v Glaspalastu bezesporu výstavu Worpswedských s jejich náladovými melancholickými plátny, v nejranějších pracích se tak snoubí romanticko-realistický názor s dekorativismem secese (březové háje), postupně s uvolněním štětcového přednesu se posiluje vizuální složka a Ullmann přechází k technice větších či menších skvrn, barvy roztírá do sucha do podložky i vrší v pastách, kombinuje olej i temperu a dosahuje skutečného technického mistrovství. Od roku 1900 se jeho obrazy začaly objevovat pravidelně na stránkách Zlaté Prahy a jiných předních časopisů té doby. Po raných baladických obrazech soumraků a secesně aranžovaných krajin zaměřil Ullmann svoji pozornost po roce 1905 na realističtější krajinářské náměty a také uvolnil svůj malířský rukopis směrem k autonomnější barevné skvrně. Bývá řazen k průkopníkům impresionismu u nás, což připomněla například výstava Variace impresionismu v českém malířství pořádaná koncem sedmdesátých let v někdejší Středočeské galerii. Vrcholné období jeho činnosti nastává koncem první světové války, kdy vznikají jeho výhledy do otevřené krajiny. Teprve nadprodukce několika posledních let přinesla občasná zakolísání a nepokryté posílení manýry, jež tolik dráždila mladou avantgardu.
Autor viz T 2/619.

400 000 – 600 000 CZK / 16 000 – 24 000 €

280 000 CZK / 11 200 €

Salon výtvarného umění
MIROSLAV MOUČKA,
PRAHA I., Bartolomějská 291.
Z majetku Dra A. Turka - mecenáše Ullmannova a maj. graf. závodu p. Čížka z Pardubic
Záruční list.
Originál + Josef Ullmann
Motiv Mlhavý podvečer v Poděbradech
Rok malby 1903? Technika olej
Praha, 13./VIII. 47.

042

HUDEČEK Antonín (1872 Loucká u Ředhoště - 1941 Častolovice)

NA PODZIM U POTOKA
Olej na kartonu, 65 x 80 cm, rámováno, pod sklem, datace – 1902, signováno vpravo dole Hudeček.
Opatřeno odborným vyjádřením Nadi Řehákové.
Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.
Vystaveno:
Výstavní síň Mánes, listopad – prosinec 1902.
Publikováno:
Katalog VI. Výstavy, S.V.U. Mánes, listopad – prosinec 1902, č. kat 143.
Komentář PhDr. Mgr. Michaela Zachaře:
K nejvzácnějším dílům Antonína Hudečka patří plenérové obrazy z Okoře, vzniklé mezi lety 1897 až 1906. K nim se integrálně druží i ateliérové definitivy . Tento obraz okořského potoka v podzimním hávu zaujme na první pohled živostí provedení a s ohledem na formát půjde o plenér. Teprve technologický rozbor by prokázal, zdali je obraz malován čistě olejem nebo je v plenéru načrtnut temperou zvanou syntonos. Tu opatřil prof. Mařák do výuky na školní rok 1895-1896 s cílem mít rychleschnoucí materiál na jarní plenérové exkurze. Zaujala nejvíce Antonína Slavíčka a Josefa Schussera, později i Lebedu či Honsu. Na Okoři roku byl s Mařákovci roku 1897 poprvé i Hudeček a maloval tam prakticky výhradně syntonosem. Zatímco Slavíček tuto techniku praktikoval až do roku 1902, Hudeček byl z prvních, kdo ji opustil. Podle posledních průzkumů v Národní galerii si však některé obrazy i nadále podkládal v náčrtu syntonosem, aby finální malbu provedl zcela olejem. Týká se to ovšem pouze obrazů z doby před rokem 1905. Krásný vitální silou kypící obraz vyniká pestřejším koloritem typickým až po roce 1900, třebaže existují obrazy značně uvolněné světlé tonality již z roku 1898 (Husy – soukromá sbírka v USA, Potok – Palackého památník v Praze 1). Upomíná ovšem nejpodstatněji na potoky z let 1900 až 1906, tedy pokračující léta okořská. Některé z těch obrazů známe v originále, jiné z reprodukcí převážně ve Volných Směrech, a všechny vynikají volným štětcovým přednesem ovšem bez výraznějšího rozdrobení celku, což zaznamenáváme u některých děl z let 1905 a 1906. Nejblíže má k publikovanému oleji z Oblastní galerie v Liberci datovanému v signatuře rokem 1903. Jde nepochybně o jeden z nejkrásnějších okořských obrazů odkazující zvoleným formátem ještě na prvotní okořské potoky let 1898 až 1899, byť vznikl o pár let později. Obraz nebyl dle zběžného průzkumu dosud publikován a je velmi kvalitním příspěvkem k poznání základního umělcova odkazu. Snoubí impresívní rukopis, opalizující kolorit, melancholickou náladovost i bytostnou umělcovu spiritualitu. Okořské obrazy Hudečkovy a Slavíčkovy náleží k nejunikátnějším dílům naší výtvarné kultury kolem roku 1900.
Významný český malíř krajinář, studoval v ateliérech profesorů M. Pirnera a V. Brožíka na AVU v Praze a později také na akademii v Mnichově u prof. O. Seitze. Zpočátku se věnoval figurální malbě a aktům a v r. 1895 si zařídil v Praze ateliér. Připojil se ke skupině malířů, kteří se pod vedením J. Mařáka věnovaly krajinomalbě, zvláště pak v okolí Okoře. V této skupině byl také A. Slavíček. V r. 1898 vystavoval na první výstavě spolku Mánes a v r. 1900 uspořádal svou první výstavu ve Vídni. Podnikal opakované studijní malířské cesty po Itálii a Sicílii, kde ho okouzlily mořské scenérie. Inspirace pro svou mimořádnou krajinářskou tvorbu čerpal v okolí středočeského Kolína, Police nad Metují, ale také na Slovensku, Podkarpatské Rusi, v Tatrách, na Rujáně a dokonce i v Praze. V krajinářství dosáhl značného věhlasu, v námětech se věnoval zobrazování malbě působivých krajin, lesních porostů, selských stavení a mistrovsky se mu dařilo zachycovat lyrickou atmosféru a náladu. V jeho realistickém malířském rukopisu je vidět odraz malířských štětců J. Mařáka, A. Slavíčka a někdy i francouzských impresionistů. V poslední době patří mezi sběrateli velmi vyhledávané autory.
Autor viz T 1/386, TD 77, V 2/500, TB 18/33, B 5/649, NEČVU 1/291.

1 400 000 – 1 800 000 CZK / 56 000 – 72 000 € **800 000 CZK / 32 000 €**

043

ORLIK Emil (1870 Praha - 1932 Berlín)

FRANTIŠKÁNSKÁ ZAHRADA V PRAZE
Olej na plátně, 77,5 x 67,5 cm, rámováno, datace – před r. 1905, zezadu Orlik.
Opatřeno potvrzením autenticity díla prof. PhDr. Tomáše Vlčka.
Posoudili a pravost potvrdili PhDr. Jaromír Zemina a PhDr. Jiří Machalický.
Provenience:
Restituce z Ministerstva kultury.
Český malíř, grafik, ilustrátor a kostýmní výtvarník. Nejprve studoval na malířské přípravce u H. Knirra v Mnichově a v letech 1893-94 na mnichovské akademii. V r. 1894 se vrací do Prahy, kde se dlouhodobě zdržoval až do svého přestěhování do Berlína. Na popud V. Bodeho, tedy legendárního ředitele berlínských muzeí a významného teoretika umění, se stal v r. 1905 profesorem na pražské UPŠ. Zdokonaloval se ve výtvarných technikách, v Praze se naučil litografii, v Mnichově barevnému dřevorytu, v r. 1898 pastelu, r. 1900 zajíždí na 14 měsíců do Japonska, kde se učil v dílnách dřevorytců a tiskařů tradiční japonské tiskové techniky. Orlik byl skutečný světoběžník, zavítal do Číny, Egypta, Severní Ameriky, Holandska, Francie nebo Švýcarska. Uznání si získal nejprve na evropských výstavách, první českou výstavu v Rudolfinu má až v r. 1902. Je považován za kronikáře své doby, protože na svých grafikách zachytil podobu mnoha významných osobností jako A. Einsteina, A. Schnitzlera, E. Janningse, T. Manna aj. Měl přesnou vizuální paměť a schopnost pohotově zachytit pomíjející výraz portrétovaného. Jeho dílo patří k vyhledávaným sběratelským artiklům jak v tuzemsku, tak v zahraničí.
Autor viz T 2/229, TD 141, V 3/522, TB 26/51, B 8/33, NEČVU 2/590.

350 000 – 450 000 CZK / 14 000 – 18 000 € **240 000 CZK / 9 600 €**

044

PANUŠKA Jaroslav (1872 Hořovice - 1958 Kochánov)

SKÁLY NAD VODOU
Uhel a akvarel na papíře, 25 x 49 cm, rámováno, pod sklem, datace – okolo r. 1902, signováno vlevo dole Panuška, zezadu přípis s určením a č. 1132.
Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.
Akademický malíř, kreslíř a ilustrátor, známý hlavně malbou krajinných výjevů a pohádkových či fantaskních motivů. Hořovický rodák, který studoval na pražské akademii u Maxmiliána Pirnera, od něhož se naučil zejména figurální a romantické malbě, později prošel také krajinářskou školou Julia Mařáka. Byl členem Spolku výtvarných umělců Mánes a Jednoty výtvarných umělců. Ačkoliv jeho nejpočetnějšími náměty jsou romantické krajiny, močály, tůně či skály; veřejnosti je znám spíše svou až pohádkovou tvorbou, kdy na svých obrazech a kresbách vyobrazuje nejrůznější strašáky, vodníky, umrlce a jiné nadpřirozené bytosti. Do krajiny zejména v pozdější tvorbě promítá také svou zálibu v historii a archeologii, která dala vzniknout množství obrazů pravěkých sídlišť. Ve 20. a 30. letech byl několikrát u Jaderského moře, odkud pochází jeho malby přístavů, zátiší s kraby a jiná mořská témata. Jeho tvorba koření v symbolismu a pohádkovém novoromantismu, v přírodních motivech se pak uvolňuje k větší barevnosti. Jeho život i dílo bylo spjato s Vysočinou, která mu je mnohdy námětem, dlouho pobýval v Kochánově u Světlé nad Sázavou, kde také zemřel. Malbě se později věnovali také jeho synové, Jaroslav a Vladislav.
Autor viz T 2/242, V 3/545, TB 26/206, B 8/112, NEČVU 2/601.

30 000 – 40 000 CZK / 1 200 – 1 600 € **20 000 CZK / 800 €**

045

BUBENÍČEK Ota (1871 Uhříněves - 1962 Mladá Vožice)

OSAMĚLÉ BOROVICE
Olej na lepence, 70 x 100 cm, rámováno, datace 1911, signováno vlevo dole Oto Bubeníček 11.
Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.
Český krajinář, pocházející z uměleckého prostředí, jeho otec se věnoval hudbě a starší bratr studoval na pražské akademii. Na střední škole bydlel u svého staršího bratra a s napětím poslouchal jeho kumpány z akademie Jožu Uprku nebo Jaroslava Věšína. Od počátku ho to lákalo k paletě, ale díky prospěchu nemohl nastoupit na uměleckoprůmyslovou školu, takže se musel začít sám živit. Díky kreslířskému talentu byl přijat jako učeň za plat do Haasova grafického závodu, kde se věnoval litografii. Díky nepopiratelnému talentu byl ředitelem závodu přemístěn k bratrovi do oddělení malby, kde se mladý Ota Bubeníček našel. R. 1892 se rozhodl opustit jistý výdělek a s úspěchem se ucházel o místo na akademii, kde si ho na základě jeho krajin vybral prof. Julius Mařák. Mezi jeho spolužáky patřili A. Kalvoda, J. Honsa, R. Havelka, J. Plaský, J. Král a J. Ullmann. Mařák své studenty chválil i káral a práce odměňoval doutníky, pokud se mu práce líbila více, dostal jeho student doutník větší, pokud méně, dostal malé seňoritas. Ota Bubeníček během studií získal tři stipendia za nejlepší školní práce. Díky udělení malířských stipendií netrpěl hmotnou nouzí a vydal se r. 1903 malovat na čtyři měsíce do Dubrovníku a pak na podzim do Itálie. V r. 1905 mu bylo uděleno Hlávkovo absolventské stipendium a odjel studovat do Paříže, Brugg, Bruselu, Antverp a Amsterodamu. Jeho pojetí krajiny navazuje na neoimpresionistickou linii české malby. Plastické a tvárné tendence v jeho tvorbě, blízké dekorativní stylizovanosti z přelomu století, ho uvádějí do souvislosti s německými krajináři z Worpswede. Maloval Beskydy a okolí Horní Bečvy, kde ho zaujaly zachovalé rázovité dřevěné valašské chalupy s širokými zemanskými fojty pod starými lípami a habry, s pilami a mlýnci. Často zachytil neporušený ráz krajiny s mnoha lidovými stavbami, a proto etnografové často vyzdvihují dokumentární hodnotu jeho díla. Jeden z jeho prvních obrazů z Beskydska byl vystaven na mezinárodní malířské výstavě v Mnichově. Pak se zahnízdil na chvíli nedaleko Písku, odkud vyjížděl malovat jihočeskou krajinu. Tyto obrazy pak vystavoval v pražském Topičově salónu. Během první války byl přidělen jako vojín na restaurování Assamových fresek v Chrámu sv. Mikuláše. Ve dvacátých letech maloval Pošumaví a Krkonoše a některé jeho obrazy zakoupila ministerstva a prof. Kotěra jeho obraz Lomnický štít doporučil na Československé velvyslanectví v Berlíně. Vystavoval na četných výstavách, např. Praha, Plzeň, Hradec Králové, Pardubice, v zahraničí Vídeň, Mnichov, Drážďany, Lipsko, Karlsruhe, Lipsko, Stuttgart aj. V r. 1937 byl jmenován čestným členem Jednoty umělců výtvarných, v r. 1947 obdržel krajinářskou cenu Františka Kavána za obrazy Vožicka a v r. 1952 získal cenu Josefa Mánesa za celoživotní dílo.
Autor viz T 1/113, TD 36, V 1/339, NEČVU 1/95..

130 000 – 160 000 CZK / 5 200 – 6 400 € **100 000 CZK / 4 000 €**

046

BLAŽÍČEK Oldřich (1887 Slavkovice na Moravě - 1953 Praha)

TÁNÍ NA VSI
Olej na kartonu, 75 x 112 cm, rámováno, datace 1916, signováno vlevo dole O.Blažíček 1916.
Opatřeno odborným posudkem PhDr. Naděždy Blažíčkové – Horové.
Komentář PhDr. Naděždy Blažíčkové – Horové:
Předložená krajina Tání na vsi z roku 1916 je nepochybná a velmi zdařilá práce prof. Oldřicha Blažíčka. Předložené dílo charakterizuje mistrovský malířský rukopis, efektní barevnost s akcentem na bílé a okrové barvě, přesvědčivost v podání pomalu mizejícího sněhu na cestě vesnicí, na polích a zalesněném kopci horizontu i působivá kompozice s perspektivou a hloubkou záznamu. Ukazuje malířovu mimořádnou dovednost a schopnost výstižně zachytit a podat určité roční období a jeho charakter. Blažíček byl malířem plenéru, ve všech ročních dobách maloval pod širým nebem, často v zimě, ale nejraději právě v předjaří, kdy taje sníh. Předložené Tání na vsi bezpochyby patří k nejvýznamnějším dílům Blažíčkovy krajinářské tvorby.
Přední český krajinář, zabýval se však i zátiším a architekturou. Studoval nejprve na VŠUP v Praze u profesorů Dítěte a V. Maška, poté přechází k prof. H. Schwaigerovi na AVU. Ten mu doporučil o prázdninách roku 1910 vyhledat a namalovat interiér kostela sv. Vlaha v Dubrovníku. Blažíček následně zacílil přímo do pražské Svatovítské katedrály a téma chrámových interiérů, zvláště gotických a barokních, zpracovával soustavně. Postupoval zpravidla velmi exaktně s rozkreslením kompozice, následným podmalováním akvarelem či temperou, malbou do sucha roztíraným olejem a závěrečnými subtilními lazurami. Transparentní charakter všech vrstev mu umožnil dobrou čitelnost tvůrčího postupu a věrohodnou modelaci prostoru a tvarů včetně světelné režie. Dodnes nejsou co do výrazu tyto obrazy překonány a zůstávají nejen pýchou svého tvůrce, ale i svědectvím své doby. Často cestoval a jeho největší zájem patřil vždy perle umění - , rovněž se stále vracel k metropolitní svatovítské katedrále. V žánru krajinomalby patří mezi výrazné představitele moderní krajinomalby, byl vždy plenérista a jeho oblíbenými destinacemi byla Vysočina, Haná, Železné hory. Patří k postimpresionistické linii klasické krajinomalby a jeho díla jsou zastoupena v četných domácích i zahraničních kolekcích.
Autor viz T 1/70,2/755, TD 29, V 1/229, Ch 1/177, NEČVU 1/74.

600 000 – 800 000 CZK / 24 000 – 32 000 € **420 000 CZK / 16 800 €**

047

ULLMANN Josef (1870 Nekmíř na Plzeňsku - 1922 Praha)

U VODY
Olej na kartonu, 50 x 64 cm, rámováno, pod sklem, datace - 1910, signováno vpravo dole J.Ullmann.
Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.
Provenience:
Ze sbírky Josefa Pelcla.
Významný český malíř, krajinář, který je řazen mezi průkopníky impresionismu u nás. Malířství začal studovat v Mnichově, později se stal žákem M. Pirnera a J. Mařáka na AVU v Praze. Umělecky Ullmanna formovala chittussovská krajina a také tendence krajinářské secese, jíž měl možnost v Mnichově soustředěně poznávat - roku 1895 viděl v Glaspalastu bezesporu výstavu Worpswedských s jejich náladovými melancholickými plátny, v nejranějších pracích se tak snoubí romanticko-realistický názor s dekorativismem secese (březové háje), postupně s uvolněním štětcového přednesu se posiluje vizuální složka a Ullmann přechází k technice větších či menších skvrn, barvy roztírá do sucha do podložky i vrší v pastách, kombinuje olej i temperu a dosahuje skutečného technického mistrovství. Od roku 1900 se jeho obrazy začaly objevovat pravidelně na stránkách Zlaté Prahy a jiných předních časopisů té doby. Po raných baladických obrazech soumraků a secesně aranžovaných krajin zaměřil Ullmann svoji pozornost po roce 1905 na realističtější krajinářské náměty a také uvolnil svůj malířský rukopis směrem k autonomnější barevné skvrně. Bývá řazen k průkopníkům impresionismu u nás, což připomněla například výstava Variace impresionismu v českém malířství pořádaná koncem sedmdesátých let v někdejší Středočeské galerii. Vrcholné období jeho činnosti nastává koncem první světové války, kdy vznikají jeho výhledy do otevřené krajiny. Teprve nadprodukce několika posledních let přinesla občasná zakolísání a nepokryté posílení manýry, jež tolik dráždila mladou avantgardu.
Autor viz T 2/619.

180 000 – 250 000 CZK / 7 200 – 10 000 € **110 000 CZK / 4 400 €**

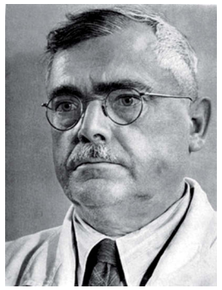

048

ŠPÁLA Václav (1885 Žlunice u Nového Bydžova - 1946 Praha)

SKÁLY U TUNELŮ (SKÁLY NA SÁZAVĚ)
Olej na plátně, 65 x 82 cm, rámováno, datace 1931, signováno vlevo dole V. Špála 31, zezadu opatřeno výstavními štítky a razítky, zezadu opatřeno číslem soupisu 608, zezadu na slepém rámu: C.M.62.
Vystaveno a publikováno:
Václav Špála, Posmrtná výstava, S.V.U. Mánes, září – říjen 1947, č. kat. 137;
Národní umělec Václav Špála, Obrazy kresby ilustrace, Krajská galerie v Karlových Varech, 1965, vydalo Muzeum Boženy Němcové a Krajská galerie v Karlových Varech, 1965, č. kat. 46;
Mistři české krajinomalby, Galerie Diamant S.V.U. Mánes, 2011, str. 102;
Má vlast - pocta české krajinomalbě, Jízdárna Pražského hradu 4. 9. - 1. 11. 2015, str. 605;
Skvosty české krajinomalby, Muzeum a galerie v Prostějově 4. 12. 2015 - 31. 1. 2016.
Významný český malíř a ilustrátor, spolutvůrce specifické české lyrické verze kubismu. Studoval krátce na AVU v Praze u prof. V. Bukovace a F. Thieleho. Pro Špálu, stejně jako pro jeho vrstevníky, byla podnětná výstava E. Muncha konaná v únoru a březnu r. 1905 v prostorách pražského Mánesa, avšak také fauvismus a kubismus. V r. 1911 se stal spoluzakladatelem Skupiny výtvarných umělců, r. 1917 Tvrdošíjných, reagujících na kubismus programově, ale vytvářejících již jeho svébytné verze. Po r. 1918 Špála ve svých dílech euforicky reaguje na vítězství českého národa nad útrapami první světové války, které vyjadřuje bytostnými projevy české povahy, rytmem národních písní s jadrnou a přitom lyricky podbarvenou zkratkovitostí. Proto se také Špála cítil blízkým J. Čapkovi, se kterým ho pojil dynamický výraz malby a jasnost znaku. Po r. 1920 si formuloval svůj specifický rukopis, způsob práce s nelomenou barvou a jednoduše konstruovaným prostorem budovaným širokými tahy štětce. V době po první světové válce se na rozdíl od předchozích let začal intenzivně věnovat grafice (v r. 1917 však vytvořil svůj chronicky známý portrét i první plakát k legendární první výstavě Tvrdošíjných), ilustraci, návrhům na knižní obálky, plakáty apod. Z dalších realizovaných návrhů zhotovil obálku katalogu druhé výstavy Tvrdošíjných (1920), plakát k výstavě Umění v módě (1921) pořádané Artělem, či k posmrtné výstavě Otakara Marvánka (1923). Mezi nerealizované, ale velmi dobře hodnocené práce patří Špálův návrh plakátu na téma osvobozené vlasti, který byl prezentován na Výstavě propagačního plakátu Československé republiky v Topičově salonu, představující polozahalený dívčí akt se dvěma ratolestmi vítězství v rukou. V jeho díle se také v té době ustálily typické náměty smyslově a citově pojatých zátiší a krajin s řekou z okolí Berounky a Otavy. V poslední fázi svého uměleckého vývoje našel Špála dominantu v modré barvě. Prof. Matějček o Špálově tvorbě napsal:"… jeho plátny mluví k nám umělec, jehož dílo vyzrálo v rámci světově orientovaného umění v projev, jehož místní přízvuk má jadrnost a plnost živého nářečí národního."
Autor viz T 2/549, TD 187, V 4/324, TB 31/325, B 9/733, NEČVU 2/836, 2/1019.

3 800 000 – 5 500 000 CZK / 152 000 – 220 000 € **2 600 000 CZK / 104 000 €**

049

BAZOVSKÝ Miloš Alexander (1899 Turany nad Váhom - 1968 Trenčín)

OKOLO ĎATELINY
Olej na plátně, 50,7 x 35,4 cm, rámováno, datace – okolo r. 1950, signováno vpravo dole Bazovský, zezadu opatřeno přípisem s určením.
Opatřeno odborným posudkem PhDr. Jána Ábelovského, CSc.
Provenience:
Z majetku zlínského lékaře MUDr. Dudka.
Obraz je typickým příkladem umělcovy tvorby závěru 40. let a začátku 50. let 20. století, kde základním tvořivým prvkem obrazů je tvar, příznačný je pro něj nespoutaný, odvážný kolorit a výjimečný sugestivní malířský rukopis. Zdůrazňuje jeho zvláštní baladičnost, drsnost i melancholii. Bravurně, bez patosu a zbytečných dramatických gest vytváří jakýsi archetyp slovenské země a jejích obyvatel. Pohrává si s motivy horských masivů, dolin či stromů, kde zároveň zasazuje člověka, ve kterém je vidět smutek, bolet i radost ze života.
Významný slovenský malíř a zakladatel slovenské výtvarné moderny, studoval v ateliérech u prof. V. Bukovace, M. Pirnera a J. Obrovského na pražské AVU, na akademii v Budapešti a ve Vídni. Podnikl řadu studijních cest po Dalmácii, Polsku nebo Maďarsku. Ve dvacátých letech si zařizuje v Turanech svůj první malířský ateliér, přesto však kreslí a maluje zvláště v plenéru. V první fázi tvorby impresionisticky zachycuje krajinu, pracuje s barvou a světlem.V třicátých letech se krystalizuje Bazovského směřování, po období akademických konvencí směřuje k monumentalizaci a dynamizaci kompozice skrz lyrizující uplatnění lineárního prvku a rytmizace obrazové plochy. Východiskem je kresba, linie, později je stylizace přenesena do malby. Od r. 1938 je v jeho díle patrný smělý autorský záměr představovaný nenapodobitelnou syntetickou zkratkou a osobitou barevností, ve které autor odděluje podstatné od nepodstatného. Jeho styl je expresivní, pevné tvary, plošnost a jasná obrysová kontura vyústily v druhé polovině třicátých let do kubizující stylizace. Od počátku čtyřicátých let převládá zemitá barevnost, částečně narušována kontrastem červených a zelených tónů. Plocha je členěna robustními kubizujícími tvary s přísnou konstrukcí kompozice. Bazovský rozvíjí tento typ i v padesátých letech. Jako hlavní motiv jeho díla je Slovensko - země a obyvatelé, které prostupují všemi jeho obrazy, bez ohledu na formální změny v jeho malířském rukopise. Podnikl řadu cest po Slovensku, kde se projevil jako chápavý a pozorný pozorovatel. Do jeho obrazů se tak promítají specifické slovenské horské masivy, doliny nebo nostalgické krajiny. Bazovského dílo není zakonzervovaným skanzenem etnografických zvláštností, ale nadčasový a stále aktuální příběh o krajině a člověku. Vystavoval hojně doma i v zahraničí, za všechny Praha (1935), Bienále v Benátkách (1936), Dům umění v Bratislavě (1942), Helsinky (1959), Budapešť (1963) aj. V Trenčíně je provozována Galéria Miloša Alexandra Bazovského.
Autor viz T 1/46, B 1/541, Ch 1/113.

900 000 – 1 100 000 CZK / 36 000 – 44 000 € **700 000 CZK / 28 000 €**

050

HLOŽNÍK Vincent (1919 Svederník u Žiliny - 1997 Bratislava)

MYČKY PODLAHY
Pastel a kvaš na papíře, 43 x 57 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, datace – okolo r. 1941, signováno vlevo dole Hložník.
Studoval na UMPRUM v Praze (1942), studoval v oddělení kresby a malby u F. Kysely a po jeho smrti u J. Nováka. Jako pedagog působil na VŠVU v Bratislavě, kde vedl ateliér volné grafiky a ilustrace. Jeho tvorba měla vliv na celou řadu předních malířů a grafiků, jeho žákem byl také Albín Brunovský. V letech 1955 - 1963 působil ve funkci prorektora VŠVU. Od roku 1972 působil jako umělec ve svobodném povolání. Těžištěm jeho práce byla expresivně působící grafika a malba. Grafice se věnoval od čtyřicátých let, grafické techniky střídal (dřevořez, dřevoryt, suchá jehla, lept, monotyp…). Jeho cykly grafiky byly rozsáhlé (např. litrografický cyklus Obětní stoly - 96 listů). Věnoval se také ilustraci klasické a dětské literatury. Byl členem S.V.U. Mánes, Spolku umělců a přátel grafiky, podílel se např. na založení Bienále ilustrací Bratislava. Jeho dílo je zastoupeno mj. v sbírkách SNG Bratislava, NG Praha, Galerie města Bratislavy, Oravské galerie Dolný Kubín, Matice slovenské Martin a Státní galerii v Báňské Bystřici.
Autor viz T 1/344, TD 69, V 2/453, B 5/559, Ch 3/178.

140 000 – 180 000 CZK / 5 600 – 7 200 € **90 000 CZK / 3 600 €**

051

GÁBOR Jeno (1893 Pécs - 1968 Pécs)

ŽNICA
Olej na plátně, 80 x 60 cm, rámováno, datace 1939, signováno vpravo nahoře Gábor 1939.
Maďarský malíř, studoval na akademii v Budapešti v ateliéru u prof. Tivadara Zemplényiho. Po ukončení studia učil malování v Liptovském Mikuláši, Skalici a Kremnici. V r. 1919 se přestěhoval do Pecze, kde se seznámil s představiteli Bauhausu Marcellem Breuerem, Alfrédem Forbátem, Farkašem Molnárem a Andorem Weiningerem. Na prvních obrazech zachycoval krajiny v okolí Pecze a akty typické svým kubisticko-expresivním charakterem. Podnikl několik studijních cest do Paříže, kde si našel také své věrné publikum. Od třicátých let je v jeho díle patrný surrealismus. Koncem třicátých let se přestěhoval do Szegedu a po skončení II. světové války do Budapešti. V tomto období se začal věnovat také abstrakci. Jeno Gábor patří mezi maďarské malíře moderního umění, kterému se podařilo bohatě zúročit zkušenosti nabité v zahraničí, zvláště pak konstruktivistické, surreálné a nefigurativní tendence. Jeho dílo je četně zastoupeno v Maďarské národní galerii v Budapešti a v řadě soukromých i veřejných sbírkách. Z výstav: Nemzeti Galerry (1939), Ernst Museum (1959), Souborná posmrtná výstava v Peczi (1971).

350 000 – 450 000 CZK / 14 000 – 18 000 € **250 000 CZK / 10 000 €**

052

MALLÝ Gustav (1879 Vídeň - 1952 Bratislava)

DEDINA Z OKOLIA BRATISLAVY
Olej na plátně, 81 x 61,5 cm, rámováno, datace – 1910 – 1914, signováno vpravo dole G. Mallý.
Opatřeno odborným posudkem PhDr. Jána Ábelovského, CSc.
Akademický malíř, průkopník slovenské moderny a pedagog. V období Rakousko-Uherského mocnářství v letech 1894 -1896 studoval na soukromé škole malíře Karla Záhorského. Poté studoval na Uměleckoprůmyslové škole v Praze u prof. Lišky a později také na věhlasné Královské akademii výtvarných umění v Drážďanech u prof. Waltera, Banthzera, Pohleho. Poté cestoval a maloval na území Německa, Belgie a USA, kde působil u P. Rovnianka v Národním slovenském spolku v Pittsburghu. Zúčastnil se výstavy Carnegie ústavu a také uspořádal individuální výstavu ve Wunderlyho salónu. V roce 1902 maloval v Uherské Skalici, Kručisdorfu a Pezinoku. V r. 1903 spoluzaložil Skupinu uhersko - slovenských malířů. V letech 1911 až 1932 měl Mallý soukromou malířskou školu v Bratislavě. 1919 spoluzaložil Spolek slovenských umělců a r. 1921 Uměleckou slovenskou besedu. Po odchodu Martina Benky působil na Slovenské vysoké škole technické, jako vedoucí oddělení kresby a malby. Své akademické působení zakončil v letech 1946-50, jako profesor na Pedagogické fakultě Univerzity Komenského v Bratislavě. Pro rané autorovo dílo je charakteristický člověk s reminiscencí na národoobrozenecké hnutí, v čisté idealizované formě, a to v rozmezí let 1906 až 1910. Roky 1918 - 1922 se vyznačují tvorbou sociálního zaměření. Později, v letech 1929 - 1930, se autor přiklání k mnoha figurálnímu výrazu. Třicátá léta dvacátého století jsou považována za autorovo vrcholné období. V této fázi se v díle autora snoubí expresivní cítění s uvolněným malířským rukopisem. Jeho dílo se obecně vyznačuje výtvarným realismem a impresionismem. Umělec směřuje k Benkově monumentální koncepci, ale nesnaží se heroizovat. Mallý se soustředí na figurální kompozici. Téma je stále spojeno s krajinou, ale dominuje zde stále figura. V letech 1937 - 1938 se Gustav Mallý zabývá tématem mateřství. Čtyřicátá léta vyúsťují syntézou autorova díla. Gustav Mallý dospěl ve svém díle k odhalení slovenské skutečnosti zbavené romantického přístupu. Vystavoval v Topičově salonu (1910), byl členem Slovenské Umělecké besedy v Bratislavě. Dílo autora je součástí expozice malířství 1918 - 1945 ve Slovenské národní galerii v Bratislavě.
Autor viz T 2/68, TD 123, B 7/124.

400 000 – 500 000 CZK / 16 000 – 20 000 € **290 000 CZK / 11 600 €**

053

NEJEDLÝ Otakar (1883 Roudnice n. Labem - 1957 Praha)

PŘED BOUŘÍ
Olej na plátně, 75 x 90 cm, rámováno, datace 1917, signováno vpravo dole Ot. Nejedlý 1917.
Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.
Vystaveno:
Otakar Nejedlý Z Čech na Cejlon, do Indie a zase zpátky, 13. 6. – 15. 9. 2013, GMU Roudnice nad Labem;
Otakar Nejedlý Z Čech na Cejlon, do Indie a zase zpátky, VČG Pardubice, 24. 9. – 24. 11. 2013.
Mimořádný český malíř, jehož rukopis prošel mnoha pozoruhodnými proměnami patří mezi nejosobitější domácí autory. Vedle A. Slavíčka, A. Hudečka a J. Preislera patřil k nejvýznamnějším krajinářům začátku 20. století, s nimiž sdílel i proměny jejího pojetí od symbolismu k symbolistnímu expresivismu. Své první malířské zkušenosti získával na soukromé malířské škole u F. Engelmüllera, žáka Julia Mařáka. V roce 1904 se stal členem SVU Mánes. V letech 1904 - 1905 maloval v proslulých Kameničkách s Antonínem Slavíčkem. Důležitým mezníkem jeho tvůrčího života se stala v roce 1909 cesta na Cejlon spolu s malířem Jaroslavem Hněvkovským a později do Indie, kde oba setrvali až do roku 1911. V roce 1914 po návratu z cest prožil ve své tvorbě na krátko kubistické období. Od první poloviny dvacátých let jezdil pravidelně tvořit do Dalmácie, Itálie a Francie a ve své malbě se začal více vracet k realistickému pojetí. Díky dobrodružné povaze prochází jeho tvorba značnými proměnami - zahrnuje osobité variace impresionismu, secesního dekorativismu, kolorismu, kubismu až po expresivní potemnělé malby, ve kterých vynikají jeho nokturna. V roce 1925 byl jmenován profesorem krajinářské školy na AVU v Praze. Ve své profesorské kariéře trvající po téměř dvě dekády přivedl do české krajinomalby pozoruhodné postřehy. Jeho dílo je dodnes neobyčejné a přitažlivé a patří mu v českém malířství pevné a neotřesitelné místo.
Autor viz T 2/191, TD 136, V 3/467, 6/297, TB 25/384, B 7/681, NEČVU 2/556.

240 000 – 300 000 CZK / 9 600 – 12 000 € **180 000 CZK / 7 200 €**

054

HOLAN Karel (1893 Praha - 1953 Praha)

NA PERIFERII
Olej na plátně, 80 x 100 cm, rámováno, datace 1947, signováno vpravo dole K.Holan 47.
Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.
Významný představitel české malby 20. století pocházel z bohaté pražské spediční rodiny. Jeho tvorba vyzrávala na zlomu dvou věků - dožívající staleté monarchie a rodící se moderní československé republiky. Studoval na Akademii výtvarných umění v Praze u profesorů Jana Preislera a Karla Krattnera. Ideálně se v jeho malbě propojila znalost klasických malířských technik i tradiční až staromistrovská výrazovost s tendencemi avantgardy. Holan sice nikdy nepřijal doktrínu abstrakce, ale obohatil námětový rejstřík obrazů meziválečné doby o motivy periferie, cirkusů či zábavních atrakcí lidového prostředí. Počátkem dvacátých let se stal jedním ze čtyř členů skupiny HOHOKOKO (Holý, Holan, Kotrba, Kotík). Mnoho jeho děl má dnes i význačnou dokumentární hodnotu, neboť řada míst v topografii Prahy již vzala za své. Jeho pražská zákoutí, nábřeží či periferie jsou prodchnuty umělcovou příznačnou melancholií. Holan byl ovšem dosti všestranný výtvarník a tak od něj známe i výtečné portréty či zátiší. Jeho obrazy jsou zastoupeny prakticky ve všech veřejných sbírkách a dekorují významné státní budovy.
Autor viz T 1/354, TD 71, B 5/587, Ch 3/212, NEČVU 1/275.

100 000 – 150 000 CZK / 4 000 – 6 000 € **60 000 CZK / 2 400 €**

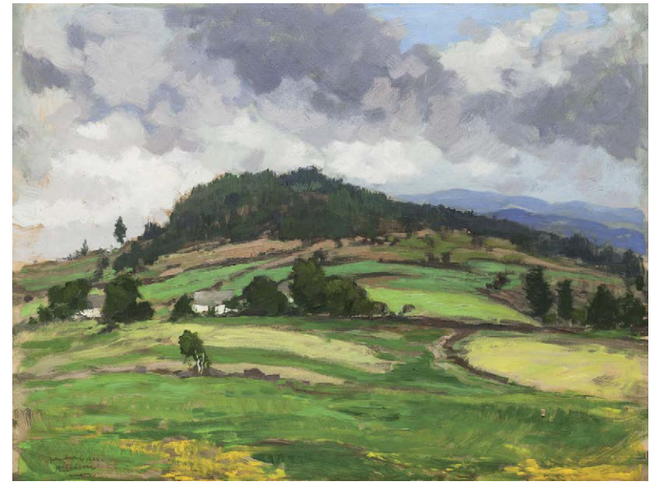

055

MACOUN Gustav (1892 Praha - 1934 Praha)

SPÁLENÁ HORA (ŠUMAVA)
Olej na lepence, 47,5 x 62 cm, rámováno, datace 1925, signováno vlevo dole Gustav Macoun 1925, vlevo dole opatřeno přípisem s určením.
Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.
Přední český malíř krajinář začal malovat již v raném věku. Jako první rozpoznal jeho talent V. Jansa, který dal Macounovi doporučení do péče A. Kalvody a A. Slavíčka v letech 1908 - 1909. Po malířské přípravce začal studovat pražskou AVU. Již od této doby začal malovat krajiny různých formátů a nevyhýbal se ani velmi rozměrným plátnům, kde nechával vyniknout velkorysé koncepce české krajiny. Právě tato schopnost a zdařilost výsledků ho tak pasovala do role předního uměleckého dekoratéra českých veřejných a státních institucí, které si jeho krajiny objednávaly. Hlavním jeho působištěm byl Český ráj, Kameničky a Českomoravská vysočina. Poslední dva roky strávil ve Svobodných Hamrech. Macounovo dílo je velmi rozsáhlé a různorodé, maloval podzimní a zimní melancholické krajiny, ale také panoramatické obrazy s překvapivým pastelovým koloritem zelených a modravých šedí. Zvláště se mu dařila malba stromů a kombinace zasněžených ploch se hrou oblaků, především v době předjaří a tání. Macoun se nikdy nestal členem žádného spolku, přesto byl jako malíř ve své době velmi populární a oblíbený.
Autor viz T 2/54, V 3/290.

30 000 – 40 000 CZK / 1 200 – 1 600 €
20 000 CZK / 800 €

056

MACOUN Gustav (1892 Praha - 1934 Praha)

ZIMNÍ KRAJINA
Olej na kartonu, 50 x 64 cm, rámováno, signováno vpravo dole tužkou G. Macoun.
Přední český malíř krajinář začal malovat již v raném věku. Jako první rozpoznal jeho talent V. Jansa, který dal Macounovi doporučení do péče A. Kalvody a A. Slavíčka v letech 1908 - 1909. Po malířské přípravce začal studovat pražskou AVU. Již od této doby začal malovat krajiny různých formátů a nevyhýbal se ani velmi rozměrným plátnům, kde nechával vyniknout velkorysé koncepce české krajiny. Právě tato schopnost a zdařilost výsledků ho tak pasovala do role předního uměleckého dekoratéra českých veřejných a státních institucí, které si jeho krajiny objednávaly. Hlavním jeho působištěm byl Český ráj, Kameničky a Českomoravská vysočina. Poslední dva roky strávil ve Svobodných Hamrech. Macounovo dílo je velmi rozsáhlé a různorodé, maloval podzimní a zimní melancholické krajiny, ale také panoramatické obrazy s překvapivým pastelovým koloritem zelených a modravých šedí. Zvláště se mu dařila malba stromů a kombinace zasněžených ploch se hrou oblaků, především v době předjaří a tání. Macoun se nikdy nestal členem žádného spolku, přesto byl jako malíř ve své době velmi populární a oblíbený.
Autor viz T 2/54, V 3/290.

30 000 – 40 000 CZK / 1 200 – 1 600 € **20 000 CZK / 800 €**

057

NOWOPACKÝ Jan (1821 Nechanice u hradce Králové – 1908 Slavětín)

KRAJINA S VODNÍ HLADINOU
Olej na plátně, 49 x 66,5 cm, rámováno.
Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.
Provenience:
Sbírka Max Haase.
Publikováno:
Katalog der Sammlung, Max Haase – Wranau, sestavil Paul Bergner, dokončil Josef Opitz, Praha, 1922, č. 79.
Malíř, kreslíř a grafik, žák vídeňského portrétisty F. Schrotzberga a od roku 1842 žák vídeňské akademie, Gsellhoferova ateliéru, krajinářské školy J. Mössmera a T. Endera, s kterými maloval v rakouských Alpách a na Gardském jezeře. Společně s krajinářem J. Zeleným pracovali a cestovali v Itálii, Německu a Dalmáciii. Roku 1880 se stal správcem Císařské galerie ve Vídni. V roce 1895 odešel do výslužby, usadil se v Ústí nad Orlicí a později ve Slavětíně. Člen Krasoumné jednoty a Jednoty umělců výtvarných. Vyhledával malebné motivy: pohledy na jezera, italské sopky, antické ruiny, osamělé kláštery a vily, které zpracovával často také akvarelem a barevnými tužkami. Roku 1860 podle kreseb J. Zeleného doprovodil litografiemi cestopis výpravy arcivévody Maxmiliána na fregatě Novara.
Autor viz T 2/217, TB 25/531, B 7/763, NEČVU 2/574.

60 000 – 80 000 CZK / 2 400 – 3 200 €
45 000 CZK / 1 800 €

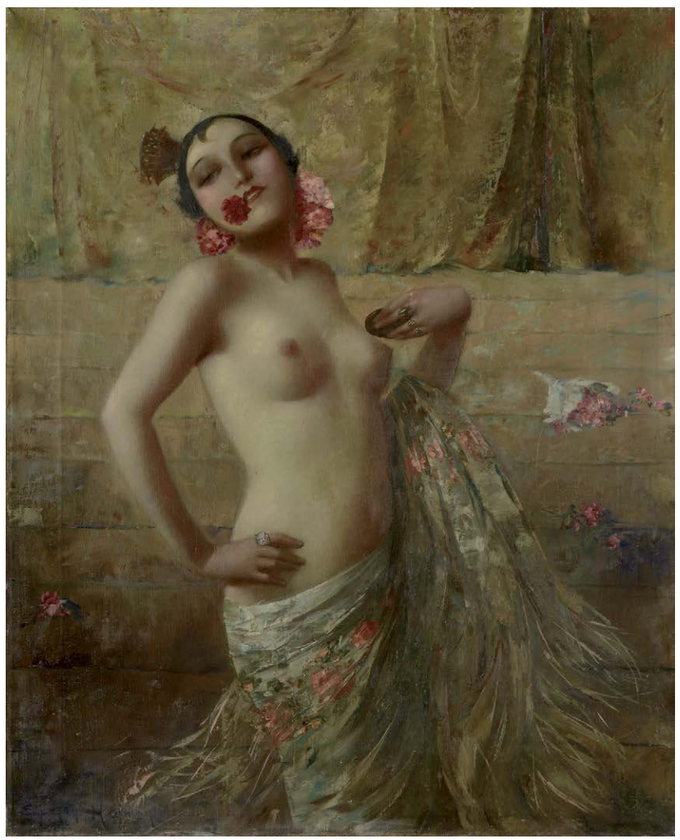

058

ANSEN - HOFMANN Eugene (1820 - 1904)

TANEČNICE S RŮŽÍ
Olej na plátně, 68,5 x 55 cm, rámováno.
Rakouský malíř, který byl činný v Holandsku. Pro jeho díla jsou charakteristické postavy frivolních mravů, nahota a obrazy s náměty zachycující Orient. Známé jsou jeho obrazy s výjevy slovanských žen obchodovaných v harému.

350 000 – 450 000 CZK / 14 000 – 18 000 €
150 000 CZK / 6 000 €

059

RABAS Václav (1885 Krušovice - 1954 Praha)

NA POLI
Olej na plátně, 33 x 54,5 cm, rámováno, datace 1934, signováno vpravo dole Rabas 34, zezadu opatřeno výstavním štítkem.
Vystaveno:
Výstava Umělecké besedy 1935, č. kat. 74.
Čelní český malíř české krajiny 20. stol., po maturitě se hlásil na UMPRUM, ale nebyl přijat, proto nastoupil na roční vojenskou službu. Z kasáren umístěných na úpatí Kinského zahrady měl možnost sledovat aktuální trendy evropské malby na četných pražských výstavách, které mohl navštěvovat a přímo z okna se díval na pavilón postavený S.V.U. Mánes pro výstavu A. Rodina projektovaný J. Kotěrou. Roku 1906 se přihlásil ke zkouškám na AVU v Praze a byl výrazně úspěšnější, studoval u B. Roubalíka, V. Bukovace, ale nejvíce si oblíbil ateliéry J. V. Myslbeka a H. Schwaigera. Rabas však nebyl spokojen s poměry na AVU a otevřeně jí v roce 1909 kritizoval ve veřejné stati, což vedlo k ukončení jeho studia. Po odhodu ze školy vstoupil do Umělecké besedy a společně s přáteli Oldřichem Koníčkem a Karlem Boháčkem připravili první společnou veřejnou výstavu, která se sešla vesměs s kladným přijetím. Vedle vlivů umění světového, zejména pak H. Daumiera a P. Cézanna je v jeho díle patrná vazba na českou krajinářskou tradici. V monumentálně komponovaných, barevně působivých obrazech zpodobuje krajinu rodného Krušovicka a v ní i obecnější podobenství rodné země. V letech 1911 - 13 se na AVU vrátil po změně pedagogů a jeho studium M. Švabinského bylo vedeno už víceméně formálně. Důležité však bylo, že se mohl v létě se spolužáky vydat do Pařížе a na zpáteční cestě navštívit také výstavy francouzských umělců v Německu. Hned po mobilizaci v roce 1914 odchází po krátkém výcviku do boje a po zranění v bitvě v roce 1917 se dočká superarbitrace. Může se znovu vrátit k malířství. V jeho díle se tak objeví teskné kresby halíčské krajiny. Dvacátá léta znamenají pro jeho tvorbu zejména strohé a věcné obrazy každodenního života z rodného Krušovicka, ale také monumentální krajiny Českého středohoří. Po roce 1928 až do další války vznikají vrcholná díla Navečer v podzimní krajině, Pálená země, Ticho v oranicích, Selský katastr aj. Právě v těchto dílech velkoryse skládá tvary a hmoty, barvy a prostory k přesnému zobrazení hodnot domova v tradici české malby. Po skončení války se od let 1946 začínají jeho obrazy v rámci prezentace československého umění dostávat na zahraniční přehlídky do Edinburgu, Londýna, Bruselu, Terstu, ale i do Švédska. Poválečné období je u Rabase ve znamení lyrického pojetí krajiny a na počátku padesátých let dochází k zobrazování prudkých nálad a monumentálních obrazů. Zradí ho však zdraví a těžký infarkt v roce 1951 ho na několik let odstaví od palety a štětce. Poslední obrazy Léto nad polní cestou, Doma nebo Západ namaloval v roce 1954 po řadě perokreseb.
Autor viz T 2/338, TD 154, V 4/5, TB 27/536, B 8/564, NEČVU 2/666.

60 000 – 80 000 CZK / 2 400 – 3 200 € **30 000 CZK / 1 200 €**

060

RADA Vlastimil (1895 České Budějovice - 1962 Praha)

MĚSTEČKO V ZIMĚ

Oboustranný olej na plátně, 55 x 65 cm, rámováno, datace 1928, signováno vlevo dole Vlast Rada 1928, zezadu opatřeno výstavním štítkem a razítkem.

Opatřeno odborným posudkem PhDr. Jaromíra Zeminy.

Provenience:

Z majetku spisovatele Karla Čapka. (Zezadu je dílo opatřeno podpisem Karla Čapka, význam tohoto obrazu podtrhuje skutečnost, že byl vystaven ve spisovatelově pracovně.)

Vystaveno a publikováno:

Jubilejní výstava Umělecké besedy 1933, Obecní dům města Prahy, č. kat. 139.

XIX. mezinárodní bienále krásného umění Benátky 1934, č. kat. 47.

Z posudku PhDr. Jaromíra Zeminy:

Tento působivý obraz vznikl v době, kdy Rada žil v Železném Brodě, a zobrazený motiv je pravděpodobně odtamtud. Už tehdy byl Rada jedním z nejosobitějších představitelů obrozené Umělecké besedy, jíž zůstal do konce života věrný. V besedním duchu se snažil spojit modernost s českostí a posuzovaný obraz je toho výrazným dokladem. Půvab „obyčejného života" (jak by řekl Karel Čapek, kterému obraz patřil) na českém venkově tu zpodobnil věcně a přitom básnivě. Myslím, že vrchol Radova moderního realismu představují právě obrazy z dvacátých let, jejichž velkorysosti později dosahoval jen zřídka. Kdyby byl Rada, umělec inteligentní a vzdělaný, nenamaloval nic jiného, zasloužil by si zájem dnešních sběratelů české předválečné malby, kteří ho opomíjejí věru neprávem. O kvalitě posuzovaného obrazu svědčí i to, že reprezentoval české umění na XIX. Bienále v Benátkách roku 1934.

Obraz pochází z autorova tvůrčího období přelomu dvacátých a třicátých let, které se vyznačuje poetizací venkovské krajiny, kdy rozvíjel lyrické možnosti barvy a motivu, aniž by mizel smysl pro vystižení reálné krajiny a cit pro konstruktivní vyváženost. V tomto období se do jeho pláten vrací světlo a barvy, ale stále tu setrvává i černá barva, kterou změkčuje různými valéry šedé, a dociluje tak jemné koloristické vyváženosti. Zároveň se pohybuje mezi pastózními akcenty a jemnými lazurami. Motiv Železnobrodska, působící svou rázovitostí a malebností, představuje jeden z příznačných motivů autora. Také zimní motivy, v nichž zachycuje moment, kdy sníh začíná tát a z krajiny vystupují okolní vesnická stavení, jsou pro Vlastimila Radu, člena Umělecké besedy, typické.

Rada tvořil za první republiky střední umělecký proud, který směřoval k adaptaci moderního umění a domácího prostředí. Ve shodě s tímto programem rozvíjel spolek ve třicátých letech spolupráci s modernistickými umělci a sdruženími, jejími členy jsou v té době i Josef Čapek, Josef Šíma nebo Otakar Kubín. Důležitost obrazu v kontextu Radovy tvorby naznačuje jeho prezentace na Jubilejní výstavě Umělecké besedy v roce 1933 a na Benátském bienále v roce 1934, ale i skutečnost, že visel v pracovně Karla Čapka.

Na zadní straně plátna jsou zobrazeny dvě ženské figury na pozadí vesnické scenérie. Koloristicky pestřejší motiv prozrazuje vlivy Deraina, s jehož tvorbou se Rada seznámil během pobytu v Paříži.

Malíř, grafik, ilustrátor a prozaik, významný žák J. Preislera, M. Švabinského a J. Štursy na AVU v Praze. Jeho převážně ilustrační tvorba je soustředěna k příběhu, má smysl pro groteskní momenty, často ilustroval ruské autory i českou klasiku (Jiráska, Nerudu, ..). Expresívnost jeho kresby odkazuje k tvorbě A. Kubina. V malířském realistickém a tradičním krajinářském projevu se pak setkává období temného koloritu s obdobím projasnění, i když jistý dramatický tón jeho děl nemizí a je zachován. Jako profesor na Akademii výtvarných umění v Praze (od r. 1945) setrval v této funkci až do konce svého života a zasloužil si titul národního umělce.

Autor viz T 2/340, TD 154, V 4/6, TB 27/546, B 8/570, NEČVU 2/667.

300 000 – 400 000 CZK / 12 000 – 16 000 € **190 000 CZK / 7 600 €**

061

BOURDELLE Emile Antoine (1861 Montauban – 1929 Le Vésinet)

LE NUAGE (CHMURA)
Bronz, výška 68 cm, značeno Bourdelle, opatřeno slévárenskou značkou C. Valsuani Cire Perdue, č. IV. Původní model byl navržen v roce 1907 odlit byl slévárnou Valsuani pod číslem 4 v roce 1960.
Původní model byl navržen v roce 1907 a odlit byl slévárnou Valsuani pod číslem 4 v roce 1960.
Opatřeno potvrzením pravosti díla dcery autora – Rhodia Dufet Bourdelle z roku 1972.
Provenience:
Získáno z pozůstalosti umělce cca v roce 1972.
Ve 13- ti letech nastoupil Bourdelle do dílny svého otce jako učeň. Studoval po večerech kreslířskou školu v Montaubanu, kde začal také modelovat své první plastiky. V roce 1876 byl přijat do École des Beaux-Arts v Toulouse, kde strávil pilnou prací plných osm let. V roce 1884 byl jako nadějný a talentovaný umělec přijat do École des Beaux - Arts v Paříži, kde pracoval ve studiu Alexandra Falguirea, odkud po dvou letech odešel. V roce 1885 se nastěhoval do vlastního studia (dnešní Museum Bourdelle). V tomtéž roce získal zlatou medaily v Salonu francouzských umělců za plastiku La Premiére victoire d´Hannibal. To mu přineslo uznání a zájem samotného Rodina, který ho přijal jako svého asistenta. Oba umělci se velmi respektovali a pracovali na mnoha společných projektech. V roce 1895 získal pro své rodné město velmi významnou zakázku Monument aux combattants et défenseurs du Tam-et-Garonne de 1870-1871, monumentální sochu, v níž vyjádřil intenzívní a velmi osobní lyriku.V roce 1900 byl už Bourdelle věhlasným sochařem a v roce 1900 spolu s Rodinem a sochařem Desboisem založil sochařskou školu v Montparnassu. Bourdelle se snažil oprostit od vlivu Rodina a najít vlastní uměleckou cestu a styl. Už jeho plastika Tete d´Apollon z roku 1900 už ukazuje rozdílné myšlení obou umělců. Od roku 1905 pravidelně vystavuje v Paříži, pracuje samostatněji a v roce 1908 odchází ze studia Rodina, aby šel svou vlastní cestou. V roce 1909 začal také vyučovat na Akademii Grande Chaumiere, kde mezi jeho žáky patřili takoví velikáni jako Alberto Giacometti, Germaine Richier, Vieira da Silva či Otto Gutfreund.Jeho věhlasná plastika Héracles archer (1910 - dnes v Metropolitním muzeu v N.Y.) byla s nadšením přijata jak kritiky, tak i veřejností a byla publikována téměř všude včetně školních učebnic pro děti. V letech 1919-1929 pracoval na mnoha zakázkách, neznámější je socha La France instalovaná před Grand Palais nebo Monument a Adam Mickiewicz či socha Johanky z Arku. V roce 1924 byl vyznamenán Rytířem řádu čestné legie. Nabízený bronz je vynikající ukázkou umělcova lyrického mistrovství je navíc ceněn pro svou dataci a originalitu.
Autor viz V 1/284, TB 4/455.

600 000 – 800 000 CZK / 24 000 – 32 000 € **320 000 CZK / 12 800 €**

062

ŠIMON Tavík František (1877 Praha - 1942 Praha)

VÁCLAVSKÉ NÁMĚSTÍ V NOCI
Olej na překližce, 60 x 72,5 cm, rámováno, signováno vledo dole pod lakem.
Světoznámý grafik a malíř, studoval u M. Pirnera na AVU v Praze. Prameny jeho tvorby vyvěrají ze secesního uměleckého světonázoru a japonského umění, se kterým se seznámil přímo na ostrovech Země vycházejícího slunce. Jeho zájem o městské náměty vrcholí pak v tvorbě zaměřené na Prahu. V letech 1904 - 1914 se usadil v Paříži, ale jedním dechem je nutno dodat, že po celý život hodně cestoval. Získal mezinárodní uznání, stal se členem nejprestižnějších grafických a malířských spolků v Paříži a Londýně. Byl jedním ze zakladatelů českého spolku grafiků Hollar. V roce 1928 byl jmenován profesorem na nově vytvořené grafické speciálce na AVU. Ve třicátých letech se Šimon, tehdy již světoznámý grafik a velmistr svého oboru, znovu obrátil k malbě a využíval své zažité štětcové techniky k obrazům letní pohody, a to především při cestách do Itálie a Dalmácie. Tam zachycoval jednak motivy starobylých architektur ve městech Ráb a Cavtat, ale též - i ve vzpomínce na francouzský Onival - pláže s koupajícími se výletnicemi. Zatímco plenérové menší obrázky jsou spíš ryzí malířskou oslavou Nabistů coby dávné mladické inspirace, doma v ateliéru dopracovaná velká plátna zase jistou sociokulturní sondou do civilizačních zvyklostí místa a doby.
Autor viz T 2/533, TD 185, V 4/284, TB 31/54, B 9/611, NEČVU 2/824.

150 000 – 180 000 CZK / 6 000 – 7 200 € **120 000 CZK / 4 800 €**

063

KARS Jiří (George) (1880 Kralupy - 1945 Ženeva)

PO KOUPELI
Olej na plátně, 41 x 33 cm, rámováno, datace 1925, signováno vlevo nahoře Kars 25.
Opatřeno odborným posudkem PhDr. Rey Michalové, Ph.D.
Komentář PhDr. Rey Michalové, Ph.D.
Posuzovaný obraz „Po koupeli" je autentickým, typickým a senzuálně okouzlujícím dílem Jiřího (Georga) Karse, příslušníka zakladatelské generace českého moderního umění, kosmopolitního tvůrce, patřícího k tzv. Pařížské škole (École de Paris). Tento rodák z Kralup pocházel z bohaté židovské rodiny. Protože nikdy neměl existenční starosti, mohl si zvolit život moderního umělce, který se volně pohybuje ve světě bez jakéhokoli geografického omezení (až do okupace Československa). Vystudoval malířskou akademii v Mnichově, procestoval mnoho zemí Evropy, až se nakonec usadil (1908) v Mekce moderního umění, v Paříži. Účastnil se tam Podzimních salonů a dalších významných výstav a pohyboval se ve společnosti slavných představitelů výtvarné i literární avantgardy (G. Apollinaire, P. Picasso, A. Derain, M. Vlaminck, J. Gris, M. Jacob, S. Valadon, M. Utrillo ad.). Jiří Kars dosáhl za svého života významných úspěchů a uznání (byl m.j. jmenován Rytířem francouzské Čestné legie) a dodnes je v zahraničí považován za jednoho z nejznámějších českých umělců.
Posuzovaný obraz „Po koupeli" je Karsovou mistrnou etudou na nejsmyslnější téma v žánru figurální malby – ženský akt. Právě monumentální, výtvarně abstrahované akty patřily k autorovým klíčovým námětům a přispěly k jeho celosvětové proslulosti.
Tento promyšleně koncipovaný obraz plného výrazu fascinuje harmonickou souhrou tvarů, budovanou ve větších barevných plochách a uzavřenou suverénním lineárním obrysem sledujícím vláčné obrysy těla, stejně jako mimořádně noblesní redukovanou barevnou škálou. Obraz „Po koupeli" je skvělým komorním dílem, které příkladně reprezentuje vývoj evropského (neo)klasicismu do syntetičtějších, malířsky šťavnatějších poloh. Zároveň přesně vystihuje charakter Karsova malířského talentu. Autor se zde vyhýbá jakékoli snaze po efektu. Prostřednictvím forem moderního realismu směřuje k syntéze, přičemž přírodu vnímá jako základní podnět, zdroj výtvarných prvků, z nichž komponuje svébytný organismus obrazu. „Vezmu-li si model, nesnažím se zobrazit ženu, nýbrž ženství", pronesl sám Kars. Jen lehce a nepopisně naznačené interiérové prvky v tlumené barevnosti vytvářejí ideální kulisu, která nechává zaznít bělostný inkarnát a ladné křivky ženského těla.
Obraz „Po koupeli" je dílem delikátní výtvarné harmonie, při jehož kontemplaci se nám mohou vybavit slova spisovatele Florenta Felse, který opěvoval „klidnou věcnost něžných a silných" Karsových aktů.
Evropsky uznávaný český malíř židovského původu studoval na AVU v Mnichově u F. Stücka, kde poznal P. Kleea. V letech 1906 - 1907 pobýval v Paříži, odkud cestoval do Španělska, kde ho zaujala tvorba F. Goyi a D. Vélazqueze. Jeho další kroky ho vedly přes krátké intermezzo v Praze, kde v r. 1909 vystavoval v Praze s německými výtvarníky a byl hrdě nazván B. Kubištou – „analytickým impresionistou", do Paříže. Tam se stal bez nadsázky naturalizovaným Francouzem. Po první světové válce se stal Kars kmenovým umělcem galeristy a vydavatele H. Goltze v Mnichově. V této době byl označován výtvarnými teoretiky za expresionistu. Ve dvacátých letech se přiklonil k figurativní tvorbě (akty a portréty), ovlivněné Dérainem, částečně i Matissem (krajiny), kde jasnou barevnost s dynamickou pevnou linií střídala stále častěji pochmurná tonalita. V 20. a 30. letech byl řazen do modernistického okruhu L'École de Paris. Ve 40. letech se orientoval vedle krajin na obrazy s dětmi. Na počátku 2. světové války pracoval v Lyonu, odkud se uchýlil do Švýcarska, kde ovšem zvolil dobrovolný odchod ze života. Karsova malba směřovala od svých raných projevů k základním pramenům moderního umění.
Autor viz T 1/467, V 3/20, TB 19/570, B 6/167, NEČVU 2/1001.

600 000 – 800 000 CZK / 24 000 – 32 000 € **420 000 CZK / 16 800 €**

064

MAREŠOVÁ Milada (1901 Praha - 1987 Praha)

PAŘÍŽSKÉ SCHODY
Olej na plátně, 47 x 32,5 cm, rámováno, signováno vpravo dole Marešová.
Obraz Pařížské schody je perfektní ukázkou malířčina směřování v jejím díle. V rámci studií se dostala do Paříže, která jí učarovala a je jejím častým námětem. Kromě tématu města však také často vyobrazovala člověka v různých situacích a různého sociálního postavení. Právě v Paříži se pak výrazně zaměřila na ženské malířky vyobrazující ženy, které v tomto obrazu dominují v podobě jeptišek vycházejících po schodech. Žena, ženský svět a ženské problémy jsou nejčastěji zpracovávanými náměty, určujícími tvorbu Milady Marešové.
Česká malířka a ilustrátorka, jejímž otcem byl univerzitní profesor František Mareš, který byl rovněž dvakrát rektorem Univerzity Karlovy v Praze a za první republiky působil mimo jiné také jako senátor. Milada Marešová v období dospívání navštěvovala Uměleckoprůmyslovou školu v Praze a Kreslířskou a malířskou školu pro dámy, u Arnošta Hofbauera studovala figurální malbu. Roku 1918, po změně školského zákona nastoupila na Akademii výtvarných umění v Praze, zde se stala žákyní Vojtěcha Hynaise. V období nástupu na AVU zažil ateliér Vojtěcha Hynaise odliv studentů a kritiku nastupující generace. Marešová u Hynaise zůstala, a to jak z důvodu respektu vůči tomuto velkému umělci, tak i zkušenostem, které jí jeho vedení přinášelo. Své studium obohatila také o zahraniční cesty, například do Německa, kde se setkala s uměleckým směrem Nová věcnost (Neue Sachlichkeit). V německém prostoru se také autorka setkala se zástupkyní feministického proudu Käthe Kollowitz, jejíž práce s genderovým tématem byla pro Marešovou později dosti inspirativní. Na svých studijních cestách se Milada Marešová dostala také do Francie, do Paříže, kde navštěvovala přednášky Františka Kupky. Marešová nikdy ve své tvorbě neinklinovala k experimentální tvorbě a F. Kupka pro malířku byl spíše autoritou v oboru, než-li inspirativním autorem. Prostor Paříže se pro ní později stal určujícím v její tvorbě hlavně díky jeho společenskému ruchu, neutuchajícímu pouličnímu životu, jak na bulvárech, tak na předměstí, v kavárnách, parcích či nočních podnicích. Středem její tvorby se stal samotný jedinec a jeho pohyb v tomto prostoru. Ve Francii se také opět setkala s malířkami počínajícími emancipaci ženské tvorby, mezi všemi můžeme jmenovat Suzanne Valadon, matku Maurice Utrilla. V osobě Valadonové vidíme i jinou spojitost, a to, že mladá Francouzka stála ve svých šestnácti letech modelem Vojtěchu Hynaisovi pro postavu genia na slavnostní oponě Národního divadla. Paříž autorce učarovala a M. Marešová se do města světel vracela pravidelně. Ve dvacátých letech povědomí o Miladě Marešové stoupalo a její tvorba se spojila s Václavem Tillem, spisovatelem, literárním a divadelním kritikem. Roku 1925 se odehrála první samostatná autorčina výstava v Topičově salónu. V druhé polovině dvacátých let se také setkává se svým životním partnerem Arnem Laurinem, se kterým spolupracuje na vydávání deníku Prager Presse, jehož se stává později hlavní ilustrátorkou. Druhou samostatnou výstavu měla v roce 1930, a to v Aventinské mansardě, dále v Košicích a Hradci Králové. V tom období započíná také spolupráce autorky s Vinohradským divadlem, pro které vytvářela scénickou výpravu. Období 40. let se u autorky nese v duchu boje s fašizmem a nacismem, přichází období její spolupráce na časopisu V boj. Autoři byly odhaleni gestapem a Marešová dostala dvanáct let žaláře. Po skončení války je z vězení propuštěna a roku 1947, jako svou výpověď z nacistického věznění, vydává knihu Waldheimská idyla. Po roce 1968 tvoří pouze ilustrace. Autorčina poslední výstava se odehrála roku 1985 v Brně. Milada Marešová tvořila do svých osmdesáti tří let.
Autor viz T 2/90, TD 125, V 3/323.

700 000 – 900 000 CZK / 28 000 – 36 000 €

550 000 CZK / 22 000 €

065

ČERNÝ Karel (1910 Brno - 1960 Praha)

ZÁTIŠÍ S LAHVEMI A OVOCEM

Olej na plátně, 60 x 70 cm, rámováno, datace 1946, signováno vpravo dole K Černý Š 46, zezadu opatřeno štítkem: Property of Norman and Suzanne Hascoe 24 Filed Point Road Greenwich, CT 06830.

Provenience:

Významná sbírka -Forman and Suzanne Hascoe Collection, USA.

Opatřeno odborným posudkem PhDr. Rey Michalové, Ph.D.

Publikováno:

Vojtěch Lahoda, „Karel Černý. Barva a existence. Soupis malířského díla", in Revue Antique 6, 1999, č. 4, s. 4;

Hlušička, Jiří: The Hascoe Collection of Czech Modern Art of the First Half of the Twentieth Century. Praha: Josef Čermák, 2004, str. 158.

Komentář PhDr. Rey Michalové:

Obraz „Zátiší s lahvemi a ovocem" je originálním, mistrovským a reprezentativním dílem českého malíře Karla Černého (1910-1960). Jedná se o jedno z autorových vrcholných zátiší z umělecky mimořádně silného období. Roku 1946, kdy tento obraz vzniká, se Karel Černý poprvé vydává do Paříže. V jeho tvorbě se otevírá nová výrazová fáze spočívající v intenzivnější konstruktivnosti a architektoničtějším řádu obrazu. Tato větší stavebnost je vyvážena výraznější barevnosti a „šťavnatou" modelací barevnou pastou, která dramatizuje velké barevné plochy.

Pojetí zátiší má u každé umělecké osobnosti individuální formální a obsahové zabarvení. Je zde formulován vztah malíře ke skutečnosti, jeho životní filozofie, řeší se tu tvárné problémy obrazové výstavby jako mikrokosmu nové, svébytné výtvarné reality. Téma zátiší je z díla Karla Černého neodmyslitelné. Umožnilo mu vyjádřit nejhlubší podstatu věcí, jejich osamocenost, „opuštěnost», hmotnou plastičnost a magičnost jejich bytí. Zjitřená citlivost malíře — samotáře vyžadovala alternativu k reálné živosti světa: a tím byl právě snový svět zátiší.

Zátiší „Zátiší s lahvemi a ovocem» je dílem velké, monumentální formy a sevřené výrazovosti. Je podáno hutným, pastózním rukopisem, zdůrazňujícím barevnou materii. Barva má charakter magické hmoty s výraznou haptičností a strukturou. V obrazech Karla Černého hraje barva klíčovou roli, stává se hmotným nástrojem zachycení umělcovy křehké existence ve světě.

Plastické hodnoty jsou vyvažovány uzavřeným lineárním obrysem. Výrazná, zjednodušená konstrukce silných kontur a velkých ploch, vypiněných výraznými, avšak precizně vyváženými barvami, vytváří jedinečný, neopakovatelný celek, svébytný „mikrokosmos". Toto zátiší je oázou duševního klidu a ztělesněním hluboké lidskosti (ostatně jak přesně vystihl Otakar Mrkvička: „Obrazy Karla Černého vstupuješ do prostorů ticha".).

Černý zakládá „Zátiší s lahvemi a ovocem", na principu věcnosti. Hmotná plastičnost předmětů se váže k úhrnnému, syntetickému vidění. Láhev vína a rumu, rozpůlená hruška, pohárovitá mísa s hrozny a hruškami2 jsou na základě subjektivního prožitku absolutizovány, elementarizovány: jsou přetaveny do formy „zjevení". Každý z předmětů může žít vlastním životem, prostor není zahlcen. Jedná se o jakousi divadelní scénu, kde každý předmět má svůj vlastní prostor existence, který je i na ploše stolu (organickým, oválným tvarem) vymezen. K celkovému účinu kompozice přispívá také pečlivě zvolená barevnost, založená na dominantním kontrapunktu zelené a červené a na tónech lomených do jemně fialového nádechu (autor přisuzoval barvám symbolický význam).

Geneze vzniku obrazu „Zátiší s lahvemi a ovocem" je velmi zajímavá. Tuto poznámku bych ráda uvodila slovy dr. Jaroslava Borovičky, největšího sběratele a mecenáše Karla Černého, „že při rozboru uměleckého díla, je nutno neopomenouti ničeho k osvětlení jeho vzniku…" (J. Borovička, Karel Černý, Praha, 1948). Obraz „Zátiší s lahvemi a ovocem" vznikl, jak dokládají autorův nápis na blindrámu i provedené rentgenové snímky, přemalováním obrazu z roku 1945, který nesl název „Červený mrak". Ten byl vystaven na Černého samostatné výstavě v Topičově salonu ve dnech 7. 5. — 29. 5. 1946 (viz přiložený katalog). Autor s ním však nebyl spokojen (což se u Černého stávalo častěji). Karel Černý byl osobností zvláštní mravní hodnoty — s neustálou touhou po dokonalosti. „Moje malování hrozně pomalu pokračuje", píše v jednom dopise, a dodává: „Já stále věci předělávám". Ztěžklý, osamělý symbolický mrak v jihočeské krajině tak ustoupil magické poezii zátiší.

Posuzovaný obraz „Zátiší s lahvemi a ovocem" je unikátním, autentickým dílem Karla Černého. Obraz je výsledkem tvůrčí součinnosti zjitřeného citu a hloubavého, velkého ducha, které se vzájemné umocňují a dávají vznik krystalicky jasným formám velké malířské kultury. Jedná se o ojedinělou investiční příležitost.

Malíř, grafik, kreslíř a ilustrátor, studoval u I. Kulece na Ukrajinské akademii v Praze a na AVU u J. Obrovského. Rané dílo navazuje ve své podstatě na magický realismus, který je u něj existenciálně zabarven. Zlomem se stávají jeho cesty do Francie v letech 1946-9, které ovlivní jeho přechod k lapidární jasné barevnosti a specifickému pokubistickému klasicismu velkých forem, uzavřených pevnými liniemi. I v nich vystupuje jeho příznačná melancholie citlivá na lidskou osamělost.

Autor viz T 1/146, TD 41, V 1/418, Ch 1/314, NEČVU 1/117.

2 400 000 – 3 200 000 CZK / 96 000 – 128 000 € **1 800 000 CZK / 72 000 €**

066

EBERL František Zdeněk (1888 Praha - 1962 Paříž)

KURTIZÁNA
Olej na plátně, 57 x 45 cm, rámováno, signováno vlevo dole FZ. Eberl.
Český malíř a grafik, maloval figurální malbu, zátiší, krajiny a podobizny, tvořil po delší čas v Paříži. Začínal studovat na akademii v Praze v r. 1903, ale již brzy poté se vydává na mnichovskou akademii, odkud se pak přes Amsterodam vydal do Paříže. Během první světové války uspořádal charitativní dražbu svých obrazů na podporu sirotků a vdov po zemřelých ve válce, kde nabídl padesát svých obrazů. Dobová kritika ho šetřila díky benefičnímu charakteru výstavy, ale s úspěchem se nesetkal. Obrazy Akt s květy nebo Dáma s černým šátkem však návštěvníky zaujaly. Výrazně lépe se mu vedlo ve Francii. Získal tam rytíře Čestné legie, uspořádal řadu souborných výstav a stal se populárním pařížským malířem. Zachycoval zejména okolí Montmartru. Nejlepší období mu začalo r. 1922 a poté se přemístil do Monaka, kde maloval výjevy karetních hráčů a různých padlých individuí, za všechno svědčí název jednoho z jeho obrazů - Kokainistka. S odstupem vyšla kritika na profesory pražské Akademie, kteří včas nerozpoznali jeho mimořádný talent.
Autor viz T 1/192, V 2/4, Ch 2/177.

300 000 – 400 000 CZK / 12 000 – 16 000 € **220 000 CZK / 8 800 €**

067

KUBÍN (COUBINE) Otakar (1883 Boskovice na Moravě - 1969 Marseille)

KRAJINA
Olej na plátně, 47 x 55 cm, rámováno, signováno vpravo dole Coubine.
Konzultováno s PhDr. Reou Michalovou, Ph.D.
Kosmopolitní český malíř, grafik a sochař. Absolvoval sochařsko-kamenickou školu v Hořicích. Mezi lety 1900 - 1904 studoval na pražské AVU u V. Brožíka, V. Hynaise, H. Schwaigera a F. Thieleho. Byl člen skupiny Osma, s níž vystavoval na první výstavě v r. 1907. Od r. 1913 se usazuje ve Francii, v Provence, kde se ustaluje jeho rukopis a pojetí krajiny a zátiší, navazující na klasicizující francouzskou krajinářskou tradici. Tato tradice vystupuje i v jeho jednoduchých kresbách. Kromě zátiší a krajin představil v Berlíně v roce 1913 na Prvním německém podzimním salónu postavy z říše krystalových drúz. V Německu má také o rok později svou první vlastní výstavu, která však neujde ostré kritice kolegy V. Beneše v Uměleckém měsíčníku. Kubínův kuboexpresionismus se vyznačuje hranatými figurami vystaveným ohromnému tlaku okolí, které vedou k naprosté geometrizaci hlav, z které se pak stává krabice, ale i předmětů jako stůl nebo sklenice. Přestože řadu jeho obrazů známe z popisů, dnes je řada těchto Kubínových děl nezvěstná. Dominantním rysem jeho pozdější krajinářské tvorby je novoklasicistní cítění, které jej propojovalo s dobou, výrazná smyslovost a práce se světlem, chápaným jako sjednocující element. Byl považován za příslušníka Pařížské školy a jeho tvorba byla prezentována na Salonu nezávislých.
Autor viz T 1/583, 2/771, TD 112, V 1/483, 3/131, TB 22/34, B 3/212, 6/326, NEČVU 1/418, J. Siblík: O. Kubín, Praha 1980.

650 000 – 750 000 CZK / 26 000 – 30 000 € **550 000 CZK / 22 000 €**

068

NEJEDLÝ Otakar (1883 Roudnice n. Labem - 1957 Praha)

Z INDIE
Olej na lepence, 30 x 40 cm, rámováno, datace 1910, signováno vpravo dole Ot. Nejedlý 910.
Opatřeno odborným posudkem PhDr. Jaromíra Zeminy.
Provenience:
Z majetku Antonína Bubníka.
Komentář PhDr. Jaromíra Zeminy:
Obraz je jedna z reflexí malířova pobytu v jihovýchodní Asii před 1. světovou válkou. Roku 1909 Nejedlý odcestoval se svým přítelem Jaroslavem Hněvkovským na Ceylon (dnešní Šrí Lanka), později pobývali v Indii, odkud se on vrátil dříve, v roce 1911. V pozadí za touto cestou lze vidět příklad Paula Gaugina prchajícího od evropské civilizace a kultury do Tichomoří. Posuzovaný obraz, nevelký, ale výrazný, jehož námětem jsou domorodé ženy u vody, je pojat v duchu francouzské malby z období mezi impresionismem a fauvismem, sytá zvučná barevnost a uvolněný malířský rukopis už předznačuje Nejedlého další vývoj, který ho sblížil s expresionismem.
Mimořádný český malíř, jehož rukopis prošel mnoha pozoruhodnými proměnami patří mezi nejosobitější domácí autory. Vedle A. Slavíčka, A. Hudečka a J. Preislera patřil k nejvýznamnějším krajinářům začátku 20. století, s nimiž sdílel i proměny jejího pojetí od symbolismu k symbolistnímu expresivismu. Své první malířské zkušenosti získával na soukromé malířské škole u F. Engelmüllera, žáka Julia Mařáka. V roce 1904 se stal členem SVU Mánes. V letech 1904 - 1905 maloval v proslulých Kameničkách s Antonínem Slavíčkem. Důležitým mezníkem jeho tvůrčího života se stala v roce 1909 cesta na Cejlon spolu s malířem Jaroslavem Hněvkovským a později do Indie, kde oba setrvali až do roku 1911. V roce 1914 po návratu z cest prožil ve své tvorbě na krátko kubistické období. Od první poloviny dvacátých let jezdil pravidelně tvořit do Dalmácie, Itálie a Francie a ve své malbě se začal více vracet k realistickému pojetí. Díky dobrodružné povaze prochází jeho tvorba značnými proměnami - zahrnuje osobité variace impresionismu, secesního dekorativismu, kolorismu, kubismu až po expresivní potemnělé malby, ve kterých vynikají jeho nokturna. V roce 1925 byl jmenován profesorem krajinářské školy na AVU v Praze. Ve své profesorské kariéře trvající po téměř dvě dekády přivedl do české krajinomalby pozoruhodné postřehy. Jeho dílo je dodnes neobyčejné a přitažlivé a patří mu v českém malířství pevné a neotřesitelné místo.
Autor viz T 2/191, TD 136, V 3/467, 6/297, TB 25/384, B 7/681, NEČVU 2/556.

350 000 – 550 000 CZK / 14 000 – 22 000 €
230 000 CZK / 9 200 €

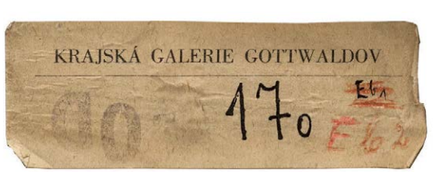

069

ŠVABINSKÝ Max (1873 Kroměříž - 1962 Praha)

ŽLUTÝ SLUNEČNÍK

Olej na plátně, 52 x 73,5 cm, rámováno, datace - 1909, signováno zezadu ŠVABINSKÝ, zezadu štítek Waldesovy obrazárny č. 1016 a štítek Krajské galerie Gottwaldov č. 170., na rubu značeno DO 450.

Provenience:

Waldesova obrazárna;

Restituce z Krajské galerie Gottwaldov.

Obraz představuje variantu definitivní kompozice, nacházející se dnes v Památníku Maxe Švabinského v Kroměříži (Léto - Žlutý slunečník, 1909, olej, plátno, 233 x 205 cm). Plátno, které vzniklo mezi květnem a červencem roku 1909 ve Švabinského pražském ateliéru, označil Šalda na jarní členské výstavě Mánesa v roce 1911 za „nejbrilantnější obraz výstavy". Důležitost motivu v kontextu Švabinského tvorby dokládá celá řada studií a skic, v nichž Švabinský řešil otázku výtvarného vystižení horkého letního dne, prodchnutého slunečním svitem. Hru světla a stínu studoval v plenéru Rajské zahrady na rozhraní Vinohrad a Žižkova podle živých modelů.

Zatímco na definitivním plátně a řadě studií zobrazuje Švabinský dvě postavy - jednu sedící a druhou stojící, představuje tato práce výsek definitivního plátna, zachycující pouze postavu sedící dívky. Nahá dívka klečí na dece ve stínu lípy, zatímco si upravuje své plavé vlasy. Od plochy velké, indigově modré látky se odráží volně položené meruňky, zavřený žlutý slunečník a v rohu stojící zlatý bažant. Valéry žluté se dále opakují na těle nahé ženy, modrá barva na obloze. Při srovnání obou pláten je patrné, že tato menší varianta působí živějším kolorističtějším podáním komplementární žluté a modré, což jí dodává větší modernost než definitivnímu zpracování obrazu z Kroměříže.

Motiv, představující oslavu Švabinského milovaného léta a ženské zralosti, naznačuje Švabinského „návrat k přírodě" z šera budoárů. Prozatím tu však stále setrvávají luxusní atributy, jako hedvábná interiérové drapérie, střevíčky nebo vyšívaný slunečník. V kontextu Švabinského tvorby naznačuje námět Švabinského umělecký přerod od secesního symbolismu směrem k novému uměleckému projevu po stránce obsahové i výtvarné. Tlumený souzvuk fialové a modré z Chudého kraje se tu proměnil v zářivou kompozici žluté a modré. Snad poprvé se tu také objevuje odlišný ženský typ: oproti zasněným secesním bytostem nastupuje kyprá tělesná konstrukce a smyslové uchopení zralého ženského těla. Tato proměna může souviset s obecným vitalistickým proudem oslavy života a nástupem nového figurálního typu, který do Prahy na jaře roku 1909 přinesla výstava francouzského sochaře Antoina Bourdella, jež se promítl například také do Štursovy produkce. U Švabinského tu existuje také osobní spojitost: v této době pomalu opouští jako model i ženu svou první manželku Elu, oduševnělou melancholickou bytost a obdivně vzhlíží ke kypré a veselé ženské bytosti, jejíž ztělesnění posléze nachází ve své druhé ženě Anně.

Přední český malíř a grafik, studoval u M. Pirnera na AVU v Praze, později na své alma mater vedl grafickou speciálku a byl na ní jmenován profesorem. Jeho dílo se odvíjí od symbolismu a impresionismu, který poznamenává také jeho smyslový vztah k přírodě a ženské postavě. Byl dokonalý kreslíř a rytec s velkým smyslem pro detail. Jeho tvorbu charakterizuje zejména dobově příznačná kolorovaná perokresba Splynutí duší z roku 1896, kvintesence českého „fin de siecle", olej Chudý kraj z roku 1899, plně postihující atmosféru české secese, z jejíhož názoru vyšel, a návrhy na barevná okna katedrály sv. Víta v Praze. Byl vynikající kreslíř neobyčejné technické zručnosti. Za skutečně působivou dobu od roku 1897, kdy vznikl jeden z jeho prvních leptů až do roku 1961, kdy své grafické dílo uzavřel litografií Amaryllis u moře, prošla jeho grafika mnoha tvůrčími obdobími. Proslul také jako tvůrce portrétní galerie „českého slavína", zahrnující klasiky české literatury, výtvarné umělce, vědce, ale i politiky. Zpodobnil však i osobnosti světové. Další oblastí jeho zájmu byla krajinářská kresba a grafika navazující na pozdní impresionismus osobitého luministního ladění.

Autor viz T 2/573, 2/781, TD 191, 224, V 4/393, 6/440, TB 32/330, B 10/23, NEČVU 2/848.

6 000 000 – 8 000 000 CZK / 240 000 – 320 000 € **3 800 000 CZK / 152 000 €**

070

WACHSMAN Alois (1898 Praha - 1942 Jičín)

SÁZAVA
Olej na plátně, 50 x 76 cm, rámováno, zezadu opatřeno pozůstalostními razítky Aloise Wachsmana.
Provenience:
Pozůstalost autora.
Opatřeno potvrzením autenticity autorovy dcery.
Významný malíř a architekt, představitel české avantgardy. Už během studia na gymnáziu navštěvoval kurzy kreslení u malíře L. Šímy. Jako vysokou školu si zvolil náročný obor architektury na ČVUT, díky kterému se seznámil také se svým pozdějším spolupracovníkem a mentorem J. Gočárem. Wachsman se stal členem uměleckého svazu Devětsil, již od svého založení v r. 1920. Vystavoval hned na první jarní výstavě v r. 1922, která byla ve znamení poetického naivismu, a to společně s J. Čapkem, F. Muzikou, K. Teigem aj. Wachsman výrazně zastupoval proud primitivismu přibližujícím se vkusu lidových vrstev, tedy pelu dobrodružství a dálav z laciných románů. Wachsman realitu přehodnocoval světlem, modelujícím objemy zevnitř a sálajícím z povrchu. Formu chápal jako neporušený, plynulý celek a svůj směr spolu s dalšími ranými členy Devětsilu označoval jako magický realismus. V r. 1928 podniká cestu do Paříže a pravidelně se zúčastňuje kolektivních výstav. V r. 1932 se účastnil výstavy Poesie 1932, kde se prezentoval ve vybrané společnosti P. Klea, M. Ernsta, S. Dalího. E. Filly nebo L. Šímy. V r. 1936 ilustruje knihu přítele J. Friče, kterou vydal Mánes a od té doby ilustruje ještě několik zajímavých básnických sbírek. Jeho tvorbu ale ovlivňuje těžké onemocnění zjištěné v r. 1937. Ve svém dalším malířském vývoji se Wachsman přiklání k výraznému primitivnímu zjednodušení, potlačujícímu jeho zájem o hodnoty světla a valéru. V r. 1942 předčasně umírá na tuberkulosní zánět mozkových blan.
Autor viz T 2/682, V 5/60, B 10/595, NEČVU 2/931.

450 000 – 650 000 CZK / 18 000 – 26 000 € **330 000 CZK / 13 200 €**

071

EBERL František Zdeněk (1888 Praha - 1962 Paříž)

PORTRÉT MADEMOISELLE R.
Olej na plátně, 85 x 74 cm, rámováno, signováno vlevo dole F.Z.Eberl 1912.
Publikováno:
Gerald Weinpolter, Mag. Miriam Forster, Francois Zdenek Eberl, Catalologue Raisonné, No. G027.
Český malíř a grafik, maloval figurální malbu, zátiší, krajiny a podobizny, tvořil po delší čas v Paříži. Začínal studovat na Akademii v Praze v r. 1903, ale již brzy poté se vydává na mnichovskou akademii, odkud se pak přes Amsterodam vydal do Paříže. Během první světové války uspořádal charitativní dražbu svých obrazů na podporu sirotků a vdov po zemřelých ve válce, kde nabídl padesát svých obrazů. Dobová kritika ho šetřila díky benefičnímu charakteru výstavy, ale s úspěchem se nesetkal. Obrazy Akt s květy nebo Dáma s černým šátkem však návštěvníky zaujaly. Výrazně lépe se mu vedlo ve Francii. Získal tam rytíře Čestné legie, uspořádal řadu souborných výstav a stal se populárním pařížským malířem. Zachycoval zejména okolí Montmartru. Nejlepší období mu začalo r. 1922 a poté se přemístil do Monaka, kde maloval výjevy karetních hráčů a různých padlých individuí, za všechno svědčí název jednoho z jeho obrazů - Kokainistka. S odstupem vyšla kritika na profesory pražské Akademie, kteří včas nerozpoznali jeho mimořádný talent.
Autor viz T 1/192, V 2/4, Ch 2/177.

350 000 – 450 000 CZK / 14 000 – 18 000 € **280 000 CZK / 11 200 €**

072

TOYEN (ČERMÍNOVÁ) Marie (1902 Praha - 1980 Paříž)

VODA SAMOTY (L´EAU DE LA SOLITUDE)
Olej na plátně, 116 x 73 cm, rámováno, datace 1955, signováno vpravo dole Toyen 55.
Opatřeno odborným posudkem PhDr. Karla Srpa.
Vystaveno:
Toyen, Galerie A´ l Etoille scellée, 1955, č. k. 9;
L´ aventure de l ´art abstrait, Muséé des Beaux Arts de Brest, 2011, reprodukováno v katalogu str. 86.
Komentář PhDr. Karla Srpa:
Obraz pochází z poloviny padesátých let. Podle dosavadní znalosti díla Toyen z té doby by jej bylo možné označit za zlomový, neboť autorka již překonala počáteční vstup na pařížskou uměleckou scénu, jež po roce 1945 směřovala více k abstrakci než k surrealismu, a začala vytvářet nosné předpoklady pro své vrcholné práce ze druhé poloviny padesátých let. Jejím hlavním námětem se stalo plynutí, jenž v tomto případě zastupovala metafora vody. Obraz sleduje rozjitřenou pocitovost Toyen. Několik vertikálních útvarů je náhle přibližně v polovině plátna zúženo, takže vzniká dojem jako by šlo o dva samostatné, pouze špičkami se dotýkající útvary. Toyen jimi vyjadřovala plynutí i stavy úzkosti. Třem těmto výrazným útvarům uprostřed, jež se zhmotňují v bodě svého vyvrcholení, ještě sekundují další dva po levé a pravé straně, jejichž kapkovité útvary mohou nabývat krystalinické formy. Vlastní výjev má výraznou, mnohoznačnou biomorfní povahu, která je umocněná jednak tím, že tyto útvary ještě vrhají stín, čímž Toyen výrazně prohloubila vnitřní prostor obrazu, jednak barevností, která je mimořádně bohatá a klade nároky na divákovu zkušenost: probíhá od modří vlevo přes vegetabilní zeleně uprostřed až po šedobílé na pravé straně. Každému útvaru, odkazujícímu k osobité přírodní mytologii, dala Toyen vlastní hodnotu, pracovala s jeho objemem, doslova jako by jej znázornila zakroucený a v jednom případě dokonce při spojení protilehlých tvarů neváhala uplatnit ostřejší barevnost, když spojila červený a modrý hrot. Toyen si tak v tomto obrazu vytvořila určitou tvarovou konstelaci, k níž se během doby vracela a v podstatě se v její paměti uchovala až do pozdních let, jak naznačují závěrečné autorčiny obrazy.
Název obrazu a vročení Toyen rovněž vepsala na zadní lištu blindrámu, jak to dělala u prací z pařížského období. Obraz byl poprvé vystavený na samostatné výstavě Toyen v roce 1955 v galerii A´ l Etoille scellée (č. k. 9). Po smrti původního majitele byl vystavený na výstavě L´ aventure de l ´art abstrait, Muséé des Beaux Arts de Brest, 2011. V katalogu této výstavy byl zřejmě vůbec poprvé reprodukován (repr. 86).

15 000 000 – 20 000 000 CZK / 600 000 – 800 000 €
12 500 000 CZK / 500 000 €

TOYEN (ČERMÍNOVÁ) Marie

Mimořádně odvážná a intenzivní malířka, grafička a ilustrátorka, která patří k nejtalentovanějším autorkám moderního umění. Studovala dekorativní malbu u E. Dítěte na UPŠ v Praze. Osudovým se pro ni stalo setkání s malířem J. Štyrským v r. 1922. R. 1923 se stala členkou legendární umělecké skupiny Devětsil. V letech 1925-29 pobývala s J. Štyrským v Paříži, kde společně v roce 1925 vyhlásili vlastní směr - artificialismus. Během pobytu se seznámili osobně s A. Bretonem a P. Eluardem. R. 1934 byla zakládající členkou Skupiny surrealistů v ČSR. Během protektorátu byl surrealismus zakázaným uměleckým projevem. R. 1947 odjela natrvalo do Paříže, kde vstoupila do Bretonovy skupiny. Na počátku své tvorby vycházela z puristicky modifikovaného kubismu, který v r. 1925 opustila. Krátce se pak věnovala geometrické abstrakci, které se v pol. 20. let věnoval také širší okruh pařížské avantgardy. Její společný výtvarný názor definovaný se Štyrským spočíval ve ztotožnění malířství s teigovským pojmem poezie ve smyslu svrchovaně svobodné tvorby, kterou Štyrský přirovnával k elektrickému jiskření, jímž osobnost vyjadřuje svou afektivitu. Na počátku 30. let se v její tvorbě z plošné, bezpředmětné barevné struktury začínají vydělovat plastické novotvary a záhadné objekty volně spočívající nebo plující v prohlubujícím se prostoru. Tímto obdobím imaginárních krajin se uzavírá vývojová dráha artificialismu a zároveň si zde připravuje přechod k surrealismu. V druhé polovině 30. let dochází u Toyen k další konkretizaci obrazové skutečnosti, která obdařuje její nové fantomy děsivou reálností a přesvědčivostí. V Paříži pokračovala ještě nějaký čas v rozvíjení metody magického realismu, s níž se rozloučila až na počátku 50. let. V 60. letech opět zkonkrétňuje svou vizi v enigmatických obrazech s libidinální zvířecí symbolikou. Zároveň se zvýšenou měrou věnuje koláži, grafice a ilustracím knih svých surrealistických přátel (Péret, Dupray, Ivsic, Le Brun).
Autor viz T 2/601, B 10/255, NEČVU 2/866.

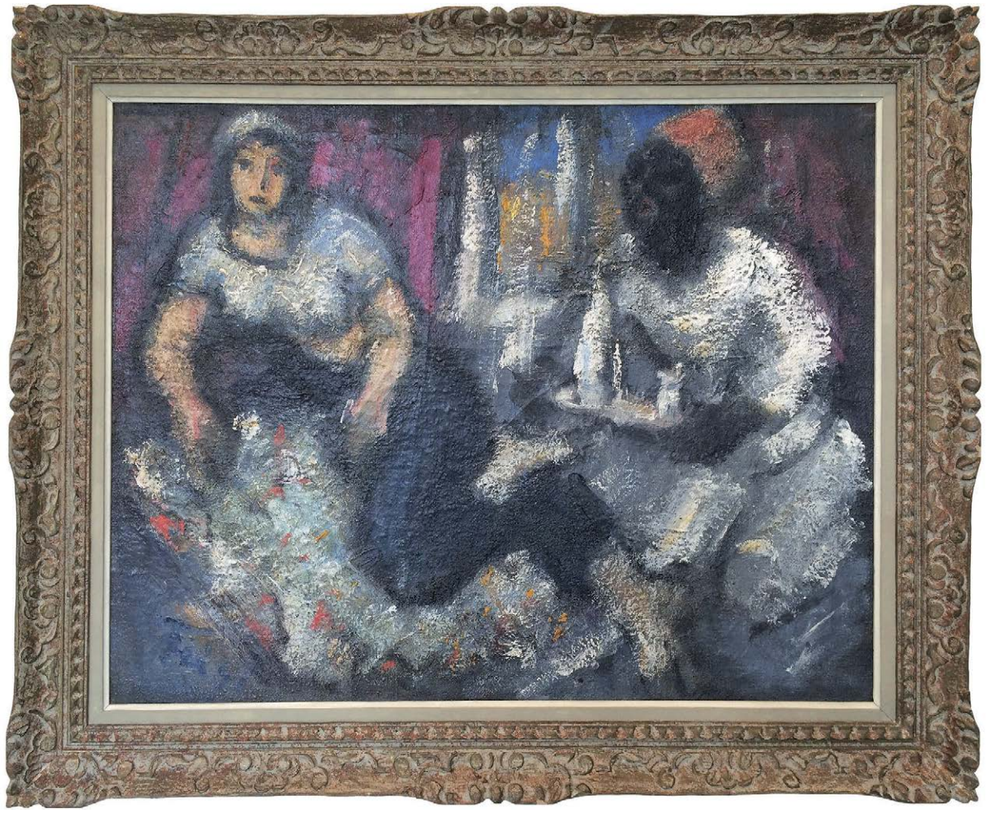

073

FEIGL Bedřich (1884 Praha - 1965 Londýn)

OLYMPIA
Olej na plátně, 72 x 89 cm, rámováno, datace – okolo r. 1920, signováno vlevo dole Feigl.
Opatřeno odborným posudkem PhDr. Jaromíra Zeminy a potvrzením autenticity díla prof. PhDr. Tomáše Vlčka, CSc.
Publikováno:
CF. Hartmut Crug, Kunst im Exil in Gross Britannien 1933 – 1945, Berlin 1986, str. 125,126.
Komentář PhDr. Jaromíra Zeminy:
Námětem posuzované malby je Olympia, postava antického původu, později zobrazovaná jako odaliska, ale také jako nevěstka – tak ji pojal například Edouard Manet. Feigl ji zpodobnil jako odalisku, tedy harémovou otrokyni, s černošským sluhou. Výtvarné pojetí obrazu, kde hrají podstatnou úlohu objemy s výraznými obrysy a čerň jako základ koloritu, poukazuje k letům 1908 – 1910, kdy Feigl tímto způsobem namaloval například Mořské pobřeží a dvě vlastní podobizny (hlavu a celou postavu). Tento styl vyznívá ještě v Ženách na ostrově a Autoportrétu u stojanu z doby kolem roku 1915. Záliba v černých obrysech zůstala Feiglovi i v dalších letech, jak dokazuje například Dům na břehu zátoky, namalovaný kolem roku 1918. Datovat Olympii přesněji se neodvažuji, a tak se musím spokojit s doplňujícím konstatováním, že k orientálním námětům obrátil Feigl větší pozornost na počátku dvacátých let.
Židovský malíř, rozený kosmopolita, významně ovlivněný německou výtvarnou scénou před první světovou válkou, patřil ke skupině Osma. Studoval na AVU v Praze v ateliéru V. Bukovace a F. Thieleho. Po studiu odjíždí do Antverp, v roce 1906 s E. Fillou a A. Procházkou do Německa, Holandska, Francie a Itálie. V Německu se setkává s M. Liebermannem, který jeho tvorbu významně ovlivnil. V roce 1907 a 1908 se zúčastnil výstav Osmy a společně s W. Nowakem a M. Horbem v této skupině zastupoval české německé umělce. Od roku 1910 žil v Berlíně. Již od desátých let je častým námětem jeho obrazů architektura světových měst. V meziválečné době působil delší čas v Palestině, ale v roce 1932 se vrací do Prahy. Ve třicátých letech také cestoval po Orientu, byl v Egyptě a Jeruzalémě. Po druhé světové válce se usadil ve Velké Británii. Jeho malbu výrazně symbolizuje expresivní rukopis a elegický kolorit, který v pozdní fázi charakterizuje ornamentalizující dikce. Postupem času u něj vystupuje významně role světla jako jednotícího, a zároveň duchovního elementu.
Autor viz T 1/210, V 2/84, Ch 2/219, NEČVU 1/171.

300 000 – 400 000 CZK / 12 000 – 16 000 € **210 000 CZK / 8 400 €**

074

GUTFREUND Otto (1889 Dvůr Králové - 1927 Praha)

SEDÍCÍ ŽENA II
Patinovaný bronz, výška celkem 23 cm, značeno G 3/3.
Opatřeno potvrzením autenticity díla doc. PhDr. Jiřího Šetelíka.
Publikováno:
Otto Gutfreund, Národní galerie v Praze, Sbírka moderního umění Veletržní palác, 1995, str. 274 – 275, soupis č. 371.
Významný český sochař, studoval u J. Drahoňovského na AVU v Praze, zásadní význam pro jeho tvorbu však mělo studium u E. Bourdella, zdůrazňující stylizaci tvaru. Kolem r. 1910 získala jeho rukopis expresionistickou podobu, která záhy přešla do stavebnosti kubismu. Jeho socha Úzkost (1911-12) je považována za první kubistickou sochu. Rozhodující pro vývoj Gutfreundova kubismu byl proces abstrakce formy, kterou prováděl metodicky pomocí její analýzy odkazující na zkušenosti smyslů. V proslulé skulptuře Cellisty směřoval z analytického k syntetickému pojetí formy. V období 1. světové války se v jeho stylu objevil konstruktivismus. V souvislosti se vznikem republiky v r. 1918 se v jeho tvorbě prosadil civilismus, který u něj vedl k řadě monumentálních realizací. Jakkoli Gutfreundova díla vynikají důmyslnou formou, vždy byla v souladu s obsahem. V r. 1921 se zúčastnil třetí výstavy skupiny Tvrdošíjní v Praze, Brně a Košicích. V r. 1924 se zúčastnil Výstavy Československého moderního umění v Paříži a příští rok byl také na Mezinárodní výstavě dekorativních umění v Československém pavilonu v Paříži. V r. 1926 vyhrál konkurz na místo profesora na UPŠ v Praze a zúčastnil se výstavy Société Anonyme v New Yorku. Portrétoval i prezidenta T. G. Masaryka. O. Gutfreund byl přední kubistický sochař a průkopník českého novodobého sochařství světového významu, který se dodnes těší neutuchajícímu sběratelskému zájmu.
Autor viz T 1/280, TD 61, V 2/340, B 5/315, NEČVU 1/235.

100 000 – 150 000 CZK / 4 000 – 6 000 € **60 000 CZK / 2 400 €**

075

FILLA Emil (1882 Chropyně - 1953 Praha)

ZÁTIŠÍ SE DŽBÁNEM

Olej a písek na plátně, 45,5 x 48 cm, rámováno, datace 1948, signováno vpravo dole Emil Filla 48, zezadu opatřeno výstavním štítkem a razítkem.

Vystaveno:

Galerie Zdeněk Sklenář, Slavní čeští mistři, 28. 5. - 1. 7. 2005, Smetanovo nábřeží 4, Praha 1;

Dialogy v obrazech, Galerie Diamant S.V.U. Mánes, 2014;

Emil Filla - Pozoruhodná osobnost českého moderního umění, Muzeum a galerie v Prostějově, 27. 11. 2014 - 2. 2. 2015.

Publikováno:

Dialogy v obrazech, Galerie Diamant S.V.U. Mánes, 2014, str. 169.

Klasik české moderny, který byl žákem V. Bukovace na AVU v Praze. Zdrojem jeho tvorby bylo umění starých mistrů, jimž věnoval nesčetně úvah, a tvorba dvou výjimečných malířů, kteří promlouvali do zjitřelých duší českých modernistů, P. Picassa a zejména E. Muncha, jehož výstava v r. 1905 tvořila důležitý mezník. Na školní výstavě akademie v r. 1906 vystavuje postimpresionisticky malované krajinářské motivy a vlastní podobiznu, ve stejném roce absolvuje delší cestu po galeriích v Německu, Holandsku, Francii a Itálii. Vstupuje do skupiny Osma, se kterou vystavuje od prvních výstav u Topiče a později je aktivní ve Skupině výtvarných umělců, kde spoluvytváří platformu pro orientaci českého moderního umění. Začíná tvořit v řeči kubismu, kde prošel postupně několika etapami od strohosti holandského období až po znakovost 40. let. Ve 30. letech se jeho forma monumentalizuje do námětů zápasů, mýtů a lidových písní. Od r. 1935 aktivně vystupuje proti fašismu, jeho vysokoškolské přednášky a statě mají tragickou dohru, když je v r. 1939 zatčen a po celou dobu války vězněn v nacistických koncentračních táborech v Dachau a Buchenwaldu. Po válce byl jmenován řádným profesorem monumentální malby na VŠUP v Praze. V r. 1947 se koná jeho rozsáhlá výstava v sále S. V. U. Mánes se 111 uměleckými díly - obrazy, oleji, grafikou, suchou jehlou. V 50. letech se jeho dílo proměňuje do realismu, kde maluje náměty z romantického Českého středohoří. V r. 1952 tvoří monumentální oponu pro Divadlo E. F. Buriana do inscenace Píseň o turecké zemi. Do posledních chvil však tvoří a píše úvahy o nesmrtelnosti uměleckého díla. Dnes patří mezi sběratelsky nejcennější klasiky českého výtvarného umění.

Autor viz T 1/220,2/761, TD 53, V 2/104,5/478, B 4/365, Ch 2/247, NEČVU 1/176, Č. Berka, Soupis gr. tvorby E. Filly, 1964.

2 400 000 – 3 200 000 CZK / 96 000 – 128 000 € **1 500 000 CZK / 60 000 €**

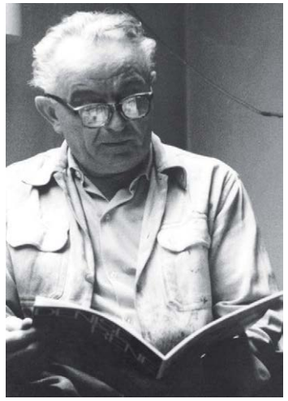

076

BAUCH Jan (1898 Praha - 1995 Praha)

SNOVÁ KRAJINA
Olej na plátně, 81 x 100 cm, rámováno, datace 1932, signováno vlevo nahoře J. Bauch.
Opatřeno odborným posudkem PhDr. Rey Michalové, Ph.D.
Provenience:
Sbírka JUDr., PhDr. Jaroslava Borovičky, restituce z NG v Praze, soukromá sbírka.
Publikováno:
J. Spurný, Jan Bauch, Odeon, Praha, 1978, repro č. 12;
Katalog k výstavě Jan Bauch, Výběr z díla 1928-1980 Praha, NG v Praze, Jízdárna Pražského hradu, 1980 - 81, obr. č.7;
Katalog k výstavám v Německu Merzig/Saar, Stadthalle; Bonn, IfA Galerie, 1986;
Monografie R. Michalová & P. Kováč, Jan Bauch, Galerie Art Praha, 2012, č. 26.
Vystaveno:
Aventinská mansarda, Praha 1932;
Vídeň 1962;
Mánes 1963;
Česká filharmonie 1963;
Zbraslav 1968,
Alšova jihočeská galerie 1969;
Litoměřice 1974;
Lublaň 1978;
Jízdárna Pražského hradu 1980;
Bělehrad 1981;
Bratislava 1983;
Budapešť 1989;
Jízdárna Pražského hradu 1989;
Hlinsko 1990.

5 000 000 – 7 000 000 CZK / 200 000 – 280 000 €
3 500 000 CZK / 140 000 €

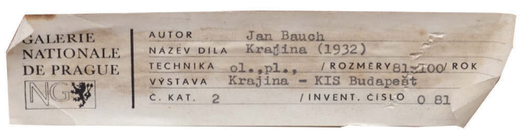

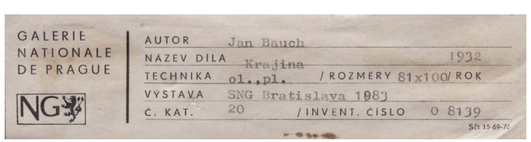

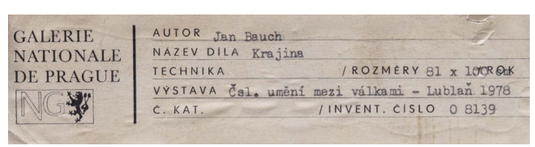

Komentář PhDr. Rey Michalové, Ph.D.:
Posuzovaný obraz „Snová krajina" je autentickým, vpravdě mistrovským a sběratelsky exkluzivním dílem Jana Baucha, nestora českého moderního malířství a jeho neúnavného obnovitele, koloristy par excellence a milovníka robustní barevné pasty nanášené na plátno v hutných a takřka světélkujících nánosech.
Posuzovaný obraz představuje jeden z chef-d'oeuvrů Bauchovy tvorby a bez jakýchkoli pochyb patří mezi první desítku nejslavnějších a nejvýznamnějších autorových pláten, což dokládá opravdu mimořádný počet prezentací na výstavách a jeho reprodukce v monografiích a katalozích.
Řadu Bauchových obrazů blankytných, imaginativních krajin z počátku třicátých let korunuje obraz, který lze nazývat „Snovou krajinou". Toto dílo představuje vrchol „poetistického" období (1930-32), do něhož autor vtělil svou vizi „vysněné zahrady" (vlastní malířova slova). Ze světa předmětné reality se takřka zcela odpoutává do oblasti fantazie a básnické invence, povyšuje zrakový vjem do mocnosti představ. Krajina se stává téměř nehmotným substrátem přírody, v němž se nebe prolíná se zemí, organické formy s geometričtějším členěním. Obraz v kouzelné férii barev zachycuje prvotní formaci věcí a života (vejce jako symbol zrodu a života). Tak jako u Štyrského a Toyen docházelo k náhodným setkáním předmětů, představuje Bauchovo dílo konfrontaci více významových rovin, které se synteticky spojují v jeden celek. Abstrahovaný krajinný námět spolu s barevnou orchestrací jsou hlavními nositeli výrazu, jeho poetické rezonance. Jasně znějící rumělku, chladnou zeleň a především modř a běl kombinoval Bauch s jemnější, „pastelovější" koloristickou škálou, která kompozici odhmotňuje a o to více ji posouvá do sféry snu.
Obraz „Snová krajina" byl představen na autorově první samostatné výstavě v Aventinské mansardě na podzim roku 1932. Úvodní slovo měl Dr. Kamil Novotný, vernisáže se osobně zúčastnili např. Václav Špála a Josef Čapek. Později se Jan Bauch k představeným dílům vyjádřil slovy: „Když si připomínám obrazy z první výstavy a z čeho ve mně vznikly, rozpoznávám teď na dálku ze všeho nejvíc právě úsilí zdvihnout obraz do oblasti představy, fantazie a myšlenky. Hledal jsem způsoby, jak udělat z obrazu báseň na zvolený námět, jakoby symbol nebo metaforu. Ale nesmělo to být za žádnou cenu vyjádřeno jinak než malbou samou. Proto jsem asi dělal ty výlety do snů. …hledal [jsem] tvary vymyšlené, vycházející z fantazie a kombinované do jiných souvztažností, než jaké má realita. Přitom měl ale neopouštěla řemeslnická důkladnost, kterou jsem měl v krvi ze řemesla. Vlastně jsem hledal formy barvou tak dlouho, až jsem je malováním vybojoval… A tak ty obrazy (…) už tehdy měly pastóznost, která pro mě vyjadřovala dobývání zvnitřku. Byla znamením vnitřního vztlaku, který jsem v sobě cítil."
Zatímco v malířském podání je „Snová krajina" smyslově cítěná, konkrétnosti uplývají v imaginativním duchu do prostor snu. Nadreálná atmosféra spolu s opalizující tonalitou vyvolávají pocity nevyřčených tajemství.
Jan Bauch - jeden z nejvýznamnějších českých umělců, prožil téměř celé 20. století a jeho citově vzrušené, lidsky i občansky angažované dílo přesáhlo hranice své generace a své země. Autorův umělecký odkaz, zahrnující výtvarnou práci více než sedmdesáti let, je unikátní syntézou mimořádných lidských a tvůrčích hodnot, jejichž smyslem bylo zachytit drama člověka, konflikty doby a rozpornou dynamiku moderního světa. I když v popředí jeho zájmu bylo především malířství a sochařství, zabýval se i grafickou tvorbou, knižní ilustrací, návrhy na vitráže a tapiserie. Dotkl se scénografie a kromě úvah do novin a časopisů, úvodů do několika katalogů napsal dvě knihy: „Barvy století" a „Čím jsem žil". Pouhé vyslovení jeho jména vyvolá v paměti blankytná plátna z třicátých let pevně spjatá s poetismem, vybaví se nám jeho dramatické a malířsky vášnivé kompozice období let čtyřicátých, která patří k nejzávažnějším dílům, do nichž se natrvalo zapsala odpovědnost vůdčích uměleckých osobností k národu a v nichž se zrcadlí vzdor a tragika celé druhé světové války. Vzpomeneme si na jeho výtvarnou oslavu Prahy, na nádherné akty, kytice a zátiší, do nichž promítal své smyslové zaujetí přírodou, na náměty s morálně-filozofickým podtextem, které postupem času vytvořily rozsáhlé tématické celky (cyklus Návrat Odysseův, Artisté, Katedrály, imaginární portréty…). Jeho vitální, expresivní projev v subjektivní transformaci vizuálního vjemu odporoval dogmatickým měřítkům komunistického režimu a po roce 1948 ho postihl zákaz vystavovat (trvající až do roku 1956).
Téměř haptický charakter autorovy malby koresponduje s jeho druhou, celoživotní tvůrčí obsesí – sochařstvím. Tento vztah byl dán jednak školením v otcově řezbářské dílně, jednak přesvědčením, že pravé umění je spjato s poctivou rukodělnou prací. K sochařství se vracel znovu a znovu, aby si zároveň vždy uvědomoval, o co mu jde v malbě: o její vrstvení a zvýrazněnou dynamickou plastičnost.
I ve vysokém věku si Jan Bauch uchoval neobyčejně živý vztah k dění na kulturně-politické sféře.
S Jindřichem Chalupeckým a Vítem Obrtelem angažoval vznik „Nové skupiny", uměleckého sdružení, které získalo svolení k existenci až několik měsíců před Sametovou revolucí. V roce 1991 se svou ženou Helenou založil Nadaci Jana Baucha na podporu Literárních novin. Bauchovo humanisticky zásadové chování spolu s otevřeností jeho tvorby novým soudům a aktuálnímu zařazení se staly podnětnými pro tehdejší střední a mladou tvůrčí generaci, která se k němu manifestačně přihlásila na výstavách „Jeden starší – jeden mladší" (1988) a „Mladí Janu Bauchovi" (1989).
Bauchův postulát „nesmlčet svým světem na plátně nic, co je na životě brutálního a nelidského, a zároveň se vší silou držet jeho mohutnosti a krásy", otevírá jeho dílo všem generacím s velkou naléhavostí i dnes.
Autor viz T 1/44, V 1/129, B 1/512, Ch 1/111, NEČVU 1/53.

077

ČAPEK Josef (1887 Hronov nad Metují - 1945 Bergen - Belsen)

TOUHA
Olej na plátně, 47 x 56 cm, rámováno, datace 1939, signováno vpravo dole 39. Čapek, zezadu opatřeno výstavními štítky.
Opatřeno písemným vyjádřením k obrazu od PhDr. Pavly Pečínkové, CSc.
Vystaveno:
Josef Čapek: „Nejdříve musí býti obraz v srdci, aby ho pak mohly býti plné oči", Muzeum a galerie v Prostějově, 02. 12. 2015 – 29. 01. 2017;
Má vlast - pocta české krajinomalbě, Jízdárna Pražského hradu 4. 9. - 1. 11. 2015;
Východočeská galerie v Pardubicích 3. 3. 2010 - 30. 5. 2010;
Jízdárna Pražského hradu 7. 10. 2009 - 17. 1. 2010.
Publikováno:
Má vlast - pocta české krajinomalbě, Jízdárna Pražského hradu 4. 9. - 1. 11. 2015, str. 477;
Komentář PhDr. Pavly Pečínkové, CSc.:
Obraz patří do posledního souboru obrazů, který Josef Čapek (1887-1945) vytvořil v období mezi Mnichovem a druhou světovou válkou a který byl dodatečně nazván Touha (viz Jaroslav Slavík: K posledním dílům Josefa Čapka, časopis Umění 1964). V soupise Jaroslava Slavíka z roku 1964 je evidováno 23 verzí obrazu Touha, opakujících motiv ženy ve venkovském oblečení s barvami trikolory, nostalgicky zahleděné do krajiny otevřené v širokém horizontu. Předložený obraz v soupise zahrnut není, dosud nebyl reprodukován ani publikován, ale jde o nesporné Čapkovo dílo z daného cyklu. Pochází z doloženého soukromého majetku a jeho existence byla evidována v rodinném archivu. Malířské zpracování i použitý materiál nepřipouštějí pochybnosti o pravosti tohoto Čapkova díla.

Jeden z nejvýznamnějších malířů českého moderního umění studoval u prof. Dítěte, J. Preislera a L. Šalouna na UPŠ v Praze. Po ukončení studia odjel na téměř roční pobyt do Paříže a po návratu se zapojil do českého kulturního života. Později však pravidelně cestoval po Evropě a zajímal se o podobu umění evropského, ale i Austrálie, Oceánie nebo Afriky. Byl spoluzakladatel Skupiny výtvarných umělců, redaktor Uměleckého měsíčníku, poté člen S.V.U. Mánes, redaktor Volných směrů a jeden z iniciátorů skupiny Tvrdošíjných. Ve své rané tvorbě se připojil k malířům reagujícím na kubismus. Svůj zásadní kubistický obraz namaloval v r. 1913 a ztvárnil na něm Ženskou postavu (Leliu), jež je dnes v privátní sbírce. Jestliže jeho předchozí práce Novostavba (1912) a Marseille (1913) nesou ještě stopy hledání raných fází kubismu, je Lelio založen na prastaré metamorfóze ženské figury a hudebního nástroje, vyjadřující snahu namalovat cosi nehmotného a neuchopitelného, paralelního zvukům hudby, konkrétně kytary. Proměnu, jež zachytil v povídce Událost na příkladu zážitku z koncertu: „Nejvíce bylo zlyšet hru cella…Byl to hlas tak silný, že všichni jsme viděli, jak rozvinulo své křivky a oživilo své plochy pohybem podivným, který zasahoval až do diváků a rušil jejich podobu, až bylo nahá žena s překrásně vykrojenými boky a oble vypnutým zadkem, úpěnlivě prosící cellistu, aby jí obejmul". Čapek zde představil v kubismu proměnu předmětu, věci a figury, ve které spočívala neobyčejně silná imaginace tohoto specifického stylu. Později začal rozvíjet vlastní alternativu k francouzským vzorům moderního malířství a svobodně je používal jako volné impulsy k vyjádření svých postojů. Jeho výtvarná forma představovala jazyk, který lze proměnit a používat v novém kontextu. Obrazy Harmonikář, Kolovrátkář a Námořník (1913) mají osobně motivované náměty a kromě výrazně zjednodušených forem jsou pro ně charakteristické také zajímavé kontrasty světla a stínu. Hudební nástroj u Harmonikáře a Kolovrátkáře má také jinou barvou (modrá a červená), než je celkové monochromní ladění obrazů. Pro své obrazy si vybíral zdánlivě nejbanálnější motivy jako pijáky, žebráky, hudebníky či námořníky: „Úlohou bylo tuto banalitu proniknout co nejhlouběji ze stanoviska malířského a docílit podobný pocit, jako máme někdy nad fotografiemi, nad figurami Cézannovými i Picassovými: že lidé, i když je možné je očichat a ohmatat jsou trochu jako zjevením." Je možné, že světelné kontrasty ho začaly zajímat po studijní cestě po Španělsku, kterou vykonal v r. 1911, ve které ho zaujala tvroba zejména malíře El Greca. Za první světové války se věnoval malování motivu hlav, přičemž většího či menšího stupně expresivnosti dosahoval propojením světla a lomených geometrických tvarů, např. Hlava muže, Hlava ženy, Hlava muže v tvrdém klobouku. Určitým mezníkem geometrizace tvaru je Sedící žena (1916 - 1917), jejíž tělo splývající s židlí, tvoří pouze výmluvný kosočtverec. Mimořádným dílem je obraz Černošský král (1920), který historik umění J. Pečírka zařadil do rondokubismu a V. Nebeský jej označil za vědomý primitivismus. Čapek byl po pařížském pobytu fascinovaný světem černochů, ve kterém viděl spoustu pestrosti a nápaditosti, jejich snahu o břitké a překvapivé kontrasty a živou útočnou dynamiku. Černošský král je král kuřák, možná bývalý pirát a námořník, cosi mezi šerifem a bosým dirigentem. Esence hrdiny z dobrodružné literatury, obestřené klukovským rouchem tajemství. V obrazech se sociální a městskou tematikou nalezl osobitou malířskou zkratku se silným emocionálním nábojem (Parta, Dva u zdi), věnoval se též krajinářství, ale i dětským motivům. Kultovní dodnes zůstává jeho mistrovská dětská knížka O pejskovi a kočičce. Čapkova rozsáhlá grafická tvorba je charakteristická svou jednoduchostí a lyričností stejně jako jeho malba. Na konci 30. let vyvrcholila dramatická účinnost díla v cyklech symbolizujících nadcházející válku (Oheň, Touha) a v tvorbě politické karikatury pro noviny (Modern Times, Diktátorské boty). Se stejnou odvahou začal působit v oboru knižního výtvarnictví svými obálkami a ilustracemi. Jako jevištní výtvarník spolupracoval s Národním divadlem v Praze, Státním divadlem v Brně a s Divadlem na Vinohradech. Věnoval se výtvarné kritice a teorii (Nejskromnější umění, Umění přírodních národů). Z důvodu účasti v protifašistickém odboji byl zatčen gestapem a vězněn až do své smrti v koncentračních táborech. V současnosti patří mezi nejrespektovanější malíře českého výtvarného umění a sběratelsky jednoho z nejvíce ceněných autorů.
Autor viz T 1/137, 2/757, TD 39, V 1/385, B 2/504, NEČVU 1/111.

3 000 000 – 4 000 000 CZK / 120 000 – 160 000 € **1 750 000 CZK / 70 000 €**

078

KOTÍK Pravoslav (1889 Slabce u Rakovníka - 1970 Praha)

NA LAVIČCE PŘED FABRIKOU
Olej na překližce, 27 x 46 cm, rámováno, datace 1930, signováno vlevo dole P.Kotík 30, zezadu na rámu výstavní razítka.
Opatřeno odborným posudkem PhDr. Karla Srpa.
Vystaveno:
Pravoslav Kotík 1889 – 1970, Národní galerie v Praze, Valdštejnská jízdárna, říjen – listopad 1991;
P. Kotík, K. Holan, J. Kojan, F.V. Mokrý, Galerie Mary Šnoblové, 1935;
152. výstava členská, Spolek výtvarných umělců Mánes, Obecní dům v Praze, 20. září – 20. listopadu 1930, č. kat. 135.
Publikováno:
Marcela Pánková, Soupis malířského díla Pravoslav Kotík 1889 – 1970, Národní galerie v Praze, str. 124, soupis č. 262.
Svaz Československých výtvarných umělců, Pravoslav Kotík Souborná výstava díla 1913 – 1959, Mánes, únor – březen 1960.
Pravoslav Kotík obrazy z let 1914 – 1930, Krajská galerie Liberec, duben 1960.
Komentář PhDr. Karla Srpa:
Pravoslav Kotíkměl smysl pro zkratku a pro povýšení letmo zhlédnuté události do vyšších uměleckých souřadnic. Jednoduchý motiv, oblíbený v malířství a sochařství od poloviny dvacátých let, dvou lidí, sedících na lavičce, dokázal vyjádřit nejen velmi živě, ale dal mu jedinečné výtvarné rozpětí, které z něj činí výjimečnou událost. Lze si povšimnout především světelných hodnot. Žlutá lavička s naznačenými cihlovými domy v pozadí vrhá stín. Zatímco pravá postava téměř tone ve světle, levá je celá zastíněná. Kotík tak dal zvolené scéně ostré, dynamické pnutí, vyjádřené kontrastem temně modré a žlutozelené. Malířské provedení vykazuje silné soustředění na oba hlavní nositele děje, jež zachycuje v důvěrném rozhovoru, zatímco okolí je pojednáno pouze náznakem. Je zřetelné, že scénu, která připomíná obrazy Josefa Čapka, měl autor odpozorovanou, že maloval výjev, jenž mu byl blízký, k němuž měl vztah. Obraz pochází z období, kdy již byl Kotík uznávaným autorem, který si již probojoval své místo na české výtvarné scéně řadou výstavních a skupinových aktivit.
Český malíř, grafik, ilustrátor a pedagog, studoval u prof. Maška, Dítěte a Schikanedera na UPŠ v Praze. Byl členem S.V.U. Mánes, Sociální skupiny (společně s K. Holanem, M. Holým a sochařem K. Kotrbou) a vystavoval také s Uměleckou besedou. První samostatnou výstavu měl v r. 1927 v Rudolfinu v Praze. Od 20. let až do r. 1937 podnikl řadu studijních cest do Paříže. Zpočátku bylo jeho dílo ovlivněno fauvismem a expresionismem. Ve dvacátých letech se přiklonil ke geometrizujícímu kubismu, který se projevil hlavně v redukci a zjednodušení obrazové struktury, později se nechal inspirovat také novoklasicismem. Leitmotivem Kotíkova díla byla existence člověka v jeho složitých mezilidských vztazích. Od padesátých let se u něj začala objevovat ovšem i nefigurativní témata, ve kterých nechal promlouvat surrealismus, např. cykly Živly nebo Děs. Výrazně v nich vystupují jednoduché tvary a barevnost, závěr jeho tvorby pak celý patřil abstrakci. Ve svých grafických pracích a ilustracích (dřevoryty, lepty, litografie) zobrazoval sociální a intimní témata. Během života byl oceněn řadou prestižních ocenění jak doma tak v zahraničí, třeba stříbrnou medailí na Světové výstavě v Paříži. Uznání dosáhl zejména v šedesátých letech, kdy se těší jeho dílo značné publicitě i obecného přijetí širokou veřejností. Souborně bylo jeho dílo prezentováno až posmrtnou výstavou v NG v r. 1991. Dnes patří k respektovaným a sběratelsky oblíbeným autorům.
Autor viz T 1/538, 2/769, TD 102, V 3/104, B 6/297, NEČVU 1/387.

250 000 – 350 000 CZK / 10 000 – 14 000 € **130 000 CZK / 5 200 €**

079

ZRZAVÝ Jan (1890 Okrouhlice - 1977 Praha)

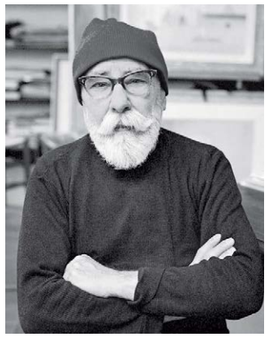

MELANCHOLIE II
Uhel na papíře, 68,5 x 81 cm, rámováno, pod sklem, datace 1919, signováno vlevo nahoře JZ 1919.
Opatřeno odborným posudkem PhDr. Karla Srpa a PhDr. Jaromíra Zeminy.
Vystaveno a publikováno:
Český neoklasicismus dvacátých let, prosinec 1985 – leden 1986, Galerie Hlavního města Prahy (bez katalogu);
Jan Zrzavý Souborná výstava děl 1905 – 1940, březen – duben 1940, Obecní dům v Praze, č. kat. 218;
Souborná výstava Jana Zrzavého 1918 – 1923, září 1923, Topičův salon, č.k. 13;
Tvrdošíjní, Weinertova umělecká a aukční síň, leden 1920, č. kat. 107.
Publikováno:
Musaion, Sborník pro moderní umění, svazek I. – z jara 1920, str. 31, při stati Karla Čapka Předpoklady;
Dílo Jana Zrzavého, Praha 1941, obr. LVIII;
Jana Orlíková, Karel Srp, Jan Zrzavý, Praha 2003, str. 226, obr. č. 225.
Komentář PhDr. Karla Srpa:
Jde o jednu z nejvýznamnějších kreseb raného období Jana Zrzavého, na jejímž základě vznikl obraz Melancholie II (1920), který byl původně v majetku dr. Rudolfa Škeříka a dnes se nachází v Národní galerii v Praze. Kresba, provedená na třech kusech podkladového papíru, je samostatným dílem, dokonce lze říci, že je z uměleckého hlediska přínosnější než obraz. Přesně uvádí do Zrzavého myšlení, kdy od drobných přípravných kreseb přešel následně k uhlové kresbě, již uskutečnil ve stejné velikosti jako závěrečný obraz. Tato umělecká cesta je pro Zrzavého natolik závažná, že ji u významných prací dodržoval po celý život; a to i po druhé světové válce. Kresba Melancholie II měla z osobních důvodů pro autora hluboký smysl, odkazující do jeho dětství (jejím volným inspiračním zdrojem byla dětská kresba autorovy sestry). Z hlediska stylového zároveň předznamenala jeho následující neoklasicistické období. Pro Zrzavého se stala zlomovým dílem, ve kterém syntetizoval množství významových a formálních podnětů. Vyrovnává se zde novým způsobem se svým trvalým životním pocitem melancholie, od nějž se osvobozoval pevným tvarem a přesnými obrysy, jako by začal své trvalé psychické rozpoložení nahlížet z větší dálky. Vztah stejně velké uhlové kresby a stejně velkého obrazu je v Zrzavého tvorbě stěžejním námětem, který volá po samostatné výstavě, věnované jen jemu. Ze srovnání by vyplynulo nejen, že obě výrazové polohy – kresba a malba mají v jeho díle stejný význam, že jsou hodnotově na stejné rovině, ale s velkou pravděpodobností, že uhlové kresby jsou dnes působivější a důraznější. Jsou bližší autorově postoji. Kresba byla vystavena čtyřikrát: poprvé na důležité, druhé výstavě skupiny Tvrdošíjní (Weinertova umělecká a aukční síň, leden 1920; č. k. 107 Melnacholie, 1919, cena 1 500 Kč), následovala druhá samostatná výstava Jana Zrzavého v Topičově salonu (Souborná výstava Jana Zrzavého 1918 – 1923 září, 1923; č. k. 13 Melnacholie, kresba, 1920); zařazena byla na snad nejzásadnější výstavu, kterou Jan Zrzavý za svůj život představil: Jan Zrzavý, Souborná výstava děl z let 1905 – 1940, Obecní dům, březen – duben 1940, č. k. 218); po druhé světové válce zřejmě byla vystavena jen jednou a sice mimo katalog na výstavě Český neoklasicismus dvacátých let (Galerie hlavního města Prahy, prosinec 1985 – leden 1986). Kresba byla přinejmenším dvakrát reprodukována. Jednak jako detail (Dílo Jana Zrzavého, Praha 1941, obr. LVIII), a následně jako celek poprvé barevně v monografii Jana Zrzavého (Jana Orlíková-Karel Srp, Jan Zrzavý, Praha 2003, obr. 225, s. 226). Kresbu zřejmě krátce po jejím prvém vystavení získal do svého majetku Karel Čapek. Po jeho smrti přešla do majetku Olgy Scheinpflugové-Čapkové. Po celou dobu zůstávala v majetku rodiny.
Český malíř a ilustrátor, jeden z nejosobitějších českých umělců 20. století, jehož autorský rukopis, světlo vycházející zevnitř kompozice a melancholická nálada jsou poznávacím znamením jeho nejlepších prací. Studoval krátce u E. Dítěte na UPŠ v Praze, ale po vyloučení a s hlubokou nespokojeností v srdci potřeboval autoritu nebo lépe řečeno mentora, který by mu pomohl. Tím se ukázal o několik let starší B. Kubišta. Zrzavý je typickým příslušníkem druhé symbolistní generace svou orientací na niterné prožitky, svým řešením osobní situace ve světě vnímaném jako trvalé ohrožení, i svým smyslem pro ono tajemné a nevyslovitelné v životě člověka. Od r. 1910 vystavoval se skupinou Sursum, v r. 1917 se stal členem Tvrdošíjných, vyrovnává se i s impulsy kubismu. V r. 1918 pořádá svou první výstavu u Topiče a sklízí za ni zasloužené ovoce. Jeho dílo je kladně přijato a i přes drobné výkyvy se s ním bude počítat jako s malířskou veličinou první kategorie i do budoucna. Pro jeho tvorbu bylo určující setkání s dílem Mistra Třeboňského oltáře a Leonarda Da Vinciho, meritem však pro něj byla literatura, zvláště osobnost J. Zeyera, který ho fascinoval, a kterého mu pomáhala odhalovat také Z. Braunerová. Námětově se jeho tvorba podstatně obohacuje pravidelnými návštěvami Benátek a Bretaně. Jeho díla vytvořená na místě nebo po paměti pak znamenají jeho výrazný úspěch v kulturním světě. Od třicátých let se také začíná více než kdy jindy věnovat kresbě, kde nechává promlouvat i otázky náboženské, které si kladl mnohem častěji v rané fázi své tvorby. Jeho kresby také často doprovází i literární díla českých klasiků - K. H. Máchy, K. J. Erbena a oblíbeného J. Zeyera. Poslední velký impuls v jeho četné tvorbě pak znamená Řecko, které pro něj představuje sen o zlatém věku lidstva a kolébku lidské civilizace. Kromě Řecka je to také Vídeň a vídeňské Kunsthistorické muzeum, které pravidelně navštěvuje a obdivuje jeho rozsáhlé sbírky. Tvorba Jana Zrzavého zůstane trvalou hodnotou v pokladnici zlatého fondu českého umění.
Autor viz T 2/738, TD 219, V 5/215, TB 36/466, B 10/921, NEČVU 2/960.

4 000 000 – 6 000 000 CZK / 160 000 – 240 000 € **3 000 000 CZK / 120 000 €**

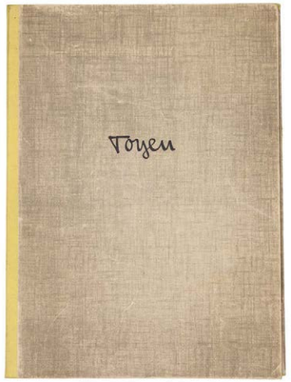

080

TOYEN (1902 Praha - 1980 Paříž)

STŘELNICE, CYKLUS DVANÁCTI KRESEB 1939 - 1940
12 ručně kolorovaných tisků, formát papíru 30,5 x 43 cm, adjustováno, přiložen původní přebal. Předmluva a typografická úprava Karel Teige, úvodní báseň Jindřich Heisler, vydáno únor 1946, nakladatelství Fr. Borový v Praze, štočky zhotovil grafický ústav Jana Štence, svazek č. 49. Raritní kompletní konvolut, v současnosti existují pouze tři doložené kompletní kolorované exempláře cyklu Střelnice.
Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Karel Srp.
Provenience:
Z majetku Rudolfa Hršela, významného českého sběratele a mecenáše Toyen.
Mimořádně odvážná a intenzivní malířka, grafička a ilustrátorka, která patří k nejtalentovanějším autorkám moderního umění. Studovala dekorativní malbu u E. Dítěte na UPŠ v Praze. Osudovým se pro ni stalo setkání s malířem J. Štyrským v r. 1922. R. 1923 se stala členkou legendární umělecké skupiny Devětsil. V letech 1925-29 pobývala s J. Štyrským v Paříži, kde společně v roce 1925 vyhlásili vlastní směr - artificialismus. Během pobytu se seznámili osobně s A. Bretonem a P. Eluardem. R. 1934 byla zakládající členkou Skupiny surrealistů v ČSR. Během protektorátu byl surrealismus zakázaným uměleckým projevem. R. 1947 odjela natrvalo do Paříže, kde vstoupila do Bretonovy skupiny. Na počátku své tvorby vycházela z puristicky modifikovaného kubismu, který v r. 1925 opustila. Krátce se pak věnovala geometrické abstrakci, které se v pol. 20. let věnoval také širší okruh pařížské avantgardy. Její společný výtvarný názor definovaný se Štyrským spočíval ve ztotožnění malířství s teigovským pojmem poezie ve smyslu svrchovaně svobodné tvorby, kterou Štyrský přirovnával k elektrickému jiskření, jímž osobnost vyjadřuje svou afektivitu. Na počátku 30. let se v její tvorbě z plošné, bezpředmětné barevné struktury začínají vydělovat plastické novotvary a záhadné objekty volně spočívající nebo plující v prohlubujícím se prostoru. Tímto obdobím imaginárních krajin se uzavírá vývojová dráha artificialismu a zároveň si zde připravuje přechod k surrealismu. V druhé polovině 30. let dochází u Toyen k další konkretizaci obrazové skutečnosti, která obdařuje její nové fantomy děsivou reálností a přesvědčivostí. V Paříži pokračovala ještě nějaký čas v rozvíjení metody magického realismu, s níž se rozloučila až na počátku 50. let. V 60. letech opět zkonkrétňuje svou vizi v enigmatických obrazech s libidinální zvířecí symbolikou. Zároveň se zvýšenou měrou věnuje koláži, grafice a ilustracím knih svých surrealistických přátel (Péret, Dupray, Ivsic, Le Brun).
Autor viz T 2/601, B 10/255, NEČVU 2/866.

400 000 – 500 000 CZK / 16 000 – 20 000 €

300 000 CZK / 12 000 €

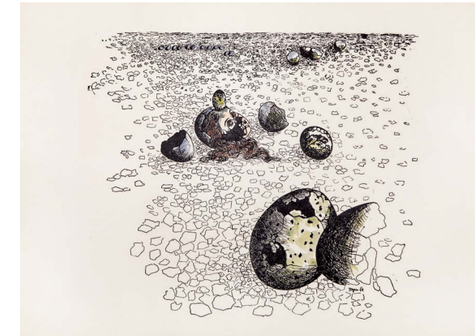

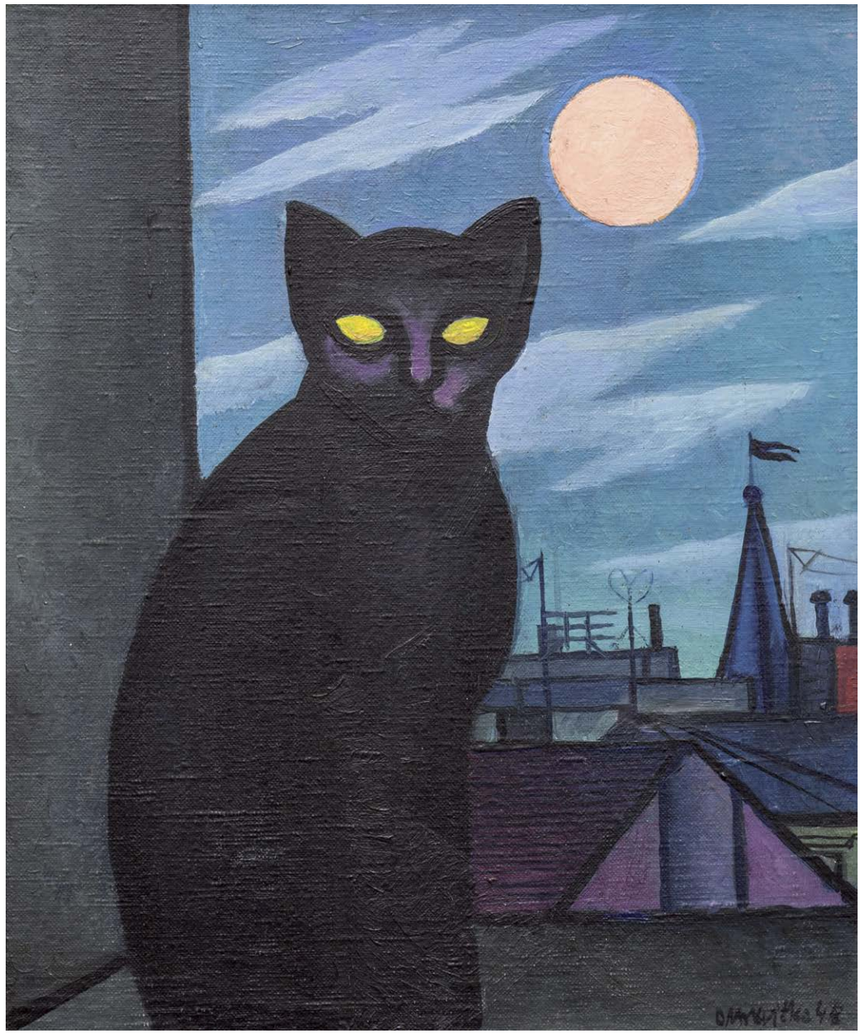

081

MRKVIČKA Otakar (1898 Příbram - 1957 Praha)

ČERNÝ KOCOUR
Olej na plátně, 41 x 33,5 cm, rámováno, datace 1948, signováno vparvo dole O Mrkvička 48.
Český malíř, ilustrátor, karikaturista, výtvarný kritik, scénograf a člen Devětsilu, studoval u J. Loukoty a F. Tichého na AVU v Praze a na UPŠ u E. Dítěte a V. H. Brunnera. V Mrkvičkově ročníku na UPŠ studovali kolegové jako Toyen, A. Diviš nebo L. Sutnar a společně stáli u zrodu legendárního uměleckého sdružení Devětsil. Společně s K. Teigem již od začátku pořádali osvětové přednášky a věnovali se také moderní typografii, za jejichž zakladatele jsou v našem prostředí právem považováni. Byl také členem SČGU Hollar a Umělecké besedy. Od r. 1922 začal hned v několika periodikách publikovat kresby a karikatury a ve stejné době se etabloval také jako ilustrátor, např. Samá láska J. Seiferta, Sedící žena G. Apollinaira aj. Velké úspěchy slavil také jako scénograf, ať už na prknech Osvobozeného divadla nebo později v divadle Dada. Počátky jeho díla byly ve znamení lyrické konstruktivní abstrakce, vrcholícími krajně abstrahovanými obrazy kytar z r. 1927. Třicátá léta v jeho tvorbě charakterizoval sociální civilismus vycházející z jeho názorového smýšlení. V dráze kreslíře a ilustrátora používal techniky kresby tuší a litografie. Významné jsou např. jeho karikatury. Mrkvičkovo dílo je zastoupeno v důležitých národních i soukromých sbírkách, přesto stále patří k poněkud přehlíženým autorům.
Autor viz T 2/161, TD 133, NEČVU 1/535.

700 000 – 1 000 000 CZK / 28 000 – 40 000 € **420 000 CZK / 16 800 €**

082

STRETTI Viktor (1878 Plasy - 1957 Praha)

ŽENA S KOŠÍKEM PLNÝM KVĚTIN
Olej na překližce, 66 x 53 cm, rámováno, datace 1946, signováno vpravo dole VIKTOR STRETTI 1946.
Oblíbený grafik, malíř a ilustrátor pocházející ze slavné rodiny zlatníků a barokního malíře Jana Quirina Jahna. Mládí prožil u cisterciáků v klášteře v Plasech a vzdělání získával nejprve na UMPRUM a později na AVU v ateliéru u prof. F. Ženíška. V r. 1898 odjel na zkušenou do Mnichova a osvojil si rytecké a zejména grafické techniky. Věnoval se medailérství, leptům a mezzotintám. Přispíval do časopisů a věnoval se knižní grafice. Podnikl řadu studijních a pracovních cest, za všechny: Londýn, Paříž, Belgie, Holandsko, Itálie, Slovensko aj. Specializoval se na pragensie, známé je jeho Pražské nokturno. Portrétoval řadu významných osobností - prezidenta Masaryka, hraběte Thuna, sochaře Drahoňovského aj. Byl členem S.V.U. Mánes a v pozdějších letech také Hollaru. V r. 1948 proběhla jeho souborná výstava. Byl propagátorem novoročních přání a PF. Od r. 2009 je v bývalém klášteře v Plasech otevřena galerie rodiny Stretti.
Autor viz T 2/494, TD 176, V 4/376, TB 32/183, B 9/867, NEČVU 2/790.

80 000 – 120 000 CZK / 3 200 – 4 800 € **30 000 CZK / 1 200 €**

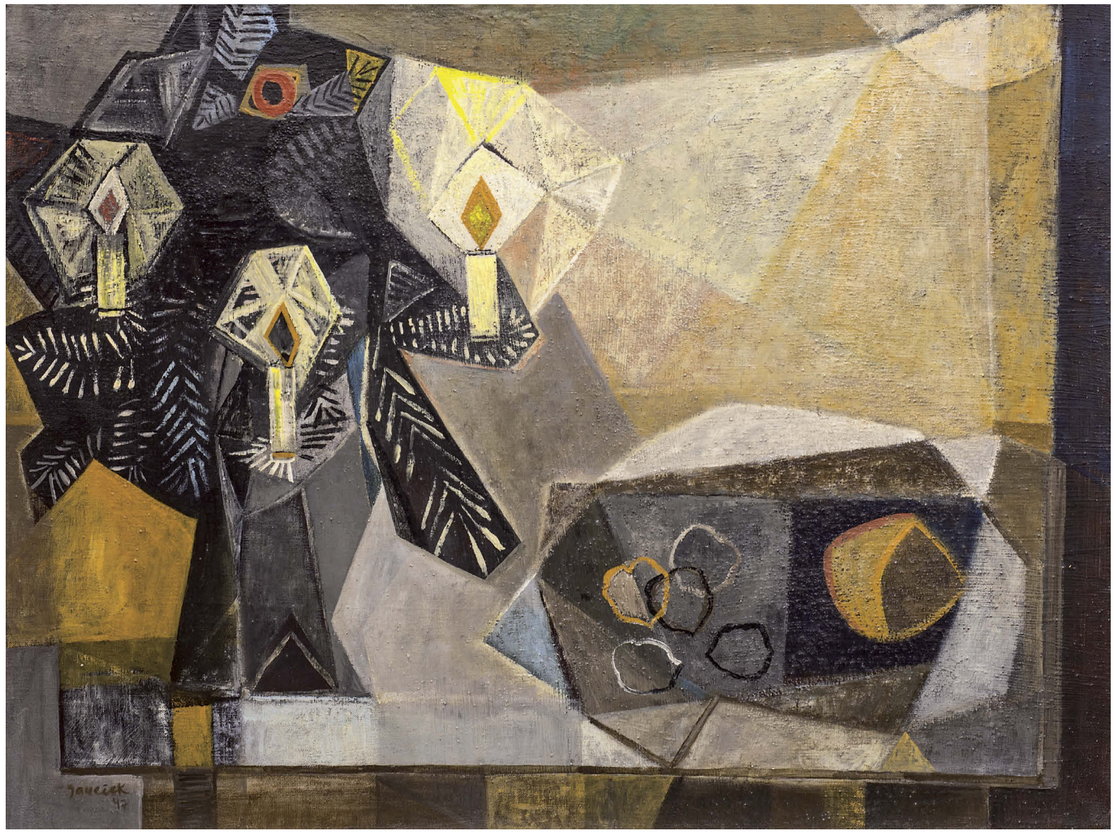

083

JANEČEK Ota (1919 Pardubice - 1996 Praha)

VÁNOČNÍ ZÁTIŠÍ
Olej a písky na plátně, 60 x 80 cm, rámováno, datace 1947, signováno vlevo dole Janeček 47.
Číslo soupisu autorova díla 8708.
Český malíř, grafik, sochař a ilustrátor, studoval malbu u prof. F. Kysely na UPŠ v Praze a sochu u K. Pokorného, který v něm probudil zájem o vlastní tvorbu. Byl členem S.V.Ú. Mánes a SČUG Hollar. Ve 40. letech do jeho tvorby začal promlouvat styl Modiglianiho a kubistické vlivy. V 50. letech si zařídil v Praze vlastní podkrovní ateliér, ve kterém začal malovat nefigurativní příměstské krajiny. Koncem 50. let se mu stala základním zdrojem inspirace přiblížená příroda z nejbližšího okolí. Začal malovat obrazy ve slavném cyklu Trávy, který zaujal F. Hrubína natolik, že se Janeček vydal také na dráhu knižního ilustrátora, kde se zabýval i tvorbou pro děti. Jím ilustrovaný Slabikář se stal věhlasným i v zahraničí. Prostřednictvím sbírek V. Kramáře se seznámil s tvorbou P. Picassa a dočkal se od něj slov velkého uznání, když jej označil za nejvýznamnějšího umělce naší doby. Svou tvorbou zasáhl do malby, plastiky, volné grafiky, knižní ilustrace i do známkové tvorby. Zabýval se textilní tvorbou a šperkem. V 70. letech vytvořil několik významných cyklů, např. Terče a Zdroje života. Poslední období jeho tvorby bylo neustálým dialogem mezi člověkem a přírodou, ve kterém nechal ze svých obrazů vizuálně promlouvat ptáky, trávy, motýly nebo květiny. Během svého života získal řadu prestižních ocenění v tuzemsku i zahraničí.
Ota Janeček je svým dílem zastoupen v NG v Praze, v londýnské Tate Gallery, v Národní knihovně v Paříži, v MC Nay Institute v San Antonio (USA), v japonském Tochigi Prefectural Museum of Fine Arts, National Gallery of Wales, ale těší se také zájmu privátní sběratelské veřejnosti.
Autor viz T 1/419, TD 81, V 6/95, B 6/30, Ch 4/148, NEČVU 1/310.

350 000 – 450 000 CZK / 14 000 – 18 000 € **250 000 CZK / 10 000 €**

084

HOFFMEISTER Adolf (1902 Praha - 1973 Říčky v Orlických Horách)

KRAJINA S ANDĚLY
Olej na plátně, 80 x 101 cm, rámováno, datace – počátek 20. let 20. století, na druhé straně obrazu je nedokončená autorova malba.
Opatřeno odborným posudkem PhDr. Jaromíra Zeminy.
Provenience:
Z pozůstalosti Marie Hoffmeisterové, malířovy matky.
Obraz Krajina s anděly dle všech znaků pochází z téhož období, jako Hoffmeisterův obraz Anděl nad Vodami. Druhé jmenované dílo je jedno z nejdůležitějších autorových raných děl. Dílo Anděl nad Vodami a tedy i nabízené dílo Krajina s anděly, které nepochybně vzniklo v totéž období, lze pokládat za podstatnou práci z období raného Děvětsilu. Součástí námětů obou dvou jmenovaných děl autora je anděl. Hoffmeister se nejspíše nechal inspirovat prací Henriho Roussea La Liberté invitant les artistes à prendre part à la 22e exposition des Indépendants. Přesto že se ale oba, jak český, tak francouzský malíř shodují v námětu, účel, zpodobnění a hlavně význam se u obou liší. U Rousseaua se jedná o oznámení, poukázání na probíhající výstavu, určitou změnu v chápání díla v danou dobu, poukázání na svobodu tvorby. Zatímco Adolf Hoffeimester se ve svých dílech inspiroval barokní alegorií, zvěstováním slávy tvůrčí schopnosti umělce. Jedná se o připomínku toho, že Ráj se nachází v pozemském světě. Hra spektra barev modré a červené v nabízeném obraze, by mohla souviset, stejně jako je tomu u obrazu Anděl nad vodami, s viděním Ráje Vladislava Vančury, citovaném v časopisu Červen (č. 15, 1918 - 1919). Tato úvaha polemizuje o dvou paralelních Rájích, a to ženském a mužském, jež právě zosobňují barvy modrá a růžová.
Český spisovatel, publicista, dramatik, malíř, ilustrátor a karikaturista, překladatel, diplomat a právník. Jeho tvorba zasahovala do široké umělecké sféry. Po studiu gymnázia a následně absolvování Právnické fakulty v Praze spolupracoval od roku 1927 s Osvobozeným divadlem, pro které vytvořil nesčetné množství výtvarného materiálu počínaje plakáty a kulisami. Ve své tvorbě se věnoval karikatuře a zaznamenával v ní nejen uměleckou elitu Evropy od 20. let. Dále se věnoval koláži, ilustraci, knižní tvorbě, ale i malbě, ve které se jeho svébytný styl zřetelně objevil. Byl zakladatelem Svazu moderní kultury - Děvetsil a také čestným členem Spolku výtvarných umělců Mánes, taktéž redaktorem Lidových novin.
Autor viz T 1/350, TD 70, V 2/467, B 5/577, Ch 3/197, NEČVU 1/272.

800 000 – 1 200 000 CZK / 32 000 – 48 000 €
580 000 CZK / 23 200 €

085

PELC Antonín (1895 Lišany u Rakovníka - 1967 Praha)

ŽEHLENÍ
Tempera na kartonu, 63 x 88 cm, 1959, rámováno, pod sklem, signováno vlevo dole Pelc 59.
Malíř, grafik, ilustrátor, karikaturista, pedagog. Studoval soukromě u malíře K. Reisnera na AVU v Praze. Jako kreslíř a karikaturista publikoval v domácím i zahraničním tisku, v roce 1920 vstoupil do redakce Šibeniček. Od roku 1939 působil ve Francii a USA. V roce 1946 se vrátil zpět do Čech, kde začal vyučovat na VŠUP, v roce 1949 se stal profesorem. Mezi lety 1953 - 1967 vedl malířskou speciálku na AVU v Praze. V 30. letech se začal orientovat na levicovou tvorbu. Maloval kubistická zátiší, krajiny i figurální kompozice. V jeho osobitém stylu spojoval kresebnost a malířské cítění se sociálním obsahem. V ilustrační tvorbě zkombinoval karikaturní zkratku, kresebnou jasnost a obrazovou rezonanci plochy a také poláčkovský humor. Od roku 1934 byl členem SVU Mánes.
Autor viz T 2/257, TD 144, V 3/564, B 8/194, NEČVU 2/1012.

250 000 – 350 000 CZK / 10 000 – 14 000 € **150 000 CZK / 6 000 €**

086

HUDEČEK František (1909 Němčice u Holešova - 1990 Praha)

MORAVSKÉ ZÁTIŠÍ (VZPOMÍNKA NA MORAVU)
Olej na plátně, 36,5 x 47,5 cm, rámováno, datace 1939, signováno vpravo dole Fr. Hudeček 39, rentoilováno.
Opatřeno odborným posudkem PhDr. Rey Michalové, Ph.D.
Komentář PhDr. Rey Michalové, Ph.D.:
František Hudeček vytěžil ve třicátých letech ze surrealistických technik a ze snů výsledky velmi původní. Měl blízko i k duchu dada. Posuzovaný obraz „Moravské zátiší (Vzpomínka na Moravu)" vzniká v období, kdy v Hudečkově díle částečně přetrvává atmosféra surrealismu, současně však dochází k výrazným významovým a formálním posunům (1937 – 1939). Malby komorních formátů mají živou malířskou fakturu a překvapují barevnými harmoniemi ve spektru duhy. Patří k nim i posuzovaný obraz, který zaujímá v kontextu celého Hudečkova díla velmi významné postavení tím, že vzniká pod dojmem tragických událostí konce třicátých let, zejména pro Československo potupného 15. března 1939. Ve chvíli hrozící katastrofy se autor, rodák z Němčic na Kroměřížsku, symbolicky obrací k domovu a vytváří mimořádně naléhavou vzpomínku na mládí, která ve spojení základních elementů potravy pro tělo (chléb) a ducha (devocionálie z Velehradu) poskytuje morální oporu v nejtěžších dobách. Posuzovaný obraz „Moravské zátiší (Vzpomínka na Moravu)" vykazuje autorovu typickou bohatou imaginaci a cit pro výrazné koloristické hodnoty.
Mimořádný český malíř a grafik a elitní představitel českého moderního umění. Studoval na UMPRUM v Praze u prof. F. Kysely, studium však předčasně ukončil. Během studia navázal přátelské kontakty s F. Grossem a L. Zívrem. Rozhodl se vydat na volnou nohu a bez pevného zázemí a jakékoli jiné pomoci začal tvořit. Obrazy Zatmění slunce nebo Pomník pak posloužily jako inspirace k jeho ceněnému mistrovskému cyklu Noční chodci. Počátkem třicátých let se spřátelil s čelními představiteli avantgardního umění Toyen, J. Štyrským nebo E. F. Burianem, v jehož divadle pak pravidelně vystavoval své obrazy. Od roku 1936 se účastnil Zlínských salónů. Roku 1941 se stal členem Výtvarného odboru UB, jejichž výstav se pravidelně účastnil. Přátelství s kolegy V. Bartovským, F. Janouškem, J. Kolářem, Z. Rykrem, literárním teoretikem J. Chalupeckým a hlavně blízkým přítelem F. Grossem je společně navedlo k založení legendární umělecké Skupiny 42. V Hudečkově tvorbě se prolínala fantazie, sen a variace prožitku z života ve městě a na ulici představovala osobitou poetiku. Hudeček směřoval ke geometrickému uspořádání, vyjadřoval se ve srozumitelných znacích a v sérii hlav formu nadále redukoval až k abstraktnímu pojetí. Od roku 1945 se stal členem SČUG Hollar. Hudeček se v padesátých letech raději odmlčel do hájemství známek a ilustrací, než by se nechal svazovat dobovými tendencemi. Přesto zažívá jeho umění nebývalý zájem jak doma, tak ve světě. Ačkoli můžeme v jeho celoživotním díle spatřovat vlivy řady současných uměleckých směrů, vždy v něm nalezneme jeho svébytný autorský vklad, který z něj dělá tak mimořádnou osobnost českého moderního malířství.
Autor viz T 1/388, TD 77, V 2/500, B 5/649, Ch 3/341, NEČVU 1/292.

140 000 – 180 000 CZK / 5 600 – 7 200 € **85 000 CZK / 3 400 €**

087

ŠTYRSKÝ Jindřich (1899 Čermná u Kyšperka - 1942 Praha)

UTONULÁ
Olej na plátně, 60 x 73 cm, rámováno, datace 1927, signováno vpravo dole Styrsky 1927.
Opatřeno odborným posudkem PhDr. Karla Srpa.
Provenience:
Původně z majetku prvorepublikového ředitele Městské knihovny v Praze dr. Jana Thona.
Vystaveno:
Štyrský a Toyen, Galerie Vavin, 28 rue Vavin, Paříž, od 30. 12. 1927 - 12. 1. 1928, č. k. 5, Une noyée);
Štyrský a Toyen, Aventinská mansarda, 2. 6. - 15. 6. 1928, č. k. 13;
Poezie 1932, S.V.U. Mánes, 27. 10. – 27. 11. 1932, č. k. 99;
Jindřich Štyrský (posmrtná retrospektiva), S.V.U. Mánes, 4. - 25. 4. 1946, č. k. 109,
Štyrský a Toyen, Moravská galerie, Brno, listopad - prosinec, 1966,
Štyrský a Toyen, Mánes, Praha, leden 1967, č. k. 32;
Odvážné srdce píše vzletným štětcem, Galerie Zdeněk Sklenář, 27. 1. – 2. 3. 2013;
Artificielismus, Východočeská galerie, Pardubice, Galerie umění Karlovy vary, Středočeská galerie v Praze, 1992-1993, str. 14, č. k. 24 (poprvé barevně);
Jindřich Štyrský, Dům U kamenného zvonu, 30.5.- 9. 9. 2007, č. k. 84.
Publikováno:
Karel Teige, ReDu, č. 3, prosinec 1927, s. 120;
Vítězslav Nezval a Karel Teige, Štyrský a Toyen, nakl. F. Borový, Praha 1938, obr. 17;
Poetismus (ed. Květoslav Chvatík a Zdeněk Pešat), Odeon 1967, str. 272;
Lenka Bydžovská, Karel Srp, Argo, 2008, str. 117, obr. 118.

20 000 000 – 25 000 000 CZK / 800 000 – 1 000 000 €
13 000 000 CZK / 520 000 €

Komentář PhDr. Karla Srpa:
Máme před sebou vrcholné dílo z artificielistického období Jindřicha Štyrského, které autor namaloval během svého několikaletého pobytu v Paříži. V letech 1926 a 1927 přišli Štyrský a Toyen s velmi osobitým uměleckým směrem, který se především omezoval jen na jejich vlastní tvorbu, obdobným Teigeho poetismu. Vyznačoval se silnou lyričností, ztotožněním básníka a malíře, experimentací s formou a nejrůznějšími technikami. Obraz Utonulá vykazuje všechny rysy artificielismu, pohybujícího se na hraně abstraktních přístupů, avšak nezříkajícího se konkrétních motivů. Velmi delikátně odstíněné, jemné barvy, které se vyznačují autorovými přechody splývavého a pastózního rukopisu, podtrhuje plošné, organické tvarosloví, ve kterém jako by nebylo možné najít žádný pevný úhel, vše je vláčné, vzájemně se proniká a prostupuje. Štyrský se rád ve svých představách pohyboval „pod vodou", dokonce neváhal znázornit artificielistickým pojetím vyhraněně existenciální motiv, jenž byl před rokem 1914 blízký Josefu Čapkovi a ještě dříve mnoha symbolistickým básníkům (viz slavný námět Neznámé ze Seiny z konce osmdesátých let 19. století). Náznaky lidského těla však nejsou z obrazu téměř patrné a Štyrský se zřekl jakýchkoli konkrétních narážek. Člověk se stal součástí kosmu, přírodního dění. Obraz je mimořádně zrakově přitažlivým dílem, jímž pronikají zjevnější či skrytější křivky. Štyrský se pohyboval v nehmotné oblasti jungiánského nevědomí, která neměla ještě žádné pevné formy. Z práce je patrné, jak zvolna zpřesňoval svou vizi, jak od nejasných, splývavých přechodů se postupně dobíral k přesnějším a pevnějším tvarům, jak dokázal vyjádřit plynutí času, postupnou proměnu matérie.
O jak klíčové dílo jde, ukazuje seznam jeho výstav. Bylo přítomné již na důležité výstavě Štyrského a Toyen u Maxe Bergera (Galerie Vavin, 28 rue Vavin, Paříž) od 30. 12. 1927-12. 1. 1928 (č. k. 5, Une noyée), k níž předmluvu napsal Philippe Soupault, následně bylo vystavené v Aventinské mansardě na výstavě Štyrského a Toyen (2. června - 15. července 1928, č. k. 13), kde již neslo informaci, že je v držení „soukromého majitele", jímž byl od počátku ředitel Městské knihovny v Praze dr. Jan Thon, aby bylo zařazeno i na důležitou výstavu Poezie 1932 (budova SVU Mánes, 27. 10. – 27. 11. 1932, č. k. 99), na níž měl Štyrský malou retrospektivu svého předcházejícího díla. Následně již bylo zařazené na posmrtné autorovy retrospektivy: Jindřich Štyrský (budova SVU Mánes, 4. - 25. 4. 1946, č. k. 109), výstava Štyrského a Toyen (Moravská galerie, Brno, listopad - prosinec, 1966, Mánes, Praha, leden 1967, č. k. 32 (zde byl obraz černobíle reprodukován v katalogu)), Jindřich Štyrský (Dům U kamenného zvonu, 30.5.- 9. 9. 2007, č. k. 84).
Obraz byl reprodukován v Teigově ReDu (č. 3, prosinec 1927, s. 120); v monografii Štyrského a Toyen od Vítězslava Nezvala a Karla Teiga (nakl. F. Borový, Praha 1938, obr. 17), v antologii Poetismus (ed. Květoslav Chvatík a Zdeněk Pešat), Odeon 1967, repr. s. 272. Zřejmě poprvé byl barevně reprodukován v katalogu výstavy Artificielismus (Východočeská galerie, Pardubice, Galerie umění Karlovy vary, Středočeská galerie v Praze, 1992-1993, s. 14), kde byl rovněž uveden v soupise exponátů (č. k. 24), avšak nebyl nakonec majiteli na tuto výstavu zapůjčen. Byl reprodukován v monografii Jindřicha Štyrského od Lenky Bydžovské a Karla Srpa (Argo, 2008, obr. 118, s. 117). Obraz má mimořádné umělecké hodnoty. Může být součástí jakékoli sbírky evropského malířství minulého století.

ŠTYRSKÝ Jindřich

Slavný český malíř, fotograf, grafik, výtvarník, básník, představitel surrealismu a teoretik. Vystudoval pražskou AVU. Byl velmi aktivní v uměleckém světě, od roku 1923 byl členem Devětsilu, od roku 1933 členem Spolku výtvarných umělců Mánes (1932-1942). V letech 1925-28 žil spolu s Toyen v Paříži, kde svou v podstatě minimalistickou tvorbu nazvali v roce 1926 artificialismem. Seznámili se v roce 1922 a jako umělecká dvojice úzce spolupracovali. Po návratu do Prahy byl šéfem výpravy Osvobozeného divadla. Roku 1934 se, spolu s Toyen, Jindřichem Heislerem a Karlem Teigem, stal spoluzakladatelem Skupiny surrealistů v ČSR v Praze. V ní aktivně působili pouze tři výtvarníci, kromě Štyrského ještě Toyen a Vincenc Makovský. Pražští surrealisté udržovali úzké kontakty se skupinou A. Bretona, jenž dokonce v roce 1935 přijel do Československa společně s P. Éluardem a uspořádal pro pražské surrealisty přednášku. Od tohoto okamžiku oba tito francouzští géniové začali zařazovat Štyrského díla na mezinárodní výstavy surrealismu. V roce 1935 těžce onemocněl. Zabýval se též fotografií, koláží, malířstvím, grafikou, knižní ilustrací, poezií, scénografií. Začínal jako kubistický malíř s lyrickým zaměřením, ale brzy přešel k imaginativní tvorbě s výrazným prvkem erotična. Od pobytu v Paříži s Toyen jeho tvorba směřovala k surrealismu. Hlavním zdrojem jeho inspirace se staly sny a jejich prožitek, které pak zpodobnil ve slavném cyklu Kořeny, pro který nalezl P. Wittlich inspirační zdroj v obrazech geniálního J. Mánesa. Kořeny komentoval V. Nezval těmito výstižnými slovy: Nikde se neprozradila účast iluze na vznik nadreality nápadnějším způsobem, jak je tomu v cyklu obrazů Štyrského, jež nesou název Kořeny. Právě obrazy z tohoto cyklu si získaly velkou proslulost, jeden z nich visel v pracovně A. Bretona, ale také na mezinárodních výstavách v Londýně a v Paříži. NG v Praze má z tohoto cyklu ve sbírkách dva obrazy a další jsou v Karlových Varech a Plzni. J. Štyrský patřil k jedněm z prvních evropských umělců, kteří se zabývali barevnou koláží.

088

SCHNEIDERKA Alois (1896 Křivé u Valašského Meziříčí - 1958 Soláň)

TŘI KRÁLOVÉ
Olej na překližce, 43 x 67 cm, rámováno, signováno vpravo dole Al Schneiderka.
Malíř a scénograf, jehož studium bylo započato u prof. Rumplera a Sochaczevského na Akademii ve Vídni a na Julianově akademii u prof. Debaque v Paříži. V období první světové války pobýval a tvořil v Dolomitech. Po válce se vrátil na vídeňskou akademii a zde studoval u A. Sochaczewského. Zde se spřátelil s Rajkem Šubicem a spolu s ním odjel do tehdejší Jugoslávie. V roce 1924 byl jmenován vedoucím výpravy opery, nejprve v Lublani a poté v pro Dalmátské království se sídlem ve Splitu, kde působil do roku 1929. V Jugoslávii se Schneiderka živil jako pedagog, přednášel dějiny umění a estetiku. Roku 1931 byl jmenován na místo československého kulturního atašé pro Bulharsko na samotné pozvání bulharské vlády a cara Borise. V Bulharském království se podílel na restaurování byzantských památek ve Varně, Sozopolu, Sv. Konstantinu a Mesembrii v Nesebaru. V roce 1934 se A. Scheiderka vrátil do Československa. Usadil se na Moravě, na svém rodném Valašsku, kde maloval motivy Beskyd. Známé byly i jeho malířské výstavy známé jako Soláňské salony. Mimo již výše jmenované lokality autor tvořil také v Julských Alpách, v Pyrenejích a na Slovensku. Mimo Balkánský poloostrov umělec pobýval v Itálii, Holandsku a ve Španělsku. Vedle malby krajin a květin se věnoval také divadelní scénografii. jako výtvarný poradce se uplatnil při natáčení hraných i dokumentárních filmů z okolí Velkých Karlovic nebo Beskyd. Známým filmem, na kterém se A. Schneiderka podílel i jako odborný výtvarný poradce byl film Advent /1956, rež. Vladimír Vlček/. Zabýval se knižními ilustracemi. Svou tvorbou doprovázel například básnickou sbírku Petra Bezruče nebo K. J. Erbena. A. Schneiderka je svými obrazy zastoupen např. v Galerii výtvarných umění v Ostravě, Městské galerii Zlín, Karlovarském muzeu či v Muzeu ve Velkých Karlovicích aj.
Autor viz T 2/431, Ch 14/51.

250 000 – 350 000 CZK / 10 000 – 14 000 € **180 000 CZK / 7 200 €**

089

VOBECKÝ František (1902 Trhový Štěpánov - 1991 Praha)

KOČKA S VÁZOU
Olej na kartonu, 72 x 59,5 cm, rámováno, signováno vpravo dole F. Vobecký.
Český fotograf, malíř a pedagog a znovuobjevený představitel české avantgardy. Studoval v Paříži na Académie Colarossi a École de la Grande Chaumiére. Byl členem ČFVU a v letech 1931 - 1949 SVU Mánes. Sblížil se s osobnostmi avantgardy, ovlivnily jej významné výstavy, které do Prahy přinášely impulzy z aktuálních světových uměleckých proudů - především pověstná surrealistická výstava Poesie 1932. Maloval nejprve ve stylu lyrického kubismu. Později ho ale úplně opustil a, jak píše kunsthistorik František Šmejkal, jeho obrazy se začaly „rodit z nitra, z umělcových představ, ze života snu a nevědomí". V druhé polovině 30. let Vobecký objevil spontánní, automatickou techniku zvanou dekalkomanie a hodně se jí věnoval. Významnou stopu zanechal také na poli koláže. V surrealistickém období používal fotografii velmi tvůrčím způsobem, při fotografování svých důmyslně nasvícených asambláží vynalézal stále nové postupy. V 60. a 70. letech přednášel jako externista na UMPRUM v Praze. Znovuoživení zájmu o jeho tvorbu přinesla souborná výstava v r. 1985. Jeho práce z různých oborů jsou zastoupeny v NG v Praze, Uměleckoprůmyslovém muzeu, Moravské galerii v Brně, ale také v National Gallery of Art ve Washingtonu či v J. Paul Getty Museu v Los Angeles. V současnosti patří k vyhledávaným sběratelským autorům.
Autor viz Ch 22/103.

200 000 – 250 000 CZK / 8 000 – 10 000 € **150 000 CZK / 6 000 €**

090

TRNKA Jiří (1912 Plzeň - 1969 Praha)

LUPIČ
Kvaš na kartonu, 33 x 23 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, datace – okolo r. 1944, signováno vpravo dole Trnka.
Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Jaromír Zemina a syn autora Jan Trnka.
Provenience:
Z majetku ředitele Artie Dr. Digrina.
Významný český malíř, kreslíř, grafik, ilustrátor a loutkový, divadelní i filmový výtvarník. Studoval UPŠ v Praze v ateliéru u J. Bendy, mezi jeho učitele malířství patřili také F. Kysela. Z. Kratochvíl a A. Hofbauer, sochařství J. Mařatka nebo J. Horejc, keramiky H. Johnová a sklářství J. Drahoňovský. V r. 1931 se v Praze konala Mezinárodní loutkářská výstava a devatenáctiletý mladík na ní měl věnován celý vlastní díl expozice. V té době už spolupracoval s prof. Skupou a jeho divadlem, kde dodal dnešní tvář již dříve vytvořené známé loutce Hurvínka. Po absolutoriu se k němu štěstí neotočilo zády a nastoupil prakticky vzápětí do největšího nakladatelského domu Melantrich, kde se věnoval kresbám do novin a časopisů. R. 1936 se po odjezdu Voskovce a Wericha uvolnily prostory divadla Rokoko a Trnka se jich ujal. Založil tam vlastní scénu Dřevěné divadlo. Odehrál tři autorská a premiérová představení a díky svatební cestě a manažerské benevolenci divadlo přenechal raději dalšímu nájemci. Začal se však věnovat ilustraci knih a nedlouho poté získal první vavříny. Ve válečných letech se Trnka věnoval svému prvnímu malířskému období, které představuje jeden z jeho tvůrčích vrcholů. Z tématických žánrů se věnoval portrétům, zátiším, krajinám, ale také jemu velmi blízkému tématu obrazům s motivem divadla. V malířství je solitér, přesto naprosto vyjímečný a nepřehlédnutelný. Na konci války ho zachránilo před totálním nasazením angažování na Barrandově, ale po válce už jeho kroky mířily jinam. V r. 1946 založil studio Loutkového filmu, na jehož místě dnes stojí Nová scéna ND. Právě práce na animovaných filmech a zejména obrovský mezinárodní úspěch filmu Sen noci svatojánské mu přináší mezinárodní proslulost. I v této době si však stále nacházel čas na ilustraci a jeho poslední vlna malířského období, kdy se vrátil k plátnu jsou šedesátá léta. V tomto období z nich vyjadřuje radost a osobitá umělcova imaginace, která společně s jeho pevným a svěžím autorským rukopisem představuje mimořádně důstojnou epochu. Ve stejné epoše však nechal promlouvat svůj rukopis i skrze sochy. Trnkovo dílo je určeno pro nejširší diváckou obec a plným právem se dá označit jako nadčasové.
Autor viz T 2/606, TD 199, V 4/471, B 10/277, NEČVU 2/869.

150 000 – 250 000 CZK / 6 000 – 10 000 € **90 000 CZK / 3 600 €**

091

BENEŠ Vlastimil (1919 Praha - 1981 Praha)

DAS DORF (VE VSI)
Olej na sololitu, 58 x 77,5 cm, rámováno, datace 1974, signováno vpravo dole Beneš 74, zezadu opatřeno přípisem s určením, zezadu soupis č. 23/74.
Malíř, sochař a grafik. Vystudoval UNK v Praze a soukromě navštěvoval Vysokou školu uměleckoprůmyslovou, konkrétně Em. Fryntu. Námětem jeho obrazů jsou pražská předměstí, pískovny, krajiny a figurální motivy. Byl členem skupiny Máj 57. Téměř výhradně se věnoval olejomalbě, v počátcích tvorby také akvarelu a kresbě. Prostředí jeho obrazů a inspirace naivním rustikalismem lidové malby byly ikonografickou zvláštností v malířské tvorbě těch let vůbec. Vlivem cest se do obrazů postupně dostávala také krajina italská a španělská. Souběžně se věnoval sochařské tvorbě (polychromované hlavy, torza a lebky) a také loutkářství, které velmi miloval. Mezinárodního uznání dostál jako scénograf filmu Alfréda Radoka Johannes doctor Faustus, jemuž byla udělena Velká cena na MFF v Benátkách.
Autor viz Ch 1/135.

200 000 – 300 000 CZK / 8 000 – 12 000 € **150 000 CZK / 6 000 €**

092

JANEČEK Ota (1919 Pardubice - 1996 Praha)

RACKOVÉ NA NÁBŘEŽÍ
Olej a písky na plátně, 51 x 66 cm, rámováno, datace 1948, signováno vpravo dole Janeček 48, č. kat. 8706.
Pravost díla potvrzena synem autora.
Český malíř, grafik, sochař a ilustrátor, studoval malbu u prof. F. Kysely na UPŠ v Praze a sochu u K. Pokorného, který v něm probudil zájem o vlastní tvorbu. Byl členem S.V.Ú. Mánes a SČUG Hollar. Ve 40. letech do jeho tvorby začal promlouvat styl Modiglianiho a kubistické vlivy. V 50. letech si zařídil v Praze vlastní podkrovní ateliér, ve kterém začal malovat nefigurativní příměstské krajiny. Koncem 50. let se mu stala základním zdrojem inspirace přiblížená příroda z nejbližšího okolí. Začal malovat obrazy ve slavném cyklu Trávy, který zaujal F. Hrubína natolik, že se Janeček vydal také na dráhu knižního ilustrátora, kde se zabýval i tvorbou pro děti. Jím ilustrovaný Slabikář se stal věhlasným i v zahraničí. Prostřednictvím sbírek V. Kramáře se seznámil s tvorbou P. Picassa a dočkal se od něj slov velkého uznání, když jej označil za nejvýznamnějšího umělce naší doby. Svou tvorbou zasáhl do malby, plastiky, volné grafiky, knižní ilustrace i do známkové tvorby. Zabýval se textilní tvorbou a šperkem. V 70. letech vytvořil několik významných cyklů, např. Terče a Zdroje života. Poslední období jeho tvorby bylo neustálým dialogem mezi člověkem a přírodou, ve kterém nechal ze svých obrazů vizuálně promlouvat ptáky, trávy, motýly nebo květiny. Během svého života získal řadu prestižních ocenění v tuzemsku i zahraničí.
Ota Janeček je svým dílem zastoupen v NG v Praze, v londýnské Tate Gallery, v Národní knihovně v Paříži, v MC Nay Institute v San Antonio (USA), v japonském Tochigi Prefectural Museum of Fine Arts, National Gallery of Wales, ale těší se zájmu také privátní sběratelské veřejnosti.
Autor viz T 1/419, TD 81, V 6/95, B 6/30, Ch 4/148, NEČVU 1/310.

300 000 – 400 000 CZK / 12 000 – 16 000 € **210 000 CZK / 8 400 €**

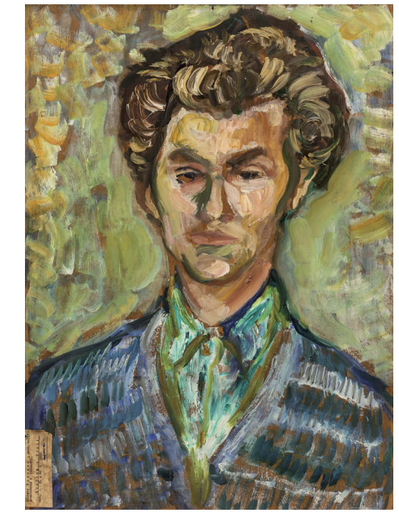

Zadní strana díla

093

FREMUND Richard (1928 Praha - 1969 Praha)

KRAJINA V TRÓJI/PORTRÉT
Olej na překližce, 52,5 x 70 cm, rámováno, datace 1953, signováno vpravo nahoře Fremund 53, zezadu opatřeno štítkem s přípisem s určením.
Malíř, grafik, scénický výtvarník a ilustrátor, studoval AVU v Praze u V. Nechleby a později u V. Pukla, kde měl za spolužáky R. Piesena, J. Martina, V. Vašíčka a J. Kolínskou. Ze školy byl ale v r. 1949 vyloučen, takže přešel na AMU do scénografického ateliéru F. Tröstera. Vlastní tvorbu mohl začít od pol. padesátých let a vzhledem k naprosté absenci soudobých světových trendů moderního umění v informačním embargu, mohl se svými vrstevníky čerpat alespoň z tradic českého moderního umění od E. Filly, J. Čapka až po V. Špálu na jejich retrospektivních výstavách a ve světové tvorbě mu učaroval P. Picasso a H. Matisse. Od počátku se pokoušel vystavovat, ale jeho díla byla dramaturgy padesátých let často odmítána. Přesto patřil k nepřehlédnutelné a respektované figuře malířského života. Maloval portréty a krajiny, byl výborným koloristou a později inklinoval k plastické abstrakci. V technologii malby kombinoval olejové malby s laky, tzv. dripping. Obrazovou kompozici dělil řadou svislých a vodorovných čar a vzniklé plochy vyplňoval kontrastními barvami. Postupně do svých obrazů zapojoval plastické objekty a výstřižky a po krátkém pobytu v Polsku tvoří chvíli pod vlivem renesančních géniů Leonarda Da Vinciho a Sandra Botticeliho. V r. 1964 se zúčastnil první výstavy proslulé výtvarné skupiny Křižovatka ve Špálově galerii, ve které jsou zastoupeni také K. Malich, J. Kolář, V. Mirvald, J. Padrta, Z. Sýkora, V. Burda, B. Kolářová a P. Mautnerová. Heslem skupiny bylo čelit převaze romantického sentimentu a přemíře subjektivity, jako obraz k objektivním tendencím opřeným o důsledné principy konstruktivního pořádku, proporce a čísla. Po r. 1967 absentuje barvu a nahrazuje ji plastickým tvarem. V r. 1969 uspořádal svou první samostatnou výstavu v Římě a ten samý rok předčasně podléhá zraněním při autohavárii.
Autor viz TD 56, Ch 2/294, NEČVU 1/189.

150 000 – 200 000 CZK / 6 000 – 8 000 € **100 000 CZK / 4 000 €**

094

LADA Josef (1887 Hrusice - 1957 Praha)

ZIMNÍ NÁVES
Kvaš na papíře adjustovaném na kartonu, 18,5 x 29,5 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, datace 1951, zezadu opatřeno přípisem s určením, signováno vlevo nahoře Jos. Lada 51, zezadu opatřeno výstavním štítkem.
Opatřeno odborným posudkem PhDr. Pavly Pečinkové, CSc.
Provenience:
Z pozůstalosti pákistánského velvyslance J. E. Akharta Husaina.
Vystaveno a publikováno:
Má vlast - pocta české krajinomalbě, Jízdárna Pražského hradu 4. 9. - 1. 11. 2015, str. 635.
Komentář PhDr. Pavly Pečínkové, CSc.:
Předložená práce patří do série oblíbených motivů Josefa Lady - venkovskou náves v zimě s kostelíkem v zadním plánu a figurální stafáži v popředí maloval od konce třicátých let do konce let padesátých v desítkách variací,
Tato verze nebyla dosud v Ladových monografiích evidována a nejsou ani dostupné informace, že by byla vystavena nebo reprodukována. Jde o jeden z typických dokladů Ladova zralého mistrovského malířského projevu. Nostalgické laděni, kompoziční rozvrh, jemná barevnost, kresebná stylizace a měkké vedení linií předložené práce se shodují s doloženým originály dané periody. Způsob obměny dílčích motivických prvků odpovídá logice Ladovy tvorby. Podpis je autentický. Použitý podklad i způsob adjustace na lepence jsou u Ladových děl obvyklé. Fyzický stav malby i použitých podkladových materiálů odpovídá vyznačené dataci. Práci jsem viděla v původní adjustaci, jejíž stav rovněž odpovídal stáří práce.
Přední český malíř, ilustrátor, scénograf, karikaturista a kreslíř, vyučil se knihařem a poté krátce studoval na UMPRUM v Praze u prof. Dítěte a Hofbauera, ale vzápětí se začal živit ilustracemi do časopisů. Nejprve pod pseudonymem také začal ilustrovat knížky pro děti. O svém dětství sepsal knihu Vzpomínky z dětství z r. 1937, které pak rozšířil o další zkušenosti v knize Kronika mého života z r. 1942. Byl členem S. V. U. Mánes a SČUG Hollar. Seznámil se s Jaroslavem Haškem, kterému ilustroval jeho nejslavnější literární dílo Dobrého vojáka Švejka. Ilustroval také knihy K. H. Borovského, pohádky B. Němcové, K. J. Erbena, J. Drdy, J. Mahena aj. Působil jako dlouholetý redaktor nakladatelství Melantrich, kde se věnoval převážně tvorbě pro děti. Vydával obrázkové dětské knížky. Krátké pohádky publikoval také v časopise Radost. Věnoval se i kreslenému humoru. Spolupracoval s časopisy Máj, Svítilna, Humoristické listy, Rašple aj. R. 1918 vytvořil soubor karikatur Válka v kostce, později ilustrovanou frazeologii a přísloví. Velmi záhy si osvojil osobitý, vysoce individuální styl. V krajinných i figurálních námětech dospěl k formulaci obecného typu, ve kterém dal vyniknout svému sklonu k idyličnosti a harmoničnosti vztahu člověka a přírody. Z výtvarných technik využíval nejčastěji vedle kresby kvaš a temperu, které používal i pro práci na rozměrnějších obrazech. Kultovní proslulost mu přinesl cyklus kreseb Kocoura Mikeše. Jeho knihy a výtvarná díla se staly předmětem divadelních dramatizací, filmových, televizních a rozhlasových inscenací. Od r. 1926 se pravidelně zúčastňoval samostatných, souborných i kolektivních výstav po celé České republice a v zahraničí prezentoval svá díla v Paříži, Vídni, Berlíně, Ženevě, Rize, Benátkách, Římě, Edinburghu, Stockholmu, Budapešti, Moskvě, Sofii, ale také v asijských zemích jako Korei, Vietnamu a Číně. Ve 30. letech navrhl několik scénografických výprav, např. Tylova Strakonického dudáka, Blodkovu operu V studni, Smetanovu Prodanou nevěstu, ale také filmy - loutkové Osudy dobrého vojáka Švejka, kreslený film Říkadla a dodnes pravidelně reprízovanou hranou pohádku Hrátky s čertem. Jeho scénografické dílo ovlivnilo pojetí celé řady pozdějších scénografických zpracování - zpodobnění idylického venkova. Ladovo malířské dílo, příznačné jako svět vzpomínek z dětství je typické svou romantikou, originalitou a jakoby dětským viděním světa si našlo cestu k široké vrstvě diváků nejen u nás, ale i ve světě. Jeho dílo je zastoupeno v NG v Praze, UPMP, Národním muzeu, MG v Brně, GVU v Ostravě, VČM v Pardubicích, SG ve Zlíně, GVU v Karlových Varech aj.
Autor viz T 2/3, TD 115, 223, V 3/151, 6/181, B 6/336, NEČVU 1/434.

800 000 – 1 000 000 CZK / 32 000 – 40 000 € **580 000 CZK / 23 200 €**

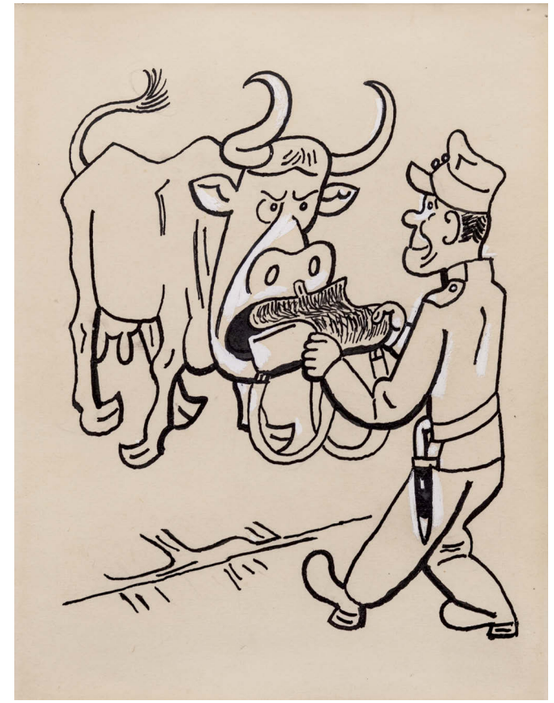

095

LADA Josef (1887 Hrusice - 1957 Praha)

VYTÁHL Z JALOVÉ KRÁVY TELE
Tuš a běloba na papíře, 16 x 12 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, datace 1922.
Publikováno:
Lidové noviny, Kulturní kronika, Jaroslav Durych, 19. 1. 1922, str. 9;
Josef Lada, Ilustrovaná frazeologie a přísloví, nakladatelství Mladá fronta, Praha 1971, nestr.;
Josef Lada, Ilustrovaná frazeologie a přísloví, nakladatelství Fr. Borový, Praha 1924, str. 74.
Přední český malíř, ilustrátor, scénograf, karikaturista a kreslíř, vyučil se knihařem a poté krátce studoval na UMPRUM v Praze u prof. Dítěte a Hofbauera, ale vzápětí se začal živit ilustracemi do časopisů. Nejprve pod pseudonymem také začal ilustrovat knížky pro děti. O svém dětství sepsal knihu Vzpomínky z dětství z r. 1937, které pak rozšířil o další zkušenosti v knize Kronika mého života z r. 1942. Byl členem S. V. U. Mánes a SČUG Hollar. Seznámil se s Jaroslavem Haškem, kterému ilustroval jeho nejslavnější literární dílo Dobrého vojáka Švejka. Ilustroval také knihy K. H. Borovského, pohádky B. Němcové, K. J. Erbena, J. Drdy, J. Mahena aj. Působil jako dlouholetý redaktor nakladatelství Melantrich, kde se věnoval převážně tvorbě pro děti. Vydával obrázkové dětské knížky. Krátké pohádky publikoval také v časopise Radost. Věnoval se i kreslenému humoru. Spolupracoval s časopisy Máj, Svítilna, Humoristické listy, Rašple aj. R. 1918 vytvořil soubor karikatur Válka v kostce, později ilustrovanou frazeologii a přísloví. Velmi záhy si osvojil osobitý, vysoce individuální styl. V krajinných i figurálních námětech dospěl k formulaci obecného typu, ve kterém dal vyniknout svému sklonu k idyličnosti a harmoničnosti vztahu člověka a přírody. Z výtvarných technik využíval nejčastěji vedle kresby kvaš a temperu, které používal i pro práci na rozměrnějších obrazech. Kultovní proslulost mu přinesl cyklus kreseb Kocoura Mikeše. Jeho knihy a výtvarná díla se staly předmětem divadelních dramatizací, filmových, televizních a rozhlasových inscenací. Od r. 1926 se pravidelně zúčastňoval samostatných, souborných i kolektivních výstav po celé České republice a v zahraničí prezentoval svá díla v Paříži, Vídni, Berlíně, Ženevě, Rize, Benátkách, Římě, Edinburghu, Stockholmu, Budapešti, Moskvě, Sofii, ale také v asijských zemích jako Korei, Vietnamu a Číně. Ve 30. letech navrhl několik scénografických výprav, např. Tylova Strakonického dudáka, Blodkovu operu V studni, Smetanovu Prodanou nevěstu, ale také filmy - loutkové Osudy dobrého vojáka Švejka, kreslený film Říkadla a dodnes pravidelně reprízovanou hranou pohádku Hrátky s čertem. Jeho scénografické dílo ovlivnilo pojetí celé řady pozdějších scénografických zpracování - zpodobnění idylického venkova. Ladovo malířské dílo, příznačné jako svět vzpomínek z dětství je typické svou romantikou, originalitou a jakoby dětským viděním světa si našlo cestu k široké vrstvě diváků nejen u nás, ale i ve světě. Jeho dílo je zastoupeno v NG v Praze, UPMP, Národním muzeu, MG v Brně, GVU v Ostravě, VČM v Pardubicích, SG ve Zlíně, GVU v Karlových Varech aj.
Autor viz T 2/3, TD 115, 223, V 3/151, 6/181, B 6/336, NEČVU 1/434.

20 000 – 30 000 CZK / 800 – 1 200 € **18 000 CZK / 720 €**

096

RITTSTEIN Michael (1949 Praha)

DOMINANTNÍ TUČŇÁK (KAPITÁN KORKORÁN)
Akryl na plátně, 150 x 180 cm, datace 2007, signováno vpravo dole M. Rittstein 2007.
Vystaveno:
Michael Rittstein: Vlhkou stopou, Národní galerie v Praze, Veletržní palác, 2008, Praha.
Publikováno:
Jan Kříž, David Majer, Vlastimil Tetiva; Michael Rittstein, Vlhkou stopou, Praha Gallery, Praha 2007, s. 382.
Plátno, s bizardním motivem tučňáka na koni, vzniklo v období, kdy se Rittstein po etapě abstraktních krajin, související s obsahovým a formálním „očisťováním" své tvorby, navracel zpět k předmětnému světu. Přítomná tu je jeho příznačná narativní grotesknost, těžící z autorovy nezaměnitelné schopnosti glosování viděného. Panelákové příběhy, které figurovaly na jeho dřívějších plátnech se proměňují ve volnější narace, zosobněné různými představiteli zvířecího světa. Silná energie obrazu, malovaného na syrové jutě, prozrazuje Rittsteinovou dispozici ke gestické malbě a nezaměnitelnou schopnost dospět úspornými výtvarnými prostředky k monumentálnímu efektu. Mimořádnou atraktivitu plátna dokládá také skutečnost, že bylo zařazeno do autorovy souborné výstavy, která se uskutečnila v roce 2008 v Národní galerii, a bylo reprodukováno také v jeho monografii z roku 2007.
Český malíř, grafik a ilustrátor, jeden z nejvýznamnějších představitelů expresivní figurální malby. Nejprve studoval na SŠ Václava Hollara v Praze a po maturitě u prof. A. Paderlíka na AVU v Praze (1968-1974). Pro jeho dílo jsou charakteristické výtvarné projevy jako výrazová nadsázka, tvarová deformace, nezaměnitelný kolorit, groteskní děje, sarkasmus a vtip, ale i děsivé vize ze směřování konzumní společnosti a její fetišizace. Jeho expresivně dynamická tvorba na pomezí figurace a abstrakce, v níž má své místo i krajinomalba, je ceněna nejen v okruhu českých znalců umění, ale i v mezinárodním měřítku. V osmdesátých letech byl jeho projev zaměřený na obyvatele města, zahrádkáře, turisty a vesničany. Do svých obrazů zakomponovával obklady a lampičky vycházející ze stylu úspěšného bruselského EXPO. Jeho perspektivně zdynamizované figury nevyjadřovaly skutečnou nebo hranou úzkost, ale živočišný zájem duševně vyrovnaného sportsmena o český nehrdinský život, který sám žil. Často se o něm mluví jako o „malíři české grotesky", ale často se zapomíná, že z nejslavnější výstavy na toto téma (r. 1987) byl „vykádrován" pro „nedostatek existencialismu", na což odvětil, že jeho groteska znamená pár facek v kuchyni. Rovnoměrně však reflektoval denní i noční život českého člověka, plynule přecházel do skrytých ohlasů tíživé politické situace včetně propojení obřích hub a Černobylu, a dokonce vyjadřoval i své malířské lásky k Maroldovi a Burianovi. V devadesátých letech stále rozvíjel svá témata, ale „jeho" český člověk, který výborně rezistoval ideologii, se „rozkydl" v konzumu, začal žít životem, se kterým se malíř neztotožnil. Na přelomu milénia přesunul zájem do japonizujících krajin, tvořených rozlitými vědry barev. Po tomto vzepjetí malíř dosahuje velkých dynamických kompozic jen v osobních tématech, jako je vesnická tancovačka nebo intimní vzpomínka. Věnuje se i prostorovým instalacím, kresbě, ilustracím a volné grafice. Od r. 2001 vede ateliér malby AVU v Praze. Je zastoupen v četných významných sbírkách, kupř. Národní galerie v Praze, Galerie Hl. města Prahy, Českého muzea výtvarných umění v Praze, Památníku národního písemnictví Praha, všech oblastních galerií v ČR, Ministerstva kultury ČR, Centre Pompidou Paříž, Albertinum Vídeň, a soukromých sbírkách v ČR, v Evropě a USA. Uspořádal desítky samostatných výstav a účastnil se mnoha výstav kolektivních.
Autor viz Ch 12/350.

450 000 – 600 000 CZK / 18 000 – 24 000 € **300 000 CZK / 12 000 €**

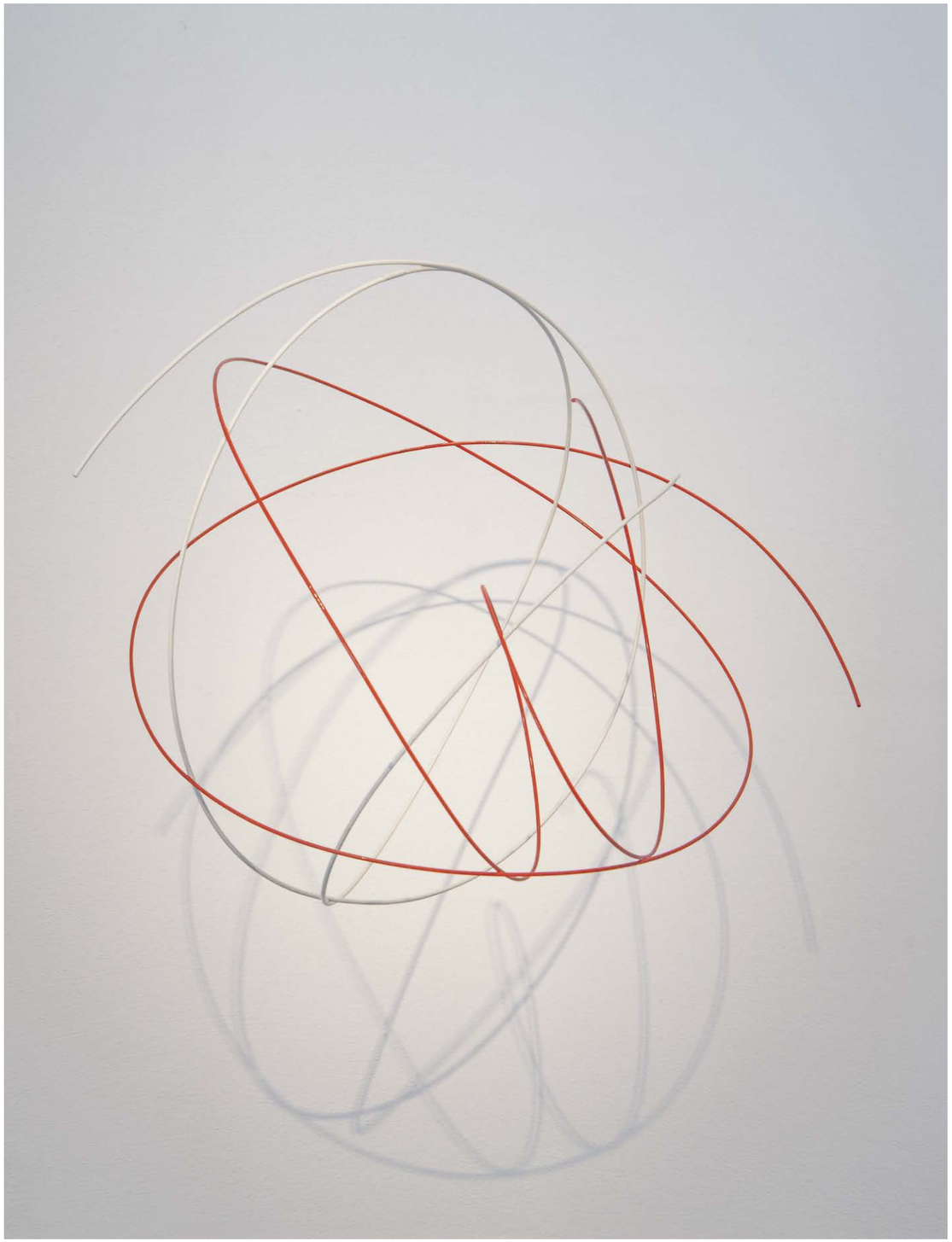

097

MALICH Karel (1924 Holice)

VEJCE
Svařovaný nerezocelový drát a barva, 50 x 60 x 60 cm, datace – 1976, označeno kovovým štítkem KM76.
Opatřeno autorským dokladem o pravosti díla.
Publikováno:
Karel Malich, Wires – Dráty, VP AVU Praha, 2005, str. 202, soupis č. 42.
Karel Malich se na počátku 70. let začal věnovat zejména závěsným plastikám, jejichž trojrozměrnost visící v prostoru mu umožňovala lépe zachytit proudící vzduch či bouřkové mraky, které byly častým námětem jeho děl. Jeho drátěné ovoidy byly jedním z nosných tvarů, zajišťujících vnitřní návaznost Malichovy tvorby s přelomem 50. a 60. let. Právě oválný tvar byl pro autora v jistém smyslu mezní.
Rok 1976, ze kterého dílo pochází, byl pro autora mezníkem. Jeho náhlé uvědomění si vlastní, časové i prostorově omezené existence, vnímá proměňující jevy, aniž by klesl na úroveň popisné reality.
Světový český sochař, malíř a grafik. Studoval výtvarnou výchovu a estetiku na PedF UK v Praze pod vedením profesorů C. Boudy, M. Salcmana, K. Lidického a F. Kovárny a grafickou speciálku u Prof V. Silovského na Akademii výtvarných umění v Praze. Věnoval se malbě krajiny, zpočátku pojaté kubisticky a expresionisticky, později kresbě pastelem. Vytváří reliéfy a plastiky, první sochy z plexiskla a otevřené kovové struktury s tématem dematerializace plastiky. Od 70. let je zcela nezávislý na jakékoli dobové estetice. Prostřednictvím narativní legendy se do výtvarného díla přímo projektoval. V kresbách z přelomu 70. a 80. let se střetávají reminiscence z mládí se světelnými vizemi, z nichž některé mají charakter znamení. Prostřednictvím rozboru vztahů vidoucího a viděného dospívá k vizím a objevům vnitřního světla a průnikům prostorových vrstev a stavů existence znázorněných v plastikách Vnitřní světlo a Trhlina v prostoru. Minulost se v jeho díle stává budoucností a naopak. V desetiletí od roku 1986 - 1995 se soustředil především na pastely se světelnými vizemi. Využíval figurálních i abstraktních, organických i geometrických forem. V polovině devadesátých let vstoupil do jeho tvorby nový tematický okruh - námět vlastní matky, pojatý jako spirituální, světelný dialog, kterým se zabývá na velkých pastelech i v drobných tužkových kresbách a tuších. V sochařství se soustředí na práce s tvarovaným drátem, vytváří figurální koláže, kvaše, tempery, plastiky, reliéfy, kresby, grafické listy, prostorové struktury realizované v plexiskle, drátěné prostorové plastiky. Malichovy přístupy se staly základními body vývoje soudobého českého umění. Jeho díla byla vystavována na řadě světových výstav a jsou zastoupena v předních kolekcích privátních i veřejných.
Autor viz NEČVU 1/472, CH 7/312-313.

1 200 000 – 1 600 000 CZK / 48 000 – 64 000 €

850 000 CZK / 34 000 €

098

NOVÁK Ladislav (1925 Turnov - 1999 Třebíč)

RŮŽE PRO JINDŘICHA PADRTU
Dekoláž, 37 x 28 cm, rámováno, pod sklem, datace - 1997.
Český malíř, kreslíř, básník a překladatel, originální a invenční tvůrce neobyčejně členitých, hravých a mnohotvárných autorských počinů. Svou uměleckou dráhu začal koncem padesátých let kresbami pastelů, po kterých následovaly pokusy s drippingem. S touto technikou se poprvé seznámil v knize „Abstrakce malerei", kterou si zakoupil ve Vídni. V rozhovoru s Jiřím Hůlou řekl: „Upoutalo mě psaní o Pollockovi, o jeho spontaneitě. Když jsem se vrátil, zkusil jsem dřívky lít acetonovou barvu na malé kousky lepenky. Tak vznikly miniaturní drippingy." Hlubší zájem o současné výtvarné umění ho vedl k většímu kontaktu s bratrancem J. Kotíkem, který ho seznámil s M. Medkem a J. Kolářem. V letech 1962-4 se začalo formovat období, ve kterém začal objevovat řadu metod a postupů, z kterých pak čerpal v následujících letech. První technikou jsou tzv. slisované růže. Růže byla plastická, vznikla postupným protrháváním navrstvených papírů z knih, časopisů a novin. Ve středu nově vzniklé květiny je pak klíčové slovo nebo heslo. Tyto růže později narušoval drippingem nebo stříkáním. V roce 1963 vznikly první topologické kresby, jejichž východiskem byla automatická kresba, která byla podřízená jednomu pravidlu: Čáry se nesmějí křížit. Tak vznikaly různě složité útvary, připomínající zvířecí nebo lidské obrysy. Topologické kresby uplatňoval také v krajině. Realizoval veliké kresby na sněhu (1969), o tři roky později zorganizoval akci s názvem Čárování, při níž maloval bílé čáry na obrovské kameny. V tomto období se jeho zájem přesouval k pracím s nalezenými materiály a jejich následné destrukci a významovému přehodnocení. Nejdříve vytvářel minikoláže, na nichž ženským postavám vyřezával oči a umisťoval je na jiná místa. Jindy oči vyškrábal úplně. Později objevil novou techniku tzv. alchymáž, jejíž hlavní podstatou je narušování a destruování výchozího tištěného obrazu chemickými prostředky. R. 1964 se seznámil s technikou muchláže a pokoušel se k ní hledat také další možnosti a podoby. Tak vznikla technika froasáž. Nejprve zmačkal papír, opět ho rozložil a ve vzniklých ohybech interpretoval určité náhodně vzniklé obrysy. Froasáže si oblíbil zejména počátkem sedmdesátých let. Poté začaly vytvářet cykly alchymážofroasáží, v nichž byl chemicky narušený povrch obrazového materiálu částečně zmačkán a vzniklá struktura byla přetvořena ve fantaskní kresbu, která obsahově navazovala na reprodukci. V r. 1989 během pobytu v italské Veroně vytvářel stříkané kresby, které rozvíjel a kombinoval s jinými technikami, tak vznikla veronáž. První výstavy pořádal už v 60. letech a jeho osobitá a přitom různorodá tvorba vzbudila zájem také u teoretiků, jako byli J. Chalupecký a F. Šmejkal. V době normalizace nesměl Ladislav Novák publikovat ani vystavovat a jeho tvorba se vrací do popředí zájmu až po sametové revoluci. Během života uspořádal celkem 45 samostatných výstav a zúčastnil se více něž 60 skupinových výstav doma i v zahraničí.
Autor viz NEČVU 2/571, CH10/46.

30 000 – 40 000 CZK / 1 200 – 1 600 € **18 000 CZK / 720 €**

099

SÝKORA Zdeněk (1920 Louny - 2011 Louny)

BEZ NÁZVU I
Serigrafie na papíře, 21,5 x 21,5 cm, rámováno, pod sklem, list č. 61/100.
Konzultováno s Lenkou Sýkorovou.
Komentář Lenky Sýkorové:
Tyto dvě grafičky vznikly jako součást katalogu k výstavě Zdeněk Sýkora, Galerie Quadrat, Museum Josefa Alberse, Botttrop 1986. Vydavatelem je tedy Museum Josefa Alberse v německém Bottropu. Pro tento účel jsme vytvořili speciální partituru (nejsou tedy vytištěny podle nějakého obrazu fotografickou cestou, ale na základě originální přípravné kresby). Byly vytištěny v technice serigrafie. Grafičky byly vlepeny do katalogů (nečíslované, nepodepsané). 100 ks v muzeu vytiskli separátně, ty byly autorem očíslovány a podepsány.
Významný český malíř, grafik, sochař a pedagog, který platí za výrazného představitele avantgardního umění a konstruktivismu a za průkopníka počítačového umění. Zdeněk Sýkora vystudoval obor výtvarná výchova, deskriptivní geometrie a modelování a absolvoval v roce 1947 na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Tento obor se před válkou a rok po ní vyučoval na ČVUT (tzv. profesura kreslení), kam také hned po válce ZS nastoupil. Obor ale roku 1946 přešel na nově vzniklou Pedagogickou fakultu UK i s profesory (Boudou, Lidickým a dalšími). Zpočátku byl ve své tvorbě ovlivněn surrealismem, Skupinou 42 a kubismem. Celé jeho dílo je spjato s přírodními a krajinnými motivy. Od r. 1947 se v jeho tvorbě začal promítat impresionismus, ovlivněný Slavíčkem a Pruchou. Mezi jeho nejvýznamnější prvotní díla patří cyklus Zahrad (1958 - 1960). Od r. 1960 se jeho tvorba začíná ubírat směrem k abstrakci. Původně se věnoval krajinomalbě, posléze přešel k plošnějším, jednodušším a geometričtějším kompozicím a hledání barvy. Plochu obrazu transformoval do topologicky uspořádaného pole variovaných prvků a pro svou tvorbu začal používat od r. 1964 i počítače. Postupně v 70. letech začala jeho tvorba přecházet od rastrovaných obrazů k zobrazení velkých detailů a struktur prvků, s důrazem na obrysovou linii. Všechna jeho tvůrčí období jsou vázána na přírodní a společenský prvek. Pracoval v cyklech, realizoval řadu prací umístěných do architektury a zabývá se také bibliofiliemi. Vystavoval na řadě prestižních domácích a světových výstav a jeho díla jsou uložena v českých, evropských i světových sbírkách.
Autor viz Ch 15/303.

20 000 – 30 000 CZK / 800 – 1 200 €
14 000 CZK / 560 €

100

SÝKORA Zdeněk (1920 Louny - 2011 Louny)

BEZ NÁZVU II
Serigrafie na papíře, 21,5 x 21,5 cm, rámováno, pod sklem, list č. 19/100.
Konzultováno s Lenkou Sýkorovou.
Autor viz Ch 15/303.

20 000 – 30 000 CZK / 800 – 1 200 € **14 000 CZK / 560 €**

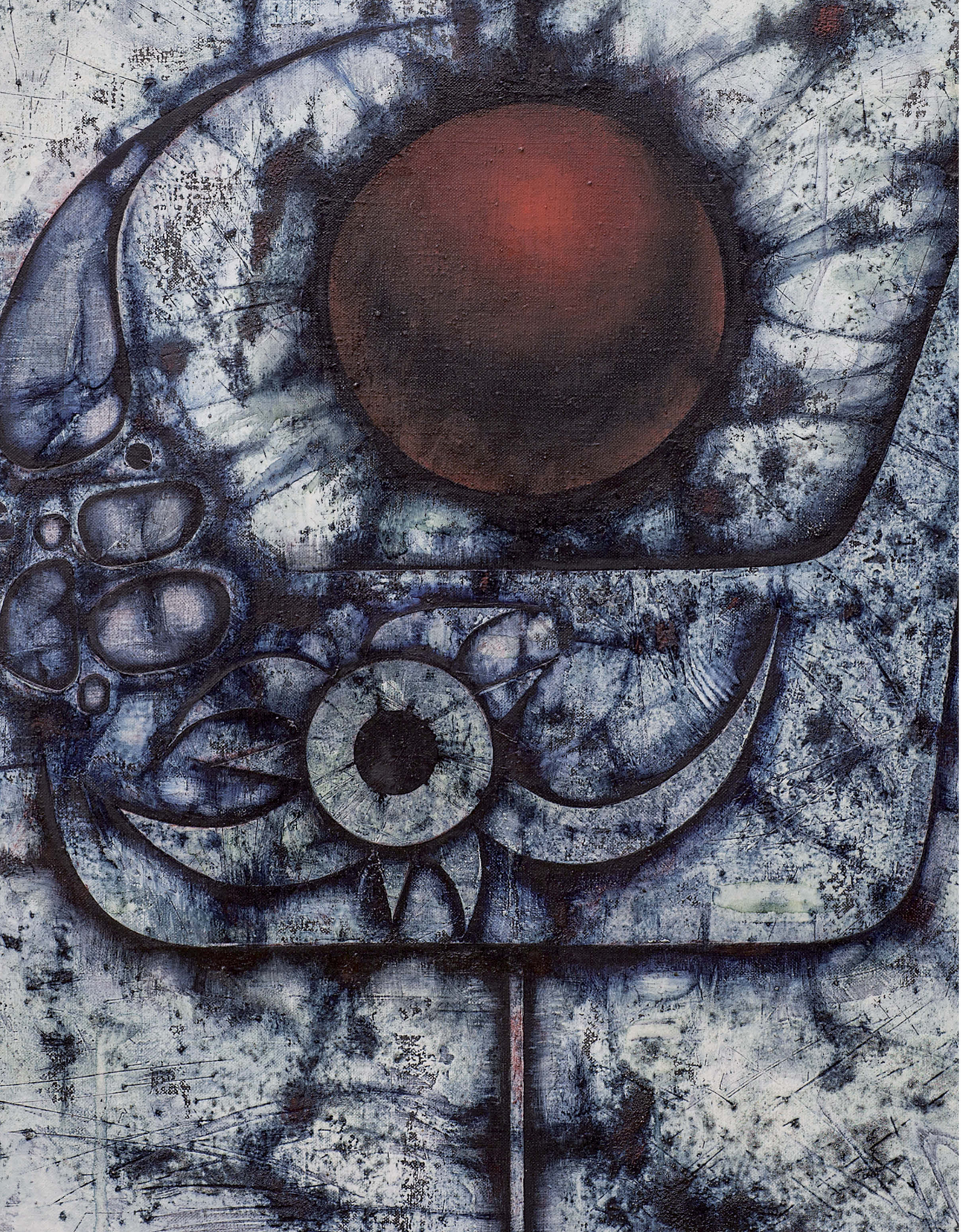

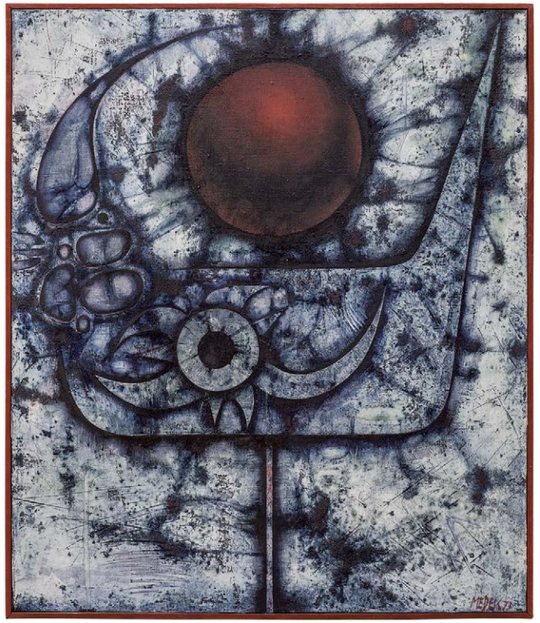

101

MEDEK Mikuláš (1926 Praha - 1974 Praha)

MODRÝ OBRAZ (KLEŠTĚ)
Olej a email na plátně, 70 x 60 cm, rámováno, datace 1973, signováno vpravo dole Medek 73.
Opatřeno odborným posudkem PhDr. Karla Srpa.
Dílo bude reprodukováno v připravované monografii Mikuláše Medka a uvedeno v soupise jeho díla.
Komentář PhDr. Karla Srpa:
Výrazné, syntetické dílo Mikuláše Medka pochází z jeho posledního tvůrčího období. Autor jej dokončil krátce před svou smrtí, lze jej tudíž považovat za jeden z jeho vůbec posledních obrazů. Do dnešních dnů se toto plátno nacházelo u prvého majitele, který jej získal přímo od autora. Práce je vizuálně nesmírně přitažlivá. Setkávají se v ní dva hlavní náměty autorovy tvorby z poloviny šedesátých let, mezi něž náležela jednak červená koule, jednak technický motiv, tentokráte kleští, jenž se rovněž vyskytoval na fotografiích Emily Medkové. Mechanický svět se zde prolíná s metafyzickým. Tomu odpovídá i barevnost ostrého střetu žhavě červené a chladně modré. Kromě těchto dvou hlavních motivů, je však plocha obrazu poseta mnoha mikromotivy, jimiž často Medek zaplňoval plochy svých obrazů, které se vzájemně prorůstaly a do uzavřené kompozice vnášely vnitřní pohyb. „Kleště" totiž mohou připomínat čelist, vyplněnou dalšími vnitřními náměty. Medek vytvořil mnohovýznamový celek, ve kterém se plasticita iluzívní koule střetává s obrysovou kresebností. Přestože již tehdy byl vážně nemocen, z vlastního obrazu to není vůbec znát: je uskutečněn v plném malířském nasazení, ve kterém se grotesknost mísí s krutostí. Hlava-kleště jako by chtěla pohltit svět, který však tkví uvnitř ní.
Věhlasný malíř, ilustrátor, autor textů pocházející ze známé umělecké a intelektuální rodiny. Studoval na Grafické škole v Praze, na pražské akademii byl žákem V. Rady a studoval též na VŠUP v ateliéru F.Muziky a F.Tichého. V roce 1949 byl ze studia vyloučen. Účastnil se aktivit surrealistického okruhu (Teige, Effenberger, Fára, Istler, Tikal) a podílel se na tvorbě uměleckých sborníků, ale profesionálně se umění věnovat nemohl. Medek si vytvořil vlastní styl manýristických, loutkovitých figur s přesnými obrysy. Deformace původního konkrétního modelu se u něj pojila s pocity horečnatých halucinací, při nichž se proldlužují ruce a zvětšují hlavy s vlasy stylizovanými do plošných ostnů. Postavy vsazoval do prázdného, těsného prostoru, vymezeného perspektivně se sbíhajícími liniemi. Pro Medka byly jediné absolutní barvy modré a červené:"Barvy jsou dokonalé z kovu - modrá ze železa a stříbra, červená ze zlata." První samostatnou výstavu měl až v roce 1963 společně s J. Koblasou. V této době také maloval tzv. preparované obrazy, jejichž základ tvořila abstraktní malba barevných útvarů a hmot, které jsou uspořádané do plošných symbolů. Jeho strukturálně a spirituálně založená tvorba byla poznamenána poválečným existencialismem a měla pro české umění 60. let iniciační význam. V polovině 60. let se opět vrátil k figurativní tvorbě - imaginativní malbě. Medek je také představitel informelové tvorby s typickými informelovými přístupy, kdy nanášel barvy rovnoměrně po celém plátně a později z nich vytvářel reliéfy. Obsahová závažnost, magická síla malířského rukopisu a duchovní energie, vyzařující z Medkových obrazů a zároveň odkaz mladší generaci činí z tohoto umělce jednoho z nejvýznamnějších a nejoriginálnějších tvůrců nejen českého, ale i světového malířství druhé poloviny 20. století. Medkovo dílo je zastoupeno v řadě českých a světových státních institucích, stejně jako v soukromých kolekcích.
Autor viz B 7/299, NEČVU I/500.

2 500 000 – 3 500 000 CZK / 100 000 – 140 000 € **1 450 000 CZK / 58 000 €**

102

KOLÍBAL Stanislav (1925 Orlová)

MODEL
Patinovaný železný plech, 54 x 50 cm, datace – 2001.
Opatřeno autorským potvrzením pravosti díla a fotografií autora s Modelem v ateliéru z roku 2001.
Opatřeno potvrzením pravosti díla prof. PhDr. Tomášem Vlčkem, CSc.
Vystaveno:
Kresby v ploše a prostoru, Galerie města Plzně, Plzeň 2. 9. – 31. 10. 2010;
Stanislav Kolíbal - Zum 80. Geburtstag, Jan Svoboda (1934 -1990) - Photographi, Walter Storms Galerie, München 2006;
Stanislav Kolíbal, Nové akvarely a projekty, Národní galerie v Praze, 11. 11. 2005 – 12. 2. 2006;
Stanislav Kolíbal, Kresby, sochy, komentáře, Egon Schiele Art Centrum, Český Krumlov, 19. 9. 2003 - 2. 5. 2004.
Významný český malíř, grafik, sochař, scénograf, ilustrátor a pedagog, studoval u A. Strnadela na VŠUP v Praze a u F. Tröstera na DAMU v Praze. Od r. 1954 byl členem Umělecké besedy. V r. 1956 se setkal s Alexanderem Cardelem a na jeho tvorbu reagoval nestabilními prostorovými formami. V r. 1960 spoluzakládá skupinu UB 12. V daných letech si Kolíbal procházel tzv. Bílým obdobím. Za pomoci elementárních prostředků z materiálů jako jsou štuk, sádra a dřevo vytvářel své sochy-objekty a instalace, které měly za cíl vyjádřit hlavně problematiku bytí. Metaforickým jazykem Kolíbalova tvorba nesla mnoho skrytých významů, vztahů obecných polarit, reflexí přírodních stavů. Skryté významy se rozhodl autor vyjadřovat převážně v prostoru. Prostor byl autorovi impulsem i určujícím faktorem jeho díla. Nikoli ovšem objemovost a vymezení tvaru sochy v prostoru, ale prostor samotný byl tím, k čemu autor upínal svou pozornost. Díky studiu scénografie autor v podstatě již od samého počátku usiloval o zkoumání vztahu plastických elementů k prostoru. V 60. letech omezil výrazové prostředky na jednoduché geometrické tvary. Jeho díla jsou odrazem vyššího řádu, práce odhalují nejednoznačnost lidského vnímání a bohatost různých přístupů. Od 60. let se věnuje také kresbě a knižním ilustracím. Od druhé poloviny 70. let Kolíbala stále více přitahovala iluze a její popírání. Geometrie je stále základem, slouží však pro díla, která vedle své konstruktivní iluzivnosti pracují s narušováním a rozrušováním viděného, povrch bývá často dopracováván subjektivním rukopisem. Kolíbal vedle klasického rozvinutí díla do prostoru uplatňuje také opticky imaginární zdání prostorovosti. Některé prostorové kompozice vytváří tak, že je rozvíjí jak v reálném, tak imaginárním prostoru. Z určitého úhlu pohledu se realizace může jevit v jiných prostorových souvislostech, než skutečně je. Dosahuje tím kombinací hmotnějších prvků vedle nehmotných nakreslených či provazových linií. Také záliba v iluzivnosti utvrzuje Kolíbalovo neodmyslitelné dichotomní pojetí světa. Ke konci 80. let dochází k další podstatné proměně Kolíbalova díla. Bylo mu uděleno stipendium DAAD, spojené s ročním pobytem v Západním Berlíně. Začal tvořit Berlínské kresby, v nichž základním geometrickým jazykem přímek, kružnic a průsečíků hledal řád, harmonické shody či možnosti shod. Ani zde zcela neopustil možnosti fikce, je to však fikce konstruktivní, neskrývaná, která nahradila dřívější dekonstrukce a rozrušování. Přestože ve své práci S. Kolíbal uplatňoval geometrický jazyk, racionální pól, na rozdíl od konstruktivistů, s kterými se podílel na výstavě Nové citlivosti, doplňoval své práce emocionálně subjektivní rovinou, metaforickými významy i estetickým cítěním. V obecné rovině Kolíbal vždy stavěl vedle sebe protichůdné entity jako řád – chaos, trvalé – pomíjivé, stabilitu – labilitu, geometrické – organické, vnitřní – vnější, fikci a realitu, abstraktní a konkrétní, definovatelné a nedefinovatelné. V letech 1990 až 1993 vedl jeden z ateliérů na AVU v Praze. Vedle své vlastní tvorby se také od 90. let podílel na instalacích velkých výstav, včetně dlouholeté spolupráce s NG v Praze na podobě jejích stálých expozic. Od r. 1999 vytvářel reliéfní série, započaté Černými reliéfy, systematicky se jim věnoval v letech 2008-2010. Černé reliéfy řeší problém vrstvení a prosazují se obrysovou hrou forem a matným, rukopisně čitelným, černým povrchem. Naproti tomu Bílé reliéfy (2011) zdůrazňují geometrickou kresebnost s akcenty železného prvku na neutrálním bílém povrchu. Na základě těchto kreseb vznikají také velkoformátové nástěnné kresby, poprvé realizované v prostoru Galerie Zdeněk Sklenář.
Autor viz Ch 5/323.

350 000 – 450 000 CZK / 14 000 – 18 000 € **260 000 CZK / 10 400 €**

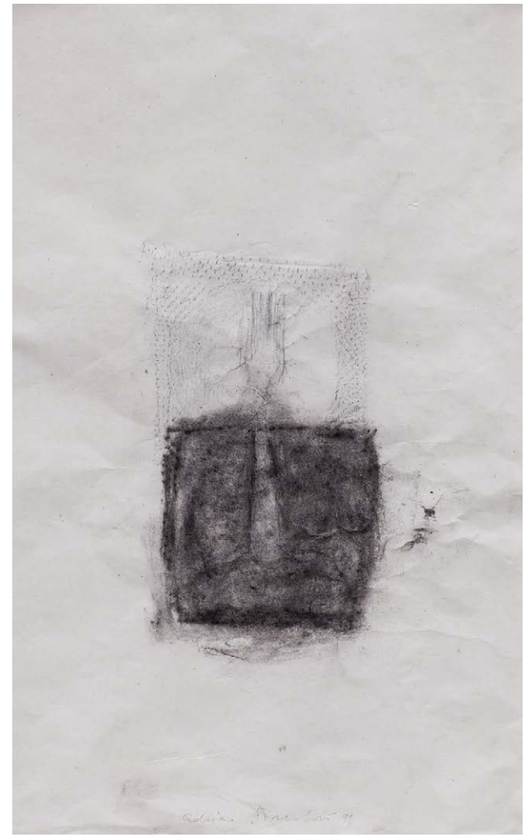

103

ŠIMOTOVÁ Adriena (1926 Praha - 2012 Praha)

ZE SÉRIE STRÁŽCI STOLU
Kombinovaná technika na papíře, 67,5 x 39 cm, rámováno, pod sklem, datace 1991, signováno dole uprostřed Adriena Šimotová 91.
Vystaveno:
Adriena Šimotová, Národní galerie v Praze, Veletržní palác, Praha, 2001.
Významná česká malířka, kreslířka a grafička. Studovala u prof. J. Švába na Officina Pragensis, u prof. Z. Balaše na Státní grafické škole v Praze a u J. Kaplického na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze. Věnovala se malbě, kresbě, figurálním kolážím a objektům, užité i volné grafice, ilustraci a sklářskému výtvarnictví. V 70. letech převažovala tvorba figurálních textilních koláží s prostřihávanými plány a figurálními šitými objekty, později torza z muchlaného japanu a vsazená mezi skla. Náměty čerpala z antiky a Bible. V 80. letech využívala vrstveného karbonového papíru, z něhož brutálními zásahy vznikaly jemné nástěnné figurální objekty, a hedvábného papíru. Od roku 1990 se zaměřila na dřevěné kolorované objekty a kresebné cykly, vyjadřující hluboce duchovní prožitek univerza. Časté je v této době u ní téma lidské tváře, konkrétně pak detail oka nebo úst, které značí poruchy v mezilidské komunikaci. V 60. letech byla členkou skupiny UB 12 společně s J. Johnem, V. Bošťíkem a V. a V. Janouškovými. Od 1990 jezdila pracovat do Centre Pompidou v Paříži, přednášela v zahraničí a její díla jsou zastoupena v předních domácích a světových galeriích, stejně jako v soukromých kolekcích.
Autor viz TD 185, B 9/620, Ch 16/159, NEČVU 2/825.

120 000 – 180 000 CZK / 4 800 – 7 200 €
60 000 CZK / 2 400 €

104

ZOUBEK Olbram (1926 Praha – 2017 Praha)

ADAM EVA HAD
Zlacený bronz, 34,5 x 35 cm, datace 1970, značeno zezadu Olbram Zoubek 1970 spolu s přípisem s určením.
Český sochař, který se výrazným způsobem zasloužil o rozvoj české architektonické plastiky, jeden z nejvýznamnějších domácích autorů současnosti. Již během studia na gymnáziu zahořel vášní k výtvarnému umění. Od sexty navštěvoval nepovinné modelování u profesora Miroslava Kužela. Po válce absolvoval kamenosochařskou praxi u sochaře Otakara Velínského v Praze a oficiálně na VŠUP u profesora Josefa Wagnera. Jeho specializací byla renesanční sgraffita a kamenná plastika. Stal se členem Unie výtvarných umělců, skupiny Trasa a Nové skupiny, dodnes je členem Umělecké besedy. Zoubkův osobitý styl je charakteristický zredukovaným vytvarováním plastik, výraznou vertikalitou, rozrušeným povrchem a autorovu spřízněností a reakcí na antické dědictví. Zoubek je autorem posmrtné masky Jana Palacha a Pomníku obětem komunismu na Petříně. Jeho tvorbu ovlivnili klasikové moderního sochařství. Typické jsou pro něj dlouhé, protažené figury s dramatickým projevem gest a naklonění.
Autor viz TD 219, NEČVU 2/959.

30 000 – 40 000 CZK / 1 200 – 1 600 €
20 000 CZK / 800 €

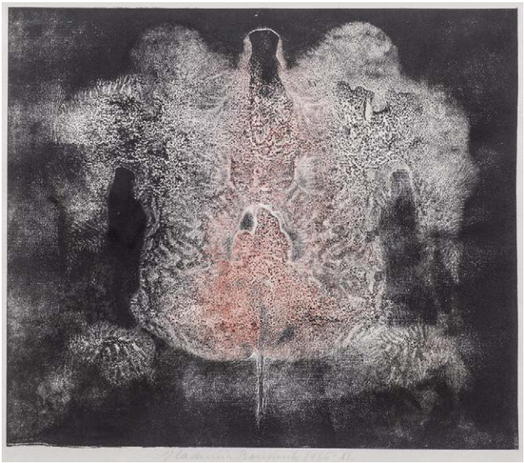

105

BOUDNÍK Vladimír (1924 Praha - 1968 Praha)

BEZ NÁZVU
Monotyp na papíře, 29,5 x 35 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, datace 1966, signováno dole uprostřed Vladimír Boudník 1966 – XI.
Grafik, malíř a autor uměleckých programů. Po druhé světové válce studoval na Státní grafické škole. Patří k iniciátorům poválečné linie abstrakce, definované pojmem informel. Už od konce 40. let demonstroval svůj „explosionalismus", umělecký princip emocionality uvolňující lidskou obrazotvornost a asociační schopnost. Jeho převážně grafická tvorba pracovala hlavně se strukturami a surovými materiály a rozvíjela se v řadách strukturální nebo aktivní grafiky, popřípadě v monotypech založených na uvolněném malířském gestu. V roce 1960 se účastnil obou Konfrontací, neveřejných ateliérových výstav mladých abstraktních umělců (J. Valenta, Z. Sion, A. Veselý, J. Koblasa ad.). Přátelil se a měl blízko k M. Medkovi a B. Hrabalovi, později i k J. Kolářovi.
Autor viz Ch 1/202, NEČVU 1/82.

30 000 – 40 000 CZK / 1 200 – 1 600 €
22 000 CZK / 880 €

106

MALICH Karel (1924 Holice)

SESTUPY
Pastel na papíře, 31 x 24 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, datace 2008, signováno zezadu K Malich 2008. X.
Dílo bude zařazeno do připravovaného soupisu pastelů Karla Malicha, Galerie Zdeněk Sklenář.
Světový český sochař, malíř a grafik. Studoval výtvarnou výchovu a estetiku na PedF UK v Praze pod vedením profesorů C. Boudy, M. Salcmana, K. Lidického a F. Kovárny a grafickou speciálku u Prof V. Silovského na Akademii výtvarných umění v Praze. Věnoval se malbě krajiny, zpočátku pojaté kubisticky a expresionisticky, později kresbě pastelem. Vytváří reliéfy a plastiky, první sochy z plexiskla a otevřené kovové struktury s tématem dematerializace plastiky. Od 70. let je zcela nezávislý na jakékoli dobové estetice. Prostřednictvím narativní legendy se do výtvarného díla přímo projektoval. V kresbách z přelomu 70. a 80. let se střetávají reminiscence z mládí se světelnými vizemi, z nichž některé mají charakter znamení. Prostřednictvím rozboru vztahů vidoucího a viděného dospívá k vizím a objevům vnitřního světla a průnikům prostorových vrstev a stavů existence znázorněných v plastikách Vnitřní světlo a Trhlina v prostoru. Minulost se v jeho díle stává budoucností a naopak. V desetiletí od roku 1986 - 1995 se soustředil především na pastely se světelnými vizemi. Využíval figurálních i abstraktních, organických i geometrických forem. V polovině devadesátých let vstoupil do jeho tvorby nový tematický okruh - námět vlastní matky, pojatý jako spirituální, světelný dialog, kterým se zabývá na velkých pastelech i v drobných tužkových kresbách a tuších. V sochařství se soustředí na práce s tvarovaným drátem, vytváří figurální koláže, kvaše, tempery, plastiky, reliéfy, kresby, grafické listy, prostorové struktury realizované v plexiskle, drátěné prostorové plastiky. Malichovy přístupy se staly základními body vývoje soudobého českého umění. Jeho díla byla vystavována na řadě světových výstav a jsou zastoupena v předních kolekcích privátních i veřejných.
Autor viz NEČVU 1/472, CH 7/312-313.

50 000 – 70 000 CZK / 2 000 – 2 800 €
38 000 CZK / 1 520 €

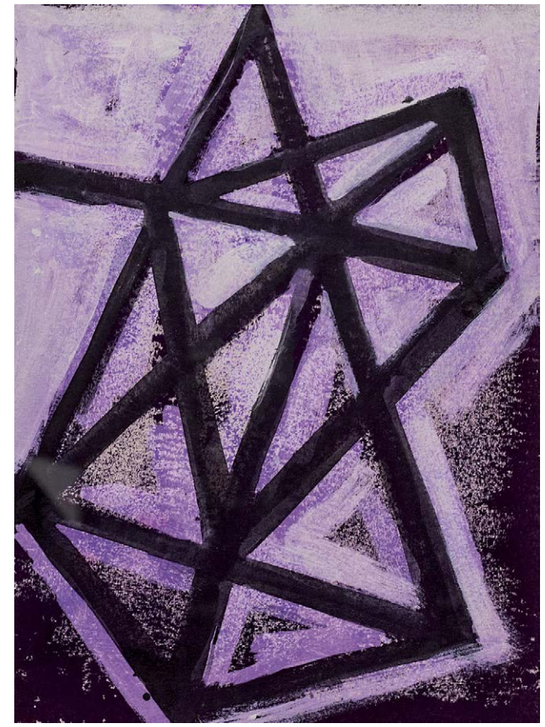

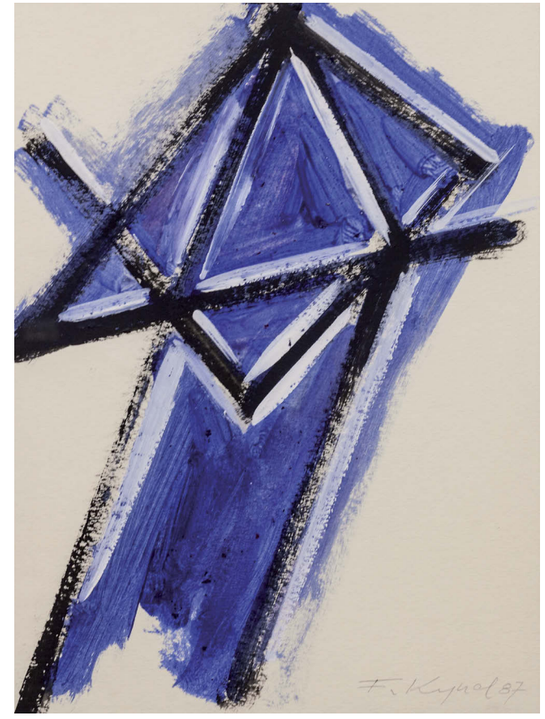

107

KYNCL František (1934 Pardubice - 2011 Düsseldorf)

DVOJICE KOMPOZIC I
Kvaš na kartonu, 30,7 x 22,7 cm, rámováno, pod sklem, datace 1987, signováno zezadu F.Kyncl 87, zezadu opatřeno přípisem s určením.
Jeden z nejvýznamnějších českých představitelů konstruktivismu. V letech 1950 - 1953 studoval na Střední uměleckoprůmyslové škole v Praze obor písmo-malířství. Ve studiu kresby a malby poté pokračoval na Vysoké škole uměleckoprůmyslové, kterou dokončil v roce 1957. Po splnění povinné vojenské služby, jejíž součástí bylo i absolvování Armádního výtvarného studia se vrátil z Prahy nazpět do rodných Pardubic. Zde v roce 1960, společně s malířem Jiřím Paterou, založil výtvarné sdružení Skupina mladých. Počátkem šedesátých let navštívil František Kyncl Sovětský svaz, kde se seznámil s představiteli avantgardní vlny a konstruktivismu. V roce 1966 Kyncl vydal manifest absolutní tvorby a roku 1967 stál u zrodu pardubických sochařských sympozií Artchemo. O rok později dostal František Kyncl výjezdní povolenku do Rakouska. V době jeho rakouského pobytu autora zastihla zpráva, že byl odsouzen za nezákonné opuštění republiky, tímto mu byl zamezen návrat do Československa. Po ukončení studia v Rakousku tedy Kyncl přesídlil do Německa. Ve své výtvarné činnosti se Kyncl snažil pokračovat, ale začátky v novém domově nebyly jednoduché. Po výstavě v Essenu byl přijat ke studiu na Kunstakademie v Düsseldorfu. Své vzdělání v oboru zde rozšířil v letech 1969 - 1971 pod vedením známého německého malíře a grafika Gerharda Hoehme. Krátce po jeho příchodu do Německa se v Düsseldorfu odehrála zásadní výstava amerického minimalismu. Františka Kyncl tato výstava velice ohromila a hlavně utvrdila, že ve svých uměleckých procesech šel správným směrem a nadále ho tento zážitek inspiroval. Kromě výtvarné tvorby se Kyncl stal také vydavatelem časopisu Schwarz auf Weis, jímž prezentoval soudobé české autory žijící v emigraci. Od roku 1981 také dva roky vyučoval na düsseldorfské akademii. V roce 1971 a 78 byl představiteli Düsseldorfu oceněn za mimořádný přínos ve výtvarné sféře. František Kyncl tvořil každý den, ve svých dílech hledal řád, ale jeho tvorba se řídila stálým tvůrčím neklidem. Autor se sám nenazýval ani malířem či sochařem ale bral se za výtvarníka. Dílo Františka Kyncla bylo inspirováno vesmírem ale i jeho milovaným tématem - hudbou, která jako by plynula napříč jeho tvorbou. Svá díla Kyncl nazýval „monostrukturami". Jeho díla snoubí uměleckou spontánnost a tvůrčí preciznost. Kyncl zdůrazňoval nekonečné možnosti svých děl, jejich rozpínavost, rozměr. Autor, ačkoli zařazován mezi konstruktivisty, sám toto zařazení měl nerad a poukazoval na jeho omezení a neschopnost postihnutí celé šíře samotného díla. František Kyncl byl členem Klubu konkretistů, ale sám od prosté racionality utíkal k emocím a jeho díla taktéž nepostrádala ani duchovní rozměr. Dílo autora je součástí mnoha sbírek, a to jak státních tak soukromých.

30 000 – 40 000 CZK / 1 200 – 1 600 €
18 000 CZK / 720 €

108

KYNCL František (1934 Pardubice – 2011 Düsseldorf)

DVOJICE KOMPOZIC II
Kvaš na kartonu, 30,7 x 22,7 cm, rámováno, pod kslem, datace 1987, signováno vpravo dole F.Kyncl 87, zezadu opatřeno přípisem s určením.

30 000 – 40 000 CZK / 1 200 – 1 600 €
18 000 CZK / 720 €

109

BAUERFREUND (BORNFRIEND) Jakub (1904 Zborov - 1976 Londýn)

ČERVENÁ ČERNÁ OKR
Olej na sololitu, 36 x 31 cm, rámováno, datace 1962, signováno vpravo dole J. Bornfriend 62.
Provenience:
Gummesons Kunstgallery.
Významný slovenský malíř židovského původu získával základní malířskou průpravu v soukromé škole G. Mallého a po příchodu do Prahy navštěvoval dva roky soukromou malířskou školu F. Kauska. R. 1929 se přihlásil ke studiu na AVU v Praze a po absolvování dvouleté přípravky nastoupil ve třetím ročníku do ateliéru Willy Nowaka. Během studií na akademii se věnoval malbě aktu a zátiší, kde vstřebával podněty kubismu a expresionismu a postupně docílil výraznějšího koloritu. S oblibou používal techniku tempery. Byl výjimečný talent a od prvního ročníku získával ceny Akademie. V ateliéru se seznámil s Endre Nemesem, který byl v následujících letech jeho nejbližším přítelem. Zajížděli společně často na Slovensko, kde měli rodiče. Oba navštěvovali ateliér sochaře Bernarda Redera a pomohli zprostředkovat jeho proslulou výstavu v pražském Mánesu roku 1935. Oba také vystavovali r. 1932 s Prager Secession v Krasoumné jednotě. O rok později se pak oba vydali do Paříže. Po návštěvě Paříže r. 1933, kde na něj nejvíce zapůsobila díla Marca Chagalla, André Massona a Amedea Modiglianiho se přiklonil k surrealismu a magickému realismu a spojoval prvky reálného světa se světem snů a představ. V polovině 30. let dostal několik zakázek na portrétování předsedů rady židovských starších v Praze a soubory portrétů zakladatelů Židovského muzea v Praze, které mu zajistily jistou proslulost i finanční zabezpečení. S Nemesem měli ještě společnou výstavu roku 1936 v Galerii Hugo Feigla a oba se stali členy v Umělecké besedě. Naposled společně vystavovali již v době bezprostředního ohrožení válkou r. 1938. Z Prahy uprchl do Berlína a odtud za dramatických okolností do Londýna, kde se později usadil natrvalo a změnil si jméno na Jacob Bornfriend (Bauerfreund). Za války pracoval manuálně jako brusič diamantů. Počátkem války maloval v Londýně radostnější náměty jako rozkvetlé stromy nebo dvojice milenců, ale ke konci války se vrátil k expresionistické malbě a surrealistickým kompozicím. Kromě malby se věnoval kresbě, grafice, koláži a také nástěnné malbě. V polovině padesátých let přijal zakázku na nástěnnou malbu školní knihovny Jeshivy (dnes London School of Jewish Studies). Vznikla tak velkolepá kompozice, která jazykem symbolů a židovských textů obrazově vyložila a převyprávěla deset nejdůležitějších židovských slavností. Ke konci 50. let se jeho malba přechodně vyvinula směrem k abstrakci, kombinující barevné plochy s výtvarnými znaky. Pro celou jeho tvorbu jsou typická zátiší a z figurálních námětů zejména groteskní figuríny a loutky jako odkaz surrealismu. V r. 1963 měl soubornou výstavu v NG v Praze a r. 1980 posmrtnou soubornou výstavu v Bedford Way Gallery, University of London Institute of Education. Z posmrtných výstav byla jednou z nejúspěšnějších výstava „Jacob Bornfriend/ Jakub Bauernfreund (1904-1976): Bilder, Gouachen, Zeichnungen, Pastelle, Collagen und Graphiken" v Bochumi v r. 1986 a výstava Jakub Bauernfreund: Natura morta v Galerii města Bratislavy (2008). Jeho díla jsou zastoupena v Tate Gallery v Londýně, NG v Praze, Slovenská národní galerie v Bratislavě, Leeds Art Gallery, stejně jako v privátních kolekcích.

200 000 – 300 000 CZK / 8 000 – 12 000 € **130 000 CZK / 5 200 €**

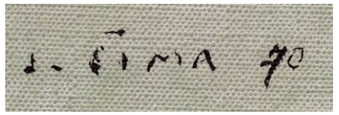

110

ŠÍMA Josef (1891 Jaroměř - 1971 Paříž)

KOMPOZICE
Olej na plátně, 53,8 x 65 cm, rámováno, datace 1970, signováno vpravo dole J.Šíma 70 a zezadu J.Šíma 970, zezadu opatřeno autorskou dedikací.
Opatřeno odborným posudkem PhDr. Karla Srpa.
Provenience:
Darováno autorem Marie-Paule et Jean Leymarie 1970, sbírka Marie-Paule et Jean Leymarie;
poslední majitel získal dílo v dědictví.
Komentář PhDr. Karla Srpa:
Toto nádherné plátno pochází z významné sbírky předního znalce moderního umění Jean Leymarieho. Nejspíše jej obdržel od autora jako dar za přípravu výstavy a katalogu jeho důležité retrospektivy, která se uskutečnila v roce 1968 v Musée national d ´art moderne v Paříži. Leymarie do katalogu napsal úvodní text. S Šímou se přátelil během šedesátých let. Výrazně přispěl k popularizaci jeho díla. Dílo má esenciální povahu. Osamělý pětihran na šedé ploše, plynutí pozadí a stání a utkvění geometrického tvaru, to jsou rysy, jimiž dokázal Šíma oslovovat od druhé poloviny dvacátých let, a mnohonásobně je prohloubit během padesátých a šedesátých let. Symbolika, týkající se vzniku světa a matematického řádu, se stala v pozdní práci pro Šímu ještě zásadnější, než v raném období. Zde je vyjádřena na plno, dokonce lze toto plátno považovat za určitý předěl, mezi autorovou tvorbou ze druhé poloviny šedesátých let, a pak obrazy, které vznikaly počátkem sedmdesátých let, kdy již stál před vizualizací vnitřních konstrukcí. Šíma dospíval k velkému zjednodušení, které mělo silnou emotivní hodnotu. Pětihran se pro Šímu stal základním archetypálním útvarem, který se vyskytoval v jeho obrazech a kresbách ze šedesátých let mnohem častěji než jeho druhý symbol vejce.
Na obraze je věnování Marie – Paule a Jean Leymarieovým. Paní Leymarieová měla rovněž k umění blízko. Přeložila mnoho významných monografií v šedesátých letech do francouzského jazyka.
Lze předpokládat, že tento obraz byl vystavený: Sima, ouvres récentes, Le Point Cardinal, Paříž, 30. 11. 1971 až počátek roku 1972, kde je dílo shodných rozměrů (č. k. 21 (Sans titre), 54 x 65 cm, 1970). Šíma zřejmě ještě nebyl rozhodnut jak obraz pojmenuje, neboť nynější název kompozice je dodaný až následně.
Významný český malíř a ilustrátor, žijící od roku 1921 v Paříži, kde je považován za výraznou osobnost francouzského malířství. Studoval na pražské AVU u prof. J. Preislera, ve dvacátých letech byl členem známého avantgardního sdružení Devětsil. Jeho díla v této epoše jsou obdobou literárního poetismu. Počátky jeho tvorby jsou spojeny s generačním purismem a konstruktivismem. Tvorba založená imaginativně jej záhy přivádí do blízkosti surrealismu a k založení skupiny Grand Jeu, v jejíž filozoficky orientované poetice nachází zdroje své další tvorby: ústředním tématem jeho osobitých obrazů se stal prožitek jednoty světa a výtvarná fenomenologie živlů, především země a ohně. Konstitutivními prvky Šímovy tvorby jsou světlo a snové vize krajin, do nichž promítá mnohdy mytologické příběhy. Jako vize jsou koncipovány i jeho portréty. Jeho tvorba je v podstatě cestou odhmotňování se a to stále silnější rolí světla, přivádějící Šímovy kosmické vize do blízkosti lyrické abstrakce, ale také do tradice české barokní malby. Jako ilustrátor se řadí k nejpůvodnějším českým autorům. Šímovo dílo je zastoupeno v řadě muzeí a galerií, stejně jako v soukromých sbírkách.
Autor viz T 2/529, V 4/282, TB 31/42, B 9/606, NEČVU 2/822, F. Šmejkal: J. Šíma, Praha 1988.

2 200 000 – 3 000 000 CZK / 88 000 – 120 000 € **1 600 000 CZK / 64 000 €**

111

KLIMO Alojz (1922 Piešťany - 2000 Bratislava)

Z CYKLU KŘIŽOVATKY
Tempera na kartonu, 85 x 85 cm, datace 1956, signováno vpravo dole A. Klimo 56.
Významný slovenský malíř, grafik, tvůrce prostorových objektů a ilustrátor, studoval na Slovenské vysoké škole technické v Bratislavě v oddělení kreslení a malování u profesorů M. Schurmanna a G. Mallého. Po válce pokračoval ve studiu na pražské VŠUP v ateliérech u prof. J. Baucha a A. Pelce. Většinu života žil a tvořil v Bratislavě, kde se výrazně zapsal do oblasti abstraktní, geometricko-konstruktivní vývojové linie a zůstal jí věrný i v době tehdy vůdčího socialistického realismu. Významnou stopu zanechal jako ilustrátor knih pro děti a mládež. Za svou tvorbu získal hned několik domácích i mezinárodních ocenění. Vystavoval na více než 25 samostatných výstavách v tuzemsku a cizině. V r. 1970 prezentoval Československo na EXPO v Osace. Práce A. Klima je ve sbírkách 15 galerií v Čechách a na Slovensku, stejně jako v soukromých sbírkách, kromě Čech a Slovenska např. ještě v Německu a Rakousku. V r. 1998 vyšla knižní monografie jeho díla.
Autor viz Trojanová, E.: Alojz Klimo, Bratislava 1998.

200 000 – 300 000 CZK / 8 000 – 12 000 € **110 000 CZK / 4 400 €**

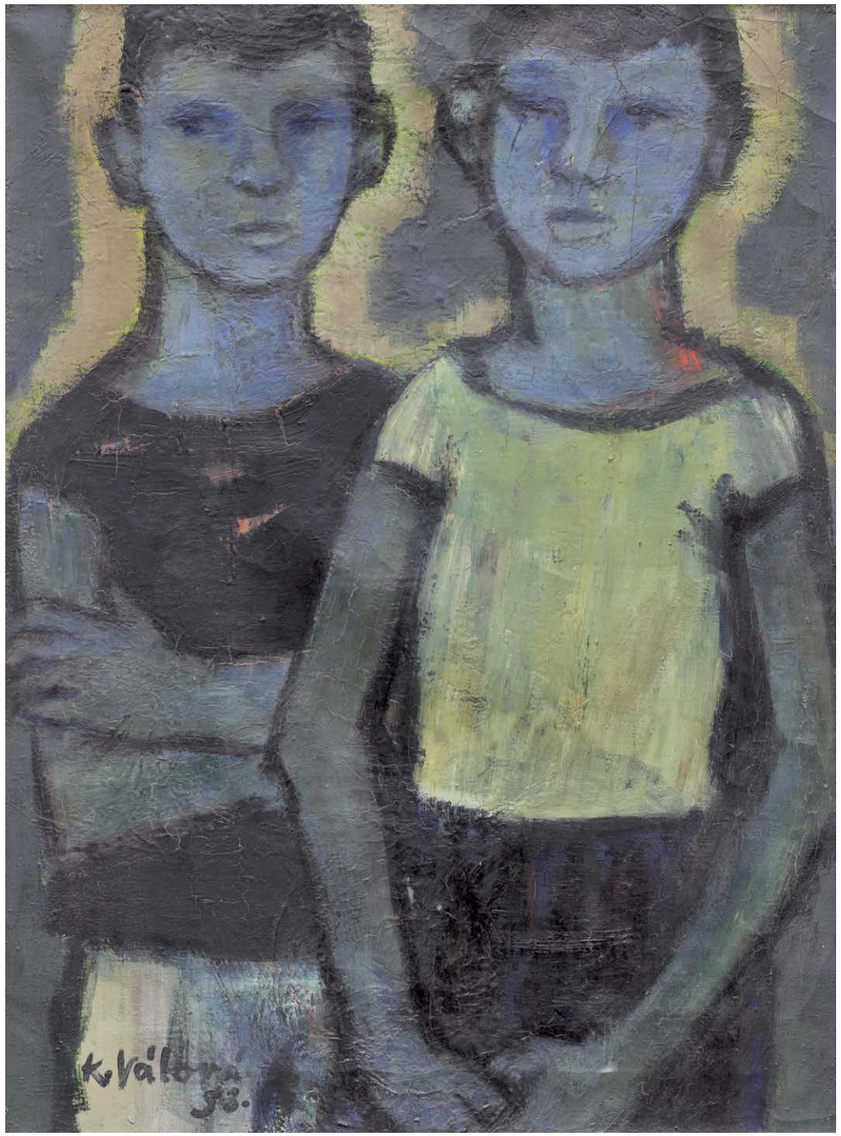

112

VÁLOVÁ Květa (1922 Kladno – 1998 Kladno)

CHLAPCI
Olej na plátně, 75 x 55 cm, rámováno, datace 1953, signováno vlevo dole K.Válová 53.
Významná česká malířka, kreslířka a grafička vystudovala na Vysoké škole Umělecko-průmyslové u Prof. J. Nováka a E. Filly. Její tvorbu charakterizuje figura člověka, kterého chápala jako ,,kus zvrásněné lávy, v jejímž tvaru je napětí, žár, eruptivnost živlů, utajených v hlubinách neklidné země". V 60. letech se věnovala strukturální malbě, ale později do těchto děl začleňovala jednotlivé figury i celé zástupy. Svou grafiku vytvářela v malých formátech, ale své monochromní olejomalby realizovala vždy jako velkoformátové. Svou tvorbu prezentovala na četných kolektivních výstavách v tuzemsku, ale i zahraničí a za své dílo bylo vyznamenána i prestižní rakouskou cenou J. G. Herdera.
Autor viz Ch 19/118, NEČVU 2/894.

150 000 – 200 000 CZK / 6 000 – 8 000 € **100 000 CZK / 4 000 €**

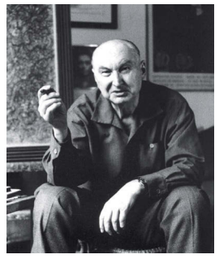

113

SKLENÁŘ Zdeněk (1910 Leština u Zábřehu - 1986 Praha)

DOBRODINÍ NOCI
Olej na plátně, 31 x 43 cm, rámováno, datace – 1939, signováno vlevo dole vrypem Zd. Sklenář spolu s nečitelným určením místa.
Posoudil a pravost potvrdil galerista Zdeněk Sklenář.
Obraz bude zařazen do připravovaného soupisu díla Zdeňka Sklenáře.
Opatřeno odborným posudkem Nadi Řehákové z roku 2003.
Nabízené dílo dle všech viditelných znaků a námětu spadá do jednoho z největších tematických okruhů autora, a to městské krajiny. Město se nápadně podobá dílu Nábřeží k ránu, jak svým zachycením nábřeží a vůbec městské krajiny, tak i svou datací. Námět městské krajiny si autor velice oblíbil a dle potřeby stylizoval. Pohledem na městskou krajinu, v tomto a jiných případech, stylizované Prahy se Zdeněk Sklenář odkazuje na své období fascinace dílem Baudelaira, jehož dílo se mu stalo inspirací jak pro téma ženy, která ho fascinuje nejvíce, tak pro město, ve kterém žije. Zdeněk Sklenář byl ale také fascinován dílem dalšího Francouze, Charlese-Louise Phillipa. Ten a mnohé další jeho vrstevníky, mimo jiné například zástupce Devětsilu, učaroval svým sugestivním popisem Paříže, života v ní a města samotného v díle Bubu z Montparnassu. Toto dílo bylo Sklenářovi a nejspíše i ostatním vstupem do nepřístupného světa imaginace a kouzla města světel. Zdeněk Sklenář uvedl v pohyb svou obrazotvornost a promísil své představy o kouzlech Paříže s městem, které dobře znal a bylo mu domovem, Prahou. Tu se mu Vltava stala Seinou, tu se romantická Kampa proměnila v La Cité nebo Ostrovem sv. Ludvíka. Do uliček Starého města si autor promítl své představy Latinské čtvrti. Pohled Zdeňka Sklenáře na Prahu se lišil od jeho vrstevníků či soudobých uskupení. Nebyl přitahován periferií a průmyslovými objekty města, jako tomu bylo u Skupiny 42 či ho neinspiroval barokní duch historické části města jako Baucha nebo Kokoschku. Zdeněk Sklenář byl učarován geniem loci města a tvořil z toho, co znal nejlépe, z dětství prožitého na venkově, jako parky, ostrovy, nábřeží, řeku a v neposlední řadě městskou zeleň. U nabízeného díla vidíme všechny jmenované zásahy do reality a prostupování městských paralel. Je zde zřejmé autorovo zaujetí městskou krajinou se všemi jejími formami, barvami a světlem které město nabízí.
Mimořádný osobitý malíř, grafik a ilustrátor, studoval na UPŠ v Praze u prof. A. Hofbauera a Z. Kratochvíla. Člen S.V.U. Mánes. Zdeněk Sklenář nikdy nepatřil do žádné výtvarné skupiny a nikdy patřit nechtěl. Jeho myšlenkový a výtvarný svět byl naprosto originální a svou inspiraci čerpal z intenzivního výtvarného zájmu o rudolfínský manýrismus, zejména pak o osobu geniálního Giuseppe Arcimbolda, kterého pomáhal objevovat i pro historiky umění v době, kdy ještě nepatřil mezi respektované tvůrce, dále secesi a orientální kaligrafii. Významně jeho tvorbu ovlivnili také básníci jako K. H. Mácha, Ch. Baudelaire a G. Apollinaire. Jeho imaginativní tvorba našla své východisko v surrealismu, malba je však od počátku zaměřena ke vztahu barevné amorfní plochy a jemné znakové struktury. Osudovým zlomem v jeho tvorbě se stala cesta do Číny v r. 1955, kde strávil několik měsíců. V další tvorbě aplikoval zásady vyslovené výtvarným teoretikem a figurálním malířem Sie Che, ale vybral si z nich jen určité principy, které volně parafrázoval ve shodě s vlastní evropskou sensibilitou. Od této doby se v jeho podání stává obraz kaligrafickým podobenstvím světa, schopným evokovat předměty i krajiny, konkrétní osoby i abstraktní filozofické pojmy, anonymní čmáranice na zdi i kultivované písemné znaky. Významnou kapitolu v jeho díle tvoří rovněž svébytné a nezapomenutelné knižní ilustrace. Dílo Zdeňka Sklenáře se vyznačuje jedinečnou nadčasovostí a mimořádnou sdělností napříč světadíly a rozdílnými kulturami.
Autor viz T 2/454, TD 166, B 9/632, NEČVU 2/744.

1 500 000 – 2 500 000 CZK / 60 000 – 100 000 € **1 000 000 CZK / 40 000 €**

114

VYLEŤAL Josef (1940 Brno - 1989 Praha)

SEN (SURREALISTICKÝ OBRAZ)
Olej na překližce, 42 x 55,5 cm, rámováno, datace – 1987, signováno vpravo dole VYLEŤAL.
Opatřeno odborným posudkem PhDr. Jaromíra Zeminy.
Vystaveno a publikováno:
Josef Vylefal výběr z tvorby, Galerie moderního umění v Hradci Králové, září – říjen 1991, č. kat. 19.
Komentář PhDr. Jaromíra Zeminy:
Obraz má všechny typické rysy Vylefalovy tvroby, technicky perfektní provedení, staromistrovský způsob kresby a malby, vyplývající z umělcova vřelého vztahu k umění minulosti, efektnost, v tomto případě založenou především na koloritu, v němž převažuje červeň, (i díky této schopnosti se Vylefal stal velmi úspěšným autorem filmových plakátů), spojení děsivosti s líbivostí, morbidity s erotikou, naturalistické zobrazení jednotlivostí, ze kterých se skládá fantasticky působící celek, jehož obsahu – přestože autor všechny obrazy pojmenoval – se lze jen dohadovat.
Malíř, grafik, kreslíř, filmový a divadelní výtvarník, studoval Slovenskou vysokou školu technickou na fakultě architektury, kde studoval u J. Kouly. Po třech letech přestoupil na Vysokou školu uměleckoprůmyslovou v Praze do ateliéru k prof. Adolfu Hoffmeistrovi. Rok po svém nástupu však školu opustil a musel nastoupit na základní vojenskou službu. Té byl ovšem vzápětí zproštěn ze zdravotních důvodů. V roce 1962 přijal místo scénického výtvarníka v divadle na Zábradlí v Praze. Téhož roku navázal přátelství s dramatikem Václavem Havlem a o rok později se seznámil s malířem Mikulášem Medkem. V roce 1967 se stal členem Svazu československých výtvarných umělců a o rok později členem redakční rady časopisu Tvář. Od roku 1970 začal spolupracovat s televizí a filmem. O dva roky později, 1972 se pomalu začala rozvíjet jeho spolupráce s Artií. Svou první samostatnou výstavu (1963) uspořádal v Divadle na Zábradlí a dva roky později uspořádal výstavu v galerii Arion v Mnichově. Během roku 1969 se zúčastnil výstavy Surrealismus v Evropě v galerii Baukunst v Kolíně nad Rýnem, kterou připravil Jiří Šmejkal. Roku 1974 soukromě vystavil cyklus 14 myslitelů v ateliéru Na Karlově a v roce 1975 se zúčastnil výstavy s názvem Fantaskní umění a surrealismus pořádané v Barceloně. Jeho dílo mělo takový ohlas, že mu dokonce napsal sám Salvador Dalí dopis plný obdivu. Mimo malbu se také zabýval sochou či propagační grafikou. V letech 1964 - 1979 vytvořil 115 filmových plakátů. Jedním z nejznámějších je jeho plakát k filmu Panna a netvor, který byl oceněn stříbrnou plaketou na Mezinárodním filmovém festivalu v Chicagu v roce 1979.
Autor viz NEČVU 2/920.

200 000 – 300 000 CZK / 8 000 – 12 000 € **90 000 CZK / 3 600 €**

115

BORN Adolf (1930 České Velenice – 2016 Praha)

SEN
Litografie na papíře, 45 x 57 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, signováno vpravo dole A.Born 68, list č. 19/25.
Přední český malíř, kreslíř, ilustrátor, animátor, karikaturista a kostýmní výtvarník, který se výrazně proslavil i v zahraničí. Jeho svébytný umělecký projev prolínající se s typickým humorem oslovuje jak filmové teoretiky, tak sběratelskou obec. V letech 1949-1950 studoval výtvarnou výchovu na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy. Již od šedesátých let byla jeho díla vystavena po celém světě a získal za ně mnoho cen. Jeho doménou je grafika -suchá jehla, lept a především litografie. Nesmazatelně se zapsal do dějin české filmové plakátové tvorby, která zejména na konci 60. a v průběhu 70. let promlouvala i do nejzajímavějšího dění na české výtvarné scéně určené širokým vrstvám. Je také známým knižním ilustrátorem. Mezi jeho nejznámější díla zahrnují ilustrace knih od Miloše Macourka, Julese Verna, A. Dumase staršího. Je také autorem kostýmů a dekorací k operám a divadelním inscenacím. V roce 1977 získal prestižní cenu Grandprix Montreal, čestnou cenou ho vyznamenal i prestižní mezinárodní Anifilm.Vystavoval v řadě českých i světových galerií, za všechny v galeriích v Praze, Kroměříži, Náchodě, Hamburku, Oslu, Saarbrückenu, Hamelnu, Kolíně nad Rýnem, Berlíně, Brémách nebo Halifaxu.
Autor viz Ch 1/194, NEČVU 1/79, Současná česká grafika, kat., 1989.

50 000 – 70 000 CZK / 2 000 – 2 800 € **35 000 CZK / 1 400 €**

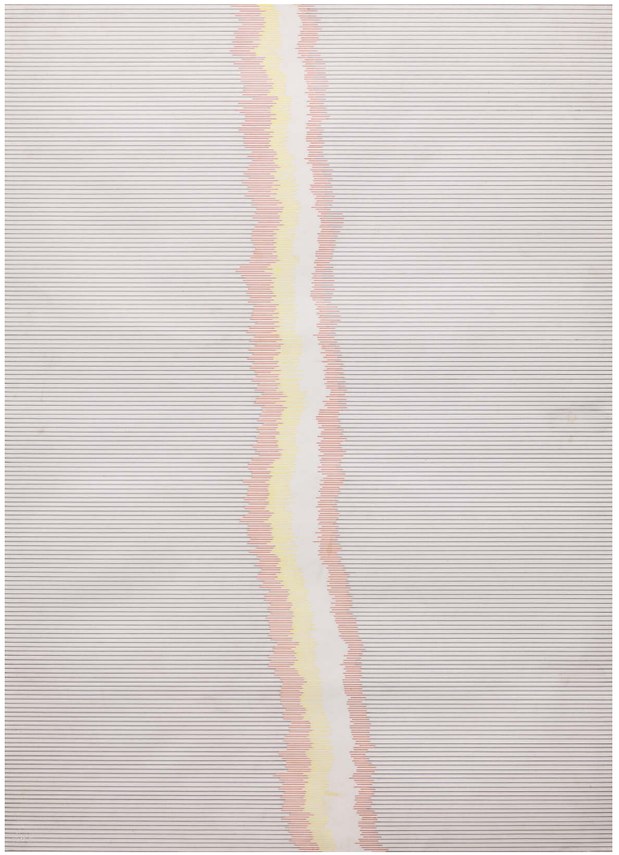

116

GRYGAR Milan (1926 Zvoleno)

AKUSTICKÁ KRESBA
Kresba na papíře, 87 x 61 cm, rámováno, pod sklem, datace 1978, signováno zezadu MILAN GRYGAR 1978.
Vztahem hudby a zvuku se Milan Grygar zabývá od roku 1965, kdy jej začal systematicky zkoumat a zaznamenávat. Důvodem pro práci se zvukem bylo pro Grygara zjištění, že „ve světě panují souvztažnosti, zvuk je spojen s vizuálností a ani vizuálnost neexistuje bez akustického". K fenoménu zvuku ho přivedla systematická práce s médiem kresby, kde podnětně působil především důraz na procesuálnost a elementární tvůrčí gesto. Uvědomil si zvukový rozměr kresby a nadále se zaměřil na možnosti, jak zvuk s realizací díla trvale propojit. Zvuk se pro něho stal ekvivalentem kresby, nejedná se však o přesnou analogii, ale o „přirozený vztah daný jednotou pohybu v čase". Různé aspekty vztahu obrazu a zvuku rozvíjí Grygar i v následujících desetiletích.
V Akustické kresbě představuje konečné dílo výsledek performativního procesu, při němž se Grygar pohybuje po ploše papíru. Prezentovaná Grygarova kresba vyniká implementací barvy, která se v jeho partiturách objevuje od roku 1969. Geometrický rytmus struktury tu nabourává chybou v logice celku a barevnými zásahy v rastru, zvuk je znázorněn žlutým a růžovým narušením monotonie černobílé struktury. Barevné komponenty obohacují kreslenou partituru o nové možnosti a rozšiřují její instrukční schopnost. Při interpretaci jsou partitury čteny po jednotlivých segmentech nebo celcích a barvách a rozmístění bodů vyjadřuje volitelné zdroje zvuku.
Přední malíř, grafik a tvůrce zvukových realizací. Studoval ŠUŘ v Brně a v roce 1950 absolvoval na VŠUP u prof. J. Nováka a E. Filly. Od roku 1959 maloval zátiší, které se zvolna proměňovalo v bezpředmětné kompozice. V 60. letech vytvořil sérii černobílých kreseb principem vodorovného řazení. Později nahrávkou na magnetofonu pořídil přesný záznam zvukové kresby. Právě od roku 1965 se začal zabývat vztahem hudby a zvuku. Roku 1966 vystavil kresby i se zvukovou nahrávkou a o rok později poprvé vystavil půdorysné partitury jako projekce rozprostřeného zvuku. Své kresby a obrazy dodnes koncipuje jako partitury různých principů. Vedle volné tvorby patří mezi nejvýraznější osobnosti českého filmového plakátu, zabývá se knižním designem a ilustracemi, především pro děti. Člen SVU Mánes a výtvarné skupiny Jiná geometrie. Jeho díla jsou zastoupena v českých i světových výstavních institucích a v privátních kolekcích.
Autor viz Ch 2/388.

120 000 – 150 000 CZK / 4 800 – 6 000 € **80 000 CZK / 3 200 €**

117

VALTER Karel (1909 České Budějovice - 2006 Tábor)

ZÁTIŠÍ S BANÁNY
Kombinovaná technika, vodové barvy, papír, 63,5 x 46 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, datace 1974, signováno dole uprostřed VALTER K 74.
Malíř a grafik, krajinář, studoval na pedagogické fakultě, spoluzakladatel avantgardní skupiny Linie. V roce 1943 byl z důvodu odbojové činnosti zatčen a vězněn v Táboře, Kladně, Terezíně a Buchenwaldu. Byl znám především jako krajinář, méně známé jsou meziválečné práce ovlivněné surrealismem. Z 50. a 60. let pochází jeho pozoruhodné expresivní figurální malby na skle. Od konce 60. let se věnoval krajinomalbě, kterou však nepojímal popisně, ale jako svůj vlastní umělecký prožitek. V letech 1931 - 1938 člen českobudějovické umělecké skupiny Linie a mnoha dalších uskupení, včetně Umělecké besedy v Praze. Jeho tvorba je založena na barvě a barevné struktuře, která ji staví do blízkosti lyrické abstrakce, neopustí nikdy ale téma krajiny nebo jejího detailu. Jeho díla jsou zastoupena v předních domácích galeriích a kolekcích.
Autor viz T 2/636, TD 203, Ch 19/122, NEČVU 2/894.

40 000 – 60 000 CZK / 1 600 – 2 400 €
18 000 CZK / 720 €

118

BOUDNÍK Vladimír (1924 Praha - 1968 Praha)

BEZ NÁZVU
Strukturální grafika na papíře, 18 x 38 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, signováno dole uprostřed Vladimír Boudník 1960 – XI.
Grafik, malíř a autor uměleckých programů. Po druhé světové válce studoval na Státní grafické škole. Patří k iniciátorům poválečné linie abstrakce, definované pojmem informel. Už od konce 40. let demonstroval svůj „explosionalismus", umělecký princip emocionality uvolňující lidskou obrazotvornost a asociační schopnost. Jeho převážně grafická tvorba pracovala hlavně se strukturami a surovými materiály a rozvíjela se v řadách strukturální nebo aktivní grafiky, popřípadě v monotypech založených na uvolněném malířském gestu. V roce 1960 se účastnil obou Konfrontací, neveřejných ateliérových výstav mladých abstraktních umělců (J. Valenta, Z. Sion, A. Veselý, J. Koblasa ad.). Přátelil se a měl blízko k M. Medkovi a B. Hrabalovi, později i k J. Kolářovi.
Autor viz Ch 1/202, NEČVU 1/82.

30 000 – 40 000 CZK / 1 200 – 1 600 € **22 000 CZK / 880 €**

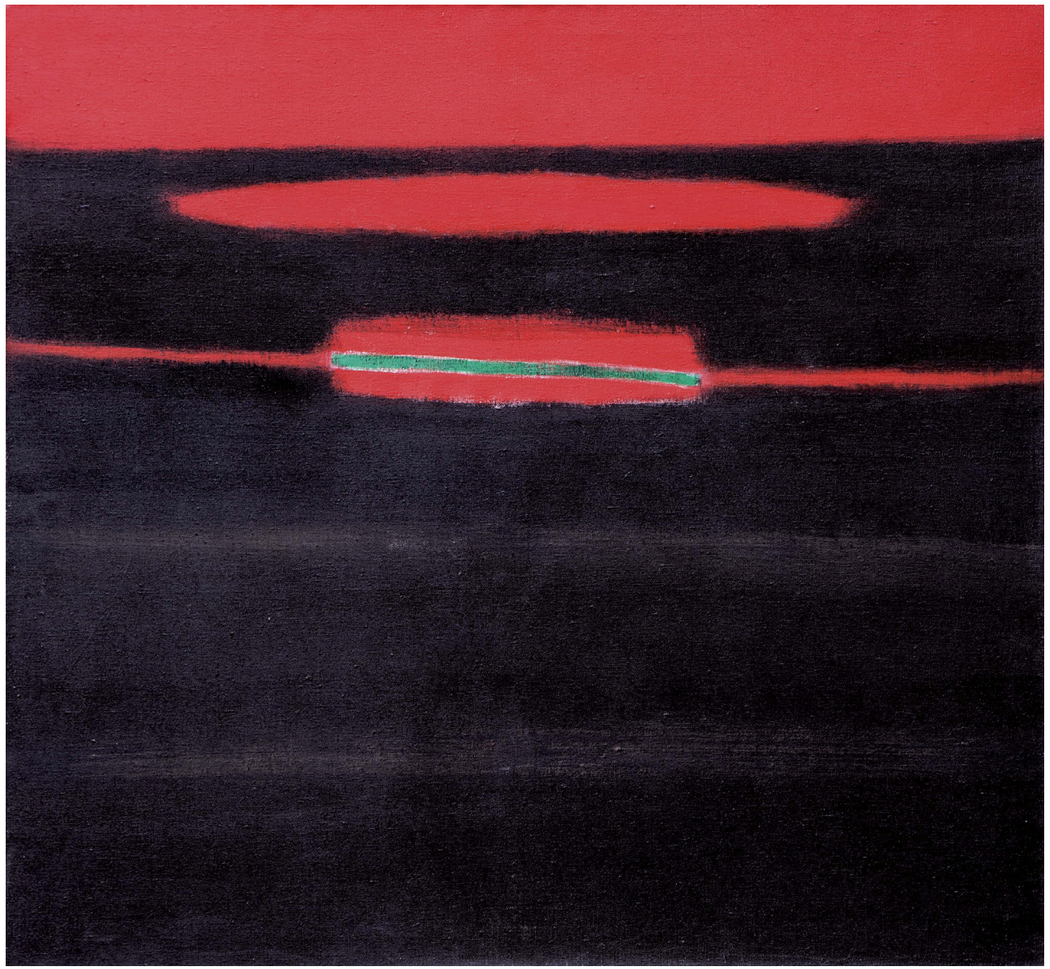

119

HANUŠ Vladimír (1961 Rychnov nad Kněžnou)

KRAJINA S NĚKOLIKA HORIZONTY
Akryl na plátně, 120 x 130 cm, datace 2006, signováno zezadu VLADIMÍR HANUŠ spolu s přípisem s určením.
Současný český malíř, který vystudoval Akademii výtvarných umění v Praze u prof. Františka Hodonského a prof. Karla Malicha. Už výběr profesorů zaměřených na krajinu, prostor a světlo nám může hodně napovědět o tom, jak chápe svět a obraz. Ve svém malířském díle, kterému se věnuje v rodném kraji na Rychnovsku, řeší především téma krajiny. Hanuš vytváří obrazy přírody viditelně zaostřené na základní barevné prvky a geometrické tvary. Myšlenkový koncept, který se za abstrahováním skrývá, nezplošťuje skutečnost, naopak jí ponechává jas přítomnosti. Takže i do barevných polí, díky jejich vitální energii, můžeme hledět tak jako z okna do přírody. Na krajinu Vladimír Hanuš nahlíží z mnoha úhlů pohledu, dost často také z jiné perspektivy, z leteckých vzdušných výšek. To naznačuje krajina viděná jakoby shora, linie naznačující kroužení nebo motivy oblaků. Do obrazů se promítá snovost a spiritualita. Významnou roli v jeho díle hraje linie a výrazná barevná plocha. Po stránce obsahové převládají krajiny transponované v subtilní spirituální vize, v nichž propojuje abstraktní prvky a konkrétní motivy – figury, zvířata, květiny. Vladimír Hanuš rád své obrazy panoramaticky skládá z několika dílů. Vytváří diptychy i triptychy, jejichž svátečnost podtrhuje pocit, že jde o oltáře krajiny. Zážitek z Hanušových obrazů stejně jako zážitek z krajiny nejde nikdy zachytit jen skrze zrak, i když je sám cíleně záměrně učarován, ale divák musí zapojit i své další smysly a nechat se polapit do šíře možností autorových obrazů. V. Hanuš se účastnil mnoha skupinových výstav a také uspořádal mnoho výstav samostatných. Jednou z posledních výstav je prezentace tvorby na výstavě Krajina zevnitř v Galerii výtvarného umění v Chebu a výstava Na okraji ráje v prostorách Galerie European Arts.

80 000 – 120 000 CZK / 3 200 – 4 800 € **50 000 CZK / 2 000 €**

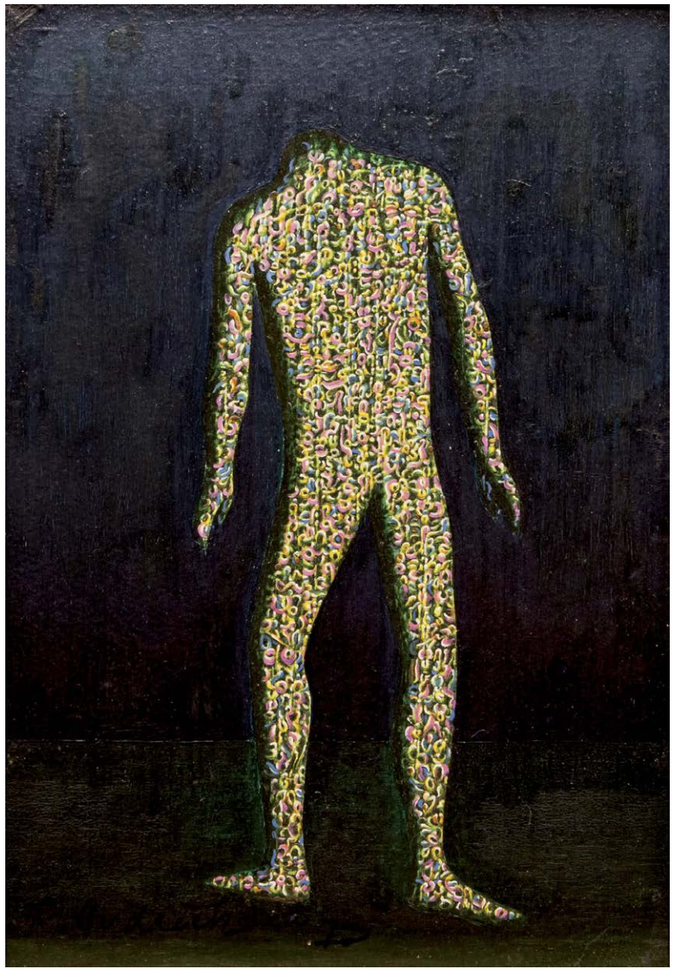

120

HUDEČEK František (1909 Němčice u Holešova - 1990 Praha)

POSTAVA
Olej na kartonu, 30,5 x 22 cm, rámováno, datace 1973, signováno vlevo dole Fr.Hudeček 73.
Mimořádný český malíř a grafik a elitní představitel českého moderního umění. Studoval na UMPRUM v Praze u prof. F. Kysely, studium však předčasně ukončil. Během studia navázal přátelské kontakty s F. Grossem a L. Zívrem. Rozhodl se vydat na volnou nohu a bez pevného zázemí a jakékoli jiné pomoci začal tvořit. Obrazy Zatmění slunce nebo Pomník pak posloužily jako inspirace k jeho ceněnému mistrovskému cyklu Noční chodci. Počátkem třicátých let se spřátelil s čelními představiteli avantgardního umění Toyen, J. Štyrským nebo E. F. Burianem, v jehož divadle pak pravidelně vystavoval své obrazy. Od roku 1936 se účastnil Zlínských salónů. Roku 1941 se stal členem Výtvarného odboru UB, jejichž výstav se pravidelně účastnil. Přátelství s kolegy V. Bartovským, F. Janouškem, J. Kolářem, Z. Rykrem, literárním teoretikem J. Chalupeckým a hlavně blízkým přítelem F. Grossem je společně navedlo k založení legendární umělecké Skupiny 42. V Hudečkově tvorbě se prolínala fantazie a sen a variace prožitku z života ve městě a na ulici představovala osobitou poetiku. Hudeček směřoval ke geometrickému uspořádání, vyjadřoval se ve srozumitelných znacích a v sérii hlav formu nadále redukoval až k abstraktnímu pojetí. Od roku 1945 se stal členem SČUG Hollar. Hudeček se v padesátých letech raději odmlčel do hájemství známek a ilustrací, než by se nechal svazovat dobovými tendencemi. Přesto zažívá jeho umění nebývalý zájem jak doma, tak ve světě. Ačkoli můžeme v jeho celoživotním díle spatřovat vlivy řady současných uměleckých směrů, vždy v něm nalezneme jeho svébytný autorský vklad, který z něj dělá tak mimořádnou osobnost českého moderního malířství.
Autor viz T 1/388, TD 77, V 2/500, B 5/649, Ch 3/341, NEČVU 1/292.

100 000 – 150 000 CZK / 4 000 – 6 000 € **50 000 CZK / 2 000 €**

121

TYPLT Lubomír (1975 Jilemnice)

ÚSTA BOLÍ
Olej na plátně, 145 x 200 cm, datace 2005, signováno zezadu na plátně Lubomír TYPLT 17.1.2005.
Český malíř, který žije a tvoří střídavě v Praze a Berlíně. Nejprve prošel Výtvarnou školou Václava Hollara v Praze, poté navštěvoval UMPRUM v Praze v oboru ilustrace u prof. Šalamouna. Vždy ho ale fascinovala malba, proto své ambice rozprostřel jednak na Fakultu výtvarných umění v Brně k prof. Jiřímu Načeradskému, ale také do německého Düsseldorfu, kde počátkem milénia začala zářit hvězda bývalého profesora Gerharda Richtera. Typlt s přestávkami působil na Kunstakademie Düsseldorf jako hostující student v oboru malířství u prof. Lüpertze, Mertze a Pencka a od r. 2004 se stal mistrovským žákem. Jeho malířské dílo je příznačné svou formální syrovostí a obsahovou surovostí, pro které jsou charakteristické vytříbená kresebnost i absurdní prostorové objekty. Má zálibu ve vyhroceném projevu a v radikální barevnosti, zvláště pak v křiklavých tónech. S oblibou používá techniku kvaše, ve které se daří propojit výrazové přechody mezi kresbou a malbou. Zvláštní zálibu má ve smaragdové zeleni, kraplaku, ultramarínu a chromové žluti. V jeho tvorbě jsou příznačné výrazné tematických okruhy - témata mrtvých koček (1997-2002), sudy a stoly. Zásadním formálním pojítkem mezi abstrakcí a figurací se stává zmnožení, v opakování motivů je zpravidla přítomný určitý posun. Zastavené okamžiky figur či geometrických obrazců připomínají jednotlivá políčka z filmového pásu. Příležitostně se věnuje také rapové skupině WWW (texty, grafika). O jeho výtvarném i hudebním díle vznikl dokumentární snímek Tikající muž režiséra Marka Lančariče. Typlt se zúčastnil řady kolektivních a samostatných výstav v tuzemsku i zahraničí, za všechny Brno, Zlín, Olomouc, Praha - Jízdárna Pražského hradu nebo Galerie Zdeňka Sklenáře, Düsseldorf, Hradec Králové, Berlín, Stockholm aj.

200 000 – 250 000 CZK / 8 000 – 10 000 € **120 000 CZK / 4 800 €**

122

MERTL František (FRANTA) (1930 Třebíč)

KRAJINA
Akryl na plátně, 60 x 73 cm, rámováno, datace – 2006, signováno dole uprostřed Franta, zezadu opatřeno autorským věnováním a pohlednicí.
Český malíř a sochař, dlouhodobě žijící ve francouzské oblasti Nice. Studoval nejdříve na AVU v Praze (1952-1958) a později na Accademia de Belle v Perugii. V roce 1958 emigroval do Francie. Jeho práce, kterou představují především figurální portréty, je ovlivněna expresionismem. Byl také zařazován do skupiny nových figuralistů (Monory, Veličkovič, Klasen). Výrazná změna se v jeho tvorbě udála poté, co navštívil mezi lety 1980 – 1986 Afriku. Tehdy jeho figurální tvorbu zaplnila hnědá lidská těla v barevné směsi tropického prostředí v pozadí.
Jeho díla jsou zastoupena ve sbírkách NG Praha, Musée des Beaux Art Lyon, S.R. Guggenheim New York ad.
Autor viz Ch 2/291.

40 000 – 60 000 CZK / 1 600 – 2 400 € **20 000 CZK / 800 €**

123

BRASILIER André Marie Pierre (1929 Saumur, Anjou)

RIVAGE AUX CAVALIERS (JEZDCI NA BŘEHU)
Olej na plátně, 38 x 62 cm, rámováno, datace 2003, signováno vpravo dole André Brasilier, zezadu opatřeno přípisem s určením.
Opatřeno potvrzením pravosti díla od Xavier de Coulange.
Koně, oblíbené téma Brasiliera „ roztomilá stvoření", která běhají po plážích, v lesích, nebo na loukách, je stěžejním tématem tohoto obrazu. Koně lehce vykreslené, bravurně zvládnuté se vznášejí s lehkostí na probarveném pozadí syté růžové a modré. Skladba obrazu je jednoduchá a proto dostupná, vše je vyjádřeno prostřednictvím poezie, snů, elegance a v dokonalé harmonii. André Brasilier je jedinečný a univerzální.
Významný francouzský malíř, grafik a scénický výtvarník se narodil do malířské rodiny v Saumure. Dětství strávil v rodinném panství v Meiné -le- Vicomte. Studoval na École Nationale des Beaux - Arts a v r. 1952 obdržel Florence Blumenthal Price Award a o rok později Premier Grand Prix města Říma. Následně absolvoval studijní pobyt ve Villa Medici (1954 – 1957) a poté se vydává na cestu kolem světa. Svou první samostatnou výstavu uspořádal r. 1959 v Paříži v galerii Drouet. Vytváří plátna s esencemi abstrakce, expresionismu a svébytného vlastního autorského rukopisu, prostřednictvím poezie, snů, elegance, emocí a harmonie. V námětech zachycuje koně, které ho fascinují svým životem a dynamizmem. Ženy, hlavně Chantal jeho manželku, která je zdrojem neustálé inspirace, přírodu a její sezónní změny a hudbu. Vytvořil kostýmy a dekorace pro hru Reynaldo Hahna Ciboulette režiséra Pierra Jourdana v r. 1985 a výpravu pro operu Mignon v r. 1992. Vystavoval v mnoha zemích světa, nejčastěji ovšem v Paříži, New Yorku a Tokyu. V r. 2003 mu vyšel catalogue raisonné děl z období 1982 - 2002 v nakladatelství Acatos. Jeho dílo je zastoupeno v petrohradské Ermitáži, kde měl v roce 2005 také velkou retrospektivní výstavu . Z výstav: David B. Findlay Gallery, New York (1962, 1963,1971), Yoshii Gallery, Tokyo (1969, 1974), Nantes Museum (1969), Galerie Matignon, Paříž (1979), První retrospektiva (1950 -1980), 100 uměleckých děl na zámku Chenonceau, výstava akvarelů v Ženevě (1983), Vancouver (1988), retrospektivní výstava v Antibes (1988), Verden (1997), Stuttgart (1999), Mnichov (2005), Haarlem (2007), Londýn (2013), říjen – listopad 2017 Opera Gallery New York.
Autor viz Albert Kostenevič, André.

1 800 000 – 2 500 000 CZK / 72 000 – 100 000 €
1 100 000 CZK / 44 000 €

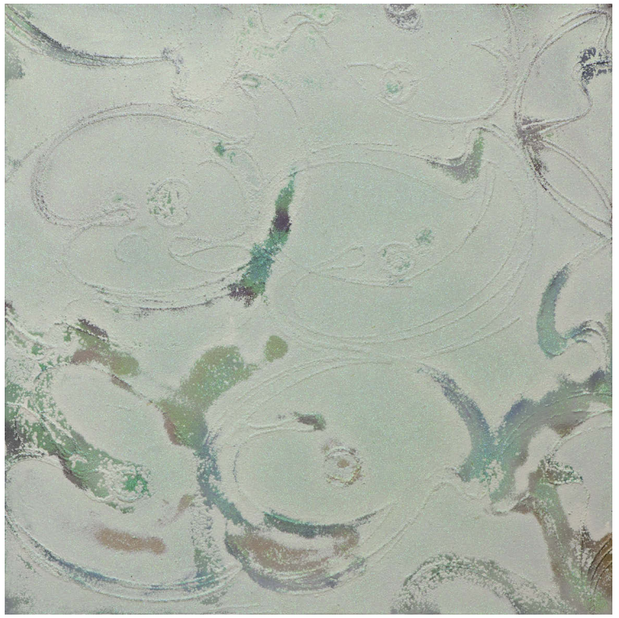

124

PÍSAŘÍK Petr (1968 Jindřichův Hradec)

BEZ NÁZVU I
Kombinovaná technika na plátně, 80 x 80 cm, datace 2012 – 2013, signováno zezadu PISI 12-13.
Český malíř, studoval na Střední uměleckoprůmyslové škole v Uherském Hradišti a později na Akademii výtvarných umění v Praze. Působil v ateliéru u prof. Kolíbala, prof. M. Knížáka a prof. A. Veselého. Studia na AVU, při kterých se setkal se třemi rozdílnými pedagogickými přístupy, poznamenaly dále jeho tvorbu. Písařík nelze být jednoduše charakterizován jako malíř nebo sochař, v jeho tvorbě se objevuje široký repertoár výrazových prostředků sahajících od malby, přes objekt až po instalaci či grafický design. Spojujícím motivem pro tyto výrazové prostředky je určité rozbití celku, vyvolané nestabilním děním, dočasností současného vnímání světa. Umělcovou inspirací se stal svět módy a designu, svět pomíjivé krásy, která se rychle opotřebuje, ale přesto je tak určující v rámci dnešního bytí. Vizuální zážitky tvoří odvážné téměř abstraktní obrazy s výraznou barevností. Písařík často pracuje s nalezenými materiály zcela banálního všednodenního charakteru, které dokáže skrze svůj vlastní umělecký projev přetavit na svět do zcela překvapivých syntéz každodennosti. Autor propojuje barevně vyvážené tóny, používá různé techniky, které oživují světlo a barvu objektu. Pracuje se sprejovou akrylovou barvou, korálky, flitry, neváhá kombinovat netradiční materiál a tvary. Byl členem skupiny Pondělí, společně s Lysáčkem, Humhalem a Dopitovou. Tato skupina ve své době představovala pravděpodobně nejprogresivnější tendence v našem výtvarném umění. Svou tvorbou se Petr Písařík podílel na utváření České abstraHce, výtvarném názoru, který sehrál rozhodující roli v malířské tvorbě poloviny 90. let. Na počátku nového desetiletí získává Písaříkova tvorba nový rozměr. Překračuje dosavadní omezení, jsou v ní přehodnocována některá malířsko-dekorativní směřování, přerůstá do obsahové i formální monumentality. Souběžně se autor vrací k tvorbě objektů, které představovaly rozhodující polohu jeho díla v době skupiny Pondělí. Podílel se na dekorování v domech Second Exit v Cáchách, Situation Prag v Hamburgu nebo ve Štencově domě v Praze. Vystavoval v Ostravě, Ústí nad Labem, Praze, Mnichovu, Londýně. Jeho díla jsou zastoupena v soukromých i veřejných sbírkách.

50 000 – 70 000 CZK / 2 000 – 2 800 €
30 000 CZK / 1 200 €

125

PÍSAŘÍK Petr (1968 Jindřichův Hradec)

BEZ NÁZVU II
Kombinovaná technika na plátně, 80 x 80 cm, datace 2013, signováno zezadu PISI 13.

50 000 – 70 000 CZK / 2 000 – 2 800 €
30 000 CZK / 1 200 €

126

JANEČEK Ota (1919 Pardubice - 1996 Praha)

STRUKTURY
Olej na plátně adjustovaném na lepence, 70 x 59,5 cm, rámováno, signováno vpravo dole O Janeček, zezadu opatřeno autorským štítkem s č. 8341.
Český malíř, grafik, sochař a ilustrátor, studoval malbu u prof. F. Kysely na UPŠ v Praze a sochu u K. Pokorného, který v něm probudil zájem o vlastní tvorbu. Byl členem S.V.Ú. Mánes a SČUG Hollar. Ve 40. letech do jeho tvorby začal promlouvat styl Modiglianiho a kubistické vlivy. V 50. letech si zařídil v Praze vlastní podkrovní ateliér, ve kterém začal malovat nefigurativní příměstské krajiny. Koncem 50. let se mu stala základním zdrojem inspirace přiblížená příroda z nejbližšího okolí. Začal malovat obrazy ve slavném cyklu Trávy, který zaujal F. Hrubína natolik, že se Janeček vydal také na dráhu knižního ilustrátora, kde se zabýval i tvorbou pro děti. Jím ilustrovaný Slabikář se stal věhlasným i v zahraničí. Prostřednictvím sbírek V. Kramáře se seznámil s tvorbou P. Picassa a dočkal se od něj slov velkého uznání, když jej označil za nejvýznamnějšího umělce naší doby. Svou tvorbou zasáhl do malby, plastiky, volné grafiky, knižní ilustrace i do známkové tvorby. Zabýval se textilní tvorbou a šperkem. V 70. letech vytvořil několik významných cyklů, např. Terče a Zdroje života. Poslední období jeho tvorby bylo neustálým dialogem mezi člověkem a přírodou, ve kterém nechal ze svých obrazů vizuálně promlouvat ptáky, trávy, motýly nebo květiny. Během svého života získal řadu prestižních ocenění v tuzemsku i zahraničí. Ota Janeček je svým dílem zastoupen v NG v Praze, v londýnské Tate Gallery, v Národní knihovně v Paříži, v MC Nay Institute v San Antonio (USA), v japonském Tochigi Prefectural Museum of Fine Arts, National Gallery of Wales, ale těší se zájmu také privátní sběratelské veřejnosti.
Autor viz T 1/419, TD 81, V 6/95, B 6/30, Ch 4/148, NEČVU 1/310.

130 000 – 180 000 CZK / 5 200 – 7 200 €
90 000 CZK / 3 600 €

127

KOMÁREK Vladimír (1928 Hřensko u Semil - 2002 Jilemnice)

ZÁTIŠÍ S HRUŠKAMI
Olej na plátně, 50 x 70 cm, rámováno, signováno dole uprostřed V. Komárek.
Český malíř, ilustrátor, grafik a pedagog. V. Komárek patřil k předním osobnostem českého výtvarného umění 20. století. Studia započal na umělecké sklářské škole v Železném Brodě. V roce 1946 byl přijat na Akademii výtvarných umění v Praze, po dvou letech však přestoupil na Uměleckoprůmyslovou školu v Praze, kde v roce 1954 absolvoval u prof. Karla Štipla. V době studií se aktivně věnoval jak vlastní volné tvorbě, tak se i podílel na aktivitě různých skupin, například byl v letech 1965 - 1971 členem Sdružení českých umělců a grafiků Hollar. Jeho rannější tvorba se vyznačuje značnou expresivností, jeho pozdější zralejší dílo je výrazně lyričtější a poetičtější. Komárkovým vyjadřovacím prostředkem byly především velmi jemná barevná paleta a neostré kontury, což vneslo do jeho obrazů jedinečnou atmosféru. Komárek svou malířskou tvorbou oživil slavnou tradici české imaginace. Jedinečná je rovněž jeho grafická tvorba, především v oblasti drobné grafiky a ex libris patřil Vladimír Komárek k české a evropské špičce.
Autor viz TD 98, Ch 5/338, NEČVU 1/374.

70 000 – 90 000 CZK / 2 800 – 3 600 €
50 000 CZK / 2 000 €

128

SINGER Michal (1959 Praha)

KOLO ŠTĚSTÍ
Akryl na plátně, autorská adjustace, rozměr celkem 73,5 x 73,5 cm, signováno vlevo dole Singer.
Český malíř, grafik a ilustrátor. Podle autorových slov se malování nedá nacvičit, protože hrozí, že pod nánosem technické rutiny ztratí dotek s vlastní duší. Singerovy malby jsou figurativní a mnohdy se na nich zpodobňuje sám. V 90. letech rozvíjel specifickou variantu fauvismu. Výrazné barvy a ostré kontury použil na sérii motivů z městské periferie, zátiší, ženských aktů a autoportrétů, jež působí provokativně, kriticky, ale i příjemně sebeironicky, např. Milesova kára, Muž a hvězdy, Psanec, Na brodu, Podzemí. V novém miléniu je Singerova malba uvolněnější, rezignuje na pevné obrysové kontury a přidává živelnou pastózní expresi, např. Daimonion I. a II., Euroskeptik, Svlečený Descartes, Jungle Man, Štvanec, Muž s ohnivou koulí. Tvoří také akvarely, pointilistické kvaše nebo asociativní kresby japonským fixem. Jeho díla jsou zastoupena ve sbírkách státních a soukromých institucí, např. NG, Ministerstvo zahraničí, Památník národního písemnictví, Egon Schiele Art Centrum, Český Krumlov. V r. 2003 ho výtvarně-teoretická porota časopisu Pars ocenila jako nejlepšího výtvarníka České republiky, v r. 2009 získal čestné uznání v soutěži Grafika roku. Z výstav: Rozesmát bohy, Praha, Galerie Litera (1998), Yellow Hand, Riga a Vilnius (1999), Muž a hvězdy II, Paříž (2000), Obrazy z let 1999-2002, Praha, Židovské muzeum - Galerie Roberta Guttmanna (2002), Chrám Červené kočky, Centrum české kultury, Paříž (2003), Svlečený Descartes, Výstavní síň Chrudim (2010). Vydal knížku kreseb Co jsem viděl, co jsem snil, co jsem slyšel, co jsem byl! (1997) a sbírku básní Shell - námořnická trilogie (2001).
Autor viz Ch 14/104.

40 000 – 60 000 CZK / 1 600 – 2 400 € **25 000 CZK / 1 000 €**

129

ŠERÝCH Jaroslav (1928 Havlíčkův Brod - 2014 Praha)

DOLOROSA
Olej na plátně, 125 x 90 cm, rámováno, pod sklem, datace 1991, signováno vlevo dole JAROSLAV ŠERÝCH 1991.
K obrazu přiložen dopis autora.
Vystaveno a publikováno:
Jaroslav Šerých, Děje naděje, Míčovna Pražského hradu, 2000, č. kat. 29.
Český malíř, grafik, ilustrátor, autor monumentálních mozaik a drobných měděných reliéfů vystudoval malbu na Akademii výtvarných umění v Praze pod vedením prof. V. Rady. Autorův tvůrčí výraz vyzrál v šedesátých letech, kdy začal na svých plátnech používat vrstvení barvy a lazury, přičemž dynamiku obrazu zvyšoval světelnou hrou a navozenými hmatovými vjemy. V proudu českého informelu nese jeho projev prvky abstraktního lyrismu. V grafice si vytvořil vlastní strukturální styl s prvky expresivní abstrakce, nejčastěji užíval šerosvitné lepty, suché jehly, později i barevné litografie nesoucí existenciální poselství. Tematicky propojuje jeho dílo motiv úžasu, nedělitelnost lásky, duchovní rozměr života a náboženská síla. Vytvořil několik objektů a mozaik pro světskou i sakrální architekturu. Autor výtvarně doprovodil knihy pro děti a básnické sbírky; jeho ilustrace se vyznačují fantaskností, lyričností a jednoduchou kompozicí. V jeho tvorbě splývá reálný svět se světem nadreálným, mytickým. Autor reprezentuje proud lyrické abstrakce křesťanské duchovní provenience a usiluje o oslavu dobra a krásy zakotvené v každém člověku. Od roku 1957 byl členem SČUG Hollar, od roku 1958 členem umělecké skupiny M 57 a od roku 2004 členem Umělecké besedy.
Autor viz Ch 16/75.

300 000 – 400 000 CZK / 12 000 – 16 000 € **190 000 CZK / 7 600 €**

130

DÍAZ Federico (1971 Praha)

LacrimAu
Zlato 999/000 a slitina duralu, 80 x 45 x 45 cm, datace – 2010, autorská plastika 3/3.
Vytvořeno pro Expo 2010 v Šanghaji, opatřeno autorovým certifikátem pravosti č. 00820, plastika č. 00888.
Federico Díaz ve své umělecké tvorbě nepoužívá klasické postupy, využívá moderní technologii, ta mu pomáhá doplňovat nedostatek našich smyslů tam, kde jsou limitovány. Nádherným příkladem tohoto přístupu je právě nabízené dílo LacrimAu. V tomto případě nejen že autor využil novátorských postupů k docílení požadované formy díla, ale také zde rozvinul druhý rozměr objektu, díla ve smyslu emocí, které vzbuzuje samotný objekt v divákovi. Instalace LacrimAu vznikla pro český pavilon Expo 2010 v Šanghaji a stala se historicky nejvýznamnější a nejdiskutovanější českou instalací v dějinách výstav EXPO. Federico Díaz zde pracuje se silnými a obecně přístupnými emocemi. Centrem divákovy pozornosti se stává velká, zlatá slza, unikátní tvar, který může být symbolem jak radosti, tak žalu. Samotná podoba objektu představuje slzu v pohybu, ve chvíli, kdy opouští lidské oko. Zřejmé chvění na povrchu LacrimAu je zpodobnění chvění kapaliny, chvění které vzniká za pomocí vnějších vlivů. Dílo Federica Díaze je vytvořeno pomocí technologie CNC 3D frézování a vakuově atomickým povlakováním zlata 999/000 na duralové formě. Původní návrh díla počítal s využitím jedné tuny ryzího zlata, autor nakonec zvolil jinou formu a zlato nadále zůstalo primárním. Zlato, jež je symbolickým materiálem, bylo zvoleno s ohledem na historii, která provází tento cenný kov v rámci lidských dějin. Velkou část historie lidstva právě tento blyštivý element přitahoval a vyvolával lidské emoce. Zlato se do jisté míry stalo zrcadlem doby, je materiálem, který se stal barometrem společnosti. Na koncepci instalace spolu se samotným autorem spolupracovali ČVUT, IKEM a skupina psychiatrů v týmu prof. Cyrila Höschla. Ti všichni se podíleli na dalším rozměru díla, a to spojení LacrimAu, nádherného a svou jedinečností významného díla a emocí, jejichž záznamy byly přetvářeny v další produkt. Autor spolu s artefaktem vytvořil instalaci s rozsáhlou databází a ucelenou soustavou realizace. Působení artefaktu na diváka bylo vyjádřeno unikátní vůní.

Nabízené dílo má pro příležitost předaukční výstavy a vůbec pro jeho pozdější ukotvení v prostoru speciálně vytvořený autorský stojan.
Foto © Filip Šlapal.

6 000 000 – 8 000 000 CZK / 240 000 – 320 000 € **3 600 000 CZK / 144 000 €**

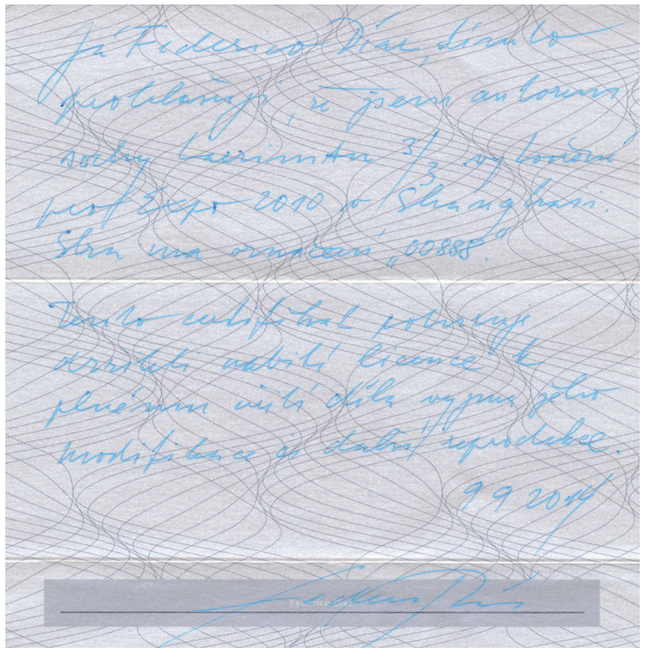
Já Federico Díaz, tímto prohlašuji, že jsem autorem sochy LacrimAu 3/3 vytvořené pro Expo 2010 v Shanghaii.
Slza má označení „00888". Tento certifikát potvrzuje držiteli nabytí licence k plnému užití díla vyjma jeho modifikace či další reprodukce. 9. 9. 2014
Federico Díaz

DÍAZ Federico

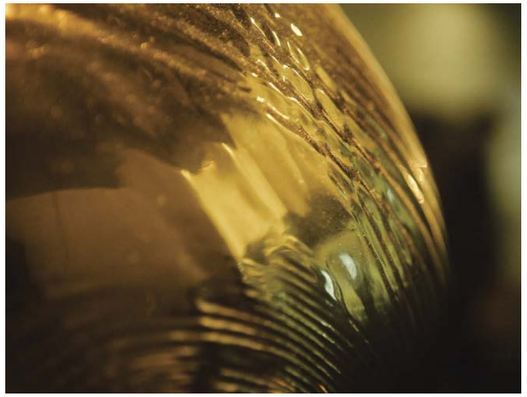

Federico Díaz je mnohostranným umělcem, který již od poloviny 90. let důsledně reflektuje vztah frenetického vývoje počítačových technologií, nových médií a univerzální lidské zkušenosti mýtického typu. Podle Díaze v současnosti již tato dělení nadále neexistují, technologie je mezi námi už naprosto běžná. Díazovy práce intuitivně řeší konfliktní povahu vztahu technologií a humanity, snaží se ukotvit komplexitu chaotické postindustriální existence člověka v jeho přirozenosti, na jeho primárních, tj. emocionálních a sociálních základech. Díazova orientace na vztah mezi vědou a uměním, intenzivní zájem o problémy ekologie a urbanismu, experimentování v oblasti designu a architektury, technická preciznost a nákladnost prací - charakteristiky na české umělecké scéně zcela neběžné, staví jeho práce do kontextu mezinárodního elektronického umění, které bezprostředně komunikuje s globálním divákem. Pro vznik kreseb i dalších děl využívá stále častěji roboty. Řada Díazových projektů byla prezentována v Paříži, Londýně, Miláně, Madridu, Düsseldorfu, Tokyu či v Linci. Akustickým objektem Nostalgia (1992) Díaz společně s tvůrčím týmem E-Area iniciuje řadu vizuálních instalací. Elementární, biomorfní, embryonální tvar připomínající mušli, ale nefunguje pouze jako skulpturální, prostorově autonomní objekt, ale jako interaktivní pole. S aktivací vnímání diváka pracuje ještě důsledněji instalace Spin. Dehybernace (1993 - 5) nebo Photon, Fermion, GUG (1994-1997), které reagují na naše pohyby prostřednictvím sensorů, takže ovlivňujeme výsledný obraz a stáváme se spoluaktéry scénáře. Pozdější počítačová simulace E-mpact (1999) je blízko sugestivnímu prožitku virtuální reality, projekt současně můžeme chápat jako jakýsi manifest E-arey, platformy chápané jako energetické centrum. Metafora kruhu, spojující elementární principy univerza, je zamyšlením nad prouděním energií a kosmickým řádem, nad vztahem proměnlivosti a danosti. Počítačová animace Generatrix (1999-2000) reflektuje ambivalenci našeho vztahu k reálnému světu a simulovanému kyberprostoru, kterou Díaz přirovnává k „situaci obojživelníka". Z poslední doby Díaz oslovil i širokou veřejnost zlatou slzou LacrimAu pro EXPO 2010 v Šanghaji nebo dílem Geometrická smrt Frekvence 141 z Massachusetts, socha, která vznikla z malých černých kuliček seskupených na základě monitorování lidského pohybu.

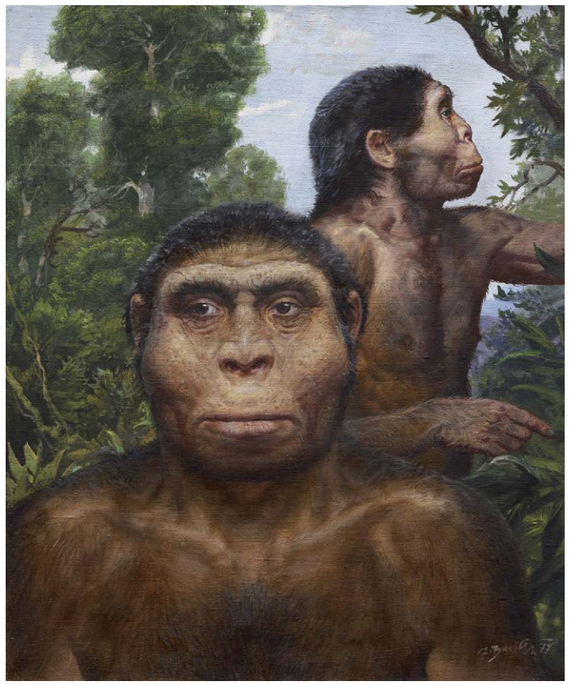

131

BURIAN Zdeněk (1905 Kopřivnice na Moravě - 1981 Praha)

HOMO ERECTUS ERECTUS (SANGIRAN 17)
Olej na plátně, 55 x 45 cm, rámováno, datace 1977, signováno vpravo dole Zdeněk Burian 77.
Odborný poradce Vratislav Mazák.
Malba představuje rekonstrukci na základě lebky „Sangiran".
Publikováno:
Vratislav Mazák, Zdeněk Burian, Pravěk, nakladatelství Panorama - první vydání, r. 1983;
Vladimír Prokop, Zdeněk Burian (1905-1981), Katalogizace díla Zdeňka Buriana, Obrazy a ilustrace, 3. Obrazy z publikace V. Mazáka Prehistoric man, oleje, Praha 2005.
Burian byl pro svůj dokonalý veristický projev vyhledávaným ilustrátorem vědeckých paleontologických publikací. Tato činnost pro něho samotného nebyla pouze běžnou pracovní náplní, ale prodchnula se také s osobní vášní pro pravěk, která u něho vypukla už v dětství. Pro jeho profesní orientaci na pravěk bylo zásadní setkání s paleontologem Josefem Augustou, který byl nejen nesmírně fundovaný, ale stejně jako Burian disponoval i bohatou fantazií. Ve spolupráci s profesorem Augustou dovedl Burian své obrazové ilustrace k dokonalosti, neboť bližší perspektiva umožňovala jejich kompozicím vnímat živočicha sugestivněji a poskytovala více příležitostí věnovat se jeho individuálnímu výrazu. Od roku 1956 vycházejí Augustovy publikace s Burianovými ilustracemi také v nakladatelství Artia, které přinesly mezinárodní ohlas. Z jejich spolupráce vzešel také olej *Mammuthus Primigenius Fraasi* (1961), jímž Burian převýšil a povýšil dosud přijímané kvality obrazových rekonstrukcí, a to z hlediska nejen vědeckého, ale zejména uměleckého.
Jedním z těch, s nimiž Burian spolupracoval po smrti, byl i zoolog Vratislav Mazák. Z jejich spolupráce pochází především řada pláten ze 70. let, rekonstruujících předchůdce člověka na časové ose, kteří zaplňují prázdná místa v časové ose, a to především v nejzdálenějších epochách. Jejich publikace Jak vznikal člověk (1977) se ve své době pyšnila oceněním čtenářů i odborníků. Některé z prezentovaných prací se objevily také v knize Pravěký člověk (1977). Syžetové rekonstrukce profesora Augusty zde jsou nahrazeny přísnými, převážně profilovými portréty. Ztratily kompoziční dynamiku, ale získaly přesvědčivost obličejové fyziognomie, která navozovala jasnou představu o psychologii zobrazovaného zástupce. K umělecky nejpřesvědčivějším patří olej *Dryopithecus* (1973). U druhu *Homo ergaster* máme k dispozici kresebnou skicu a studii, díky nimž máme možnost blíže nahlédnout, jak Burian hledal přesné anatomické proporce a rozvržení krajiného pozadí.
Oproti jiným malířům pravěkého světa se Burianovy ilustrace vyznačují působivou atmosférou, snivou náladou a přírodní filosofií. Dodnes jsou ceněny pro schopnost dramatizace, vědeckou správnost a přesvědčivost výrazu, a právě tyto kvality jim propůjčují jejich nezaměnitelnou nadčasovost.
Autor viz T 1/119, TD 37, V 5/352, Ch 1/242.

900 000 – 1 500 000 CZK / 36 000 – 60 000 € **350 000 CZK / 14 000 €**

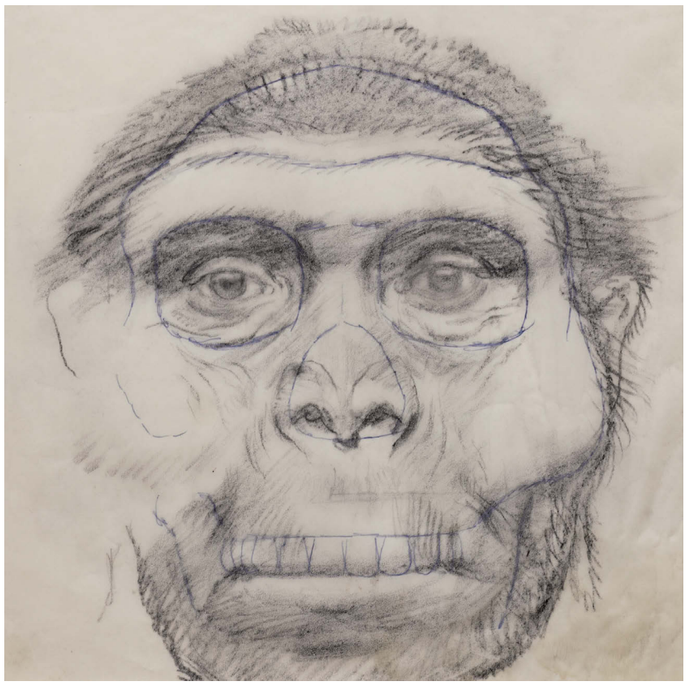

132

BURIAN Zdeněk (1905 Kopřivnice na Moravě - 1981 Praha)

HOMO ERECTU ERECTUS (STUDIE)
Pero a tužka na papíře, 21,5 x 21,5 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, datace – 1977.
Jedná se o studii k oleji z roku 1977.
Mimořádný český malíř a ilustrátor, proslulý autor spojený s mistrovskou vizí pravěké epochy, studoval u J. Obrovského na AVU v Praze. Už v dětství se inspiroval pro svůj budoucí leitmotiv v překrásné štramberské jeskyni Šipka, ve které pobývali pravěcí lovci. Zásadní pro jeho umělecké směřování pak bylo setkání s paleontologem prof. Augustou, který si ho na základě ilustrace k povídce E. Štorcha Lovci sobů a mamutů roku 1935 vybral jako malíře pro vědecké rekonstrukce pravěkých zvířat, rostlin a prehistorických krajin. Vedle pravěkých obrazových rekonstrukcí, které mu přinesly mezinárodní věhlas a inspirovaly řadu tvůrců jako například režiséra filmu Cesta do pravěku Karla Zemana, oslovil generace čtenářů ilustracemi dobrodružných knih. Bylo jich kolem pěti set. Jeho kvaše, perokresby nebo temperové ilustrace doprovázely knihy Eduarda Štorcha, Jaroslava Foglara, Karla Maye, Julese Verna, Jacka Londona, Rudyarda Kiplinga, Roberta Louise Stevensona, Edgara R. Burroughse a další slavné autory. Přes dvacet let čeřil fantazii mladých čtenářů časopisu Pionýr, kde ilustroval dobrodružné povídky a vytvářel obálky. Jeho dílo je neobyčejně četné, obsahuje kolem 14 tisíc prací. Po smrti paleontologa Augusty spolupracoval s dalšími vědci - například se zoologem Vratislavem Mazákem nebo antropologem Josefem Wolfem, se kterým vytvořil také velké oleje s etnografickou tématikou.
Autor viz T 1/119, TD 37, V 5/352, Ch 1/242.

30 000 – 40 000 CZK / 1 200 – 1 600 € **15 000 CZK / 600 €**

133

BURIAN Zdeněk (1905 Kopřivnice na Moravě - 1981 Praha)

MAMMUTHUS PRIMIGENIUS FRAASI
Olej na plátně, 60 x 50 cm, rámováno, datace 1961, signováno vpravo dole Zdeněk Burian 61.
Odborný poradce Z. Buriana Josef Augusta.
Publikováno:
Josef Augusta, Das Buch von den Mammuten, Nakladatelství Artia, Praha, 1. vydání, r.1962, celostránková ilustrace;
Vratislav Mazák, Zdeněk Burian, Pravěk, nakladatelství Panorama - první vydání, r. 1983, přebal knihy;
Vladimír Prokop, Zdeněk Burian (1905-1981), Gallery, Praha 2005, str. 160.
Mimořádný český malíř a ilustrátor, proslulý autor spojený s mistrovskou vizí pravěké epochy, studoval u J. Obrovského na AVU v Praze. Už v dětství se inspiroval pro svůj budoucí leitmotiv v překrásné štramberské jeskyni Šipka, ve které pobývali pravěcí lovci. Zásadní pro jeho umělecké směřování pak bylo setkání s paleontologem prof. Augustou, který si ho na základě ilustrace k povídce E. Štorcha Lovci sobů a mamutů roku 1935 vybral jako malíře pro vědecké rekonstrukce pravěkých zvířat, rostlin a prehistorických krajin. Vedle pravěkých obrazových rekonstrukcí, které mu přinesly mezinárodní věhlas a inspirovaly řadu tvůrců jako například režiséra filmu Cesta do pravěku Karla Zemana, oslovil generace čtenářů ilustracemi dobrodružných knih. Bylo jich kolem pěti set. Jeho kvaše, perokresby nebo temperové ilustrace doprovázely knihy Eduarda Štorcha, Jaroslava Foglara, Karla Maye, Julese Verna, Jacka Londona, Rudyarda Kiplinga, Roberta Louise Stevensona, Edgara R. Burroughse a další slavné autory. Přes dvacet let čeřil fantazii mladých čtenářů časopisu Pionýr, kde ilustroval dobrodružné povídky a vytvářel obálky. Jeho dílo je neobyčejně četné, obsahuje kolem 14 tisíc prací. Po smrti paleontologa Augusty spolupracoval s dalšími vědci - například se zoologem Vratislavem Mazákem nebo antropologem Josefem Wolfem, se kterým vytvořil také velké oleje s etnografickou tématikou.
Autor viz T 1/119, TD 37, V 5/352, Ch 1/242.

1 500 000 – 2 200 000 CZK / 60 000 – 88 000 €

700 000 CZK / 28 000 €

134

BURIAN Zdeněk (1905 Kopřivnice na Moravě - 1981 Praha)

VEČER V BENGÁLSKU
Olej na plátně, 115 x 65 cm, rámováno, datace 1963, signováno vpravo dole Z Burian 63.
Vystaveno:
Zdeněk Burian (1905 – 1981), Jízdárna Pražského hradu, 1. 4. – 10. 6. 2005;
Zdeněk Burian, Vzdálené světy, Galerie European Arts, Praha 2016.
Publikováno:
Vladimír Prokop: Zdeněk Burian (1905-1981), Gallery, Praha 2005, str. 107.
Obraz respektovaného ilustrátora Zdeňka Buriana je součástí širší řady pláten se zoomorfními náměty, v nichž zobrazoval zvířata různých koutů světa, žijící ve volné přírodě.
Tygra bengálského tu Burian zobrazil z nadhledu, a bravurně vystihl okamžik tichého klidu, kdy je šelma, skrytá v okolní krajině, připravená k útoku. Prostřednictvím brilantního realistického výtvarného přednesu se mu podařilo vystihnout chvíli napětí, kterou ještě posiluje téměř identickou barevností zvířete a okolní přírody, pojaté v teplé zemité barevnosti.
Ve způsobu vystižení harmonického souzvuku nedotčené přírody a jejích obyvatel se značí Burianova dispozice k ztvárňování romantické a exotické tematiky, které však není docilováno na úkor precizní morfologické a faktografické věrohodnosti. Obraz je jeho osobním vyjádřením hlubokého vztahu k přírodě a jejím obyvatelům, k nimž po celý život cítil hluboký obdiv a respekt.
Mimořádný český malíř a ilustrátor, proslulý autor spojený s mistrovskou vizí pravěké epochy, studoval u J. Obrovského na AVU v Praze. Už v dětství se inspiroval pro svůj budoucí leitmotiv v překrásné štramberské jeskyni Šipka, ve které pobývali pravěcí lovci. Zásadní pro jeho umělecké směřování pak bylo setkání s paleontologem prof. Augustou, který si ho na základě ilustrace k povídce E. Štorcha Lovci sobů a mamutů roku 1935 vybral jako malíře pro vědecké rekonstrukce pravěkých zvířat, rostlin a prehistorických krajin. Vedle pravěkých obrazových rekonstrukcí, které mu přinesly mezinárodní věhlas a inspirovaly řadu tvůrců jako například režiséra filmu Cesta do pravěku Karla Zemana, oslovil generace čtenářů ilustracemi dobrodružných knih. Bylo jich kolem pěti set. Jeho kvaše, perokresby nebo temperové ilustrace doprovázely knihy Eduarda Štorcha, Jaroslava Foglara, Karla Maye, Julese Verna, Jacka Londona, Rudyarda Kiplinga, Roberta Louise Stevensona, Edgara R. Burroughse a další slavné autory. Přes dvacet let čeřil fantazii mladých čtenářů časopisu Pionýr, kde ilustroval dobrodružné povídky a vytvářel obálky. Jeho dílo je neobyčejně četné, obsahuje kolem 14 tisíc prací. Po smrti paleontologa Augusty spolupracoval s dalšími vědci - například se zoologem Vratislavem Mazákem nebo antropologem Josefem Wolfem, se kterým vytvořil také velké oleje s etnografickou tématikou.
Autor viz T 1/119, TD 37, V 5/352, Ch 1/242.

2 500 000 – 4 000 000 CZK / 100 000 – 160 000 €

1 200 000 CZK / 48 000 €

AUKČNÍ (DRAŽEBNÍ) ŘÁD

I.
OBECNÁ USTANOVENÍ

1. Pro účely tohoto aukčního řádu se dražebníkem rozumí společnost European Arts Investments s. r. o. (dále jen „aukční dům"), která organizuje dražbu v souladu s právním řádem České republiky.
2. Aukční dům provádí aukci movitých věcí, které nepocházejí z trestné činnosti a které nejsou v právu převzetí státními kulturními institucemi (Národní galerie, Národní muzeum, Národní technické muzeum, Uměleckoprůmyslové muzeum, Vojenské historické muzeum apod.) na základě smlouvy o provedení dražby, kterou uzavře navrhovatel s aukčním domem. Předměty, které byly určeny, resp. navrženy jako kulturní památky, jsou v katalogu označeny písmenem - P - a podléhají zvláštnímu režimu podle zákona ČNR č. 20/1987 Sb. o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.
3. Vývoz všech předmětů kulturní hodnoty podléhá zvláštnímu režimu podle zákona č. 71/1994 Sb., o prodeji a vývozu předmětů kulturní hodnoty. Předměty kulturní hodnoty podle tohoto zákona jsou přírodniny nebo lidské výtvory nebo jejich soubory, které jsou významné pro historii, literaturu, umění nebo vědu a splňují kritéria obsažená v příloze č. 1 zákona. Vývoz těchto předmětů lze z území České republiky uskutečnit pouze při doložení osvědčení, že nejsou předměty prohlášenými za kulturní památku, ani předměty, které jsou částí souboru prohlášeného za kulturní památku ve smyslu zákona č. 20/1987 Sb. o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

Klub dražitelů

4. Aukční dům pořádá neveřejné dražby, kterých se mohou zúčastnit pouze členové Klubu dražitelů (dále jen „členové KD"). Aukční dům je členem Klubu dražitelů.
5. Aukční dům zaregistruje jako člena KD fyzickou nebo právnickou osobu, která o členství požádá a prokáže, že se jedná o fyzickou osobu starší 18 let, která je plně svéprávná či že se jedná o právnickou osobu sídlící na území ČR zastoupenou pro účely členství v KD zákonným zástupcem. Při registraci je aukční dům oprávněn požadovat předložení platného průkazu totožnosti či cestovního pasu u právnických osob pak dále aktuální výpis z obchodního rejstříku.
6. Rozhodnutí o registraci zájemce o členství v Klubu dražitelů záleží na uvážení aukčního domu. Členství v Klubu dražitelů je nenárokové.
7. Aukční dům je oprávněn dle svého uvážení poskytnout některým členům Klubu dražitelů (zejména dlouhodobým členům) tzv. VIP členství, se kterým je spojeno několik výhod, jak bude dále v tomto aukčním řádu uvedeno.
8. Pokud člen KD poruší pravidla stanovená v tomto aukčním řádu, je aukční dům oprávněn zrušit jeho členství v Klubu dražitelů. O této skutečnosti bude tato osoba písemně vyrozuměna.
9. Registrace do KD je zároveň souhlasem pro European Arts Investments s.r.o. ke shromažďování, uchovávání a zpracování osobních a citlivých údajů dle zákona o ochraně osobních údajů č. 101/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů a zákona č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, v platném znění (AML zákon).

Účastník dražby

10. Účastníkem dražby může být pouze člen KD. Účastníkem dražby nesmí být osoba podnapilá či osoba hrubě porušující při dražbě pravidla slušného chování, jakož ani osoba, jíž byla pravomocným rozhodnutím soudu omezena svéprávnost, dále členové KD, kteří nesložili dražební jistotu, je-li požadována a v opakované dražbě ani vydražitel, který způsobil zmaření předchozí dražby téhož předmětu dražby u téhož aukčního domu. Účastníci dražby jsou povinni na vyzvání aukčního domu nebo osoby jím písemně pověřené doložit svou totožnost pomocí občanského průkazu či platného cestovního pasu, popřípadě své oprávnění jednat za účastníka dražby, dát se zapsat do seznamu účastníků dražby a jsou-li rozdávána dražební čísla, převzít dražební číslo; bylo-li požadováno složení dražební jistoty, jsou účastníci dražby povinni způsobem stanoveným v aukčním řádu doložit i složení dražební jistoty.
11. Účastník dražby se může dát v dražbě zastupovat jiným členem KD na základě písemné plné moci; za účastníka dražby může jednat prokurista. Účastník dražby udělí plnou moc rovněž pro zastupování na opakované dražbě, budou-li splněny podmínky pro její konání.

Navrhovatel

12. Navrhovatelem je osoba, která navrhuje provedení dražby. Navrhovatel musí s aukčním domem uzavřít písemnou smlouvu o provedení dražby, jinak nelze dražbu provést. To neplatí, je-li aukční dům navrhovatelem.

Licitátor

13. Licitátorem je fyzická osoba oprávněná činit jménem a na účet aukčního domu úkony při dražbě. Licitátor zahajuje dražbu, vyzývá účastníky, aby činili podání, a uděluje příklep.

II.
DRAŽBA

1. Dražba je neveřejná. Dražby se mohou účastnit pouze členové Klubu dražitelů, pokud splní podmínku zaplacení vstupného. I při splnění této podmínky se nemohou dražby zúčastnit členové KD, kteří jsou podnapilí či ti kteří porušují pravidla slušného chování (se znečištěným nebo jinak nedůstojným oděvem nebo chováním, které by zřejmě bylo dražitelům na obtíž apod.).
2. Nejméně jeden den před konáním aukce aukční dům umožní také prohlídku věcí do dražby zařazených v místě uvedeném v aukčním katalogu. Tato podmínka se nemusí týkat věcí těžších 15 kg (v takovém případě může být vystavena pouze fotografie věcí).
3. Po dobu výstavy ve smyslu čl. II. 2 tohoto aukčního řádu a vlastní dražby je nepřípustné soukromě prodávat, vystavovat či vyměňovat jakékoli věci mezi členy Klubu dražitelů a jakýmkoli způsobem obrazově zachycovat (např. filmovat či fotografovat) věci vystavené či vydražované. Po tutéž dobu jsou všichni členové Klubu dražitelů povinni podřídit se všem opatřením podniknutým na ochranu vystavených či vydražovaných věcí.

Průběh dražby

4. Kdo prokáže, že je členem Klubu dražitelů, má nárok si vyzvednout dražební číslo; to může aukční dům vázat na složení zálohy. Záloha bude navrácena při vrácení dražebního čísla, což lze učinit nejpozději jednu hodinu po příklepnutí vydražované věci či poslední vydražované věci. K pozdějšímu vrácení dražebního čísla nelze zálohu vrátit. Kdo nedrží dražební číslo, nemůže dražit; to neplatí, draží-li v zastoupení někoho aukční dům.
5. Dražbu provádí aukční dům svými zaměstnanci nebo aukčním domem pověřenými osobami, které jsou povinny každou věc (popř. ucelený soubor věcí) vyvolat a uvést její číslo podle katalogu, dále tzv. nejnižší podání a stanovený minimální příhoz. Je-li předmětem dražby kulturní památka, uvede licitátor i tuto skutečnost. Navrhovatel dražby má právo stanovit si tzv. reservu (nejnižší prodejní cenu). Tato reserva musí být smluvně ošetřena mezi navrhovatelem a aukčním domem. Pokud se při dražbě dané položky nedosáhne reservy, zůstává věc neprodána a takto také bude uveřejněna ve výsledcích aukce.

Nejnižší podání

6. Tzv. nejnižší podání činí zpravidla 2/3 ceny odhadnuté nebo zjištěné a je zaokrouhleno:

a) na 50 Kč, činí-li	méně než 1.000 Kč;	
b) na 100 Kč, činí-li	více než 1.000 Kč,	ale méně než 10.000 Kč;
c) na 500 Kč, činí-li	více než 10.000 Kč,	ale méně než 30.000 Kč;
d) na 1.000 Kč, činí-li	více než 30.000 Kč,	ale méně než 100.000 Kč;
e) na 5.000 Kč, činí-li	více než 100.000 Kč.	

Nejnižší podání je částkou, za kterou bude věc v dražbě vyvolána poprvé.

Příhozy

7. Dražebník zajistí při dražbě vyvolání předmětu jeho pořadovým číslem. Po vyvolání předmětu mohou dražitelé činit příhozy zvednutím dražebního čísla. Za příhoz se považuje, zvedne-li účastník dražby viditelně v ruce uchopené dražební číslo. Dražba předmětu se koná, pokud dražitelé činí příhozy. Za příhozy se přitom považuje:
   1. 500 Kč, činí-li okamžitá aukční cena méně než 20.000 Kč
   2. 1.000 Kč, činí-li okamžitá aukční cena alespoň 20.000 Kč, ale méně než 50.000 Kč
   3. 2.000 Kč, činí-li okamžitá aukční cena alespoň 50.000 Kč, ale méně než 100.000 Kč
   4. 10.000 Kč, činí-li okamžitá aukční cena alespoň 100.000 Kč, ale méně než 500.000 Kč
   5. 20.000 Kč, činí-li okamžitá aukční cena alespoň 500.000 Kč, ale méně než 1.000.000 Kč
   6. 50.000 Kč, činí-li okamžitá aukční cena alespoň 1.000.000 Kč, ale méně než 5.000.000 Kč
   7. 100.000 Kč činí-i okamžitá aukční cena alespoň 5.000.000 Kč a více

   Okamžitou dražební cenou se rozumí částka, za kterou je věc v průběhu narůstání příhozů vyvolávána.

8. Nebylo-li učiněno nejnižší podání, licitátor dražbu ukončí. Udělením příklepu je dražba skončena.

9. Nebylo-li při dražbě učiněno ani nejnižší podání nebo nebylo-li učiněno nejnižší podání u předmětu dražby, který je v pořadí poslední, licitátor dražbu ukončí, jinak licitátor dražbu ukončí udělením příklepu u předmětu dražby, který je v pořadí poslední.

10. Výsledková listina o průběhu dražby zobrazuje ceny dosažené nejvyšším podáním v rámci dražby předmětů dražby a může zobrazovat i takové předměty dražby, u nichž po udělení příklepu nedošlo k přechodu vlastnického práva na vydražitele.

11. Celý průběh dražby je zaznamenám ve formě audio záznamu.

III.
VYDRAŽITEL

1. Pokud není přes dvojí vyzvání přihozeno, oznámí licitátor ještě jednou poslední podání (cenu dosaženou posledním příhozem - příklepová cena) a po třetí výzvě udělí příklep účastníkovi dražby, který učinil nejvyšší podání. Učiněným podáním je účastník dražby vázán.

2. Vydražitelem se stává účastník dražby, kterému je dražený předmět přiklepnut, a jakékoliv spory v tomto ohledu závisejí výlučně na rozhodnutí aukčního domu. Okamžikem udělení příklepu vzniká vydražiteli povinnost uhradit příklepovou cenu (tj. cenu předmětu dražby ve výši nejvyššího podání), zvýšenou o aukční provizi vč. DPH.

3. Na vydražitele přechází vlastnické právo k předmětu dražby až úplným zaplacením příklepové ceny, zvýšené o aukční provizi vč. DPH.

4. Právo na vydání vydražené věci vzniká vydražiteli po přechodu vlastnického práva dle tohoto aukčního řádu a po zaplacení celkové dlužné částky vůči aukčnímu domu vzniklé v souvislosti s dražbou a v souladu s tímto aukčním řádem. Celkovou dlužnou částkou se pro účely tohoto aukčního řádu rozumí vedle příklepové ceny a aukční provize vč. DPH, rovněž poplatky za skladné a další poplatky uplatněné v souladu s tímto řádem.

Způsob placení

5. Dražba se může konat s přestávkami. Jestliže dražba skončila, musí vydražitel, dražil-li osobně, příklepovou cenu zvýšenou o aukční provizi vč. DPH zaplatit při nejbližší přestávce v hotovosti, platební kartou či po dohodě s aukčním domem i jiným platebním instrumentem nebo ihned po přiklepnutí poslední věci. Aukční dům může poskytnout vydražiteli dodatečnou lhůtu 5 (pěti) pracovních dnů k zaplacení příklepové ceny a aukční provize vč. DPH, nebo jejich části, pokud vydražitel tyto částky uzná jako svůj dluh vůči aukčnímu domu; v takovém případě sdělí aukční dům vydražiteli i ostatní platební podmínky. V případě, že nebude příklepová cena zvýšená o aukční provizi vč. DPH zaplacena ve stanovené lhůtě, má se za to, že bylo od smlouvy odstoupeno a vydražitel je v tomto případě povinen zaplatit aukčnímu domu aukční provizi vč. DPH, dále veškerou škodu a náklady související se zmařením účelu dražby. Věci, které nebyly zaplaceny, se mohou dražit v opakované dražbě (práva vlastníků tím nejsou dotčena). Příklepovou cenu a aukční provizi nelze dodatečně snížit.

6. Uhrazená dražební jistota se započítá vydražiteli na příklepovou cenu.

7. V případě, že člen klubu dražitelů neuhradí příklepovou cenu a aukční provizi vč. DPH způsobem a ve lhůtě stanovené výše, je aukční dům oprávněn vymáhat uhrazení aukční provize vč. DPH, veškeré škody a související náklady, které aukčnímu domu a vlastníkovi věci vznikly v souvislosti se zmařením účelu dražby, soudní cestou.

8. Aukční dům nepřijímá platby prostřednictvím platebních karet a hotovost nad 250.000,- CZK.

Příklepová cena

9. Příklepovou cenou je cena dosažená vydražením Věci (cena podání s uděleným příklepem); tato příklepová cena je cenou kupní ve smyslu zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. K příklepové ceně je vydražitel povinen zaplatit aukčnímu domu ještě 24 % z této příklepové ceny jako aukční provizi. Tato provize v sobě zahrnuje DPH v příslušné zákonné výši.

10. V případě, že se jedná o předmět kulturní hodnoty, vydá aukční dům osvědčení ve smyslu zákona č. 71/1994 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

11. Námitky proti přiklepnutí musí vydražitel uplatnit ihned přímo v sále viditelným nebo slyšitelným způsobem. K pozdějším námitkám nelze přihlížet. Reklamace na zboží vydražené v aukční síni se nepřijímají, popis exponátů deklaruje pouze jejich vnější (smyslově vnímatelné) vlastnosti, nikoliv původ.

12. Vydražitel převzetí předmětu dražby písemně potvrdí protokolem o předání předmětu dražby, který kromě vydražitele podepíše aukční dům.

13. Veškeré náklady spojené s předáním a převzetím předmětu dražby nese vydražitel.

14. Nebezpečí škody na předmětu dražby přechází na vydražitele společně s vlastnickým právem (čl. III odst. 3 tohoto aukčního řádu).

Účast v dražbě na základě plné moci

15. Účastník dražby může dražit kteroukoli věc zařazenou do dražby i bez své osobní přítomnosti na dražbě, a to na základě písemné plné moci udělené aukčnímu domu, ve znění dle přílohy 1 nebo 2 tohoto aukčního řádu, a to buď způsobem dle odst. 16 tohoto článku, nebo způsobem dle odst. 17 tohoto článku.

16. Účastník dražby může dražit kteroukoli věc zařazenou do dražby prostřednictvím telefonu, přičemž za tímto účelem může udělit aukčnímu domu plnou moc ve znění dle přílohy č. 1 tohoto aukčního řádu, ve které uvede své telefonní číslo, na které jej aukční dům před zahájením dražby požadované věci zkontaktuje. Účastník dražby uvedením telefonního čísla na sebe přebírá veškerou odpovědnost za správnost a dostupnost uvedeného čísla. Účastník dražby se zavazuje po zahájení dražby udělovat aukčnímu domu (nebo jeho pověřenému pracovníkovi) prostřednictvím uvedeného telefonního čísla závazné, jasné a srozumitelné pokyny k postupu v rámci dražby, včetně, nikoliv však zejména, k výši ceny, za kterou má být v plné moci specifikovaná věc pro něj vydražena. Účastník dražby udělením plné moci zároveň výslovně souhlasí s nahráváním telefonického rozhovoru, přičemž aukční dům je povinen uchovávat a použít záznam z hovoru výhradně k řešení případných sporů s účastníkem dražby a nesmí jej kromě tohoto účelu zpřístupnit třetí osobě.

17. častník dražby může dražit kteroukoli věc zařazenou do dražby prostřednictvím stanovení tzv. limitní ceny, přičemž za tímto účelem může udělit aukčnímu domu plnou moc ve znění dle přílohy č. 2 tohoto aukčního řádu, ve které účastník dražby uvede konečnou příklepovou cenou, do které je ochoten zvyšovat jednotlivé příhozy na požadovanou věc. Nad stanovenou limitní cenu nebudou příhozy pro tohoto účastníka dražby prováděny. Účastník dražby se může informovat o výsledku dražby telefonicky či emailem. Po udělení příklepu podání účastníka dražby učiněnému v rámci určené limitní ceny je účastník dražby považován za vydražitele se všemi právy a povinnostmi vydražitele. V případě, že účastník dražby postupem podle tohoto odstavce požadovanou věc úspěšně vydraží, bude mu ze strany aukčního domu zaslána faktura s uvedením platebních podmínek pro úhradu příklepové ceny, zvýšené o aukční provizi vč. DPH.

IV.
FAKULTATIVNÍ SLUŽBY

1. Přeprava věcí zakoupených v dražbě není zajišťována. Nedojde-li k jejich vyzvednutí ve lhůtě 5 (pěti) pracovních dnů od zaplacení všech částek ve smyslu čl. III odst. 4 tohoto řádu, má aukční dům právo účtovat za každý kalendářní den úschovy částku 100 Kč.

2. Po dohodě s aukčním domem lze za úplatu sjednat podmínky doručení předmětu dražby do zahraničí. Aukční dům však neodpovídá za nevydání povolení k trvalému vývozu dle ustanovení platného zákona.

V.
VIP ČLENSTVÍ

3. VIP členové Klubu dražitelů mají přiřazeno své stálé dražební číslo a nemusí se registrovat před každou jednotlivou dražbou.

4. VIP členům Klubu dražitelů, kteří vydraží věc v dražbě, poskytuje aukční dům lhůtu k zaplacení příklepové ceny a aukční provize vč. DPH dle čl. III odst. 5 tohoto aukčního řádu s tím, že jim aukční dům zasílá fakturu s uvedením platebních podmínek pro úhradu příklepové ceny, zvýšené o aukční provizi vč. DPH na zvolený email.

5. Aukční dům může rozhodnout o dalších výhodách pro VIP členy Klubu dražitelů.

VI.
ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

1. Veškeré věci se draží bez ohledu na vady a nedostatky či chybný popis. Zobrazení v katalogu slouží pouze pro potřeby identifikace věci. Účastník dražby má možnost se před dražbou osobně seznámit se stavem každé věci a je výhradně na jeho uvážení, zda věc odpovídá uvedenému popisu a zda se rozhodne předmětnou věc dražit.

2. Aukční dům, jeho zaměstnanci ani jím pověřené osoby nenesou odpovědnost za chybný popis vydražované věci a neposkytují žádnému z vydražitelů na jakoukoliv vydraženou věc žádnou záruku a veškeré výslovné či mlčky předpokládané záruky jsou tímto vyloučeny. Veškeré věci se draží jako umělecké předměty a veškeré jejich případné vady jsou zohledněny v příklepové ceně, což vydražitel bez výhrad stvrdí učiněním příhozu, kterému byl posléze udělen příklep. Vzhledem k charakteru a povaze dražených věcí coby uměleckých předmětů se vydražitel učiněním příhozu, kterému byl udělen příklep, ve smyslu §1916 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, vzdává svých práv z vadného plnění.

3. Vydražitel se zavazuje vydraženou věc opětovně prohlédnout do 30 dnů od konání dražby. Pokud do 30 dní po konání dražby vydražitel předloží aukčnímu domu písemné prohlášení odborníka či znalce spolu s uvedením dražebního čísla věci a data dražby o tom, že vydražená věc je padělek a současně věc vrátí ve stavu, v jakém se nacházela v době dražby, a potvrdí se, že tato věc je skutečně vadná nebo padělaná, odstoupí aukční dům od dražebního prodeje této věci a vrátí všechny částky za tuto věc vyplacené. Věc je oprávněn reklamovat pouze a výlučně vydražitel, a to maximálně do výše příklepové ceny. Na opožděné reklamace nebude brán zřetel.

4. Všechny údaje a veškerá prohlášení v aukčním katalogu, týkající se autorství, přisuzovaných vlastností, pravosti, původu, data, stáří, provenience, stavu, nejnižší vyvolávací ceny či odhadní vydražovací ceny vyjadřují pouze názor aukčního domu. Aukční dům si pro utvoření tohoto názoru vyhrazuje právo konzultovat jakékoliv odborníky či úřední místa, která uzná za vhodné a řídit se jejich vyjádřením. V podobných záležitostech se každá zainteresovaná osoba musí řídit vlastním názorem a ani aukční dům, ani jeho zaměstnanci nemohou nést odpovědnost za správnost takového názoru.

5. Všechna vyrozumění ze strany aukčního domu učiněná vůči členovi KD či navrhovateli se zasílají primárně na email zvolený členem KD či navrhovatelem, a pokud není email uveden, pak budou písemnosti zasílány poštou formou listovní zásilky; lze je však předat i jiným prokazatelným způsobem do vlastních rukou osoby, které jsou určeny. Veškeré písemnosti se považují za doručené pátým dnem poté, co byly odeslány. Peněžité částky se skládají hotově nebo zasílají poštou formou peněžní zásilky doručované do vlastních rukou, převodem z účtu u banky nebo jiným bezhotovostním způsobem; lze je též předat i jiným prokazatelným způsobem do rukou osoby, které jsou určeny. Jde-li o bezhotovostní převod, je částka odeslána odepsáním z účtu odesílatele za podmínky, že bude připsána na účet příjemce. Aukční dům může připustit i platbu platební kartou, a to za podmínek podle tohoto aukčního řádu.

6. V případě, že součástí aukčního katalogu je uveden aukční řád platný pro konkrétní dražbu, mají ustanovení takového aukčního řádu přednost před ustanoveními tohoto aukčního řádu v takovém rozsahu, ve kterém mění, nebo ruší jednotlivá ustanovení tohoto aukčního řádu. V ostatním se každá dražba řídí tímto aukčním řádem.

Tento aukční řád je vypracován v souladu s českým právem a příslušnými právními předpisy českého právního řádu se také řídí. Všechny transakce upravené či vzešlé z tohoto aukčního řádu, jakož i veškeré další související skutečnosti se řídí českým právem.

V Praze dne 1. 9. 2017
Albert Trnka, výkonný ředitel

VSTUPENKOU NA AUKCI JE TENTO KATALOG

ODKAZY K LITERATUŘE

T	Dr. Prokop Toman:	Slovník čsl. výtvarných umělců, 1993
TD	Dr. Prokop Toman:	Slovník čsl. výtvarných umělců – dodatky, 1994
TB	Thieme - Becker:	Allgemeines Lexikon der bildenden Künstler von der Antike bis zur Gegenwart, 1978
V	H. Vollmer:	Allgemeines Lexikon der bildenden Künstler des XX Jahrhunderts, 1962
Sgr	L. Páleníček	
	Z. Švabinská:	Max Švabinský, Grafické dílo, soupis, 1976
	A. Novák:	Kronika grafického díla T. F. Šimona, 1937
	M. Janča:	Grafické dílo Cyrila Boudy z let 1920-1980, 1981
	F. Dvořák:	Tichý František, Grafické dílo, Praha 1995
N	G. K. Nagler:	Neues Allgemeines Künstler Lexikon
B	E. Benezit:	Dictionnaire critique et documentaire des peintres, sculpteurs, dessinateurs et graveurs, 1976
Ch	Kolektiv autorů:	Slovník českých a slovenských výtvarných umělců, 1998
NEČVU	Kolektiv autorů:	Nová encyklopedie českého výtvarného umění, 1995

AUCTION RULES

I.
GENERAL PROVISIONS

1. For the purposes of these Auction Rules, the auction house is European Arts Investments s. r. o. (the "Auction House"), organizing auctions in compliance with the laws of the Czech Republic.

2. The Auction House organizes auctions in which movable assets are sold that do not originate from criminal activities and are not subject to preemptive rights of cultural institutions of the state (such as the National Gallery, the National Museum, the National Technical Museum, the Museum of Decorative Arts, the Museum of Military History, etc.), based upon an auction (consignment) agreement made between the Seller and the Auction House. Items which have been declared cultural relics or for which the status of cultural relics is being sought are marked with the letter "P" in the catalogue and are subject to special rules as set out in ČNR Act No. 20/1987 Coll., on national heritage conservation, as amended.

3. The export of any items of cultural value is subject to special rules set out in Act No. 71/1994 Coll., on the sale and export of items of cultural value. "Items of cultural value", within the meaning of that law, are natural or human artifacts or sets thereof which are of significance to history, literature, art, or science and which satisfy the criteria set out in Annex No. 1 to the act. Such items may only be removed from the territory of the Czech Republic upon presentation of a certificate according to which they have not been declared a cultural relic nor do they form part of a greater whole which has been declared a cultural relic within the meaning of Act No. 20/1987 Coll., on national heritage conservation, as amended.

Bidders' Club

4. The Auction House organizes invitation-only auctions which may only be attended by members of the Bidders' Club ("BC Members"). The Auction House is itself a BC Member.

5. The Auction House will register private individuals or legal entities who seek membership as BC Members if they show that they are older than 18 years and enjoy full capacity or, as the case may be, are a legal entity established in the Czech Republic and represented, for the purposes of BC membership, by their statutory representative. As a part of the registration procedure, the Auction House may demand presentation of a valid ID card or passport and, in the case of legal entities, a current extract from the Commercial Register.

6. The decision on whether to register a prospective member in the Bidders' Club is at the discretion of the Auction House. There is no legal claim for membership in the Bidders' Club.

7. The Auction House may at its discretion offer individual BC Members (in particular long-term members) "VIP membership", which is associated with a number of benefits as set out further below in these Auction Rules.

8. If a BC Member violates the rules set out in this Auction Rules, the Auction House may cancel their membership. The infringing person will be notified of this decision in writing.

9. Signing up for BC is also a agreement to European Arts Investments s.r.o. for collecting, preserving and processing personal and sensitive data pursuant to the Personal Data Protection Act No. 101/2000 Coll., As amended and Act No. 253/2008 Coll., On Certain Measures against the Legalization of Proceeds from Crime and the Financing of Terrorism , As amended (AML Act).

Auction Participants (Bidders)

10. Only BC Members may participate in the auction. Inebriated persons may not participate in the auction, and nor may persons who during the auction commit a gross breach of the principles of common decency, or persons whose legal capacity has been restricted by a court decision, or BC Members who failed to make payment of the security deposit (if required); a Successful Bidder -Buyer - who frustrated the previous auction of a given item at the same Auction House may not participate in the repeated auction of such item. Upon request by the Auction House (or by its authorized representative), auction participants must prove their identity by presenting their ID card or a valid passport or, as the case may be, prove their authority to act on behalf of the auction participant, have themselves entered in the list of auction participants, and accept their bidder's card (if any are dealt out); where a security deposit is being requested, the auction participants must moreover provide evidence that they paid the security deposit, in such manner as set out in the Auction Rules.

11. Auction participants may grant written power of attorney to have themselves represented at the auction by another BC Member; authorized clerks (*prokuristy*, in Czech) may also act on behalf of an auction participants. By granting such power of attorney, auction participants also authorize their authorized agent to represent them in a repeated auction (if the conditions for holding such repeated auction are met).

Seller

12. The Seller is the person who proposes that an auction take place. No auction may be performed unless the Seller has entered into a written auction agreement with the Auction House. This does not apply if the Auction House itself is the Seller.

Auctioneer

13. The Auctioneer is a natural person who is authorized to conduct the proceedings during the auction on behalf and for the account of the Auction House. The Auctioneer opens the auction, calls upon the participants to make their bids, and awards the item to the Successful Bidder.

II.
AUCTION

1. Auctions are invitation-only. Only BC Members may attend auctions, provided that they comply with the entrance fee requirement. Even if they pay the entrance fee, BC Members may not participate in the auction if they are inebriated or breach the principles of common decency (e.g. because of their dirty or otherwise indecent attire or because they behave in a manner which would clearly inconvenience the other bidders, etc.).
2. No later than one day before the auction takes place, the Auction House will exhibit the auctioned items at the venue specified in the auction catalogue, so as to allow for their inspection. This condition does not necessarily extend to items weighing more than 15 kg (in which case, photographs of the items may be put on display instead).
3. During the exhibition within the meaning of Article II.2 of these Auction Rules and during the auction itself, BC Members may not privately sell, exhibit, or exchange any exhibited or auctioned items, or capture a visual record of such items (e.g. by filming or photographing them). During the same period, all BC Members must observe all measures taken towards the protection of exhibited or auctioned items.

Proceedings

4. Whoever proves their membership in the Bidders' Club is entitled to pick up a bidder's card; the Auction House may make this conditional upon payment of a collateral. The collateral will be returned upon return of the bidder's card, which must be done no later than one hour from the moment in which the auctioned item was awarded to the bidder (or in which the last auctioned item was put on the auction block). Refund of the collateral is not possible if the bidder's card is returned only later. If one holds no bidder's card, one must not bid; this does not apply to the Auction House bidding for someone else.
5. The Auction House holds the auction by means of its staff or by means of authorized agents, who must announce each item (or self-contained set of items), state its catalogue number and the minimum bid, and the stipulated minimum increment. The Auctioneer must also disclose the fact that a given item is a cultural relic. Seller has the right to establish the Reserva (the lowest selling price). This Reserva must be treated by agreement between seller and Auction house. If the Reserva is not reached in the auction, the item is not sold and it is published in auction results.

Minimum Bid

6. As a rule, the minimum bid is 2/3 of the estimated or appraised value of the given item:
   a) rounded to the nearest CZK 50, if it is less than CZK 1000;
   b) rounded to the nearest CZK 100, if it is more than CZK 1000 but less than CZK 10 000;
   c) rounded to the nearest CZK 500, if it is more than CZK 10 000 but less than CZK 30 000;
   d) rounded to the nearest CZK 1 000, if it is more than CZK 30 000 but less than CZK 100 000;
   e) rounded to the nearest CZK 5 000, if it is more than CZK 100 000.

The minimum bid is the amount for which the item is announced for the first time in the auction.

Increments

7. The Auctioneer sees to it that each item is being announced with its serial number. After the item has been announced, bidders may make their bids by raising their bidder's card. A bid is deemed made if a participant in the auction visibly raises the bidder's card they hold in their hand. The auction takes place if and as long as bids are made. The increment is:
   1. CZK 500 if the momentary auction price is less than CZK 20 000;
   2. CZK 1 000 if the momentary auction price is at least CZK 20 000 but less than CZK 50 000;
   3. CZK 2 000 if the momentary auction price is at least CZK 50 000 but less than CZK 100 000;
   4. CZK 10 000 if the momentary auction price is at least CZK 100 000 but less than CZK 500 000;
   5. CZK 20.000 if the momentary auction price is at least CZK 500 000 but less than CZK 1 000 000;
   6. CZK 50 000 if the momentary auction price is CZK 1 000 000 but less than CZK 5 000 000;
   7. CZK 100 000 if the momentary auction price is CZK 5 000 000 or more;

   whereas the "momentary auction price" is the amount at which an item is called at any given moment as increasing bids are being made.
8. If the minimum bid was not made, the Auctioneer shall close the auction. The auction of an item ends when it is being awarded to a bidder.
9. If no minimum bid was made, or if the minimum bid was not made for the auctioned item that comes last in the order in which the items are put on the auction block, the Auctioneer shall close the auction. Otherwise, the Auctioneer closes the auction upon awarding the auctioned item that comes last to the Successful Bidder.
10. The final record of the course of the auction lists the prices attained by the highest bid within the auction for individual auctioned items; it may also show auctioned items with respect to which the ownership title did not pass to the Successful Bidder after the item was awarded to them.
11. The entire auction proceedings are being captured in an audio recording.

III.
SUCCESSFUL BIDDER (BUYER)

1. If after two calls ("going once, going twice"), no further bids are made, the Auctioneer shall once more announce the latest bid (i.e., the price attained after the last increment - the hammer price), and upon the third call award the item to the auction participant who made the highest bid. Auction participants are bound by the bids which they make.
2. The Successful Bidder is that auction participant to whom the auctioned item was awarded; the decision on any disputes in this respect lies exclusively with the Auction House. As of the moment in which the item has been awarded, the Successful Bidder becomes obliged to pay the hammer price (i.e., the price for the auctioned item in the amount of the highest bid), increased by the auction fee incl. VAT.
3. The ownership title to the auctioned item only passes unto the Successful Bidder upon full payment of the hammer price plus auction fee incl. VAT.
4. The Successful Bidder becomes entitled to demand that the auctioned item be handed over to them after the ownership title has passed in accordance with these Auction Rules and after the total amount owed to the Auction House in connection with the auction and under these Auction Rules has been discharged. For the purposes of these Auction Rules, the "total amount owed" is understood to mean, aside from the hammer price and the auction fee incl. VAT, storage fees and other fees charged in accordance with these Auction Rules.

Terms of Payment

5. The auction may be held with intermissions. Once the auction has ended, the Successful Bidder, if they bid in person, must pay the hammer price, plus the auction fee incl. VAT, in cash, by card, or - subject to an understanding with the Auction House - by other means of payment, and must do so during the nearest intermission or promptly after the last item has been awarded. The Auction House may grant the Successful Bidder a supplementary period of 5 (five) working days during which to pay the hammer price and the auction fee incl. VAT (or, as the case may be, a portion thereof), provided that the Successful Bidder acknowledges their debt in the relevant amount vis-a-vis the Auction House; in such a case, the Auction House will communicate all additional terms of payment to the Successful Bidder. If the hammer price plus auction fee incl. VAT is not paid within the stipulated time period then the purchase agreement is deemed rescinded, in which case the Successful Bidder must pay the auction fee incl. VAT to the Auction House, plus any and all damage and expenses associated with the frustration of the auction's purpose. Items for which the purchase price was not paid may be auctioned off again in a repeated auction (without prejudice to the owners' rights). No reductions of the hammer price or the auction fee are possible after the fact.
6. Any security deposit which the Successful Bidder paid counts against the hammer price.
7. If a BC Member fails to pay the hammer price and the auction fee incl. VAT in such manner and within such time period as set out above, the Auction House may take the BC Member to court in order to collect the payment of the auction fee incl. VAT and compensation for any and all damage and associated expenses which the Auction House and the owner of the item incurred in connection with the frustration of the purpose of the auction.
8. The auction house does not accept payments via payment cards and cash over 250,000 CZK.

Hammer Price

9. The hammer price is the price attained upon the purchase of the item (i.e., the value of the bid to which the item was awarded); this hammer price constitutes the purchase price within the meaning of the Civil Code (Act No. 89/2012 Coll.). On top of the hammer price, the Successful bidder must pay the Auction House commission in the amount of 24% of this hammer price: the auction fee. This auction fee includes VAT in the statutory amount.
10. If the item is an item of cultural value, the Auction House shall issue a certificate within the meaning of Act No. 71/1994 Coll., as amended.
11. Any objections against being awarded a given item must be raised by the Successful Bidder promptly and at the auction hall, in a visible or audible manner. Later objections will be disregarded. Complaints regarding items that were bought at the auction hall will not be accepted; the description of items on display is limited to their external qualities (perceptible by the senses), but contains no representation as to their origin.
12. The Successful bidder shall confirm receipt of the auctioned item in writing, in a handover protocol that is to be signed by the Successful bidder and by the Auction House.
13. All expenses in connection with the handover and acceptance of the auctioned item are borne by the Successful bidder.
14. The risk of damage to the auctioned item passes unto the Successful bidder along with the ownership title (cf. Art. III.3 of these Auction Rules).

Participation by Power of Attorney

1. Auction participants may bid for any item included in the auction even without being personally present at the auction hall, based on written power of attorney granted to the Auction House (in the wording set out in Schedule 1 or 2 to these Auction Rules), either following the procedure described in paragraph (16) of this Article or following the procedure described in paragraph (17) of this Article.
2. Auction participants may bid for any item included in the auction via telephone, whereas they must for this purpose grant power of attorney to the Auction House (in the wording set out in Schedule 1 to these Auction Rules) and in such PoA specify their phone number; the Auction House will contact them prior to the opening of the auction for the item which the auction participant seeks. By communicating their phone number, the auction participant accepts complete liability for the correctness and accessibility of that number. The auction participant undertakes to give binding, clear, and transparent instructions to the Auction House (or its authorized staff member) after the floor has been opened for bids, so as to instruct the Auction House how it ought to proceed during the auction, including (but not limited to) the amount for which the auction participant is prepared to purchase the item specified in the PoA. Also, by granting power of attorney the auction participant expressly consents to the fact that the phone conversation may be recorded, whereas the Auction House is obliged to archive and use the recorded conversation solely for the purpose of resolving potential disputes with the auction participant; beyond that, the Auction House must not make the recording accessible to any third party.
3. Auction participants may bid for any item included in the auction by setting a maximum bid ("limit price"), whereas they must for this purpose grant power of attorney to the Auction House (in the wording set out in Schedule 2 to these Auction Rules) and in such PoA specify the final hammer price up to which they are willing to increase individual bids for the item they seek. No bids will be made for this auction participant above the stipulated maximum bid. The auction participant may enquire about the results of the auction via phone or e-mail. Once the item has been awarded to the auction participant within the limits of the stipulated maximum bid, the auction participant is considered the Successful Bidder, with all rights and obligations which this entails. If an auction participant successfully bids for an item which they seek following the procedure set out in this paragraph, the Auction House will send them an invoice including the terms of payment for the hammer price plus auction fee and VAT.

IV.
OPTIONAL SERVICES

1. We do not ensure the transport of items bought in an auction. If such items are not picked up within 5 (five) working days from the payment of all amounts as anticipated by Article III.4 of these Rules, the Auction House may charge an amount of CZK 100 for each calendar day of safekeeping.
2. The Successful Bidder and the Auction House may agree on the terms of delivery of the auctioned item to a destination abroad, for additional consideration. However, the Auction House assumes no liability for the non-issuance of a permanent export license under the applicable provisions of statutory law.

V.
VIP MEMBERSHIP

1. VIP Members of the Bidders' Club have their permanent bidder's card and do not have to register for each individual auction.
2. The Auction House grants an extended payment period for payment of the hammer price and auction fee incl. VAT (pursuant to Article III.5 of these Auction Rules) to VIP Members of the Bidders' Club who successfully bid for an auctioned item. The Auction House will send an invoice containing the terms of payment for the hammer price plus auction fee incl. VAT to an e-mail address of the VIP Member's choice.
3. The Auction House may decide to grant additional benefits to VIP Members of the Bidders' Club.

VI.
FINAL PROVISIONS

1. All items are put on the auction block irrespective of defects or faults, or of an inaccurate or incomplete description. The illustration in the catalogue merely serves to identify the given item. Auction participants have the opportunity to familiarize themselves with the condition of each item prior to the auction; it is their sole and exclusive responsibility and right to decide whether the item corresponds to the given description, and whether they wish to bid for the item.
2. Neither the Auction House nor its individual staff members or authorized agents are liable for inaccurate or incomplete descriptions of auctioned items, and none of them provides any of the bidders with any warranty whatsoever on auctioned items; any explicit or tacitly implied warranties are hereby ruled out. All items are being auctioned off as artwork, and any defects they may have are already reflected in the hammer price; this is being confirmed as fact without any reservation by the Successful Bidder when they make the bid by which they are subsequently awarded the given item. Given the character and nature of the auctioned items (artwork), the Successful Bidder is waiving its rights from defective performances within the meaning of Sec. 1916 of the Civil Code (Act No. 89/2012 Coll.) when they make the bid by which they are subsequently awarded the given item.
3. The Successful Bidder undertakes to reexamine the purchased item within 30 days from the day on which the auction was held. If the Successful Bidder presents the Auction House within those 30 days with a written expert opinion (specifying the auction number of the given item and the date of the auction) according to which the bought item is a forgery, and if the Successful Bidder at the same time returns the item in the same condition in which it was at the time of the auction, and provided further that the item is confirmed to be defective or forged, then the Auction House shall withdraw from the auction sale of the given item and repay any amounts previously paid for the item. The right to bring such a complaint lies solely and exclusively with the successful bidder, and is limited by the amount of the hammer price. Later complaints will be disregarded.
4. Any and all statements and representations in the auction catalogue concerning authorship, attributed qualities, authenticity, origin, date, age, provenience, condition, minimum bid, or estimated amount of the successful bid are strictly an expression of the opinions of the Auction House. The Auction House reserves the right to consult experts or official institutions of any kind which it considers adequate and competent so as to form its own opinion, and to follow their advice. In matters of this kind, all stakeholders must let themselves be guided by their own opinion, and neither the Auction House nor its staff can be held liable for the correctness of such opinions.
5. Notices of any kind made by the Auction House towards BC Members or the Seller shall primarily be sent to the e-mail address of the BC Member's or Seller's choice; if no e-mail address was given, then notices will be sent via regular mail, though delivery by other demonstrable means into the hands of the addressee is also permissible. Notices of any kind are deemed delivered on the fifth day from the day on which they were dispatched. Money shall be paid in cash or sent via money order into the payee's hands, via transfer from a bank account or other form of cashless transfer; money may also be delivered by other demonstrable means into the hands of the addressee. In the case of cashless transfer, any amount is deemed transferred as of the moment on which it is charged against the payer's account, on the condition that it is subsequently credited to the payee's account. The Auction House may allow payment by card, subject to the terms set out in these Auction Rules.
6. If the auction catalogue contains auction rules which apply to the specific auction, then their provisions shall enjoy priority over the provisions of the present Auction Rules to the extent that they modify or suspend individual provisions hereof. For the rest, all auctions are governed by these Auction Rules.

These Auction Rules have been drawn up pursuant to, and are governed by, Czech law. Any and all transactions addressed by, or arising from, these Auction Rules, and all other pertinent circumstances, are governed by Czech law.

Made in Prague on 1st September 2017
Albert Trnka, director

THE ENTRY – TICKET FOR THE AUCTION IS THIS CATALOGUE

REFERENCE LITERATURE

T	Dr. Prokop Toman:	Slovník čsl. výtvarných umělců (Dictionary of Czechoslovak Artists), 1993
TD	Dr. Prokop Toman:	Slovník čsl. výtvarných umělců – dodatky (Dictionary of Czechoslovak Artists – Appendix), 1994
TB	Thieme - Becker:	Allgemeines Lexikon der bildenden Künstler von der Antike bis zur Gegenwart, 1978
V	H. Vollmer:	Allgemeines Lexikon der bildenden Künstler des XX Jahrhunderts, 1962
Sgr	L. Páleníček	
	Z. Švabinská:	Max Švabinský, Grafické dílo, soupis (Graphic works), 1976
	A. Novák:	Kronika grafického díla T. F. Šimona, 1937
	M. Janča:	Grafické dílo Cyrila Boudy z let 1920-1980, 1981
	F. Dvořák:	Tichý František, Grafické dílo (Graphic works), Praha 1995
N	G. K. Nagler:	Neues Allgemeines Künstler Lexikon
B	E. Benezit:	Dictionnaire critique et documentaire des peintres, sculpteurs, dessinateurs et graveurs, 1976
Ch	coll.:	Encyclopaedia of Czech and Slovak Artists, 1998
NEČVU	coll.:	New Encyclopaedia of Czech Art, 1995

OBJEDNÁVKOVÝ LÍSTEK NA ZASÍLÁNÍ KATALOGŮ

V případě Vašeho zájmu o pravidelné zasílání aukčních katalogů aukčního domu European Arts Investments s.r.o., vyplňte prosím tento objednávkový lístek a zašlete jej na naši adresu.
Předplatitelům naše firma hradí poštovné.
Úhradu předplatného je možné realizovat poštovní složenkou nebo převodem na náš účet u KB Praha:

č.ú. 51-1742720247/0100

CENA PŘEDPLATNÉHO NA ČTYŘI KATALOGY ROKU 2018:

1 000 CZK **80 EUR** **100 USD**

Způsob placení předplatného: HOTOVĚ / PŘEVODEM ..... ks (katalog č. 1 2 3 4)

Jméno a příjmení: _____

Adresa: _____

PSČ: _____ **Telefon:** _____

Datum: _____ **Podpis:** _____

European Arts Investments s. r. o. , Senovážné náměstí 8, 110 00 Praha 1

CATALOGUE SUBSCRIPTION

If you wish to receive the European Arts Investments Ltd. auction catalogues regularly please fill in this form and return it to our address. Subscribers do not pay for postage.
Annual subscription – make check or money order payable to our bank account at KB Praha, acc. no.:
IBAN: CZ3701000000511742720247
SWIFT: KOMBCZPPXXX
Komercni banka a.s. Prague

SUBSCRIPTION FOR FOUR CATALOGUES OF 2018:

1 000 CZK **80 EUR** **100 USD**

Payment: CASH / WIRE TRANSFER ..... pcs (catalogue no. 1 2 3 4)

Name and Surname: _____

Address: _____

Post code: _____ **Telephone:** _____

Date: _____ **Signature:** _____

European Arts Investments Ltd., Senovážné náměstí 8, 110 00 Prague 1

Příloha č. 1 k aukčnímu řádu European Arts Investments s.r.o. - „Dražba prostřednictvím telefonu“

PLNÁ MOC

Já, níže podepsaný/á

Jméno a příjmení: ..... Název: .....

nar.: ..... IČ: .....

bytem: ..... sídlo: .....

e-mail: ..... zastoupená:.....

tímto zmocňuji:

společnost

European Arts Investments s.r.o.
IČ: 49825500
se sídlem Senovážné náměstí 992/8, Nové Město, 110 00 Praha 1
zapsaná v obchodním rejstříku, vedeném Městským soudem v Praze oddíl C, vložka 33184
zastoupená na základě plné moci výkonným ředitele p. Albertem Trnkou

aby mne zastupovala a vykonávala v mém zastoupení veškeré úkony při konání aukce – neveřejné dražbě č. 4/2017 konané dne 19. 11. 2017 v Obecním domě v Praze a vydražil za mne movité věci – předměty dražby, které jsou níže specifikovány katalogovým číslem, názvem věci a vyvolávací cenou za cenu, kterou určím telefonicky (viz dále). To vše v souladu s aktuálním aukční řádem.

Uvedením svého telefonního čísla dále výše uvedenou společnost výslovně zmocňuji k tomu, aby pro mne zajistila vydražení níže uvedených věcí – předmětů výše uvedené dražby, které jsou níže specifikovány katalogovým číslem, názvem věci a vyvolávací cenou, prostřednictvím dražby po telefonu tak, že po zahájení dražby se jí zavazuji udělovat prostřednictvím níže uvedeného telefonního čísla závazné, jasné a srozumitelné pokyny k jejímu postupu v rámci dražby, včetně, nikoliv však zejména, k výši ceny, za kterou má být níže specifikovaná věc pro mne vydražena.
Výslovně prohlašuji, že níže uvedené telefonní číslo je mé a přijímám veškerou odpovědnost podle § 2894 a násl. zák. č. 89/2012 Sb. a v souladu s dražebním řádem, za správnost a dostupnost uvedeného čísla a za úkony, které budou na základě telefonního hovoru provedeny. Prohlašuji, že limitní cena může být na můj pokyn překročena.
Prohlašuji, že si jsem vědom, že telefonní hovor mezi mnou a výše uvedenou společností týkající se výše uvedené dražby může být nahráván a s touto skutečností souhlasím.

Výslovně prohlašuji, že zmocněná společnost je oprávněna za sebe stanovit zástupce z řad zaměstnanců této společnosti, nebo osob jí zastupujících a udělit jim v rozsahu této plné moci plnou moc.

Katalogové číslo	Název věci	Vyvolávací cena

Telefonní číslo zmocnitele +.....

V ..... dne 2017

podpis zmocnitele

Zmocnění přijímám:

European Arts Investments s.r.o.

Příloha č. 2 k aukčnímu řádu European Arts Investments s.r.o. - „Limitní cena“

PLNÁ MOC

Já, níže podepsaný/á

Jméno a příjmení: ..... Název: .....

nar.: ..... IČ: .....

bytem: ..... sídlo: .....

e-mail: ..... zastoupená:.....

tímto zmocňuji:

společnost

European Arts Investments s.r.o.
IČ: 49825500
se sídlem Senovážné náměstí 992/8, Nové Město, 110 00 Praha 1
zapsaná v obchodním rejstříku, vedeném Městským soudem v Praze oddíl C, vložka 33184
zastoupená na základě plné moci výkonným ředitele p. Albertem Trnkou

aby mne zastupovala a vykonávala v mém zastoupení veškeré úkony při konání aukce – neveřejné dražbě č. 4/2017 konané dne 19. 11. 2017 v Obecním domě v Praze a vydražila za mne movité věci – předměty dražby, které jsou níže specifikovány katalogovým číslem, názvem věci a vyvolávací cenou za níže uvedenou limitní cenu. To vše v souladu s aktuálním aukční řádem.

Uvedená limitní cena u každého níže specifikovaného předmětu dražby je konečnou příklepovou cenou, do které je zmocněnec oprávněn zvyšovat jednotlivé příhozy na požadovanou věc. Beru na vědomí, že po udělení příklepu mému podání učiněnému v rámci určené limitní ceny jsem dle aukčního řádu European Arts Investments s.r.o., s jehož aktuálním zněním jsem se seznámil, považován za vydražitele se všemi právy a povinnostmi vydražitele.

Výslovně prohlašuji, že zmocněná společnost je oprávněna za sebe stanovit zástupce z řad zaměstnanců této společnosti, nebo osob jí zastupujících a udělit jim v rozsahu této plné moci plnou moc.

Katalogové číslo	Název věci	Vyvolávací cena	Limitní cena

Telefonní číslo zmocnitele +.....

V ..... dne 2017

podpis zmocnitele

Zmocnění přijímám:

European Arts Investments s.r.o.

Schedule No. 1 to the Auction Rules of European Arts Investments s.r.o. – „Telephone Bids“

POWER OF ATTORNEY

I, the undersigned

First, last name ..... Business name .....

date of birth ..... ID No.: .....

resident at ..... with its seat at.....

Email ..... represented by.....

hereby authorize

European Arts Investments s.r.o.
ID No. 49825500
with its seat at Senovážné náměstí 992/8, Nové Město, 110 00 Prague 1
entered in the Commercial Register kept by the Prague Municipal Court in Section C, File No. 33184
represented based upon power of attorney by the managing director Albert Trnka

to represent me and engage in any legal transactions on my behalf during (invitation-only) auction No. 4/2017 held on November 19th of 2017 at Municipal house in Prague, and purchase for me certain movable assets – the items listed below by catalogue number, designation, and starting price – for such price as I shall determine over the phone (see further below). All this in accordance with the current Auction Rules.

Further, by communicating my phone number to the above-mentioned company, I expressly authorize it to procure on my behalf the purchase-by-auction of the items that are auctioned off in the above-mentioned auction and that are listed below by catalogue number, designation, and starting price, via telephone bidding, which entails that I shall, after the floor has been opened for bids, give binding, clear, and transparent instructions to the company via the phone number set out below as to how the company ought to proceed during the auction, including (but not limited to) the amount for which I am prepared to purchase the below items.

I expressly represent and affirm that the phone number set out below is mine, and I accept any and all liability under Sec. 2894 et seq. of the Civil Code (Act No. 89/2012 Coll.) and under the Auction Rules for the correctness and accessibility of the number set out below, and for the actions performed based on the said phone conversation. I represent further that the maximum bid may, upon my orders, be exceeded.
I affirm that I am aware of, and consent to, the fact that the phone conversation between myself and the above-mentioned company concerning the above-mentioned auction may be recorded.

I hereby expressly affirm that the authorized company may appoint an agent from among its staff or its statutory representatives to act on its behalf, and to authorize them within the scope of the present power of attorney.

Catalogue No.	Designation of the auctioned item	Starting price

Bidder’s phone number +.....

Place: ..... on 2017

Signature

I accept this power of attorney:

European Arts Investments s.r.o.

Schedule No. 2 to the Auction Rules of European Arts Investments s.r.o. – „Maximum Bid“

POWER OF ATTORNEY

I, the undersigned

First, last name ..... Business name .....

date of birth ..... ID No.: .....

resident at ..... with its seat at.....

represented by.....

hereby authorize

European Arts Investments s.r.o.

ID No. 49825500
with its seat at Senovážné náměstí 992/8, Nové Město, 110 00 Prague 1
entered in the Commercial Register kept by the Prague Municipal Court in Section C, File No. 33184
represented based upon power of attorney by the managing director Albert Trnka

to represent me and engage in any legal transactions on my behalf during (invitation-only) auction No. 4/2017 held on November 19th of 2017 at Municipal House in Prague, and purchase for me certain movable assets, listed below by catalogue number, designation, and starting price, for the maximum bid set out below. All this in accordance with the current Auction Rules.

The maximum bid listed for each of the auctioned items below is the final hammer price up to which the authorized agent may raise individual bids for the item sought. I acknowledge that if an item is awarded to me based on a bid of mine up to the predefined maximum bid, I am considered the successful bidder-buyer within the meaning of the Auction Rules of European Arts Investments s.r.o. (with the current wording of which I am familiar), with all the rights and obligations that this entails.

I hereby expressly affirm that the authorized company may appoint an agent from among its staff or its statutory representatives to act on its behalf, and to authorize them within the scope of the present power of attorney.

Catalogue No.	Designation of the auctioned item	Starting price	Maximum bid

Bidder's phone number +.....

Place: ....., on ....., 2017

Signature

I accept this power of attorney:

European Arts Investments s.r.o.

Vydal: European Arts Investments s.r.o.
Odborná redakce: Albert Trnka, Helena Milerová
Grafická koncepce katalogu: Lucie Koubová, Miloš Svoboda
Fotografie: Miloš Svoboda
Zlom a reprodukce: Studio Franklin, Praha 2
Koncepce a instalace výstavy: Ladislav Jakči
© European Arts Investments s.r.o. 2017